DE GRUYTER

Bacchylides

CARMINA CUM FRAGMENTIS

Herwig Maehler (Ed.)

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA

DE G

BIBLIOTHECA

SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM

TEVBNERIANA

BACCHYLIDES

CARMINA CVM FRAGMENTIS

EDIDIT

HERWIG MAEHLER

EDITIO VNDECIMA

MONACHII ET LIPSIAE
IN AEDIBVS K.G. SAUR MMIII

Bibliographic information published by Die Deutsche Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek lists this publication in the
Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data is available
in the Internet at **http://dnb.ddb.de.**

Printed in Germany

Satz, Druck und Bindung:
Druckhaus „Thomas Müntzer" GmbH, Bad Langensalza
ISBN 3-598-71116-6

PRAEFATIO[1]

DE PAPYRIS QVIBVS BACCHYLIDIS CARMINA CONSERVANTVR

DE PAPYRO A

Bacchylidis epinicia et dithyrambi continentur clarissimis illis duobus voluminibus quae in sepulchro apud vicum,

[1]) Praefationem prioris editionis doctam et utilissimam a F. Blass primo conscriptam, deinde a B. Snell renovatam et auctam immutare nolui nisi illis locis qui propter papyros aut postea repertas aut accuratius exquisitas, in primis autem ex eorum qui de Bacchylidis carminibus indagaverunt eiusque poeticen attingere studuerunt cognitionibus retractandi esse videbantur. ceterum quae ipse de eius arte carminibusque cogitem uberius explicare conatus sum in libro qui Die Lieder des Bakchylides inscribitur, cuius prima pars 1982, altera 1997 edita est.

qui Meïr vocatur, prope Al-Kussîyah situm inventa[1]) anno 1896 in Museum Britannicum pervenerunt et nunc in Bibliotheca Britannica asservantur[2]). Fridericus Kenyon, editor princeps, ex ducentis fragmentis ita composuit volumina ut apparent in ectypo quod una cum editione prima publici iuris factum est sub fine anni 1897[3]). post Kenyonem haud pauca perfecit F. Blass, cum parvula fragmenta collocaret[4]), et postquam nonnullis frustulis J. M. Edmonds[5]) locos adsignavit, omnia fere quae in restituenda papyro perfici poterant facta esse videbantur, sed mira quadam fortuna duo nova fragmenta ad has papyros pertinentia, cum plus quadraginta annos in taberna Aegyptiaca latuissent, in lucem prodierunt, quae Medea Norsa papyrologa Florentina invenit agnovit publici iuris fecit[6]). duo autem fragmenta ab editoribus nondum recte inserta ad carmen 14B pertinere perspexit E. Lobel cum papyrum **L** huius epinici versus continentem detexisset. restant nunc tria fragmenta minima (frr. 14 et 16a et 9K.) quae in hac editione post c. 21 inveniuntur in p. 70 (frr. a, b, c).

Sunt igitur nunc quidem duae partes magnae, quarum altera paginas triginta septem complectitur, si quidem recte initii ambitum definivit Blass lacunasque carminis 12 subtiliter ad calculos vocavit Snell, altera paginas decem. quae illa continentur, omnia sunt carmina epinicia, quorum unum volumen antiquitus fuisse e veterum aucto-

---

[1]) E. A. Wallis Budge, By Nile and Tigris 2, 345–355.

[2]) H. J. M. Milne, Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum (1927) no. 46, inv. no. 733.

[3]) F. G. Kenyon, Bacchylides (London 1897).

[4]) Cf. quae ipse disserit in editione sua Bacchylidis secunda p. III sq. et quae apparent ex indice p. 126 huius editionis affixo.

[5]) J. M. Edmonds, CR 37 (1923) 148 sq.

[6]) M. Norsa, Annali della R. Scuola Normale Superiore di Pisa 10 (1941) 155–163; cf. B. Snell, Hermes 76 (1941) 208; C. Gallavotti, RFClass. 20 (1942) 34; PSI 12 no. 1278 ed. A. Setti.

rum commemorationibus apparet. ubi enim ex his carminibus afferunt, simplici formula utuntur *Βακχυλίδου ἐπινίκων*. contra legimus *ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου, Σιμωνίδης ἐν Πεντάθλοις*. in Pindari epiniciis disponendis praecipuam differentiam faciebat locus ludorum, in Simonidis genus certaminum; at in Bacchylidis epiniciis neque loci neque generis ad ordinem constituendum ulla ratio habetur. sed acute et sollerter Kenyon monstravit et primum carmen quod nunc est cum ratione quadam primum locum tenere (patriae enim insulae Cei antiquitates omnes poeta eo carmine diligenter persecutus est), et ultimum quod nunc est (c. 14) non immerito in eum locum esse detrusum; solum enim victoriam celebrat non sacris ludis qui vocabantur partam, sed Petraeis Thessalicis adhuc plane ignotis. post haec quatuordecim epinicia non minus duas paginas perisse patefactum est papyro **L** (v. p. XIV) quae finem carminis cuiusdam (c. 14A) et initium carminis sequentis (c. 14B) servavit. quod carmen non victoriam ludis quibusdam partam sed magistratum munus ineuntem celebrare videtur ad instar carminis Pindari Nemeaei undecimi; ut hoc carmen ultimum libri Nemeaeorum fuit, ita Bacchylidis carmen 14B libri epiniciorum ultimum fuisse verisimile est.

E fragmentis autem, quae ex epiniciis Bacchylidis nominatim afferuntur, unum restat (fr. 1) quod respuitur numeris horum carminum, quos quidem cognitos habemus, sed potuit locum habere in c. 12 aliqua epodo aut in carmine 14A vel 14B aut in carmine deperdito. haec autem carmina continebantur uno volumine versuum non minus mille trecentorum. Pindari libri tres priores (quartus enim extrema parte truncatus est) usque ad singula milia sescenos plus minus extenduntur; sed etiam mille trecentos uni volumini satis superque fuisse e longitudine voluminum ex Aegypto servatorum[1]) facile computatur.

---

[1]) Cf. F. G. Kenyon, Books and Readers in Greece and Rome (Oxford [2]1951) 53–54.

In altera papyri **A** parte ab eadem manu scripta et una cum priore reperta dithyrambos Bacchylidis conservatos esse etiam e Servio statim apparebat, qui e carmine 17 locum affert, et postea confirmabatur sillybo qui adfixus papyro **O** (Pap. Oxyrh. 1091) hanc inscriptionem adhibuit: *Βακχυλίδου διθύραμβοι*; manu priore autem in eo scriptum erat, ut Edmonds[1]) sagacissime enucleavit: *Ἀντηνορίδαι ἢ Ἑλένης ἀπαίτησις*, quo probatur hunc dithyrambum primum fuisse in horum carminum volumine neque alium antecedentem perisse. Antenoridas autem sequuntur alii quinque dithyrambi idemque in morem tragoediarum mythica exhibentes, velut [*Ἡρακλῆς*], *Ἠΐθεοι ἢ Θησεύς, Θησεύς, Ἰώ, Ἴδας*. patet hanc materiam ordine quodam temperari litterarum earum certe, a quibus tituli initia capiunt. Arionem primum dithyrambos titulis instruxisse et Corintho docuisse Herodotus (1.23) affirmat, quod et confirmatur illo lexico quod Suda vocatur: *Ἀρίων ... λέγεται ... πρῶτος χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ᾆσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ*. quem secuti posteriores quoque poetae suos dithyrambos titulis inscripserunt quibus in sollemnium sacrorumque ludorum commissionibus facilius distinguerentur. inter Bacchylidis Pindarique dithyrambos sunt qui titulos traxerint a civitatibus quae illa carmina mandaverant.

Alia dithyramborum fragmenta (c. 22–29) papyris **B C D** continentur (v. infra pp. XII sq.). pauca ex eo genere praeterea afferuntur (frr. 7–9) quae certis dithyrambis attribui non possunt.

---

[1]) J. M. Edmonds, CR 36 (1922) 160.

DE SCRIPTORIBVS PAPYRI A

Elegantissime et luculentissime scripti sunt epinici et dithyrambi litteris magnis, latis paginis, in quibus singulis triceni quini quaternive versus esse solent, sed nunquam minus sunt XXXII neque plus XXXVI. papyrus scripta esse videtur exeunte saeculo secundo p. Chr. n. vel ineunte tertio.

Quae ratio intercederet inter primam librarii scripturam (A) et primam manum sui ipsius correctricem (A^1), quae inter primum librarium et alteras manus correctrices (A^2, A^3, A^4), diligentissime Jebb exsecutus est in editionis praef. 127 sqq.

Librarius A saepissime, cum litteras exemplaris, quod ei ante oculos erat, depingeret sententiam nil curans, in voces delapsus est, quae litterarum atque soni similitudine cum recto coniungebantur (veluti 5, 23 *φοιβωι* pro *φόβῳ*, 117 *ἄγγελον* pro *Ἀγέλαον*, 11, 94 *κατὰ καρδίαν* pro *κατ' Ἀρκαδίαν*, 13, 87 *νεκρός* pro *νεβρός*), saepius et in rudem quandam congeriem litterarum similium (9, 12 *παρμεμορωι συν* pro *ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τὸν*). artis metricae non minus aut immemorem aut imperitum eum fuisse quam sententiae plurimis exemplis comprobatur (5, 121 *ὤλεσεν* pro *ὤλεσε*, 13, 62 *παύροισι* pro *παύροις*, aliis). nominum exitus casuum, verborum formas saepius perturbavit, poetarum aut dialectorum quicquid proprium erat, aut ad consuetam formam redegit aut falso loco immisit. non solum litteras, sed et syllabas vocesque aut omissas aut falso repetitas esse videmus. versus integros illius securitate neglectos postea adscripsit A^3 (11, 106. 18, 55–57. 19, 22) et A^4 (18, 16. 11, 23). exstant et duae certe lacunae, nullius postea suppletae correctoris diligentia (13, 84 et 18, 48).

Peccata inter scribendum admissa multa ipse sustulit (A^1), plura intacta reliquit, sed pauca ipse in peius detorsit (18, 53. 11, 28? 5, 56?).

Ea quae perfecerat hic scriptor primus, homo ut apparet ineruditus, bibliopola corrigenda curavit, qui mos erat illis temporibus[1]), a correctoribus doctioribus (A^2 et A^3). sed neuter rem tractavit aut constantia recensendi aut diligentia excutiendi. A^2 litteras omissas hic illic addidit, graviores errores removit paucos, indices carminum 2. 19. 20 adiecit. aliud exemplar non inspexisse videtur, nam etiam titulos carminum e textu ipso invenire potuit (c. 2 *τῶι αὐτῶι* e v. 4; c. 19 *Ἀϑηναίοις* e v. 10; etiam c. 20 *Λακεδαιμονίοις* e carmine ipso haustum esse puto). itaque nihil auctoritatis habet A^2, quamquam haud pauca coniectura correxit. A^3 multo plus habet auctoritatis, quamvis et ipse fortuna potius inveniendi quam ratione conferendi sit ductus. cum alia recte exsecutus est, titulos plurimos adiecit neglecto carmine 5, versus omissos supplevit, adiutus hic certe alterius horum carminum libri copiis. sed A^3 quoque nonnunquam falsa ex suo exemplari in textum inseruit removens ea quae **A** recte scripserat (cf. 5, 179. 5, 70. 19, 9. 13, 152. 3, 47); multa autem reliquit, quae facillime emendare potuit. A^4 duobus locis, quae a ceteris omissa erant postea supplevit (11, 23. 18, 16).

Errores minores quos in apparatu critico omnes afferre nolui hos commemoro: confunduntur *EI* et *I*: 5, 158 *οἰκτείϱοντα*, 5, 184 *Φεϱένεικος* (sed *-νικ-* 5. 37); 10, 10 *ἐκείνησεν*; 12, 6

---

[1]) Quem morem egregie illustravit B. Laum, Das alexandrinische Akzentuationssystem (Paderborn 1928) 34. 1). idemque recte contendit (p. 41), cum correctorem alterum (A^3) saeculo II p. Chr. n. scripsisse inter omnes constet, primam manum attribui non posse, ut voluit Kenyon, primo saeculo ante Chr. n.: immo vero parvo tempore intermisso A^2 et A^3 ea quae scripserat A (A^1) correxerunt. sed fortasse non bibliopola, sed is qui hoc exemplar sibi emerat, id correxit. nam ut scriptorum notabiliorum exemplaria a bibliopolis conferebantur et corrigebantur (Strab. 13, 1, 54), ita libros ignotiores ii, qui illis uti volebant, ipsi contulerunt et correxerunt (Strab. 17, 1, 5).

Αἰγείνας (cf. 10, 35); 13, 112 *ὠρείνατο*; 13, 149 *θεῖνα* (ex Aristarchi doctrina); 17, 91 *νειν*; 17, 107 *δεινῆντο*: *διν-* A²? (sed 17, 18 *δίνασεν*); 19, 3 et 35 *Πειερίδες*; 19, 15 *ἵππειον*: *ἵππιον*: A³?; 5, 56 *ἐριψιπύλαν*: *ἐρειψ-* A¹?; 8, 27 *Ἀλφιοῦ*: *-ειοῦ* A³; 10. 19. 14, 20. 17, 36. 20, 8 *Ποσιδάν* (sed cf. 17, 59. 79); 10, 55 *μιγν*[; 11, 68 *ἤριπον*; 11, 120 *ἐπί*: *ἐπεί* A³; 18, 36 *στίχειν*; cf. 1, 165 *ὑγείας*: *ὑγιείας* A². iota adscriptum aut omittitur aut falso additur: 9, 51 *ὤκισσαν*; 13, 64 *καλύψῃ*; *-ψηι* A¹; 13, 90 *θρώσκουσα*; 13, 166 *θνάσκοντες*; 16, 24 *Δαϊανείρα*: *-ραι* A¹; 17, 1 *κυανόπρωρα*: *-πρωιρα* A¹; 17, 22 *κυβερνᾶς*: *-νᾶις* A²; 17, 28 *ἔλθῃ*; 5, 126 *Κουρῆσι*: *-ῆσι* A¹; 10, 12 *εἴηι*. aliae litterae omittuntur: 1, 175 *εὐμαρεῖ*: *-εῖν* A²; 5, 16 *αἰνεῖ*: *-εῖν* A²; 17, 100 *βοῶπι*: *-ιν* A³?; 11, 66 *Ἀκρσίωι*: *Ἀκρισίωι*; 17, 49 *ὑπεράφνον*: *-άφανον* A³; 17, 116 *δόλις*: *δόλιος* A²?; 17, 120 *φοντίσσι*: *φροντ.* A¹?; 17, 124 *γυοις* et *ἀγλόθρονοι*: *γυίοις* et *ἀγλαό-*; 18, 34 *στρατάν*: *-τιάν* A¹. alii errores leves hi sunt: 5, 24 *μεγάλαις*: *-ας* A²; 11, 110 *τετετεῦχον*: *τε τεῦχον* A¹?; 17, 26 *τα|ταλαντον*: *τάλαντον* A¹?; 17, 57 *ει ει δε*: *εἰ δέ* A¹?; 5, 164 *κρή*: *χρή* A²; 3, 98 *ἀηοονος*: *ἀηδόνος* A¹?; 5, 69 *ἐνχεσπάλου*: *ἐγχ-* A³; 9, 2 *πεισίνβροτον*: *πεισίμβρ.* A³; 9, 33 *μεσανφύλλου*: *μελαμφ.* A³?; 19, 15 *ὅτ' ἵππ.*: *ὅθ' ἵππ.* A³. alios errores scriptoris contulit Jebb p. 128 sq.

Spiritus accentusque iam prima manus multos appinxit, tum alios aliae, ut sit quaedam eorum frequentia, etsi minime omnia vocabula eis instructa sunt.

Interpunctum autem est non sine diligentia, puncto scilicet simplici in summo versu vel supra versum posito. in imo versu punctum positum 15, 47. 9, 83. complectitur hoc signum totam varietatem interpungendi. interrogandi nulla nota.

Inscriptiones carminum a correctoribus, ut supra commemoravi, suppletae ad laevam partem primorum versuum singulorum carminum minoribus litteris adscriptae sunt. solus primus dithyrambus (c. 15) titulum non in sinistro sed in superiore margine habet. omissa est inscriptio c. 5; perdita in c. 1. 8. 10. 13. 16; ab A² suppleta in c. 2. 19. 20; ab A³ in c. 3(?). 4(?). 6. 7. 9. 11. 12. 14. 15. 17. 18.

in c. 7 titulum posuit A[3] loco erasae scripturae trium versuum: pro *τῶι αὐτῶι* igitur ibi fuit *Λάχωνι Κείωι σταδιεῖ Ὀλύμπια* scriptum ut videtur ab A[2].

Reliquum est ut notas ad carminum, systematum, stropharum divisonem significandam adhibitas indicem. tradit Hephaestio in libello *περὶ σημείων* (p. 73 Consbr.) post strophas antistrophasque poni paragraphum, post epodos, id est post integrum systema, coronidem, in fine autem totius carminis ex systematis compositi asteriscum. in libro autem nostro ratio quidem eadem agnoscitur, sed neglegenter adhibita. paragraphus saepius deest quam est posita (hoc 24 locis, illud 40, quibus debebat adscribi), coronidis autem nota plerumque in hanc formam simplicem redacta est:)–, etsi interdum appicti alii quoque ductus supra infraque pertinentes, quibus aliquanto magis reminiscimur formae ab Hephaestione traditae: ℶ vel ȝ. coronidis nota, unum si excipis locum (9, 26), nunquam omittitur. eadem coronidis nota vel simplex vel aucta in extremis quoque plerisque carminibus appicta est; sed iuxta simplicem bis, post carmina 6 et 8, asteriscus quoque apparet. quae carmina monostrophica sunt, cui generi Hephaestio asteriscum denegat, coronidem concedit.

In adscribendis his signis saepius errari videmus: coronis pro paragrapho posita est 5, 175, paragraphus pro coronide 10, 28. 13, 99. paragraphus iniuria versui 3, 63 postposita est, quae debebat sequi v. 64. carminis 1 versibus et 161 et 162 subscribitur coronis, recte illud, falso hoc, coronidem videmus versibus 55 et 56 c. 10 appictam hoc recte, illud falso.

DE PAPYRO B (c. 22–23)

Hanc papyrum (Ox. Pap. 23, 2368) scholia ad 'dithyrambos' continentem (v. p. LII sq. ad c. 23) ab eadem manu s. II p. Chr. n. scriptam esse dicit Lobel atque commentarium in Alcaeum Ox. Pap. 21, 2306.

DE PAPYRO **C** (c. 24–28)

Lobel 13 fragmenta Ox. Pap. 23, 2364 edens huc traxit etiam pap. Ashmole inv. 20 (= Pind. fr. 343 Sn. = c. 25 huius editionis) et Ox. Pap. 661 fr. 2 (v. Ox. Pap. 20 p. 168). hoc fragmentum coniunxit cum fr. 3 col. 2 et cum fr. 4 (Ox. Pap. 23 p. 37 sq.); Snell autem addidit in margine superiore fr. 9, quod suo loco nunc insertum esse apparet e tabula VII Ox. Pap. 23. fragmentum 2 (v. c. 24) eosdem versus continuisse atque pap. Berol. 16 139 (= Pind. fr. 336 Sn.) vidit Lobel. accedunt nunc tria fragmenta ab eadem manu scripta atque pap. Oxyrh. 2364 quae Lobel edidit in volumine Oxyrh. Pap. 32 pp. 160 sqq. ('addendum to 2364'). quae fragmenta eodem metro scripta esse videntur atque illa quae in pap. **R** post priores decem versus fragmenti (a) conservati sunt. hos igitur decem versus finem esse carminis praecedentis (c. 28), ceteros autem ad insequens carmen (c. 29) pertinere verisimile est (v. infra ad pap. **R**).[1]) papyrum C saeculo II p. Chr. n. scriptam esse statuit Lobel.

DE PAPYRO **D** (c. 24)

Huius papyri in vico qui Socnopaei insula antiquitus vocabatur effossae duo fragmenta Berolini asservantur quorum unum (inv. 16 139) a C. M. Bowra editum est (Pind. fr. 342), alterum hic primum editur (inv. 21 209). quam papyrum non Pindari carmen sed Bacchylidis continere demonstravit Lobel (cf. supra de pap. **C**). scripta est Traiano vel Hadriano imperatore.

---

[1]) Cf. H. Maehler in A. Bagordo & B. Zimmermann (edd.), 'Bakchylides 100 Jahre nach seiner Wiederentdeckung' (München 2000) pp. 195–200.

DE PAPYRO **H** (fr. 1A et B)

Scripta est haec papyrus (Ox. Pap. 23, 2366) in pagina aversa documenti s. II (?) p. Chr. n. cum fr. 31 non sine dubitatione eam coniunxit E. Lobel editor princeps.

DE PAPYRO **L** (c. 14A et B)

Hanc papyrum Oxyrhynchi repertam (Oxyrh. Pap. 23, 2363) Edgar Lobel epinicos Bacchylidis continere vidit cum duo loci papyri Londiniensis A (frr. 11 et 22 K.) in ea appareant. scripta est circa annum 200 p. Chr. n.

DE PAPYRO **M** (scholia ad c. 3–5)

In 33 fragmentis miserrime laceratis sagaciter Lobel agnovit scholia epinicorum Bacchylidis (Ox. Pap. 23, 2367), quae scripta sunt s. II p. Chr. n. – quomodo cohaereant cum commentario Didymi (v. test. 11 p. 125) nescimus, cuius doctrina amplissima hic certe non apparet.

DE PAPYRO **O** (c. 17)

Carmini 17 edendo non nihil subsidiorum accessit ex papyro Oxyrhynchi inventa (Ox. Pap. 8, 1091), qua continentur vers. 47–78, 91–92. columnae summae adhaeret *σίλλυβος* de quo supra (p. VIII) diximus. etiam haec pap. nunc asservatur in Bibliotheca Britannica[1]); scripta est s. II p. Chr. n. haud tam pulchra scriptura; accentus etc. addidit manus altera, quae nonnulla correxit. artissime hanc pap. **O** cum **A** cohaerere et ex eodem fonte fluxisse atque illam eo probatur, quod v. 63 in pap. **O** omissus in pap. **A** falso loco post v. 61 insertus est; accedit quod in

[1]) H. J. M. Milne, Catalogue of the Literary Papyri in the Br. Mus. nr. 47. Inv. Nr. 2056.

v. 72 eadem corruptela χεῖρας πέτασσε in utraque papyro invenitur (corrigitur autem ab O[1], qui scribit χεῖρα), et aliae corruptelae leviores (cf. p. 60 sq.) ad archetypum post Alexandrinorum tempora scriptum redire videntur. in v. 62 verbum ἐκ, quod omisit **A**, suppletur ab **O**, in v. 67 recte **O** habet ἄμεμπτον, **A** falso αμεπτον; nonnullae lacunae nova charta opportunissime explentur. duobus locis, si minima transire licet, varietas quaedam lectionis intercedit: 70 παντταρκέα **O**, πανδερκέα **A**; 76 ὄρνυσο **O**, ὄρνυσ' **O**[1], ὄρνυ' **A**. versuum colometria eadem fere instituitur ab utroque teste, nisi quod et versui 51 in **O** falso continuatur μῆτιν, a quo incipit versus 52 in libro **A**, et versui 59 Ποσειδᾶνι non recte totum adhaeret in **O**, cum in **A** Ποσει|δᾶνι diripiatur.

DE PAPYRO **P** (fr. 20–20C)

Papyrus carmina Bacchylidis continens (Ox. Pap. 11, 1361 et 17, 2081 (e)), saeculi primi, non minus quam 10 paginas amplectitur non inter se cohaerentes. nunc asservatur in Bibliotheca Britannica.[1]) Snell contulit et partim coniunxit fragmenta. aliis fragmentis Lobel locum assignavit adiutus papyro **Q** (v. infra). in marginibus nonnulla scholia sunt, in quibus Ptolemaeus (cf. test. 11) commemoratur. fragmenta minora hic non affero. papyrum 'encomiis' Bacchylidis attribuit A. Körte, quamquam talis liber ab auctoribus antiquis nusquam commemoratur.

DE PAPYRO **Q** (fr. 20 D–F)

Pap. Oxyrh. 23, 2362 eadem carmina continuisse atque papyrum **P** Lobel vidit editor princeps, idemque (p. 19) hanc papyrum et papyrum **U** ab eadem manu scriptas esse putat ca. 200 p. Chr. n. accedunt tria fragmenta hic primum edita (d-f) quae Lobel praetermiserat.

---

[1]) H. J. M. Milne, Catalogue nr. 48. Inv. Nr. 2443.

DE PAPYRO **R**

Pap. Oxyrh. 23, 2365 tertio p. Chr. n. saeculo scriptam esse affirmat Lobel. eiusdem papyri fragmentum in collectione Florentina invenit V. Bartoletti (Pap. Soc. Ital. ined. inv. 2011). primi decem versus fragmenti (a) finem carminis 28, ceteri eodem metro atque fragmenta 'addenda' ad pap. **C** scripti initium et reliquias carminis insequentis (c. 29) continent.

DE PAPYRO **S**

Pap. Oxyrh. 24, 2395 saeculi tertii p. Chr. n. ineuntis esse videtur. Lobel editor princeps accentum verbi *παίδα* (v. 11) 'Laconicum' esse observavit, sed ipse monuit *ἁγεσθαι* (v. 12) notam usitatam praebere, litteram *'θ'* autem conservatam neque in *'σ'* mutatam dialecto Alcmanis non respondere. H.Lloyd-Jones Bacchylidi hanc papyrum non sine veritatis specie vindicavit conferens fr. 44 (schol. Od. *φ* 295). Eurytionis enim fabula quam interpres Odysseae in angustum coegit cum versuum reliquiis pap. **S** servatis mire congruere videtur.

DE PAPYRO **T** (fr. 4)

Pap. Oxyrh. 3, 426 nunc conservatur in bibliotheca universitatis Victoriae Torontonensis in Canada[1]); quam scriptam esse saec. III Grenfell et Hunt primi editores affirmant. usus sum imagine lucis ope facta, qua continentur v. 1–21; denuo contulit F. M. Heichelheim[2]); lectiones diligentissime imaginibus usus descripsit W. S. Barrett.[3])

---

[1]) Cf. Pap. Oxyrh. 5, 317.
[2]) Symbol. Osl. 30 (1953) 74.
[3]) Hermes 82 (1954) 421–444.

DE PAPYRO **U** (fr. 19)

Pap. Oxyrh. 23, 2361 a Lobelio edita fragmentum ab Hephaestione traditum continet, quod ad librum 'Eroticorum' editores trahere solent. scripta est ca. a. 200 p. Chr. n. (v. supra ad pap. **Q**).

DE PAPYRIS CONIECTVRA BACCHYLIDI ATTRIBVTIS

Fr. 60 et 61, Pap. Soc. Ital. 10, 1181. scriptura saeculi p. Chr. n. secundi exeuntis vel tertii videtur esse.

Fr. 62, Pap. Oxyrh. 6, 860, scripta ca. annum 100 p. Chr. n. sec. G.-H.

Fr. 63, Pap. Oxyrh. 4, 673, tertii saec. p. Chr. n. esse suspicantur G.-H. asservabatur in Universitate Lovanensi, sed anno 1914 incendio periit.

Fr. 64, Pap. Berol. 16140, scripturam praebens primi vel secundi saeculi primum edita est anno 1935 a C. M. Bowra in editione Pindari (fr. 341); Bacchylidi hoc carmen attribuit Snell (Hermes 75, 1940, 177).

DE BACCHYLIDIS STVDIIS QVAE INVENIVNTVR APVD SCRIPTORES VETERES

Carmina post poetae obitum in oblivione diu iacuisse videntur cum neque ab illius temporum aequalibus neque a posteris ante Callimachi aetatem commemorentur. qui primus ut veterum opera auctorum qui praecipui habebantur ita etiam Bacchylidis carmina in indicem bibliothecae a rege Ptolemaeo Alexandriae conditae rettulit et per genera ordinavit. apparet enim ex enarratione carminis 23 in

pap. **B** servata Callimachum quidem hoc carmen paeanam, Aristarchus vero dithyrambum habuisse et 'Cassandram' inscripsisse (v. infra p. 120). idem etiam Simonidis Pindarique epinicia in ordinem redegit.[1]) insuper locis quibusdam Bacchylidis in suis poematibus componendis usum esse suspicaris, velut fabula Herculis apud Molorchum hospitio excepti (frr. 54–59 Pfeiffer) originem accepisse videtur e c. 13 vv. 44–57 ubi Herculis cum leone Nemeaeo luctatio describitur. Bacchylidis carmina viros doctos in bibliotheca Alexandrina litterarum studiis deditos ante oculos habuisse patet ex indice vocum compositarum quem pap. Hibeh 172 prima Ptolemaeorum aetate inscripta continet. Ptolemaei quarti et quinti temporibus Aristophanes Byzantius carmina Alcaei Alcmanis Pindari aliorum poetarum necnon, ut opinor, Bacchylidis edidit textu in versus strophasque redacto secundum ordinem et responsionem metrorum. ex eo tempore libri Bacchylidis ex editionibus Alexandrinis exscripti in tabernis librariis et publicis bibliothecis reperiebantur et Romanorum quidem temporibus multis hominibus inter manus fuisse XIV illis papyris supra commemoratis satis demonstratur. quae cum ita sint permirum est eius carmina a grammaticis fere solis et anthologiarum auctoribus afferri (cf. indicem auctorum pp. 128–130). Straboni carmina ipsa nota fuisse veri simile est (v. fr. 49), sed et Plutarchum et Clementem Alexandrinum ex anthologiis ea sumpsisse quae ex Bacchylide afferunt Wilamowitz recte contendit.[2]) attamen dubitari non potest quin multi carmina Bacchylidis legerint, nam receptus est ab Alexandrinis in ordinem novem lyricorum (cf. p. 125 test. 9b), commentariis exstructus est a Didymo et Ptolemaeo (v. test. 11), imitando effictus est ab epigram-

[1]) Cf. frr. 441 et 450 Pfeiffer.

[2]) U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Textgeschichte der griechischen Lyriker (1900) 7.

matum auctoribus aetatis Alexandrinae[1] tum ab Horatio (v. ad c. 23), multos certe delectavit usque ad Iulianum imperatorem (v. fr. 38 et test. 10).

DE DIALECTO[2]

Ᾱ doricum. nonnunquam litteram *η* retinuisse videtur B, cum altera littera *α* vicina esset (*ἀδμήτα* 5, 167 sed *ἄδματοι* 11, 84; *φήμα* sed *φαμί*; *κυβερνήτας* etc.), sed saepissime haec regula violatur (*Ἀθάνα, προφάτας, σελάνα, αἰχματάς, ἀλάτας*). post consonam *ζ* B. semper *η* scribit (*ἐπίζηλος, πολύζηλος, πολυζήλωτος* alia, sed *ζαλωτός* Pind.). in verbis *μῆλον* (ovis), *στῆθος, ἥβα, εἰρήνα* (?) litt. *η* non ex *ᾱ* orta est; *παρηΐς* vox ionica videtur esse; *παιήων* (16, 8; 25, 3) Homero consuetum etiam apud Pind. fr. 140[b], 63 invenitur; *ἐν κλισίῃσιν* 13, 135 (~ 48 *ἐφίῃσι*!) imitatio Homeri est. *ἀληθείας* 5, 187 corrigendum est, cum quinque aliis locis *α* scribatur. nonnunquam B. ipse nulla ratione perspicua formas variasse videtur: *ἐπισκήπτων* – *σκᾶπτρον, παραπλῆγι* (11, 45) – *πλᾶξεν, πλάξιππος, ἠλύκταζον* – *ἄγον* etc. notandum est cum in fr. 19 (*τὴν φίλην*) tum in encomio quod est de Marpessa (fr. 20 A) pro *α* impuro semper *η* apparere: v. 11 *μούνην*, 17 *Μαρπήσσης*, 15 et 25 *κόρη*, 4 *καθημένη*, 25 *ἥρπασεν*, sed 20 *ἀνάγκαι* correctum ex *ἀνάγκηι*, quod restituendum est; in v. 12 non *κεφαλ[ᾶι*, sed *κεφαλ[ῆι* supplevi. semel pro *α* puro *η* ponitur: *καλλικρη-*

---

[1]) Cf. c. 3.98 ~ *Δωρίας ἀηδόνος* apud Simiam (Coll. Alex. p. 119); c. 10.22 ~ *ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων . . . ἔστα* et c. 5.40 ~ *ἁ μία δ' ἀὼς δὶς Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον* in eodem epigrammate (IG XII 3.390 = Moretti 55); nescio an epigramma Attali Pergameni (Moretti 37) Bacchylidis c. 5.43–49 imitatione aemulatum sit.

[2]) Cf. J. Schoene, Leipz. Stud. 1899, 180–309. Jebb 79–92. Wilam. Pind. 100. Körte RE Suppl. IV 66, 35. – De dialecto Bacchylidis grammatici antiqui et byzantini nihil dignum memoratu afferunt, cf. Cornu Copiae Aldi p. 243 b et 258 a; Greg. Corinth. de Dor. § 177, p. 373 Schaefer; Gramm. Leidensis ad calcem Greg. Corinth. Schaef. de Dor. § 12, p. 635; Reitzenstein, Gesch. d. gr. Etymol. 367.

δέμνου v. 28, quod, si confers 10 *κατάρατον*, 14 *χαλκομίτραν*, 19 *κρατερά*, 28 *θεᾶς*, fortasse corrigendum est (*φοινικοκραδέμνοις* 13, 222; incertum 11, 98 et fr. 20B, 11). qua de causa his in carminibus (et fortasse in fr. 20G: *χλιδῆ*[?, *ἢ σε*?) formae atticae appareant nescimus. formas *δίνασεν* c. 17, 18 (cf. Eur. Or. 1458), velut et *ἐδινάθην* (– *ήθην* v.l.) Pind. Pyth. 11, 38 et *ὠκυδινάτοις* Isthm. 5, 6, non ex 'hyperdorismo' natas sed a verbo *δινάω* ductas, contra formam aeolicam *δίνηντο* c. 17, 107 et *ἱπποδίνητος* c. 5, 2 verbo *δινέω* affines esse demonstravit B. Forssman (Unters. zur Sprache Pindars, 1966, pp. 59–61). 11. 39 *Ἄρτεμις* [*Ἡμ*]*έρα* suppl. Blass, [*Ἀμ*]*έρα* Purser; *ἥμερος* etiam dorice, non *ἅμερος*, quamquam hoc apud Pind. et Aeschyl. traditur (Kühner-Blass 1, 125; 640; Solmsen, Rh. Mus. 63 (1908) 337, 1; Forssman, loc. cit. 41 sqq.).

Τ doricum pro *Σ* in universum non receptum est; itaque *σύ*, non *τύ*, ut saepe apud Pindarum (nisi quod dativi enclitica forma *τοι* est, quam ionica quoque dialectus habet, et *ὀρθοτονουμένη* semel dorice *τῖν* 18, 14), sed *φāτί* scriptum est 27, 36; in verborum tertia plurali plerumque -*σι*(*ν*), ut *φασίν*, *ἴσχουσι*, *οἰκεῦσι*, et in eadem singulari *ἐφίησι*. sed antecedente *σ* (*ξ*) tertia pluralis in -*οντι* exit: *πράσσοντι* 5, 22, *καρύξοντι* 13, 231 (sed -*ουσιν* est necessario 10, 45 *αὔξουσιν τὸ* . . .); item si elidenda erat vocalis, quam elisionem respuebat -*ουσι*(*ν*): *σεύοντ'* 18, 10, *βρίθοντ'* fr. 4, 79, nisi intelligendum est *σεύοντ*(*αι*) et *βρίθοντ*(*αι*).

Infinitivus doricus in -*εν* ante vocalem: *ἐρύκεν* (hoc accentu) 17, 41, *ἴσχεν* 17, 88, *φυλάσσεν* 19, 25, ante consonam: *θῦεν* 16, 18; – sed cf. e. g. *ζώειν* 1, 167, *λαγχάνειν* 4, 20, *λέγειν* 3, 67. 5, 164, et semper a verbis in -*έω*: *εὐμαρεῖν* 1, 175, *ὑμνεῖν* 5, 33. 9, 6. *φαμί* habet *φάμεν* 3, 65, non *φάναι*.

Aeolica: *εὐκλέϊξας* 6, 16, *παιάνιξαν* 17, 129, *δοίαξε* 11, 87, *φατίξωσιν* (v. l. -*ζωσιν*) 24, 9; sed *ὤικισσαν* 9, 51 propter *κ* antecedens (cf. Bechtel, Gr. Dial. 1, 91), et *ἀγκομίσσαι* 3, 89; non plus semel *Μοῖσα* 5, 4, item semel *λαχοῖσαν* 19, 13; *ἔμμεν ἔμμεναι* (18, 14) iuxta *εἶμεν* (10, 48); *ἔλλαθι* 11, 8 (Bechtel 1, 38); *ἄμμι* 17, 25; *κλεενός* iuxta *κλεινός*; *Κρεμμυών* 18, 24; *θερσιεπής* 13, 199; fort. huc trahendum *δίνηντο* 17, 107 = *δινέοντο* (-*ῆντο* falso pap.). *ἀναξιβρέντας* 17, 66 non recte inter aeolismos numerari solet (cf. Schwyzer, Gr. Gr. 1, 500 et 839); cf. nunc inscriptionem ionicam de Archilocho SEG 14, 565 *οἱ Βρέντεω παῖδες*.

Homerica: formae coniunctivi λάχησι 19, 3 et θάλπησι fr. 20B, 7; genitivi in -οιο passim; dativus κλισίῃσιν 13, 135.

Digamma certe non scriptum est a B. neque pronuntiatum, nam et saepissime neglegitur et falso ponitur. cum autem numquam hac littera ad consonam accedente syllaba producatur (Maas, Resp. 1, 19), sed solum hiatus evitetur, infra de ea loquar, cum de hiatu verba faciam.

Apocope saepius in verbis compositis invenitur: ἀμπαύσας 5, 7, ἄμπαυσεν fr. 20D, 11, ἀντείνων 11, 100. fr. 17, 4, πάρφρονος 11, 103, etc. – semel in praepositione πὰρ χειρός 14, 10.

Formae praepositionum longiores hae leguntur: ὑπαί 13, 139, παρα⟨ί⟩ 13, 150, διαί fr. 20B, 24?

Dissimulatio: τανίσφυρος 3, 60. 5, 59; τανίφυλλος 11, 55; cf. Specht, KZ. 59, 35, 1.

'Verborum denominativorum in -όω exeuntium apud Pindarum et B. aoristum tantummodo et futurum usurpari' monet A. Turyn, Eos 27 (1924) 110, 'cetera tempora nusquam occurrere exceptis Pind. O. 1, 113 κορυφοῦται, O. 9, 78 ταξιοῦσθαι, O. 12, 9 τετύφλωνται, I. 5, 56 τετύφλωται, Bacch. 13, 177 ἀμαυροῦ[ται' (de usu Homerico cf. K. Meister, Hom. Kunstspr. 86). itaque putat Turyn neque ὀ[ρθοῖ 14, 18 neque τελε[ιοῦσαι 3, 26 suppleri posse, hoc quidem recte, sed ὀ[ρθοῖ ad exemplum Archilochi (130, 2W.) defendi potest.

Syntactica (cf. Mrose, Diss. Lps. 1902): σφέτερος ad unum hominem refertur 3, 36, νίν ad pluralem 1, 76. 9, 15; βρύειν 3, 15 in eodem fere ordine verborum modo dativum ('florere aliqua re') modo genitivum ('repletum esse') habet adhaerentem. usum temporum observans notes imperfectum his locis: 9, 15sqq. 11, 110sqq. 15, 38. 17, 51. singulare ἐπ' ἀνθρώποισιν 7, 9 = inter homines. asyndeton accipiendum videtur esse 27, 35sq. (sed. cf. ad l.).

DE PROSODIA

De hiatu. oratio non hiat cum vocalis ante vocalem corripitur. saepe καῐ (1, 183. 5, 31. 8, 18. 26. 11, 12. 113. 13, 221.14 B, 7. 15, 62. 18, 38. 53. 19, 33. fr. 20A, 6) et -εται (-αται) 3, 44 (suppl). 87. 4, 5. 16, 6. fr. 4, 34. accedunt haec: 11, 118 ἄλσος τέ τοῐ ἱμερόεν et 28, 1 μοῐ ἀθάνατον (dactyloepitr. –⏑́⏑́–). 16, 21 παρθένῳι Ἀθάναι (–⏑́⏑́⏑–). 17, 96 βαρεῖαν ἐπιδέγμενοῐ ἀνάγκαν (–⏑́⏑́⏑–). 17, 115 τόν ποτέ οἱ ἐν

γάμωι (–⏑⏑'⏑'–). 14 B, 6 *μηλοτ|ρόφοῦ ἐν γυάλοις* (dactyloepitr. –⏑'⏑'–). dubium est 17, 42 *ἀμβρότοῦ* (Wil. *-βρότοἰ* pap. *ἄμβροτον* Maas) *ἐραννὸν Ἀοῦς* (–⏑'⏑'⏑–). 16, 20 *ὀβριμοδερκεῖ ἄζυγα* (~ 8 *παΐηόνων*). quae correptio plerumque his locis metri invenitur: –'⏑'⏑–, –⏑'⏑'–, –⏑'⏑'⏑, ⏑'⏑'⏑– (Maas, Resp. 1, 16, 1; cf. et A. Turyn, Eos 25, 100). hiatus singularis (Kühner-Blass 1, 196) est 19, 15 *τί ἦν*, quod corruptum videtur esse. notandi sunt hiatus qui occurrunt ante nomina propria *Ἱέρων* (3, 64. 92), *Ἕβρος* (16, 5), *Ἰσθμός* (2, 7; sed sine hiatu 8, 18).

Digamma (v. p. XXI): pron. dat. *οἱ* (< *Ϝοι*) semper ita ponitur, ut hiatus fiat (velut 1, 119 *καί οἱ λίπεν*). eodem modo *ἄναξ* vim litterae *Ϝ* profert 9, 45 *πολυζήλωτε ἄναξ* et fr. 4, 20 *ὦ ἄνα*, non autem 3, 76 et 5, 84. *ἕκατι* quasi cum *Ϝ* adhibetur 1, 116, sine *Ϝ* 5, 33. 6, 11. 7, 4. 11, 9. invenitur *(Ϝ)ιοβλεφάρων* 9, 3, *(Ϝ)ιόπλοκον* 9, 72, *(Ϝ)ιοστέφανον* 3, 2; sed *ἰόπλοκοι* 17, 37, *ἰοστεφάνου* 13, 122, *ἰοστεφάνων* 5, 3; *(Ϝ)οπί* 17, 129, sed *ὀπί* 1, 77; *εὖ (Ϝ)ερδ-* quater, sed *ἔργον*. falsum digamma est 5, 75 *(Ϝ)ιόν* = sagittam, nam *Ϝιός* fuit et *Ϝιόν* 'virus', sed *ἰός* 'sagitta' ea consona caruit. adde *(Ϝ)ιανθείς* 17, 131.

Muta cum liquida coniuncta syllaba antecedens producitur plerumque apud B. (ca. 250 locis); ca. 74 locos numeravi quibus 'positio' non efficitur, quorum sunt ca. 45 in initio verbi, 13 autem post augmentum, reduplicationem, praepositiones etc. (e. g. *ἔκλαγον, πεπρωμέναν, ἀελλοδρόμον* etc.); restant hi 15 loci, ubi in mediis verbis syllaba ante 'mutam cum liquida' non producitur: 1. nomina propria *Ἴφικλον* 5, 128. [*Κύπριν* 9, 72.] *Ἀμφιτρυωνιάδας* 5, 85. 16, 15. 25, 25. *Ἀμφιτρίταν* 17, 111. 2. *ὑγροῖσι* 17, 108. *ἕδρας* fr. 15, 1. *πάτραν* 11, 30. *ἀριστοπάτρα* 11, 106. *πατρώιαν* 13, 74. *πατρός* 17, 63. *μίτραισιν* 13, 196. *ἀφνεοῦ* 17, 34. *ἀραχνᾶν* fr. 4, 70 (?). semper illam producendi vim praestant *βλ, γλ, γμ, δμ, δν, ϑλ, ϑμ, κμ, τμ, τν, φλ* (cf. Maas, Metrik § 124).

Vocales vel longae vel breves: pro numerorum necessitate B. *μόνος* adhibet et *μοῦνος, νόσος* et *νοῦσος, κόρα* et *κούρα, ξένος* et *ξεῖνος, ῐσος* et *ῑσον, κᾰλός* et *κᾱλός*; *εὐθᾱλές* 9, 5, *εὐθᾱλέα* 14B, 8, *πανθᾱλέων* 13, 69 sed *πανθᾰλής* 13, 229; *κῡάνεον* (? cf. p. XXIX 2e) 13, 64 sed *κῠαν-* in compositionibus; *ῑερός* et *ῐρός* (2, 2, ubi [I]EPAN exhibet pap., quod non correxi); *εὐνᾱής* et 1, 75 et 9, 42 litteram *α* longam habere videtur (cf. Barrett; Hermes 84, 1956, 249, 3), brevem autem

ἄ]ένᾰος fr. 20E, 16; notes χρῠ́σεος, μινῡ́θει 3, 90 et μίνῡθεν (μινυνθα pap.) 5, 151 (Maas, Metrik § 134); παῐηόνων 16, 8?, παῐάνιξαν 17, 129, Ἀθαναῐων 17, 92, Βοῐωτίοισιν fr. 21, 4; Μίνῳϊ 17, 8, sed Μίνῳι 17, 68; Ἀμυθᾱονίδας fr. 4, 51, sed Προκᾰ́ωνα 25, 29; scriba 25, 11 ΘΗΡΟΔᾹ[ΙΚΤΑΝ notat, sed -δᾰΐκταν legendum videtur esse (~ v. 29?) ut μηλοδᾱΐκταν 9, 6 (non constat de Pind. fr. 140a, 56).

Ultima syllaba producta (cf. Maas, Resp. 1, 18. 2, 19, 2): 5, 189 ἀπωσάμενον̄, ⁝εἴ τις; 10, 10 νασιῶτιν̄ ἐκίνησεν; 11, 114 πόλιν̄ Ἀχαιοῖς; 17, 100 δόμον̄· ἔμολεν. – 17, 90 δόρυ σ̄όει (cf. δορυσσόος); 13, 96 τε ρ̄οδ-; fr. 4, 54 ἀπὸ ρ̄ίζας; 16, 34 ἐπὶ ρ̄οδόεντι (sed καλλίρόας et ἀκαμαντόρόας); 3, 64 μεγαίνητε̄ Ἱέρων; 5, 113 συν̄εχέως.

Contractio (cf. Maas, Metrik[2] § 120 Nachtr.): 17, 39 Κνωσίων; in nomine proprio, quod in versu heroo adhiberi non potest, haec contractio fortasse usu recepta erat (cf. Radermacher, Philol. 84, 257 sq., Schwyzer, Gr. Gr. 1, 244 sq., Jurenka, Jahresberr. 250 Suppl. 379 sqq.). – 3, 22 ἀγλαϊζέτω, ὁ γὰρ κτέ.

Finis periodi post praepositionem: 5, 74 sq. ἐξ‖εἵλετο (cf. p. XXXIII; Maas, Resp. 1, 14. 2, 18, Wil. GV. 434; Barrett, Herm. 84, 1956, 250, 5); post καί 7, 1? (cf. Barrett l. l. 250c).

DE POETIS A QVIBVS BACCHYLIDES SENTENTIAS VEL IMAGINES MVTVATVS EST

Bacchylidem verba plurima sententiasque et imagines ex Homero multas sumpsisse variis exemplis illustratur, e quibus affero haec: quae Bacchylides in carmine quinto de Meleagri morte narrat ex Il. 9,529 sqq. deprompsisse, similitudinem autem aquilae (B. 5,16–30) ex hymno in Cererem Homerico (375 sqq.) duxisse patet; sententiae B. 5,65–67 ex Il. 6,146–149, B. 5,151–154 ex Il. 22,337 et 362 sq., B. 13,112 sq. ex Il. 15,721–725, B. 13,124–132 ex Il. 15,624–629, B. 13,151–153 ex Il. 15,713–715, B. 13,164 sq. ex Il. 21,324 sqq. repetitae sunt. argumentum dithyrambi qui Antenoridae inscribitur (B. 15) e Cypriis et

ex Il. 3,205–224 sumptum esse videtur; verba Menelai in 15,51–52 Iovis verba in Od. 1,32sqq. sapiunt. Hesiodi sententiam quae B. 5,191–194 affertur, e Theogonia 81–97 ductam esse suspicaris, B. 9,6–9 e Theog. 327–332. Anacreontis verba resonant in B. fr. 20A,13 (cf. Anacr. 346 fr.11,18) et vv. 25–26 eiusdem carminis (cf. Anacr. 418). imago qua B. in 9,27–29 usus est e Sapphus versibus fr. 96,6–10 sumpta esse videtur, sententia Herculis in B. 5,160–162 e Theognide 425–428 repetita. Solonis sententias Bacchylides compluribus locis iteravit (v. 1,159–184, 10,39–51, 15,55–63, etiam ut videtur 24,7–12), Admeti dicta (B. 3,78–82) ex Epicharmo (fr. 256 = CGF I p. 149). fabulam de Croesi fato in c. 3 narratam e rerum Lydarum auctoribus ignotis, fabulam Deianirae e Sophoclis Trachiniis, fabulam Ius e Mulierum Catalogo Hesiodeo (fr. 124), Cassandrae denique fabulam e Cypriis hausisse veri simile est. Pindarum vero non nisi sententiis c. 3,85– 92 imitatus esse videtur, quae immutationis exordii epinici Olympici primi speciem prae se ferunt.

DE METRIS BACCHYLIDIS

Plurima Bacchylidis carmina condita sunt versibus qui dactyloepitriti plerumque nominantur. adhibetur enim hoc metrum in omnibus Epiniciis secundo, quarto, sexto exceptis, quae breviora post ipsam victoriam ex tempore composita sunt; carminis tertii autem epodi dactyloepitritos, strophae versus aeolicos exhibent. in Dithyrambis non nisi in Antenoridis (c. 15) et in carminibus 24, 25, 27–29, si re vera dithyrambi sunt, dactyloepitriti inveniuntur, sed et in Paeane (fr. 4) et in Encomiis (fr. 20B, C, D, E) et in multis fragmentis minoribus hi numeri usurpantur. carmina dactyloepitritica triadibus (stropha, antistropha, epodo) constare solent, sed et carmina 7 et 8 epodis caruisse

videntur, quamquam de iis cum mutila sint nihil certi dici potest, et strophae breviores Encomiorum 20B et C (et D?) nulla epodo excipiuntur. sunt autem epodi etiam in aliis carminibus (2. 16. 17. 19).

In singulis carminibus B. semper iisdem metris utitur uno quod commemoravi c. 3 (anni 468) excepto, ubi stropha iambica et aeolica, epodus dactyloepitritos profert.

De metris a B. adhibitis grammatici antiqui praeter ea quae ad fragmenta commemorantur haec afferunt:

Caes. Bass. gramm. 6, 261, 10K.: *priore commate* (sc. –––⏑⏑–⏑) *Callimachus in epigrammatibus* (sic!) *usus est* (fr. 401 Pf. e Hephaest. p. 58, 20. 64, 5 Consbr.) *et Bacchylides in carminibus et alii.* (Callimachus 1. 1. pherecrateo κατὰ στίχον usus est; apud Bacchylidem utrum ad pherecrateum usitatum velut 2, 14 an ad 13, 3, ubi inter dactyloepitritos hoc comma invenitur, an ad versus quosdam perditos alludatur incertum est.)

Serv. gramm. 4, 459, 19K. de trochaeis: *bacchylideum constat dimetro hypercatalectico, ut est hoc: floribus corona flexitur* (i.e. –⏑–⏑–⏑–⏑–, cf. c. 17 ep. 9).

Trichas de IX metr. (Hephaest. p. 399, 5 Consbr.) versu pessime composito fr. 16 imitari conatur, quod affert Hephaestio.

A. DACTYLOEPITRITI

Ad dactyloepitritos describendos signis utor a Maasio (BphilW. 1911, 327; Metrik § 55) propositis:

e = –⏑–
E = –⏑–⏒–⏑– (= e ⏒ e)
D = –⏑⏑–⏑⏑–
d¹ = –⏑⏑–
d² = ⏑⏑–

Quibus signis certe non explanatur origo horum versuum, sed pro certo habeo non solum commode, sed etiam recte hoc modo describi, quam huius metri rationem esse

Bacchylidis temporibus poetae putaverint (cf. Wil. GV. 418). nam dactyloepitriti Bacchylidis ita compositi sunt, ut membra D et E et e (vel etiam d^1 et d^2) coniungantur singulis syllabis longis (vel etiam brevibus) plerumque interpositis ('anceps interpositum'). anceps interpositum breve haud raro invenitur hoc loco: . . . ⏑ e(×)|, raro alibi nisi in c. 3 et 13; notanda sunt loca singularia 8, 12; 15, 45; 25, 16 (?); 27, 44 (?).[1]) quo clarius ratio dactyloepitritorum Bacchylideorum perspiciatur, systemata carminum hic repetuntur; sed hic non ancipitia, ut factum est in schematis singulis carminibus praemissis, sed caesurae notantur (uncis inclusi numeros eorum versuum, in quibus caesurae elisionibus obscurantur):

−172 174
1 *ΣΤΡ* d^2 – D × e ‖^{3}D ⁝ – D – ‖^{5}D ⁝ – : E ‖^{7}– EE |||

−181?
ΕΠ D | – D – ‖^{3}e – D – D – ⁝ E × ‖^{6}D ⁝ – ⁝ E – e – |||

51 68.96 13.83
3 *ΕΠ* × D : – ⁝ E ‖^{3} E ⁝ – : E ‖^{5} E × :e ⁝ E |||

(−16) 19.59 (−100) (61)
5 *ΣΤΡ* – D ⁝ E – ‖^{3} – D ⁝ – : D × e |^{5} D ⁝ – : D ‖

−22 −184 −26.(106.)146.171
^{7}E – ⁝ E ‖^{9} – D – e – ⁝ D ‖^{11}– D ⁝ E ‖

−68 −29.69
^{13} – D : – : D ⁝ E |||

−75 75
ΕΠ – d^1 E × | D |^{3} – D ⁝ × e – | E – |^{5}D : – : e – : E ‖
^{7} – D × | E × |^{9}D | E × e – |||

7 D | ⏑ e‖ – e – E |^{3} – D ⏑ e . . . |^{6} – D × e |^{7} – E – e ‖
^{8}D – e |^{9} – E – E – D – | ^{11}e – D – |||

---

[1]) Cf. W. S. Barrett, Herm. 84, 1956, 249 sq., qui 7, 1 post τε καί finem periodi statuit (v. supra p. XXIII) et 15, 45 pro ϑεοῖς δ' legi posse ϑεοῖσιν δ' observat.

8 – D | – D – | ^{3}E || ^{4}D – E || ^{6}E – E | ^{8} – e – D – ||
^{10} – e – D – ||^{11} – e – D – |$^{12⏑⏑}$ e × D – |^{13}e e ||
^{14} – e – | ^{15}D | ^{16} – e – |||

–27
9 *ΣΤΡ* e – D ⁝ – E ||^{3} – D – e – |
^{4}e – D – | E ||^{6} – D – | E ||^{8} – E – | E – e – |||

–49
ΕΠ – e – D | e – D – e | ^{3} – E – | E | ^{5}D ⁝ – E |
^{7}E – E – |||

(–31)
10 *ΣΤΡ* – D | – e – | E × | ^{3}D ⁝ – D ⏑ | ^{5}E – || ^{6}e – Dd^{2} |
(–35.45)
^{7}E – ⁝ E × | ^{9} E – e × |^{10} eE × e – |||

ΕΠ e – D || ^{2} – E – || ^{3} – E – e – || ^{4}D – e – D ||
^{6} – D – | E – E – |||

15.85 (–17).87 –6
11 *ΣΤΡ* – D : – ⁝ E – ||^{3} – D ⁝ E – || ^{5}D | – D ⁝ e – d^{1} |
–10 –54
^{8} – D | ^{9} – D × e – || ^{10} – D ⁝ – D || ^{12} – D ⁝ × e – ||
97
^{13} – D : – ⁝ E– |||
–116 –34 –119?
ΕΠ – D | – D | ⏑ e – | ^{3}D | ^{4} – D ⁝ E – || ^{6} – D ⁝ – E ⁝
–124 –41
– D × e | ^{9} – D | – D || ^{11} E – e × | ^{12} D ⁝ – D ⁝ E – |||

12 *ΣΤΡ* – e – D – e – |^{3} D | – D ⏑ e |^{5} – D – | E – ||
?
^{7} – E e |||
ΕΠ – D | – D – || ^{3} e – D | – e – ? | ^{5} e] – D – | [$^{6–9}$] |||

–46.(112.)133
13 *ΣΤΡ* – D ⁝ × e – || ^{3} – – – ⏑⏑ – × | E – || ^{5} – D – ||
–183 –52.106 –56
^{6}E ⁝ – D ⁝ × e – || ^{9} D – || ^{10} D × | D ⁝ – E – |||

(162)
ΕΠ – D × e | – D × e – | ^{4} e – D – E || ^{6} – D : × ⁝ E × e ||
(131)
^{8} D ⁝ × ⁝ E – |||

14 *ΣΤΡ* e – D – e – || ^{3} E – E ⏑ || ^{5} – D – E – E |||

ΕΠ – D | – D – | ^{3} e – d^{1} e – D – | ^{5} D |
^{6} – E – D – | ^{8} E ⏑̆ [e –] |||

14A *ΕΠ* ? … E | – e – ? |||

14B *ΣΤΡ* E – D – e |^{3} – D – | E |^{5} – e – D | – D |
^{7} – D – E |^{9} D – E | …

15 *ΣΤΡ* – D | – D × e ||^{3} × e – D | – E |^{5} E – e – |
D – $\overset{(-6)}{⁞}$ D ||^{7} E – e – |||

ΕΠ – e – D |^{2} – E – | e – D |^{4} – D – $\overset{(-60)}{⁞}$ E – D |
^{7} – E – |||

24 *ΣΤΡ* – D ? … |^{2} e – – …

ΕΠ … |$^{-7}$ e – – … |$^{-6}$ – e – [D ?] |$^{-5}$ – – ⏑ … |
$^{-4}$ – e – – … |$^{-3}$ e – – … $\overset{?}{|}$$^{-2}$ e – D – ? |
$^{-1}$ – e – . . . |||

25 $^{1?}$… D – ? |$^{2?}$ … e – ? |$^{3?}$ … ⏑⏑ D – ? |$^{4?}$ … e |$^{5?}$ … e ? |
$^{6?}$ … |$^{7?}$ … D – ? |$^{8?}$ … ⏑ D – | … |$^{11?}$ … ⏑–$\overset{?}{–}$ |
$^{12?}$ … ⏑–⏑⏑–– [… $^{14?}$ … ⏑⏑– |$^{15?}$ … ⏑–– |$^{16?}$ … ⏑– |
$^{17?}$ … D |^{18} … |||

27 ^{1} ⏑– [ ]^{2} – – [… |$^{-10}$ – e – D |$^{-9}$ – D |$^{-8}$ E – e – ||
$^{-7}$ – D |$^{-6}$ – – [… |$^{-5}$ – – ⏑ [… |$^{-4}$ e [… |$^{-3}$ – – ⏑ [… |
$^{-2}$ –⏑⏑– [… |$^{-1}$ e [… |||

28 *ΕΠ* ? – D? |^{2} – D […? | … |^{4} e – – ⏑ [… |^{5} – e – [… |
^{6}…] – e [… |^{7}] e – – [… |^{8} E |^{9} … – ⏑ [… |
^{10} – –] ⏑––– [⏑–– ? |||

29 *ΣΤΡ* D |^{2} – D – |^{3} – E |^{4} D – D – |^{6} … – e … |^{7} D |^{8} – E – |||

ΕΠ … |$^{-5}$ … –⏑⏑– |$^{-4}$ E – |$^{-3}$ E – |$^{-2}$ – D | ⏑ eD |||

fr. 1 e – D | E –

fr. 4 *ΣΤΡ* – E – D – |^{3} E $\overset{?}{–}$ e ||^{4} D – |^{5} E – e ||^{6} E – |
^{7} D |^{8} – E |^{9} D $\overset{?}{|}$ – e – |^{10} E – |||

ΕΠ D : – ⁞ e – D ||^{3} D |^{4} – E – e – |^{5} E – |
^{6} D – E [–] |^{8} – D [^{9}] D [^{10}] E [|||

fr. 13] | – ED | – e – | [

fr. 20B – D × e × |^{2} D $\overset{-14}{⁞}$ × e – |^{3} D × e – |^{4} E – e |||

fr. 20C	– D – E – [e –] |^{3}e – D ⏒ e – |^{5}D |^{6} – E – | [... |||
fr. 20D	e ––⏑⏑– [... |^{2} – e –– [... |^{3} – D [... |
	^{4}⏓̱̄? D – | d^1 ? [... |^{5}e – D [|^{6} D – d^1 ? – D ⏑ |
	^{8}E – e – ? |||
fr. 20E	$^{1?}$...] D d^2 ? |$^{2?}$ – ?] D – |$^{3?}$D ? |$^{4?}$e – D ? | ...
	^{8}...] D [^{9}] e – ||| ?
fr. 23	e D | D – ? || e ––⏑⏑–...
fr. 24	– E || – E – | E || e – D – | E –
fr. 25+34	– e – D | – e – ||^{2} – e – D | E – e
fr. 30	E – | D –
fr. 55	E – | E – | D

Quibus e schematis inter alia haec de dactyloepitritis Bacchylidis colligi possunt:

1. Perraro membra d^1 et d^2 apud B. inveniuntur:
   a) 5 ep. 1: \|\|\| – d^1 E × \|
   b) 11 str. 7: \| De – d^1 \|
   c) 14 ep. 3: \| e – d^1e – D – \|
   quo apparet membrum d^1 hoc modo cum ceteris coniungi ...e) – d^1, (e ..., i. e ....–⏑–) ––⏑⏑– (–⏑–...
   d) 1 str. 1: \|\|\| d^2 – D × e \|\|
   e) 10 str. 6: \|\| e – Dd^2 \|
   f) 25, 29: Dd^2 – \| ? cf. fr. 20D, 6? et fr. 20E, 7?
   membrum d^2 igitur aut in initio periodi (\|\| d^2 ––. . .) aut post membrum D poni posse videtur (cf. Maas, Metrik § 55; Wil. GV. 433).

2. Duo brevia pro longo et longum pro duobus brevibus his locis extant:
   a) ⏑⏑e = ⏑⏑⏑– 8 str. 12, in initio periodi?
   b) –– D × = –––⏑⏑–× 13 str. 3 (cf. supra p. XXV verba Caes. Bass. et Pind. Nem. 8 str. 1), sed uno quidem loco (c. 13,48) Περσεῖδας legi potest, cf. oraculum apud Herodotum 7,220,4.
   c) ⏖⏑– 3, 83 in initio periodi.
   d) –⏑⏖ 3, 40 in nomine proprio barbaro.
   e) fort. ⏖⏑– 13, 64 (sed. cf. p. XXII).

3. Strophae Bacchylidis in ... E (–) ||| exeunt (Zuntz ap. Maas, Metrik[2] p. 35 ad § 55; Barrett, Herm. 82, 437 sq.). solum c. 7 in ... D – ||| et c. 8 in ... D – e – ||| et epodus c. 29 in ⏑eD ||| exire videntur, qua re in dubium vocari putes, an ordo stropharum carminum 7 et 8 recte restitutus sit, praesertim cum haec carminia sola dactyloepitritica sint epodis carentia (cf. p. XXV); sed cum c. 7, quod anno a. Chr. n. 452 cantatum est, omniumn sit novissimum, ne huius quidem carminis clausulam reieci (cf. Pind. Nem. 11 str. epod. eiusdem fere temporis).

4. In carminibus vetustioribus Bacchylidis ita dactyloepitriti compositi sunt, ut in singulis periodis membrum D plerumque membro e (vel E) excipiatur, atque ita ut singulae periodi compositae esse videantur e partibus hexametri (vel *Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος*, cf. *Ἐρασμονίδη Χαρίλαε*, vel *ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα* vel *μῆνιν ἄειδε θεά*, cf. *ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής*) quae colis ex iambis vel trochaeis ortis claudantur (cf. 'encomiologicum' *χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων*); quod apparet e versibus brevibus carminis vetustissimi (cf. p. LV), fr. 20B:

– D × e × |	$\frac{1}{2}$ *hexam tr* |
D ⁞ × e –	$\frac{1}{2}$ *hexam tr* |
D × e – | E – e |||	$\frac{1}{2}$ *hexam tr* | *3 tr* ||| [1])

In c. 13 (anni 485?) epodus eandem fere rationem numerorum exhibet; stropha eo variatur, quod post membrum E versus 6 non finis periodi est et quod membrum D sub finem strophae triplicatur:

ΣΤΡ – D ⁞ × e – ||
– – D × | E – ||
5 – D – || E –

[1]) Dactyloepitritos ex Archilochi asynartetis originem duxisse fusius exposuit Snell, Griech. Metr.[3] (1962) 41 sq.

⁷D × e – ||
D – || ⁹D × D – E – |||

ΕΠ – D × e |
– D × e – |
⁴e – D – E ||
– D × E × e ||
⁸D × E – |||

Accedunt in c. 11 quod eiusdem fere temporis videtur esse hae varietates: e – d^1 et – D:

ΣΤΡ – D – ⁝ E – ||
– D ⁝ E – ||
D | – D ⁝ e – d^1 |
– D | – D × e – ||
– D ⁝ – D | – D ⁝ × e –
– D – ⁝ E – |||

ΕΠ – D | – D | ⏑ e – |
– D | – DE – ||
– D ⁝ – E ||?
– D × e |
– D | D || E – e × |
D ⁝ – D ⁝ E – |||

His exemplis dactyloepitritos ortos esse docetur e compositione partis dactylicae et trochaeorum vel iamborum; postea autem forma (–) D × e vel (–) D × E ita mutata est, ut vel membrum e antecederet membro D, vel membrum D bis vel ter poneretur, vel periodus alio loco clauderetur etc., et ex his varietatibus species usitata huius metri crescebat.

L e x M a a s i a n a (cf. P. Maas, Philol. 63 (1904) 297, Metrik § 48): post 'anceps interpositum' longum (e'–'e, D'–'e etc.) finem verbi non admitti a Bacchylide neque post membrum 'e' quod est in initio neque ante idem quod est in fine periodi contendebat P. Maas; quod commode

hoc modo illustrari potest: ‖(×)–⏑–⏓ . . . et . . . –⏓ ⏑–(×)‖. sed W. S. Barrett, Hermes 84 (1956) 251 accuratissime denuo omnia exempla investigans ostendit evitare Bacchylidem et in fine et in initio periodorum elementa 'e×' finibus verborum a contextu separata. singillatim autem Barrett haec docet:

a) . . . × | e × ‖: nullum exemplum;
b) . . . – | e ‖: aliquot exempla;
   . . . ⏑ | e ‖: haud pauca exempla;
c) ‖ × e – | . . .: multa exempla;
   ‖ × e ⏑ | . . .: nullum exemplum certum;
d) ‖ e× | . . .: perpauca exempla (9, 25 *Αὐτομήδει νῦν γε*; 10, 6 *παντὶ χ*]*ώρωι ξ*[*υν*]*όν*; 14, 17 *καιρὸς*] *ἀνδρῶν ἔργματι*);
e) in 'dimetris' (|(×) e × e (×)|) nunquam finis verbi post anceps medium est.[1])

Periodorum divisio. post 'anceps interpositum' longum, cum plus uno metro abest et ab initio et a fine periodi, finis verbi non modo non spernitur a Bacchylide, sed in media periodo longiore aut post aut ante 'anceps interpositum' caesura (vel si mavis diaeresis) appetitur (‖(×) –⏑–×–⏑– ⁞ × ⁞ –⏑–×–⏑– (×)‖ vel ‖(×) D ⁞ × ⁞ D (×) ‖ vel sim.; cf. schemata dactyloepitritorum in p. XXVI–XXIX sq. et Maas, Philol. 63, 301). etiam hac re dactyloepitriti Bacchylidis differunt a Pindari, qui periodos longiores nulla caesura intermissa praefert.

Hoc modo cum periodi Bacchylidis plerumque *ῥυθμικῶς* divisae sint, nonnumquam dubium est, ubi finis periodi statuendus sit. nam etiamsi per totum carmen

---

[1]) Cf. J. Irigoin, Recherches sur les mètres de la lyrique, Paris 1953, 48sq. L. E. Parker, Bull. Inst. Class. Stud. London 5 (1958) 13sqq.

eodem loco stropharum et antistropharum finis verbi inveniatur, saepe diiudicari non protest, utrum caesura an finis periodi extet. est autem finis periodi certus a) cum est hiatus, b) cum brevis in longo ponitur, c) cum duo 'ancipitia interposita' se excipiunt (cf. e. g. c. 8, 9), d) cum nisi finis periodi statueretur, periodi longiores evenirent. neque enim periodi Bacchylidis mensuram sex metrorum excedere solent; invenies quidem unam periodum septem metrorum in dactyloepitritis, ut in textu eos seiunxi, sc. c. 1, ep. 3–5, sed dubia est, nam obstat in c. 1 periodo breviori versus 182 mutilatus.

Divisionem rhythmicam periodorum quam modo commemoravi in ultimis Bacchylidis carminibus 1 (465?) et 7 (452) non tam diligenter quam in plurimis ceteris confectam esse facile intellegi potest e schematis numerorum p. XXVI sq. allatis. etiam hac re Bacchylidem senem vestigiis ingredi Pindari probatur; nam Pindarus periodos longiores nulla caesura media dirimi voluit, Bacchylides autem operam dedit, ut cola breviora, quae etiam in antiquioribus dactyloepitritis inveniuntur, perspicua essent, eademque de causa legem Maasianam non neglexit, ne vel in initio vel in exitu colorum breviorum membrum 'e×' claudicaret. – eos versus, quorum in caesuris elisiones inveniunter, in schemasin pp. XXVI–XXVIII uncis notavi. 5, 74 finis periodi est inter praepositionem et verbum ἔξ‖εἵλετο (cf. Maas, Gnomon 9, 168B et supra p. XXIII).

C o l o m e t r i a. Vidimus poetam periodos numerum trium metrorum superantes eisdem locis metrorum vocibus finitis dividere solere, quibus etiam periodorum discrimen fieri posset, et demonstravit Maas dissertatione diligentissima (Philol. 63, 297) colistas Alexandrinos ita versus seiunxisse, ut quam saepissime finis verbi in fine versus esset; quo factum est ut redderent quae vellet poeta subintellegi discrimina. quae divisio versuum non modo magna cum diligentia sed etiam cum consilio et ratione a grammaticis antiquis confecta optime papyris nostris serva-

ta est. errores pauci facile corriguntur (cf. app. crit. ad. carmina 1. 5. 9. 10. 13). eo autem ratio grammaticorum antiquorum differt a nostra, quod non semper ad numeros syllabarum sed interdum ad caesuras versus diviserunt; itaque in carm. 1. str. 1 modo post syllabam septimam modo post octavam seiungitur, in carm. 5 versus 13, 35, 115 non eodem modo dividuntur atque versus respondentes (cf. etiam p. XXXVII de colometria c. 18 et p. 93 ad fr. 20 A, 8), neque habemus cur haec vituperemus.[1]) – de colometria c. 24 in pap. **D** perturbata v. p. LIII.

B. DACTYLOIAMBICA

Similes atque affines dactyloepitritis sunt versus carminis 19 et fortasse c. 20 (Maas, Metrik § 56b). de carmine 20 quidem miserrime lacerato diiudicari non potest (Wil. GV. 384); in c. 19 hemiepe (D = –⏑⏑–⏑⏑–) connectuntur cum membris quae iambica videntur atque nominentur (Wil. GV. 393), quamquam ancipitia non inveniuntur neque metra seiungi possunt. hoc modo oriuntur versus aeolicorum similiores quam dactyloepitritici. itaque horum versuum ratio fortasse a Bacchylide ipso inventa multo minus perspicua est quam dactyloepitritorum, praesertim cum coniungantur cum versibus aeolicam originem prae se ferentibus atque unus saltem versus vere aeolicus exstet (15 phalaeceus). inusitatos hos numeros esse B. ipse initio carminis 19 significare videtur.

C. METRA AEOLICA

Metrorum Aeolicorum hae formae in c. 2. 3. 4. 6. (16.) 18. fr. 5. 11. 12. 20 A inveniuntur:

---

[1]) Alia profert W. J. W. Koster, Traité de métrique grecque[2] (1953) 296.

A. glyconei

⏓×	–⏑⏑–⏑–	*18, 5.8*
⏑–	–⏑⏑–⏑–	*6, 6 (+ hipp). 2, 13 (+ pher)*
⏑⏑⏑	–⏑⏑–⏑–	*2, 4 (+ pher). 4, 1 (+ hipp).*
		4, 7 (+ chodim ba). fr. 5, 1 et 2? fr. 11, 7
⏑⏑⏑ / ⏓⏑	–⏑⏑–⏑– / –⏑⏑–⏑–	} *fr. 11, 3. fr. 12*
––	–⏑⏑–⏑–	*fr. 5, 3. fr. 20A, 5 (+ gl ia)*

fortasse huc trahendum *chodim*

⏑⏑⏑	–⏑–⏑⏑–	*4, 9*

B. glyconei aucti

a) additur in fine vel una syllaba (hipponacteum) vel baccheus (phalaeceus) vel iambus vel choriambus vel lecythium (i.e. glyconeus decurtatus) vel dimetrum choriambobaccheum (aristophaneum)

⏑⏑⏑	–⏑⏑–⏑––	*4, 2 (post gl.); 18, 3*
–⏑	–⏑⏑–⏑––	*4, 10; 6, 7 (post gl.); 18, 9*
⏑⏑–	–⏑⏑–⏑––	*18, 1*
–⏑̱	–⏑⏑–⏑––	*18, 6.11*
–⏑̱	–⏑⏑–⏑– ⏑––	*18,15; 19,15*
––	–⏑⏑–⏑– ⏒–⏑–	*fr. 20A,4 et 6*
–⏑	–⏑⏑–⏑– –⏑⏑–	*fr. 11, 2*
–×	–⏑⏑–⏑– –×–⏑–⏑–	*18, 6.13*
⏑⏑⏑	–⏑⏑–⟨⏑⟩– + *chodim ba*	*4, 7*

b) hendecasyllabi (= oo *hipp*) et versus similes (3, 3 sq.)

⏑––⏑	–⏑⏑–⏑––	*(chodim ba = ba ‸hipp)*
×–⏑⏑	–⏑⏑–⏑––	*3, 2 (‸hipp^d)*
×–⏑⏑	–⏑⏑–⏑–⏑⁞	
–⏑–×	–⏑⏑–⏑––	*3, 3 sq. (‸gl^d + ia ‸hipp)*
⏑–⏑–	–⏑⏑–⏑––	*2, 1 (ia cho ba = ⏑– hipp)*

initium hendecasyllaborum a Bacch. ad modum dimetrorum choriambicorum (cf. Wil. GV. 210 sqq. Maas, Metrik

§ 54) formatum esse coniceres, nisi exempla 'baseos' quattuor ancipitium in dimetris recentiora esse viderentur. metra Sapphica et Alcaica ita variat B., ut basin trium syllabarum admittat (⏑⏑× . . . vel ×⏑⏑ . . .), ut glyconeos in initio non modo iambo sed etiam duobus elementis vel trochaeo, in fine vel choriambo vel lecythio vel dimetro augeat, ut glyconeos non duo elementa brevia, sed unum elementum praebentes (i.e. lecythia) admittat.

c) aliae formae

⏑–⏒⏓ –⏑⏑–⏑– –⏑– *4, 4 (⏑– gl cr)*

2 tr + –⏑ –⏑⏑–⏑– *fr. 11, 1 (2 tr gl)*

huc non traxi versum a Sappho in libro septimo adhibitum:

ia + ⏑––⏑⏑–⏑–⏑–– *6,1 (ia gl ba) cf. fr. 19*

cum caesuris probetur eum inter ionicos (v. p. XL) a Bacchylide numerari.

C. glyconei decurtati

a) pherecratei

–⏑ –⏑⏑–– *2, 5 (post gl)*

–– –⏑⏑–– *2, 14 (post gl)*

cf. 13, 3 inter dactyloepitr.

b) telesillea (*∧gl*)

⏒ –⏑⏑–⏑– *16 str. 1, ep. 6; 18,2.4.10.12*

⏑⏑–⏑⏑–⏑– *16 ep. 8; fr. 11,6*

c) reiziana (*∧pher*)

⏑ –⏑⏑–– *6, 4*

⏑⏑ –⏑⏑–– *16, 12*

– ⏑⏑⏑–– *16, 9*

⏑⏑ –⏑⏑–– *6, 8*

d) lecythia

–⏑ –⏑–⏑– *6, 5. 26, 6?*

–× –⏑–⏑– *18, 7.14 (post gl)*

Hoc conspectu apparet Bacchylidem metris aeolicis ita usum esse, ut glyconeos paulum variaret; coniunguntur

autem versus aeolici cum iambis (2. 3. fr. 11. 20A), cum trochaeis (fr. 11), cum dactylis (4. 16), cum ionicis (6. fr. 20A).

In c. 18 syllabas primas glyconei et glyconei aucti (hipponactei) quam maxime variare studuit B. itaque praeter initia in usum recepta (–⏑, ⏑⏑⏑, –⏓) etiam initium inusitatum ⏑⏑– (cf. Maas, Metrik § 41) induxit v. 1. cola ita divisa sunt in papyro ut quam saepissime finis verbi sit in fine versus. qua divisione versus gemini efficiuntur quorum secundus quisque saepius metro iambico auctus est (1–2, 3–4, 11–12), bini autem versus ita coniuncti sunt ut quater glyconeus decurtatus (telesilleum) hipponacteum sequatur (1–2, 3–4, 9–10, 11–12), semel hipponacteus glyconeum (5–6). semel glyconeus solus ponitur (8), sub finem strophae cum 'lecythio' (–⏑–⏑–⏑–), dein cum baccheo coniungitur (13–15).

D. IAMBI

Iambis B. usus est in nonnullis carminibus levioribus, scilicet hyporchemasin et eroticis (fr. 14. 18. 19); in hyporchemasin autem etiam cretici (fr. 15. 16), in eroticis trochaei (fr. 17. cf. fr. 21) occurrunt. in omnibus fere carminibus 'aeolicis' singula metra iambica, cretica, choriambica, bacchea inveniuntur (v. supra p. XXXV sq.). in fr. 19 ionicis spondeus (*φεύγεις*) iocose carmen concludit (cf. Wil. GV. 384, 1) vel potius baccheus anaclomenon catalecticum excipit (cf. p. XL).

Metrum carminis 17 constat imprimis ex elementis creticis, aptissime quia hoc carmine Thesei et bis septenorum iuvenum Atheniensium navigatio in Cretam exponitur. B. metra cretica (–⏑–) et paeonica (⏑⏑⏑– vel –⏑⏑⏑) aliquoties duobus syllabis (⏑–) auxit ut creticus auctus (–⏑–⏑–) fieret. quae metra cretica vel paeonica aut singula aut bina, in epodo etiam terna inveniuntur aut cum creticis auctis coniuncta. non raro cola ab elemento 'ancipiti' (⏓) initium

capiunt, rarius in hoc desinunt; cum autem singula elemento brevi interposito inter se copularentur (–⏑–⏑–⏑–), non pro 'lecythio' iambico (*cr ia*) sed pro creticis geminatis habenda videntur (*cr* ⏑ *cr*) propter carminis naturam 'creticam'. qua ratione metra eius generis poeta variaverit accuratius explicare alio loco conatus sum.[1])

E. DACTYLI

Singuli dactyli inveniuntur inter metra aeolica carminis 4 (v. 3 et 5) et fr. 60. fusius agendum est de dactylis Herculis dithyrambi (c. 16).

Clare perspiciuntur dactyli vel catalectici vel acatalectici:

str. 2	–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑– |	*4 da* ∧∧
6	–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–– |	*5 da* ∧
ep. 1/2 et 9/10	–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–– |	*6 da* ∧

quibus dactylis adiunguntur trochaei vel iambi:

str. 3/4/5

–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–	⏑⏑⏑–⏑–⏑–– |	*5 da* ∧∧ + *2 tro*
–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–	×–– |	*4 da* ∧∧ + *ba*

eidemque dactyli cum aliis metris coniuncti inveniuntur 'scandentes' i.e. more poetarum Siculorum velut Stesichori duabus syllabis brevibus antepositis:

str. 7/8

⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑––⏑⏑–⏑–⏑– ‖ ⏑⏑ *2 da cho* + *cho ia*

ep. 3

⏑⏑–⏑⏑– –⏑– | ⏑⏑ *cho* + *cr*

ep. 4/5

⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑– | ⏑⏑⏑––– ‖ ⏑⏑ *5 da* ∧∧ + ⏑⏑*cr sp*

---

[1]) H. Maehler, Die Lieder des Bakchylides 2, 171–174.

at non modo initium, sed etiam finis dactylorum more Siculorum offertur, cum in dactylis acatalecticis ultimum elementum breve appareat longum:

ep. 7 ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑– | ⏑⏑*3 da*⏑–

(est quidem hic versus idem atque anapaestus q. d. Mesomedis, cf. Turyn, Gnomon 1931, 518; tamen non dubito quin hic inter dactylos sit numerandus).

Huc trahi potest etiam

str. 1 ––⏑⏑–⏑– | – *2 da*⏑– (cf. ep. 11);

sed cum hic versus non solum in fine periodi, sed etiam ante colum simile

ep. 6 ––⏑⏑–⏑– –⏑⏑–⏑– |

et ante dactylos ponatur

ep. 8 ⏑⏑–⏑⏑–⏑– + *6 da*∧ |

potius inter glyconeos eum numero ('telesilleum', cf. p. XXXVI), praesertim cum etiam alia membra brevia huic carmini inserta sint (cf. Wil. GV. 403 et 404, 1):

str. 12	–⏑⏑–– | ⏑⏑–⏑⏑–– |||	*adon pher (reiz)*
ep. 11	–⏑⏑–– | ⏑⏑–⏑⏑–⏑– |||	*adon gl (teles)*
str. 9	–⏑⏑⏑–– ||	*cr*⏑⏑ *sp*
10	–⏑⏑–– |	*adon*
11	⏑⏑⏑––– |	⏑⏑*cr sp* (cf. ep. 5)

Aliter de his versibus egit Maas, Resp. 2, 23, 2.

Eidem dactyli in fr. 60 et 61 inveniri videntur, sed nil certi in versibus tam misere mutilatis enucleari potest.

F. IONICI

Ionicos fr. 20A agnovit P. Maas (de colometria v. p. XXXIII sq.):

⏑⏑–– ⏑⏑––	*2 ion*
⏑⏑–⏑ –⏑–– |	*anacl* |
⏑⏑–– ⏑⏑– |	*ion ion*∧ |

Similes ionicos B. adhibuisse in fr. 19 apparet, cuius *ἐπιφθεγματικόν* hos versus praebet:

⏑⏑–⏑–⏑ –– | *anacl* |
⏑⏑–⏑–⏑–⏑–– ||| *anacl*∧ *ba* |||

ubi baccheus est pro ionico catalectico; praecedunt versus mutili inter quos ionici agnoscuntur.

Alii ionici anaclomeni videntur esse

6, 1 ⏑–⏑–⏑–– | ⏑⏑–⏑–⏑–– || *ia ba* | *anacl* ||

quem versum in Sapphus libro septimo inter metra aeolica numerandum esse verisimile est (cf. p. XXXVI)

⏑–⏑– ⏑––⏑⏑–⏑– ⏑–– *ia gl ba*

sed obstant apud Bacchylidem caesurae.

DE SINGVLIS CARMINIBVS

Libri Bacchylidis novem videntur fuisse:

εἰς θεούς:	Hymni	= fr. 1A–3
	Paeanes	= fr. 4–6
	Dithyrambi	= c. 15–29, fr. 7–10
	Prosodia	= fr. 11–13
	Parthenia	v. p. 89
	Hyporchemata	= fr. 14–16
εἰς ἀνθρώπους:	Encomia (?)	= fr. 20A–21
	Epinici	= c. 1–14B, fr. 1
	Erotica	= fr. 17–19

A. ΕΠΙΝΙΚΟΙ

1. Inscriptio cum priorum carminis paginarum maxima parte periit; eadem autem victoria et hoc et altero carmine canitur, cui inscriptum est *τῷ αὐτῷ*. non dubium quin *Ἀργεῖος* (1, 142. 2, 4sqq.) nomen victoris sit, patris *Πανθείδης* (1, 147. 2, 14), patria Ceos. nempe Argii vic-

torias etiam lapidis Cei inscriptione testatas habemus, ubi inter ludorum sacrorum victorias a Ceis civibus reportatas recensetur *Ἀργείου Πανθείδεω* victoria Isthmiaca *παίδων*, Nemeaea *ἀγενείων*[1]). illa his carminibus celebratur (1, 6. 156. 2, 7), fuitque in indice Isthmiacarum ipso poeta teste (2, 9sq.) septuagesima vel septuagesima prima. putandus autem est Argius, qui *καρτερόχειρ* (1, 141 cf. et 2, 4) et *ποσσὶν ἐλαφρός* (1, 145) dicitur, aut pancratio aut, quod probabilius videtur esse, pugilatu vicisse, quod certaminis genus a Ceis praeter cursum maxime exerceri solitum esse testatur Bacchylides 6, 7. videtur carmen non minus octo systematum fuisse, e quibus ultima duo fere integra supersunt, reliquorum fragmenta tantum. etenim si primo loco inter epinicia collocatum est, primae strophae initium idem etiam paginae fuit, sicut nunc est strophae paenultimae. habent systemata versus vicenos ternos, paginae fere tricenos quaternos quinosve; itaque binae paginae systematis ternis explentur, desuntque ante primam Kenyonis aut duae aut quattuor. sed fragmenta quae exstant in duas paginas cogi nullo modo possunt; relinquitur igitur ut quattuor fuerint, partim, sicut videmus, fabulosis narrationibus refertae, quae pars fuit carminis media, partim exordium et victoriae Isthmiacae laudes continentes, quae ne ipsa quidem prorsus perierunt. enarrantur autem in vv. 111sqq. natales Euxantii, Minois Cretis Dexitheaeque Ceae nymphae filii; cuius fabulae initium, quod erat in col. 2 et 3, et e fragmentis et ex aliorum scriptorum narrationibus hoc fuisse probatur[2]):

---

[1]) IG XII 5, 608. Dittenberger, Syll.[3] 1057. A. Körte, Herm. 53, 114. Severyns p. 99 (cum imagine lapidis); H. Maehler, Lieder des B. 1. 1–4; D. A. Schmidt, JHS 119 (1999) 67–85 (cum imagine lapidis).

[2]) Cf. Jebb, ed. p. 443; K. Chr. Storck, Die ältesten Sagen der Insel Keos, Diss. Gießen 1912; R. Jockl, Wien. Stud. 37 (1915) 142.

Macelo filia Damonis, principis Telchinum, cum sorore (cuius nomen in]*σαγόρα* exisse videtur, cf. v. 49 et 72) vel etiam cum sororibus (cf. Schol. ad Ov. Ibidis v. 475) a patre depulsa est (quod apparet e vv. 78 sqq.); Iuppiter et alius deus (vel Neptunus, cf. Pind. pae. 4, 39, vel Apollo, cf. Nonnum 18, 35) insulam Ceum visitantes a ceteris incolis offenduntur; Macelo autum deos hospitaliter recipit (vv. 71–83, cf. Schol. ad Ov. Ibid. et Nonn. 1.1.); itaque dei, qui iniuria succensi omnes Ceos perdunt, Macelo et eius filiam, cuius nomen est Dexithea (i.e. quae deos recepit), servant (cf. Pind. pae. 4, 39. Callim. Cydipp. fr. 75, 64 Pf.). agitur autem bis in hac fabula (51 sqq. 138 sqq.) de novo oppido ad litus maris condendo, Coreso, si conicere licet, quod idem etiam victoris patria fuerit. acute enim observavit Nicolaus Festa, a *κόραις* (sic enim Bacchylides nymphas appellat, vv. 48. 117) nomen *Κόρησος* derivatum esse videri; epitheton autem oppido novo tributum *βαθυδείελος* (139 sq.), ab ipso poeta quodammodo explicatum, cum dicat alio loco (55) *ὑπό τ' α]ὐγαῖς ἀελίου*, in unum hoc inter quattuor Cei oppida convenit. alia quaestio est, sitne *ἀρχαία πόλις* (52) a Nymphis tum relicta Iulis intellegenda an antiquum quoddam oppidum, quod nullum postmodo fuit.

Ultimum systema totum sententiis generalibus datum est, quibus et divitiarum studium perstringitur et mediocris vitae sors laudatur et virtutis praemia sempiterna monstrantur; recte igitur videtur princeps editor ipsius victoris fortunas paullo tenuiores fuisse conicere. sententias ipsas autem (quod vidit Romagnoli) e versibus Solonis contulit poeta (cf. p. XXIV). – hoc carmen ultimis annis poetae attribuendum esse probatur inscriptione Cea, quam supra commemoravi; nam hac in tabula victorum Isthmiacorum et Nemeaeorum nomen Argii apparet ante nomen Lachonis (v. ad c. 6), qui puer anno 452 Olympiae vicit; vicit autem Argius adulescens (*ἀγένειος*) ante Lachonem puerum Nemeis, quo maiorem natu eum fuisse

probatur quam Lachonem; neque vero multum temporis intercessisse inter has victorias eo probatur, quod his ipsis temporibus Cei permultas victorias reportaverunt; itaque ca. a. 456 hoc carmen compositum esse verisimile est.

2. Quae carmine 1 celebratur victoria solitis sollemnitatis, amplitudinis, varietatis ambagibus, eadem hic paucis nuntiatur potius quam describitur. habes primam domesticae victoriae significationem ex Isthmo in patriam missam et carmen *αὐϑιγενές* (v. 11), i.e. 'hoc loco (sc. in Isthmo) et hoc tempore factum'.[1])

3. Ex tribus carminibus in Hieronis Syracusani laudem confectis (3–5) grammatici tempore novissimum primo loco posuerunt, nimirum quia Olympiaca victoria curulis hoc celebratur, Pythica quarto, Olympiaca equo parta quinto. curulis Olympiaca in ol. 78 (468) incidit (vid. schol. Pind. Ol. 1 inscr.); proximo anno rex diuturno morbo calculi conflictatus mortuus est. medium locum carminis obtinet fabula Croesi ab Apolline e rogo incenso erepti et ad Hyperboreos translati. Croesum velut exemplum *καλῆς δαπάνης* iam duobus annis antea Pindarus Hieroni obiecerat (Pyth. 1, 94), quo B. commotus videtur esse, ut fabulam Croesi fusius enarraret, quamquam transire debuit a victoria celebrata Olympiae ad dona regis dedicata Delphis. haec fabula quam iam antea bene notam fuisse apparet e pictura in vaso Attico depicta[2]) Delphis orta est post mortem Croesi, ne Apollo regem pium prodidisse videretur.

4. Inscriptio est *τῷ αὐτῷ Πύϑια*; nempe haec quoque victoria curulis est, Pindari praeterea splendidissimo carmine (Pyth. I) celebrata. fuit Pythias, testantibus scholiis Pindaricis, XXIX, quae secundum eorundem scholiorum

---

[1]) Cf. A. Bagordo, Glotta 73 (1995–96), 137–141.

[2]) Louvre G 197; Beazley, ARV² 238; J. Boardman, Athenian red-figured vases (1975), fig. 171; E. Simon, Griech. Vasen, tab. 132–133.

rationes incidit in ol. 77, 3 (470). post victoriam ipsam Delphis hoc carmen brevissimum a Bacchylide compositum esse videtur (cf. carmina 2 et 6).

5. Nulla est in libro inscriptio, tamen praeter victorem cetera sunt dissimilia; inscribendum erat *τῷ αὐτῷ κέλητι Ὀλύμπια*. vicit Hiero Olympicis ludis bis *κέλητι*, ut testatur index Olympionicorum Oxyrhynchi repertus (P. Ox. II, 222), sc. in ol. 76 (476 a. Chr. n) et 77 (472 a. Chr. n). id autem ex Pindari carmine et ex hoc Bacchylidis, quorum utroque eadem victoria canitur, planum atque apertum est, Pherenicum quidem equum huius Olympiadis victorem nunquam antea Olympiae vicisse, vicisse autem Delphis (v. 41) Pythiade scilicet (teste scholiasta) 27, a. Chr. n 478. itaque annus huius carminis est 476.

6. Carmen duabus strophis brevibus constans inscriptum est *Λάχωνι Κείωι σταδιεῖ Ὀλύμπια*. comparet Lachonis Aristomenis f. (v. 12) nomen in titulo agonistico Ceo quem ad c. 1 commemoravi, ubi bis Nemeis *παίδων* vicisse traditur.[1]) recte igitur Iac. Wackernagel atque Wilamowitz, cum nusquam sit Lachonis nomen in tabulis cursorum Olympiacorum per Eusebium aliosque traditis, Olympiae quoque *παίδων* eum vicisse statuerunt, et miro casu hoc confirmatum est *Ὀλυμπιονικῶν* libri fragmento Oxyrhynchi reperto[2]), in quo olympias indicatur LXXXII (a. Chr. n. 452). venustate et tenuitate eleganti carmen simile est secundo in Argium composito, et ipsum cantatum esse videtur ex tempore in certaminis loco (vid. v. 14 *προδόμοις ἀοιδαῖς*, id est Olympiae ante Iovis templum).

7. *τῷ αὐτῷ*. e tota pagina 13 paucae reliquiae supersunt. quaerebatur igitur, obtineretne illud alterum carmen

---

[1]) Verba sunt v. 26sq.: *Ἀργεῖος Πανθείδεω ἀγενείω[ν.* | *Λάχων Ἀριστομένεος παίδω[ν.* | *Λάχων Ἀριστομένεος παίδω[ν.* | superscriptum est huic parti: *οἵδε Νέμεια ἐνίκων ἀπ[ὸ* ...

[2]) Oxyrhynchus Papyri II 222 = FGrHist. 415

ad Lachonem missum totam perditam paginam ita ut finiretur verbis *κλεινοῖς ἀέθλοις* (8, 32) an lateret in hac litterarum ac vocum strage novi cuiusdam carminis initium. hoc volebant Kenyon, Jurenka, Taccone, illud Blass, Festa, Jebb; demonstraverunt autem Maas (Philol. 63, 308) et Körte (Hermes 53 (1918) 119) propter numeros ad duo carmina haec fragmenta referenda esse. quo accedit quod c. 8, 24 nullo modo de puero Lachone dici poterat. sed fortasse altera pagina periit, nam epodis carere carmina 7 et 8 inusitatum est (cf. p. XXV) et stropham dactyloepitritorum in c. 7. 11 colo ... D–lll concludi a consuetudine Bacchylidis alienum (cf. p. XXX).

8. Cum Ceus quidam hoc in carmine celebrari videatur (cf. v. 14), Körte e lapide Ceo (v. p. XLI adn. 1) nomen Liparionis restituit, qui solus Argio excepto et Nemeaeas et Isthmiacas victorias adeptus est et qui cum ter Corinthi et semel Nemeae vicisset plures victorias quam ceteri omnes (v. 24) rettulerat. in v. 9 (*ΛΙΠΑΡ*[–) aut nomen patris erat – est enim in lapide *Λιπαρίων Λιπάρου* – aut alludebatur ad nomen ipsius victoris.

9. Automedi Phliasio qui pentathlo Nemeis vicerat scriptum est. exordium sumitur a certamine Nemeorum ab Adrasto olim post Archemori infaustum obitum instituto, unde facili transitu ad Automedem poeta progressus elaborate eius virtutem in tribus pentathli certaminibus conspicuam laudibus persequitur. tum ad patriam victoris conversus fabulas iterum attingit, Asopum scilicet fluvium eiusque filias (de quibus conferas Corinnae fr. 1 = PMG 654); inde enim ipsos Phliasios praecipuam gloriandi materiam repetivisse ex Pausania constat, qui cum donarium Phliasiorum Olympiae positum describeret Asopi filias nominat Nemeam Aeginam Harpinam Corcyram Thebam (Paus. 5, 22, 6, cf. 2, 5, 2 et 10, 13, 6). inde a v. 66 reditus fit ad Phliuntem victoriamque ibidem choris tibiisque celebratam (v. 68 et 103). medium autem tenent totius huius partis sententiae generales quae primo de necessitu-

dine victoriae cum eius laudibus in carmine cantatis agunt (vv. 77–87), dein de consiliis deorum qui soli de rebus in caligine futuri involutis decernunt, cum paucis mortalium futura praesentire datum sit (vv. 88–96). exinde denuo victoria, id est favor (v. 97 *χάριν*) quo urbs Phliantis Bacchi filii (v. 98) honorata est, commemoratur omnesque qui adsunt admonentur ut Timoxeni filium laudent (simili modo concluditur c. 10. 52–56).

10. Initium carminis male habitum est, periit inscriptio quoque, sed ex iis, quae legimus, comparet victorem, cuius nomen ignotum est, Atheniensem ex tribu Oeneide fuisse duasque victorias eodem die Isthmiorum consecutum esse, cum et stadium et duplicem diaulum vicisset (vv. 21–26). celebrandi victoris auctor cum poetae fuerit sororis maritus (v. 9), pater eius mortuus esse videtur. carmen e duobus systematis constans nullam habet partem mythicam, sed post prooemium est cursuum Isthmicorum elaboratum praeconium, tum brevius ceterarum victoriarum alibi partarum; insequitur sententiosa pars, qua Solonem secutus (cf. p. XXIV) generaliter virtutis praestantiam comparatione aliorum studiorum B. illustrat; denique simili clausula ei quae in c. 9 est carmen terminatur.

11. Alexidamo Phaisci f. Metapontino compositum est carmen, qui inter pueros luctator Pythiis vicerat. argumentum est insania Proeti filiarum a Diana *'Ημέρᾱι* denique sanata; eius nempe deae religio ab Achaeis Metaponti conditoribus in novas sedes translata erat (133 sqq.), diciturque eiusdem deae favore etiam Alexidamo victoria obtigisse (vv. 37 sqq.). propter metrum (v. p. XXXI) hoc carmen ad opera vetustiora Bacchylidis pertinere videtur.

12. Hoc carmen Tisiae Aeginetae ob luctationis victoriam Nemeae partam scriptum tria systemata complexum est, si quidem fragmentum papyri A Florentinum recte hic insertum est. catalogus victoriarum utrum ad familiam Tisiae an ad Aeginetas referendus sit diiudicari vix potest.

13. Hoc carmine egregio celebratur Pytheae Aeginetae eadem victoria Nemeaea pancratio parta, quam collaudat Pindarus carmine Nemeaeo quinto. Aeginetae fratres fuerunt Pytheas maior, minor aliquot annis Phylacidas, Lamponis filii qui Cleonici *παῖς* vocatur apud Pindarum (Isthm. 6, 16; cf. 5, 55). ex eadem familia nobilissima commemorantur ab Herodoto Pytheas Ischenoi f. (7, 181. 8, 92) et Lampo Pytheae f. (9, 78); quomodo autem hi omnes inter se cohaereant nescimus. gens fuit Psalychiadarum (Isthm. 6 (5), 63). hae autem sunt victoriae a poetis celebratae: una Pytheae Nemeaea, cuius laudes uterque canit; tum Isthmiacae duae Phylacidae, quarum prior illustratur Pindari carmine Isthmiaco 6 (5), posterior 5 (4). atque cum in hoc pugnae Salaminiae mentio fiat (v. 49) idque eo modo ut hanc pugnam paulo ante commissam esse verisimile sit, Pindari c. Isthm. 5 anno a. Chr. n. 478 compositum esse credas. victoriae enim fratrum Pytheae et Phylacidae eorumque avunculi Euthymenis in Pindari c. Isthm. 6. 60–62 sic commemorantur: *ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας, ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως.* erant ergo tres victoriae, quarum una a Phylacida ex Isthmiis anni a. Chr. n. 480, duae a Pythea et Euthymene e Nemeis reportatae sunt. in Pytheae victoria celebranda Pindarus c. Nem. 5. 4 sq. Euthymenis victorias duas minores, non autem Nemeaeam laudat; quam igitur ille post Pytheae sed ante primam Phylacidae victoriam consecutus est. ex quo efficitur Pytheam anno a. Chr. n. 485 vel 483, utique vero ante annum 481 Nemeam vicisse. accedit quod e metrorum simplicitate coniecturam capere licet Bacchylidis carmen inter vetustiora numerandum esse (vid. p. XXX sq.).

In quo carmine, cuius prima pars miserrime lacerata est, nunc nihil de aetate victoris indicatur; sed cum collaudetur Menander magister (vv. 191 sq.), ut apud Pindarum quoque (Nem. 5. 48), id aetatis nondum adultae certum indicium est; puerorum enim sive *ἀγενείων* luctatorum

vel pancratiastarum vel pugilum gloria ex parte magistri erat, et semper fere Pindarum in eis carminibus magistro laudem tribuisse videmus.

Ex primo systemate carminis paucae litterae supersunt, quae tamen utique ad hoc carmen neque ad antecedens aliquod referendae sunt; ipsa enim forma longitudoque versuum, quorum habemus vestigia, egregie convenit eis versibus huius carminis, qui in eam partem paginae incidebant. itaque septem systemata fuerunt, versus 231, fuitque hoc carmen inter omnia longissimum.

14. Scriptum Cleoptolemo Pyrrhichi f., si recte suppletus est v. 22, Thessalo, Petraeis ludis Thessalicis curuli certamine victori, collocatum autem post c. 1–13 fortasse ob id ipsum, quod huius carminis ludi non erant in numero eorum qui sacri vocabantur.

14A. Fortasse hic finis carminis 14 est, quamquam colometria differt, sed multo veri similius est finem carminis 14 et totum fere c. 14A excidisse.

14B. Carmen in Aristotelis Larisaei honorem compositum, quamquam in vv. 7–9 duae victoriae Pythicae commemorantur, tamen non victoriam e ludis quibusdam reportatam celebrat. epinicia enim ea ratione composita esse solent ut a causa novissima exordium capiant; hoc autem carmen, sicut et Pindari c. Nem. 11, a Vesta exorditur media in urbe residente. licet igitur conicere magistratum munus ineuntem eo celebrari. cum inscriptio in litteras]Π$^{\alpha}$ excidat, quibus munus indicari videtur, magistratus *ἱππάρχης* fuisse potest. hoc carmen libro epiniciorum ultimum additum esse suspicor eadem ratione ac Pindari c. Nem. 11, scilicet quia epiniciis propinquum neque alio libro attribuendum esse videbatur.

B. *ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ*

De ordine horum Bacchylidis carminum antea (p. VIII) dictum est; scholiis c. 23 docemur Aristarchum titulum

'Cassandrae' huic carmini inscripsisse cum dithyrambum esse videret.[1]) quo apparet dithyrambos ab aliis choris eo differre quod titulis instructi sint, quod probatur dithyrambo Pindari (Ox. Pap. 1604 = fr. 70b). comprehendebantur autem a grammaticis dithyramborum nomine variae narrationes fabulosae, etsi in quibusdam earum satis aperte indicabatur diversum carminum genus, neque ad Bacchi sollemnia omnes, sed quaedam ad Apollinis manifesto pertinebant.

15. Inscriptum fuit *Ἀντηνορίδαι ἢ Ἑλένης ἀπαίτησις*, qua inscriptione statim reminiscimur Sophoclis fabularum. exstat carminis principium, sed pessime habitum, et extrema pars XXVII versibus constans; ex mediis XXII perpauca servata videntur. nullum est prooemium, sicut ne epilogus quidem; in medias res statim deducimur, initio a Theano Antenoris uxore sumpto, cuius inde a v. 10 videtur longior quaedam oratio fuisse. hoc igitur est argumentum: Menelaum Ulixemque legatos Troiam missos ad reposcendam Helenam (Hom. *Γ* 205 sqq.) hospitio excepit Theano cui praecipuas partes dederat poeta, quem secutus pictor in vasculo Corinthio c. a. 560 *Ἑλένης ἀπαίτησιν* enarravit.[2]) filiorum autem Antenoris quinquaginta, quos ex Theano omnes susceptos fecit Bacchylides, fuerunt quaedam in versibus deperditis partes[3]). legimus deinde contionem Troum convocatam esse primumque ibi verba fecisse Menelaum, quorum principium gravissimum exhibet poeta, sed in eo principio finem carminis facit, nam cum fabulam ipsam notam esse confidat, id praecipue quod ea doceatur verbis exprimit.

[1]) Cf. Herodot. 1, 23 *λέγουσι Κορίνθιοι . . . Ἀρίονα . . . διθύραμβον πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ.* cf. Sud. s. v. Arion (vid. p. VIII)

[2]) J. D. Beazley, Proc. Br. Acad. 43 (1958) 242.

[3]) V. 37 *ἄγον* verbi subiectum sunt.

16. Inscriptio nunc deperdita *Ἡρακλῆς* (vel *Δηιάνειρα*?) fuisse potuit. in parte priore huius dithyrambi Apollo ut absens in terris septentrionalibus commemoratur. possunt igitur Delphis sollemnia quaedem fuisse Bacchi eo anni tempore, quo apud Hyperboreos Apollo degere credebatur, eisque sollemnibus ornandis hoc carmen fuisse productum. argumentum idem plane est atque Sophoclis Trachiniarum, sed adumbratum magis quam explicatum; quare hunc dithyrambum post tragoediam Sophoclis compositum esse suspicaris. accedit quod Bacchylides alio carmine (si re vera fr. 64 Bacchylidis est, vid. p. LVII) aliam formam huius fabulae secutus est.

17. Carmen *Ἠΐθεοι ἢ Θησεύς* inscriptum a grammaticis inter dithyrambos positum est, quod dithyrambi temporibus posterioribus vocabantur omnia carmina a choro cantata, quae fabulas heroum referebant (cf. e.g. Plat. Rep. 3, 394C et notam Aristarchi ad c. 23, 1); paeanibus autem cognatum est, ut apparet e v. 128sqq.: *ἠΐθεοι . . . παιάνιξαν ἐρατᾶι ὀπί. Δάλιε, χοροῖσι Κηΐων . . . ὄπαζε . . . ἐσθλῶν τύχαν* quae Ceorum chorus Deli cantavit, quod grammatici neglexerunt, cum solemnis forma paeanis hic non tam perspicua sit et desit *ἐπίφθεγμα* '*ἰή*'.[1]) enarratur autem fabula Thesei, qui chorum septem puerorum septemque puellarum Deli instituit.[2]) nullum est

---

[1]) Cf. quae dicit Hermippus apud Athen. 15, 696 de Aristotelis in Virtutem hymno.

[2]) Plut. Thes. 21 *ἐκ δὲ τῆς Κρήτης ἀποπλέων εἰς Δῆλον κατέσχε καὶ τῷ θεῷ θύσας καὶ ἀναθεὶς τὸ Ἀφροδίσιον, ὃ παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἔλαβεν, ἐχόρευσε μετὰ τῶν ἠιθέων χορείαν, ἣν ἔτι νῦν ἐπιτελεῖν Δηλίους λέγουσιν, μίμημα τῶν ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ περιόδων καὶ διεξόδων ἔν τινι ῥυθμῷ παραλλάξεις καὶ ἀνελίξεις ἔχοντι γιγνομένην. καλεῖται δὲ τὸ γένος τοῦτο τῆς χορείας ὑπὸ Δηλίων γέρανος, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος* (fr. 85 Wehrli). cf. Snell, Hermes 67 (1932) 11; Herter, RhMus. 88 (1939) 298; T. B. L. Webster, Glotta 38 (1959) 259.

prooemium; inducitur statim Theseus cum pueris virginibusque ipsoque Minoe Cretam vehens, narraturque rixa Theseo cum Minoe exorta et huic signum a Iove datum et quam praeclare illi audax conatus evenerit, qui e Neptuni patris submarina domo Amphitrites divina munera secum ferens e mari rursus emersit. hoc carmen inter poetae vetustissima esse eo probatur quod narratione de Theseo ab Amphitrite benigne excepto, quae ante Bacchylidem prorsus ignota fuisse apparet, argumento usus est Onesimus pictor imaginis quam circa annum a. Chr. n. 495 in patera ab Euphronio figulo Atheniensi confecta depinxit.[1])

18. *Θησεύς* hoc quoque inscriptum, et insunt Thesei ipsa prima facta. sunt autem alterni sermones regis Athenarum, Aegei scilicet, et chori ut videtur Atheniensium. strophae sunt quattuor sine epodis: prima ex rege causa quaeritur dati signi bellici; altera rex explicat nuntium sibi de iuvenis ignoti magnis factis allatum; tum tertia ille rursus de habitu eius iuvenis comitibusque quaerit, ad quae rex respondet stropha quarta. recte laudatur ingeniosum artificium poetae, quo substituit pro narratione sua colloquium eorum, ad quos ea facta proxime pertinebant quorumque animis perturbatis factorum magnitudo luculentissime ostenditur. certe non sapit hoc carmen simplicitatem antiquorum dithyramborum e quibus tragoediam ortam esse constat. actum esse hunc dithyrambum Thargeliis[2]) vel Dionysiis Atheniensibus vel Thesei solemnibus[3]) credas.

---

[1]) Louvre G 104; ARV² 318, 1; Boardman, Athenian red-figured vases (1975) fig. 223; Dugas & Flacelière, Thésée: Images et récits (1958) p. 63 et tab. 9; Arias & Hirmer, Tausend Jahre griech. Vasenkunst (1960) 134.

[2]) Cum Thargelia a Theseo condita esse dicerentur hoc carmen ad ea referebant Jebb alii.

[3]) Cf. R. Merkelbach, ZPE 12 (1973) 56–62.

19. Sequitur carmen Ἰὼ Ἀθηναίοις inscriptum, dithyrambus sine dubio, quoniam in fine ad Bacchum poeta deflectit. post prooemium (vv. 1—14), in quo chorus adhortatur poetam ut novum carmen texat, is fabulam Ius percurrit, in Argo custode eiusque nece paullisper immoratus cetera brevissime perstringens atque ad progeniem Ius festinans, id est denique Bacchum Semelae filium. cum prosperis Athenis hoc carmen se finxisse dicat poeta (v. 10), non est dubium quin Dionysiis Atheniensibus cantatum sit.

20. Ultimum carmen papyri Londiniensis ex quo complurium versuum partes habemus Ἴδας est, Lacedaemoniis destinatum, ut scriptor **A**[2], qui scripsit titulum Ἴδας Λακεδαιμονίοις, e carmine ipso nunc deperdito conclusit (v. p. X). commemorat poeta hymenaeum olim Spartae a virginibus in nuptiis Idae et Marpessae cantatum; quare hoc quoque carmen a virginibus cantatum esse credas, nescio an Dianae sollemnibus quibusdam Laconicis. indicatur raptus Marpessae, Idae periculum ab insequente Eueno raptae patre (cf. fr. 20A. 8sqq.); reliqua plane desunt.

21. Perpauca leguntur in fragmento parvulo, ex proximo, siquidem Blassium sequimur, dithyrambo servata, quae scholio Pindari supplentur.

22. Fortasse ex ultimo versu dithyrambi paucae litterae conservatae sunt initio papyri **B** (cf. quae hic sequuntur de c. 23 et p. XII).

23. Papyrus **B** (cf. p. XII) ὑπόμνημα continet carminis quod Aristarchus posuit inter dithyrambos titulum inscribens ‘Κασσάνδρα’; errare autem dicit Callimachum qui paeanibus id attribuerit (cf. etiam p. L ad c. 17 et p. LVI ad fr. 60 et 61). iam dudum Blass concluserat e verbis Porphyrionis (v. app. crit. ad c. 23) Bacchylidem scripsisse dithyrambum ‘Cassandram’ et optimo iure Lobel papyrum rettulit ad hoc carmen, quod propter nomina dithyramborum in litteras digesta (v. p. VIII) haud magno intervallo ‘Idam’ (c. 20) excepit. actum esse videtur Dionysiis

Atheniensibus velut dithyrambi *'Ηίθεοι* (c. 17) et *Θησεύς* (c. 18). de fr. 60 quod huic dithyrambo attribuit Gallavotti v. p. LVI.

De auctore huius commentarii dithyramborum nihil certi dici potest. scripta est papyrus **B** secundo p. Chr. n. saeculo. doctrina certe digna est illo Didymo, quem *ὑπόμνημα Βακχυλίδου ἐπινίκων* scripsisse constat (v. test. 11 p. 125).

24. Extant duae papyri continentes huius carminis fragmenta **C** et **D** (v. p. XIII sq.). quae cum colometria inter se differant in brevi apparatu critico quid in papyris traditum esset satis clare explanari non potuit. itaque hic textum papyrorum exscribo:

C	**D**
]ηιγυναι̣[	
. . .]ο̣νἁιρέιτω̣[	τεκνοσθυμοναι[
. . . .]ρτισανθρω[	ουγαρτισανθρωπ[
. . . . .]ι̣παραχρυσ[	δικοιμοιραιπαραχ[
. . . . . .]φατίξω̣σ[	στᾶσαιφατιζωσιν[
. . . . .]ουδ' εὶχαλ̣κ̣[	φυξισ[ου]διχαλκε . [
. . . . .]σινμίμ[	μνηο̣ηικεταδεβρο[
. . . . .]τεκαιδο[	ολβοστεκαιδοξα[
. . . . . .]πεφιλα[	ταυτε[. .]ε̣φιλαγλαο̣[
. . . . .]σαϊξενδ̣[	παντ[. .]ϊξενδαπ̣[
. . . .]πινασα .[	. [. . .]νασανο̣[
. . . . .]ωνδ' εκδ[	σ̣[. . .]ντεκδε[

Quomodo Barrett hos versus cum c. 27 coniungendos esse putet infra ad c. 27 exponam.

27. Barrett versus 34 sqq. a Thetide (vel etiam a Peleo: cf. *Σ*D ad *T* 326) dici suspicatur cum Achillem prohibere studeat ne Troiam proficiscatur. idem c. 24 partem carminis 27 esse secum considerat, monerique ibi Thetida frustra se nati sui fata avertere studere. (cf. Stat. Ach. 1, 61 sqq., ubi Thetis Neptuni in hac re auxilium petit, ille

petenti denegat.)[1]) ad eandem paginam autem papyri **C** fragmenti 3 col. 2 et fragmentum 2 pertinere posse negat Lobel.

28. Extant in papyri **R** fr. 1 decem versus et initio et ad finem mutili, quorum numeri cum metris ceterorum versuum huius papyri non congruunt. videntur igitur ultimi esse carminis, quod concluditur Dianae et forsitan Latonae et Deli insulae mentione.

29. Sequitur in papyri **R** fr. 1. 11–14 novum carmen quod ab invocatione Musarum inchoat. ceteris huius papyri fragmentis miserrime laceratis (vid. p. XVI) reliquiae versuum servantur quorum numeri cum inter se tum cum papyri **C** fragmenti 'addendi' numeris concordare videntur. itaque haec omnia ad idem carmen referenda esse putes, cui titulus Orpheus fuisse potest, nam Oeagri filii mentio et Apollinis Musarumque fit in fr. d.

C. FRAGMENTA

fr. 4. Hunc paeanem Asinae ab Argivis ut videtur cantatum sagacissime reconstruxit et explanavit W. S. Barrett, Herm. 82, 1954, 421–444 idemque demonstravit quomodo quae a scriptoribus antiquis de Dryopibus et de templo Apollinis Asinae condito traderentur cum hoc carmine cohaererent. cuius argumentum sumpsisse poetam ex Hesiodi carmine quod Ceycis nuptiae vocatur docent R. Merkelbach et M. West, Rh. Mus. 108 (1965) 304sq.

fr. 10. Europae fabula si in dithyrambo quodam Bacchylidis enarrata fuisset, in dithyramborum libri priore parte exstaret. ergo quae de Europae raptu refert Iliadis interpres e Mulierum Catalogo Hesiodeo hausta esse, Bacchylidem vero filios tantum Europae commemoravisse suspicaris.

---

[1]) Ad v. 36sqq. cf. Parcas fata Achillis canentes ap. Cat. 64, 357sqq.: *'Testis erit magnis virtutibus unda Scamandri . . . cuius iter caesis angustans corporum acervis alta tepefaciet permixta flumina caede.'*

frr. 14 et 57. Utrumque in Stobaei florilegio servatum ad idem hyorchema referendum esse propter metrorum Creticorum responsionem probabile est, siquidem in v. 5 *Ὀλυμπιάδος* in *Διὸς Ὀλυμπίου* corrigatur. vv. 1–5 in coticula quoque marmorea nunc deperdita inscripti erant, nescio an a nummulario quodam qui eos e Stobaei codice Parisino (A) transcripsit.

fr. 15. Exordium hyporchematis Dionysius et Athenaeus ex enchiridiis metricis adferunt, nempe primi in libro hyporchematum carminis. fortasse ad sollemne in templo Athenae Itoniae prope Coroneam celebratum, quod *τὰ Παμβοιωτικά* vocabatur, referendum est, de quo cf. Strab. 9, 2, 28 p. 411 et Paus. 9, 34, 1.

fr. 16. Ad hyporchemata rettulit Neue, quod numeros creticos his in carminibus adhibitos esse testantur grammatici (v. p. 90 ad fr. 15). sed cum hyporchema primum editionum Bacchylidearum '*οὐχ ἕδρας*...' fuisse videatur, Hephaestio autem ad metra illustranda prima exempla uniuscuiusque libri afferre soleat, fr. 16 vix ad hyporchemata pertinere potest.

fr. 20A. Cur hoc carmen inter encomia positum sit, intellegi non protest. fortasse B. patrem quendam velut novum Lycamben insequitur contumelia (cf. Snell, Ges. Schr. 105sqq.), sicut eodem fere tempore Timocreon encomii forma usus est in Themistoclem invectus.

fr. 20B. Alexander Amyntae f. natus esse videtur ca. annum 520 (Severyns p. 39, 1), regnavit 494–454. eo tempore quo Bacchylides hoc carmen Alexandro misit, neutrum senem severiorem fuisse apparet. videtur ergo scriptum esse antequam Alexander patri successit regno. simile est Pindari fr. 124a et b, quod eodem fere tempore compositum est.

fr. 20C. Carmen post Aetnam conditam (c. annum a. Chr. n. 475) et post Hieronis victoriam curulem (*ἵπποις* v. 4) sive Pythicam (a. 470) sive Olympiacam (a. 468) Syracusas missum est.

20D. Hoc carmen papyro **Q** (v. p. XV) conservatum ex eodem libro esse atque frr. 20A–C eo probatur quod papyri **P** fr. 36 in fr. 20D, 10–12 et papyri **P** fr. 21 in fr. 20E, 5–10 inserenda sunt ut vidit Lobel et quod scholia textui adscripta in papyri **P** fr. 'novo' 2 ad fr. 20D, 6 spectant, etiamsi difficile diiudicatu est quomodo hoc fragmentum verbis carminis accommodandum sit (cf. ad fr. 20D, 6). afferuntur exempla eximiae calamitatis qua consolatione personam ignotam sustentari surpicias, ut in fr. 20A pater Marpessae exemplum est severitatis et crudelitatis et in fr. 20E Sarpedo si vera video felicitatis post mortem impetratae.

– his novis fragmentis repertis incertior quam haec antea erat inscriptio *'Εγκώμια*.

fr. 21. Athenaeus (11. 500b) affirmat Bacchylidem hoc carmine Castores ad epulas invitare, idemque alio loco (4.137e) Athenienses dicit illis cum in curia exciperentur mensam magnae sobrietatis offerre, quo pristinae vitae simplicitatis memoriam repeterent, per sollemnia Castorum videlicet quae *'Ανάκεια* vocabantur.

frr. 25 et 34 ad idem carmen pertinere numerorum responsione probatur.

frr. 44 et 66. Fabula de Eurytione ab Hercule in Pirithoi nuptiis interfecto quam Odysseae (*φ* 295–304) interpres breviter astrinxit (fr. 44) in versibus papyri S (= fr. 66 = PMG 924) servatis narrari vidit H. Lloyd-Jones. a v. 7 loquitur pater quidam querens Centaurum invocatum ad epulas venientem filiam a se invito poscere ut eam Maleam abducat.[1])

fr. 60 et 61. Nomina mythica praeter tragoedias solos dithyrambos habuisse docet scholiasta carminis 23 (v. p. 120) qui Aristarchum *τὴν ᾠδὴν διθυραμβικὴν εἶναι* dicere et (hac de causa, ut apparet) *ἐπιγράφειν αὐτὴν Κασσάνδραν* affirmat. quod non mirum, nam dithyrambi eodem modo quo tragoediae in certaminibus musicis agebantur, ubi nomina non solum poetarum sed etiam poematum promulganda erant, etiamsi in catalogis victorum (velut IG. II/III[2] 2318) non inscribebantur. itaque inscriptione fr. 61 quae est *Λευκιππίδες* haec carmina dithyrambis inserenda esse probatur, etiamsi propter epiphthegma *ἰή* in fine fr. 60 positum paeanas esse suspicari liceat. sed non solum titulo haec fragmenta cum carmine 23 coniuncta sunt, sed etiam eo, quod in c. 23 et in fr. 60 de rebus Troianis agitur. et re vera *Κασσάνδρα* ante *Λευκιππίδας* posita ordini litterarum optime conveniret. tamen fr. 60 ad 'Cassandram', ut proposuit Gallavotti, Riv. fil. cl. 28, 1950, 267, pertinere non potest: haec enim 'futura belli Troiani' vaticinatur ut ait Porphyrio (v. ad c. 23), in fr. 60 autem Troiani e clade servati novas sedes inveniunt. fortasse fr. 60 *Λαομεδοντιάδαι* vocabatur (cf. Verg. Aen. 3, 248). sed maxime dubium, an frr. 60 et 61 Bacchylidis sint; cf. etiam

---

[1]) Cf. H. Maehler in A. Bagordo & B. Zimmermann, Bakchylides 100 Jahre nach seiner Wiederentdeckung (München 2000) 200–203.

D. L. Page, Greek Lit. Papyri (Select Papyri III, 1942) 84 pp. 382–386.

fr. 64. In papyro saeculo p. Chr. n. primo exeunte vel secundo ineunte scripta et in eodem vico atque pap. **D** inventa duarum paginarum reliquiae extant, quarum prima postremas tantum partes IV versuum, altera priores partes XXXV versuum servavit. narratur hoc carmine fabula Nessi, de qua significat Bacchylides in fine dithyrambi 16. sed cum ille dithyrambus eam formam fabulae exhibet quae nota est imprimis e Sophoclis Trachiniis, hoc fragmentum aliam illius fabulae formam sequitur in vasis saepe depictam; nam non sagitta Hercules Centaurum necat sed clava (v. 26).[1]) de auctore non constat; Snell quidem Bacchylidi hoc fragmentum attribuendum esse putabat, sed pariter Simonidis vel etiam Stesichori esse potest, nam usus verborum ad discrimen nihil confert, neque numeri satis perspiciuntur.

CONSPECTVS STVDIORVM QVAE IN NOTIS AD TEXTVM PERTINENTIBVS LAVDANTVR

W. S. Barrett, Hermes 82, 1954, 421–444 (*ad fr. 4 + 22*); 84, 1956, 248–253; idem, in: R. Carden, The papyrus fragments of Sophocles, Berlin 1974, 171–235 (*ad fr. 20D*); *multa ad c. 10 et c. 13 per litteras mecum communicavit*

T. Bergk, Poetae lyrici graeci III, Leipzig [4]1882

F. Blass, Bacchylidis carmina cum fragmentis, Leipzig [1]1898, [2]1899, [3]1904; idem, Rhein. Museum 53, 1898, 283–307; Hermes 36, 1901, 272–286

A. Boeckh, Pindari opera quae supersunt, Berlin 1811–1821, I 2 (De metris Pindari libri tres) 337

E. Bruhn, Zeitschrift f. d. Gymnasialwesen 1898, 691–698; v. etiam apud Blass

F. Bucherer, Humanist. Gymnasium 46, 1935, 55

C. Carey, Mnemosyne ser. IV 33, 1980, 225–243

W. Christ, Zu den neuaufgefundenen Gedichten des Bacchylides, Sitzungsberichte der Bayerischen Akademie d. Wissenschaften, München 1898, I 3–52; 597sq.

O. Crusius, Philologus 57, 1898, 150–183; 352

A. M. Desrousseaux, Revue de Philologie 1898, 184–195

L. Deubner, Philologus 64, 1905, 481–492

E. Diehl, Supplementum lyricum, Bonn [3]1917

L. Dindorf, in: H. Stephanus, Thesaurus linguae graecae (ed. Paris 1833) II 911D (*ad fr. 4,65*)

---

[1]) Cf. J. March, The creative poet (1987) 53–56 et tabulas 17–25.

A. B. Drachmann, Nord. Tidskrift f. Filologi 6, 1898, 160
J. M. Edmonds, Lyra graeca III, London (Loeb) 1927; idem, ClassRev 37, 1923, 148
H. Erbse v. apud Snell
N. Festa, Bacchilide: Odi e frammenti, Firenze 1916
G. Fraccaroli, Rivista di filologia 26, 1898, 1–44; 27, 1899, 513–586
E. Fraenkel, Plautinisches im Plautus, Berlin 1922, 102, 1 (*ad c. 11,1*); idem, Zum Text d. Vögel d. Aristophanes, in: Studien z. Textgeschichte u. Textkritik, Köln 1959, 30 (*ad. c. 20,1–3*)
H. Fränkel v. apud Snell
C. Gallavotti, RivFilolClass 22, 1944, 1–15
B. P. Grenfell & A. S. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri 3, London 1903, 72sq.; 11, 1915, 65–83
H. Grotius, Dicta poetarum quae apud Ioannem Stobaeum extant, Paris 1623
E. W. Handley (*per litteras*)
W. Headlam, ClassRev 12, 1898, 66–68; 14, 1900, 10–14; v. etiam apud Blass
H. van Herwerden, Adnotationes ad Bacchylidem, Mnemosyne 27, 1899, 1–46
A. E. Housman, ClassRev 12, 1898, 68–74; 134–140; 216–218; idem, The Athenaeum Dec. 25, 1897, 887
A. S. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri 8, London 1911, 123–127
v. Grenfell & Hunt
J. K. Ingram v. apud Kenyon
R. C. Jebb, Bacchylides: The poems and fragments, Cambridge 1905
H. Jurenka, Die neugefundenen Lieder des Bakchylides, Wien 1898
E. Kapp v. apud Snell
F. Kenyon, The poems of Bacchylides, London 1897
A. Koerte, Bacchylidea, Hermes 53, 1918, 113–147
W. E. J. Kuiper, Mnemosyne 53, 1925, 343–350
H. Lloyd-Jones, ClassRev 72, 1958, 16–22
v. etiam apud Page, ClassRev 73, 1959, 22
E. Lobel, The Oxyrhynchus Papyri 23, London 1956, 19–54; 24, 1957, 87–89; 32, 1967, 160–162
A. Ludwich, Vorlesungsverzeichnis Königsberg 1898, 12–13
W. Luppe, ZeitschrPapEpigr 69, 1987, 9–12; idem, Analecta Papyrologica 1, 1989, 23–29
P. Maas, Kolometrie in den Daktyloepitriten des Bakchylides, Philologus 63, 1904, 297–309 (= Kleine Schriften, München 1973, 8–18); idem, Die neuen Responsionsfreiheiten bei Bakchylides und Pindar I, Berlin 1914; II 1921; idem, Zu den neuen Bruchstücken des Bakchylides, Jahresberichte des Philologischen Vereins Berlin 45, 1919, 37–41 (= Kleine Schriften 28–33); idem, Zu dem Paian des Bakchylides, Hermes 67, 1932, 469–471 (= Kleine Schriften 33–35); v. etiam apud Barrett, Hermes 84, 1956, 253, 2
H. J. M. Milne, ClassRev 47, 1933, 62; idem, British Museum Quarterly 9, 1934, 14
M. Musurus, Ἀθηναίου δειπνοσοφιστοῦ etc. rec. Aldus Pius Manutius et Marcus Musurus, Venetiis 1514
J. A. Nairn, ClassRev 13, 1899, 167sq.

R. A. Neil v. apud Kenyon
C. F. Neue, Bacchylidis Cei fragmenta, Berlin 1822
M. Norsa, Annali della R. Scuola Normale di Pisa 10, 1941, 155
D. Page, ClassRev 73, 1959, 22
A. Palmer v. apud Kenyon
A. C. Pearson, ClassRev 12, 1898, 74–76
A. Platt, The Athenaeum Dec. 25, 1897, 887; idem, ClassRev 12, 1898, 58–64; 133sq.; 211–216
R. Pfeiffer v. apud Snell
V. Pingel v. apud Blass
L. C. Purser v. apud Kenyon,
T. Reinach, Revue des études grecs 1898, 17–30
H. Richards, ClassRev 12, 1898, 76
C. H. Roberts (*per litteras*)
O. Rossbach v. apud Ludwich
J. E. Sandys, ClassRev 12, 1898, 77–78
W. Schadewaldt v. apud Snell
G. H. Schäfer, Meletemata critica in Dion.Halic. artem rhetoricam 137 (in: Dionysii Halic. De comparatione verborum, Leipzig 1808) (*ad fr. 23*)
F. G. Schneidewin, Delectus poesis graecorum III, Göttingen 1839
E. Schwartz, Hermes 39, 1904, 630–642
B. Snell, Bacchylides, Leipzig 1961; idem, Hermes 67, 1932, 1–13; 71, 1936, 124–126; 75, 1940, 177–191; 76, 1941, 208–219; 80, 1952, 156–163 = Pindaros und Bakchylides hrsg. v. W. M. Calder III & J. Stern (Wege der Forschung 134, Darmstadt 1970) 421–431; Gnomon 40, 1968, 122
W. Suess, Bacchylidis carmina cum fragmentis, Leipzig 1912
F. Sylburg, Clementis Alexandrini opera quae extant etc., Heidelberg 1592
A. Taccone, Bacchilide, Torino 1907; ²1923
T. G. Tucker, The Seven against Thebes, Cambridge 1908, ad v. 866sq. = 882 (*ad c. 13,167*)
A. Turnebus, Ἡφαιστίωνος Ἀλεξανδρέως περὶ μέτρων καὶ ποιημάτων, Paris 1553
A. Turyn, Eos 27, 1924, 101–112
R. Y. Tyrrell, ClassRev 12, 1898, 79–83; 412–414
F. Ursinus, Carmina novem illustrium feminarum . . . et lyricorum etc., Antverpiae 1568
A. Vogliano, Papiri d. Società Italiana 10, Firenze 1932
J. Wackernagel, Hermes 40, 1905, 154; v. etiam apud Blass
R. J. Walker, The Athenaeum, Dec. 18, 1897, 856
H. Weil, Journal des Savants 1898, 174–184
M. L. West, ClassRev n.s. 43, 1993, 237 (*ad c. 9,37 et 13,223*)
U. von Wilamowitz-Moellendorff, Bakchylides, Berlin 1898; idem, Gött. GelAnz 160, 1898, 125–160 = Pindaros und Bakchylides hrsg. v. W. M. Calder III & J. Stern (Wege der Forschung 134, Darmstadt 1970) 322–363; idem, GöttNachr 1898, 228–236 = Sappho und Simonides, Berlin 1913, 183–191; idem, Griech. Verskunst, Berlin 1921; idem, Pindaros, Berlin 1922
A. Wolff, Bacchylidea, Padova 1901, 9 (*ad c. 1.128*)

CONSPECTVS SIGLORVM

α̣	littera incerta
[α]	littera in pap. deperdita
˪α˩	littera in pap. deperdita sed alio fonte tradita
<α>	littera addenda
{α}	littera removenda
⟦α⟧	littera in papyro remota
κ̯ρ̯	muta cum liquida positionem non faciens
ρ́, σ̄	littera vel in initio vocabulorum posita positionem faciens

A	scriptor papyri Londin. 733 et PSI 1278
$\mathbf{A}^1$	correctiones ipsius scriptoris
$\mathbf{A}^2$	corrector primus
$\mathbf{A}^3$	corrector alter
$\mathbf{A}^4$	corrector tertius
$\mathbf{A}^1$?	= $\mathbf{A}^1$ potius quam $\mathbf{A}^2$ vel $\mathbf{A}^3$
$\mathbf{A}^3$?	= $\mathbf{A}^3$ potius quam $\mathbf{A}^1$ vel $\mathbf{A}^2$
B	pap. Oxyrh. 2368
C	pap. Oxyrh. 2364
D	pap. Berol. 16139 + 21209
H	pap. Oxyrh. 2366
L	pap. Oxyrh. 2363
M	pap. Oxyrh. 2367
O	pap. Oxyrh. 1091
P	pap. Oxyrh. 1361
Q	pap. Oxyrh. 2362
R	pap. Oxyrh. 2365 et PSI inv. 2011
S	pap. Oxyrh. 2395
T	pap. Oxyrh. 426
U	pap. Oxyrh. 2361

fr. 1 K. etc.: fragmenta papyri a Kenyone nondum suis locis collocata

~	= confer stropham respondentem (aut propter metrum aut propter singulas litteras respondentes)
⊗	aut initium aut finis carminis
|||	finis strophae
||	finis periodi
		finis verbi per totum carmen
⁝	finis verbi paucis locis exceptis

⁝ - : vel : - ⁝ finis verbi nisi priore loco est, secundo invenitur.

Ratio apparatus critici his quattuor exemplis illustratur:

πεδίωι (in textu carminis)

1. ΠΕΔΙΟΝ: $\mathbf{A}^1$ i.e. ΠΕΔΙΟΝ **A**, ΠΕΔΙΩΙ $\mathbf{A}^1$ (recte)
2. ΠΕΔΙΟΝ: Bl. i.e. ΠΕΔΙΟΝ **A**, πεδίωι Blass (recte)
3. ΠΕΔΙΟΝ $\mathbf{A}^1$ i.e. ΠΕΔΙΩΙ **A**, ΠΕΔΙΟΝ $\mathbf{A}^1$ (non recte)
4. πεδίον Bl. i.e. ΠΕΔΙΩΙ **A**, πεδίον coniecit Blass (me quidem non applaudente).

Nomina horum virorum doctorum primis tantum litteris insigniuntur: Bl(ass), Edm(onds), Headl(am), Herw(erden), Housm(an), J(ebb), K(enyon), Schadew(aldt), Schw(artz), Sn(ell), Wackern(agel), Wil(amowitz).

In c. 1—14, 15—21 supplementa nomine non insignita sunt Kenyonis.

[ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ ΕΠΙΝΙΚΟΙ]

1

[ΑΡΓΕΙΩΙ ΚΕΙΩΙ
ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗΙ (?) ΙΣΘΜΙΑ]

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVI) Α′–Η′?

ΣΤΡ d² ⏔ D ⏔ e ‖ ³ D - D - ‖ ⁵ D - e ⏔ e ‖ ⁷ - E E ‖| (139? 171)

ΕΠ D - D - ‖ ³ e - D - D - ⁝ E ⏔ | ⁶ D - E - e - ‖| (113)

Α′
1 ⌊Κλυτοφόρμιγγες Δ̣[ιὸς ὑ-]
col. 1 ψιμέδοντος παρθένοι,⌋
3 –⏑⏑ Πι]ε̣ρίδες
––]ενυφαι[⏑⏑––
5 –⏑⏑]ο̣υς, ἵνα κ[–
––⏑]γαίας Ἰσθμί[ας
7 ––⏑]ν, εὐβούλου ν̣[⏑–
–⏑ γαμ]βρὸν Νηρέ[ος

1 Inscr.: vel ΠΑΓΚΡΑΤΙΑCΤΗΙ (Körte) ?, v. p. XL sq.

1 1 sq. Comment. ad Callim. Αἴτια (fr. 2a Pf. vol. 2 p. 103) παρθένο]ς· θυγάτηρ ὡς [καὶ] Βακχυλίδης [φησί·] κλυτοφ. – παρθένοι ‖ **8** Herennius Philo ap. Eust. Od. 1954, 5 et Ammon. de voc. diff. 333 Nickau Δίδυμος . . . ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων· φησὶ . . .'εἰσὶ τοίνυν οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι.

1 1sq. supppl. Lobel, huc traxit Maas ‖ **3—10** fr. 6 K. ‖ **3** Bl. | ἐννέα vel δεῦρ' ἴτε Maas ‖ **5** sq. κ[υδαίνητε J. ‖ **7** ἀρχαγό]ν Maas | Ν[vel Η[, non Π[‖ **8** Bl. | ΡΈ[

⏑⏑–] νάσοιό τ' εὐ–
⏑⏑]αν, ἔνθ̣[–⏑–
–⏑⏑–⏑⏑–
––⏑⏑–⏑⏑––
⌊ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς
νάσου θεόδματοι πύλαι⌋
(desunt vv. II)

—

(desunt vv. II)
–⏑– ἔζευξεν ὑφ' ἅρ]μ̣ασιν ἵππου[ς·
οἱ δὲ π]ε̣τ̣οντο . [⏑––
–⏑––]εσσιν ἀν[δρῶν?
–⏑⏑–⏑]τον αὐτ[–]·
–⏑–] ἄλλαισιν [–––⏑––

⟩—

?B ⏑⏑–––]ν̣ δ' ετε[–
⏑⏑–]γονώτ[⏑–
]π̣λ̣[
(desunt vv. V)

—

(desunt vv. III)
col. 2 τοῖον̣ [⏑⏑–⏑⏑–]τ̣ᾶι
καλ[⏑⏑–⏑⏑–
[. .] . [–⏑––]εμεν, ὅταν̣
––⏑––]τει συνευ–
–⏑–––⏑]α̣ς
(desunt alterius epodi vv. VI)

13 sq. Schol. Pind. Ol. 13, 4 (1, 358, 1 Dr.) πρόθυρον καὶ θύρας εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου· Βακχυλίδης· Ὦ Πέλοπος – πύλαι· huc vocavit Bl.

9 ΝΆCΟΙΌΤ'ΕΥ **10**]ĀΝ· (i.e. accus. primae declin.), εὐ[κτι–μέν]αν Maas | Θ[vel Ε[vel C[, ἔνθ[εν μολὼν Bl. ‖ **11** πυγμα–χίας κράτος εἷλ' e.g. Bl. ‖ **19** fr. 24 K. |]Μ,]Ν sim. ‖ **20—26** fr. 15 K. ‖ **20** Ν[, Ι[, Μ[sim., non Δ[‖ **24**]Ι,]Ν sim. ‖ **24** sq. ἕτε[ρον . . . εὐ]γονώτ[ερον Bl. ‖ **25**]Γ potius quam]Τ | ΩΤ[‖ **35** sq. init. fr. 16b K. ‖ **35–39** extr. fr. 28 + 40 + 39 K. ‖ **37**]Π[vel]Γ[| Ν[vel Υ[‖ **38** sq. χή]τει συνεύ[νων Bl.

—⏑———]ε̣ο̣σ̣[——⏑—— ?

Γ

⏑⏑———]ν̣ πυκ[ιν –
⏑⏑——] .γοι κόρ̣[αι
—⏑⏑—]αγορᾱ
——]ο̣ μελίφρονος ὕπ̣[νου
—⏑⏑ ἁμετ]έραν
——⏑ ἀρ]χ̣α̣ίαν πόλιν
——⏑——]γοιμεν οἴ–
κους δ' ἐπ'] ἀ̣νδ̣ήροις ἁλός

ὑπό τ' α]ὐ̣γαῖς ἀελ̣ί̣ο̣υ
]ι̣δ̣[

col. 3 (inc. v. 69) (desunt vv. VI et epod. γ' tota)

Δ

(deest v. I)
] . [
—⏑⏑—]σαγορᾶι
—— Μα]κ̣ελὼ δὲ τ̣[⏑——
—⏑ φιλ]ᾱλάκατος,
——] δ' ἐπ' εὐναῆ [πό]ρ̣ο̣[ν
——]α̣· προσφώνει⌊ι⌋ τέ ν⌊ιν⌋
—⏑—] σαίνουσ' ὀπί·

⏑⏑—— μ]ὲν στέρομαι
⏑⏑ ἀμ]φάκει δύᾱι

76 Apollon. de pronom. 368A p. 84 Schneid. ἔτι καὶ ἡ ΝΙΝ τάσσεται ἐπὶ πλήθους . . . προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις (corr. ἐπινίκοις) Βακχυλίδης (fr.8 Bergk).

46—56 fr. 13 K. ‖ **47**]N potius quam]H, vix]M ‖ **48** ἱστουρ]γοὶ Bl.,]PΓ legit Edm., sed potius]ΓΓ fuisse videtur: ἄφθο]γγοι ? | P[, I[‖ **49** PĀ, ~ 72 ‖ **50** Π[incertissimum; cf. fr. 4, 76 ‖ **53** potius]Γ quam]T | ΝΌΙ ‖ **55** fin. et **56** nunc non apparent ‖ **71—83** fr. 5 K. ‖ **71**]Ρ[,]Φ[,]Υ[sim. ‖ **73** ÈΛΩΙ: **A**[1]? ‖ **76** προσφώνει vel -φωνεῖ K. ‖ **78** post N superscr. C **A**[1] ?

–⏑⏑– π]ενίᾱι
––⏑⏑–]΄. γετ[.] πάμπα[ν
–⏑⏑–⏑⏑]α̣ς
––⏑–––]ομοι
(desunt vv. II,
—
col. 4 (inc. v. 104) tum epod. δ′, str. ant. ε′ = vv. XXIII,
(E′) epod. ε′ vv. II)
–⏑] . αφθε̣[. .] . [⏑⏑–⏑⏑–
. . .]ς· τριτάτᾱι μετ̣[⏑––
ἀμ]έρᾱι Μίνως ἀρ̣[ήι]ο̣ς
ἤλ]υθεν αἰολοπρύ̣μ̣νοις
ναυσὶ πεντήκοντα σὺν Κρητῶν ὁμίλωι·
)—
F′ Δ̣ιὸς Εὐκλείου δὲ ἕκα–
τι βαθύζωνον κόραν
Δ̣εξιθέαν δάμασεν·
κα]ί οἱ λίπεν ἥμισυ λ[α]ῶν,
ἄ]νδρας ἀρηϊφίλους,
το]ῖσιν πολύκρημνον χθόνα
γ̣είμας ἀποπλέ̣ω̣ν ὤ[ιχε]τ᾽ ἐς
Κ̣νωσὸν ἱμερτὰν [πο]λ̣ιν
—
β]ασιλεὺς Εὐρωπιά[δας]·
δ̣εκάτωι δ᾽ Εὐξ[άντι]ο̣ν
μηνὶ τέ]κ᾽ εὐπλόκ[αμος
νύμφα φερ]εκυδέϊ [νάσωι
–⏑⏑–] πρύτα[νιν

81 φε]ύγετε Bl., sed]ΓΓ pot.quam]ΥΓ vid. ‖ **111—129** fr. 1[a] +1[b] K. ‖ **111**]Ι,]Ρ sim. |]Φ[,]Ρ[,]Ψ[sim. ‖ **112** Ι ad Α add. A[1]? | Τ[, Ν[sim. | μετ[έπειτα K., μετ[ὰ κείναν J. ‖ **118** ΔΕΞΙΑΕΑΔΙ: A[1]? ‖ **123** ΚΝΩϹϹΟΝ: Bl. ‖ **124** ΩΠΙΔ: A[1] ‖ **125** Δ̣ΕΚΑΤΩ: Ι add. A[1] ‖ **127** -ΚΥΔΕΪ | fin. suppl. Bl. cl. 13, 182; κούρα (K.) brevius spatio ‖ **128** ἐσσόμενον] Ludw., ὀρθόδικον] Wolff

129 ——◡—] . δν.[—◡—
(desunt vv. II)

—

(desunt vv. VI)
138 —◡———◡] . ξα̣ν θύγατρες

)—

col. 5 Ζ´ 1 πόλ[ιν ———]ν̣ βαθυδεί–
ελον̣· [ἐκ το]ῦ̣ μὲν γένος
3 ἔπλε[το καρτε]ρόχειρ
Ἀργεῖο[ς ◡—◡] λέοντος
5 θυμὸ[ν ἔχων], ὁπότε
χρεί[α συνα]βολοῖ μάχας,
7 ποσσί[ν τ' ἐλα]φρό[ς, π]α̣τρίων
τ' οὐκ [◡̣] .[——— κ]α̣λῶν,

—

1 τόσα Παν[θείδᾱι κλυτό]το–
ξος Ἀπό[λλων ὤπασε]ν,
3 ἀμφί τ' ἰατο[ρίᾱι
ξείνων τε̣ [φι]λάνορι τ̣[ι]μ̣ᾶι·
5 ε]ὖ δὲ λαχὼν [Χ]αρίτων
πολλοῖς τε θ[αυ]μασθεὶς βροτῶν
7 αἰῶν' ἔλυσεν [π]έντε παῖ–
δας μεγαινή[το]υς λιπών.

—

1 τ]ῶν ἕνα οἱ Κ[ρο]νίδας
ὑψίζυγος Ἰσ[θ]μιόνικον
3 θῆκεν ἀντ' [εὐε]ργεσιᾶν, λιπαρῶν τ' ἄλ–
λων στεφάν[ων] ἐπίμοιρον.

129]C vel]E | A[, O[sim. ‖ **138** fr. 34 K. |]HΞ,].IΞ, non]YΞ ‖ **139**]N vel]AI, οἰκίσσ]α̣ι̣ vel οἴκισ(σ)α]ν̣ Sn. ‖ **140** ΔΙΕΛΟΙ: E add. A[3] |]Y fere certum, non]C, suppl. Edm. ‖ **142** ἔσω τε, ἔσωθε Headl., Bl. cl. 17, 22 ‖ **143** Bl. alii ‖ **144** AXPÉI[: A[1]? | ΛΟÎ, suppl. Maehler ‖ **145**]A,]Λ | ἐλα]φρό[ς Nairn, Housm. (-οῖς K.) ‖ **146**]Y[,]T[,]P[,]Φ[sim.; ἀφειλκύσθη ? ‖ **147** Πανθοίδα K., sed cf. 2, 14 ‖ **149** T'AT: A[1] ‖ **150** T[pot.qu. Y[|]M,]N,]Π sim. ‖ **158** MOIPΩN: A[3]

φαμὶ καὶ φάσω ˪μέ˩γιστον
κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦ–
τος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ,

)—

Η′ ἐθέλει δ᾽ αὔξειν φρένας ἀν–
δρός· ὁ δ᾽ εὖ ἔρδων θεούς
ἐλπίδι κυδροτέρᾱι
σαίνει κέαρ. εἰ δ᾽ ὑγιείας
θνατὸς ἐὼν ἔλαχεν
ζώειν τ᾽ ἀπ᾽ οἰκείων ἔχει,
πρώτοις ἐρίζει· παντί τοι
τέρψις ἀνθρώπων βίωι

—

ἕπεται νόσφιν γε νόσων
πενίας τ᾽ ἀμαχάνου.
ἶσον ὅ τ᾽ ἀφνεὸς ἱ–
μείρει μεγάλων ὅ τε μείων
col. 6 παυροτέρων· τὸ δὲ πάν–
των εὐμαρεῖν οὐδὲν γλυκύ
θνατοῖσιν, ἀλλ᾽ αἰεὶ τὰ φεύ–
γοντα δίζηνται κιχεῖν.

—

ὄντινα κουφόταται
θυμὸν δονέουσι μέριμναι,
ὅσσον ἂν ζώηι †χρόνον, τόνδ᾽ ἔλαχε̣ν̂† τι–
μάν. ἀρετὰ δ᾽ ἐπίμοχθος

159—161 Plut. de aud. poet. 14, 36C (e florilegio quodam, ut videtur) τὸ δὲ 'φάσω – ὁμιλεῖ' λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Βακχυλίδου ‖ **167** Synes. laud. calv. 13 p. 77[a] ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς καὶ 'ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων'

159]Γ vel]Τ | φάσωμε πιστὸν Plut. ‖ **161** ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ: **A**[1] ‖ **165** ΥΓΕΪ́ΑΣ: **A**[2] ‖ **166** ΕΛΑΚΕΝ: **A**[1] ‖ **167** ΕΧΕΙΝ: **A**[3] ‖ **168** ΠΡΩΤΟΣ: **A**[3] | τοι add. **A**[2] ‖ **170** ΝΟΥ |. . Ν: Bl. alii ‖ **175** ΜΑΡΕΙ̂: **A**[2] ‖ **180** ΧΕ̣ΝΤΙ i.e. – χεᾶν? | punctum super ΝΤ nescio an fortuito sit positum

μέν, τ]ε̣λ̣ευταθεῖσα δ' ὀρθῶς
6 ἀνδρὶ κ]α̣ὶ εὖτε θάνηι λεί–
π̣[ει πολυ]ζήλωτον εὐκλείας ἄ[γαλ]μα.

2

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

metrum: iambi et clausula priapea (v. p. XXXV sq.)

ΣΤΡ	⏑–⏑– –⏑⏑– ⏑–– ‖	*ia cho ba* ‖	*ΕΠ*	⏑–⏑– –⏑⏑–	*ia cho*
	–⏑⏑– –⏑⏑–	*2 cho*		⏑–⏑– –⏑⏑– |	*ia cho* |
	⏑–⏑– –⏑⏑–	*ia cho*		⏑– –⏑⏑–⏑– |	
	⏑⏑ ⏑–⏑⏑–⏑–			–––⏑⏑–– ⦀	*priap*
	– ⏑–⏑⏑–– ⦀	*priap* ⦀			

Ἄ[ϊξον, ὦ] σεμνοδότειρα Φήμα,
ἐς Κ[έον ἱ]ερ̣άν, χαριτώ–
νυμ[ον] φέρουσ' ἀγγελίαν,
ὅτι μ[ά]χ̣ας θρασύχειρ<ος> Ἀρ–
γεῖο[ς ἄ]ρατο νίκαν,

καλῶν δ' ἀνέμνασεν, ὅσ' ἐν κλε̣[εν]νῶι
αὐχένι Ἰσθμοῦ ζαθέαν
λιπόντες Εὐξαντίδα νᾶ–
σον ἐπεδείξαμεν ἑβδομή–
κοντα [σὺ]ν στεφάνοισιν.

καλεῖ δὲ Μοῦσ' αὐθιγενής

183 Λ[, Χ[, Α[possis | ΛΕΙ add. **A**^{2} ‖ **184** Π̣[hasta

2 4]Χ,]Κ,]Λ,]Δ Festa alii | ΘΡΑΣΎΧΕΙΡΑΡ: J.

γλυκεῖαν αὐλῶν καναχάν,
γεραίρουσ᾽ ἐπινικίοις
14 Πανθείδα φίλον υἱόν.

3

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ ΙΠΠΟΙΣ [ΟΛΥ]Μ̣ΠΙΑ

ΣΤΡ metra iambica et aeolica (v. p. XXXV sq.) Α´–Ζ´

15.85 15.85.89 ⏒–⏑⏕ x ⏖ ⏑–⏑–– ‖	*trim iamb catal* ‖
⏒–⏑⏑–⏑⏑–⏑–– ‖	$_\wedge$*hipp*^{d} ‖
-3.35 ⏓ –⏑⏑–⏑⏑–⏑–⏑ ⁝	
18.64.78? –⏑–⏒– ⁝ ⏑⏑–⏑–– ⦀	$_\wedge$*gl* ^{d} *ia* $_\wedge$*hipp* ⦀

ΕΠ dactyloepitr. (v. p. XXVI)

79.93 ⏓ –⏑⏑–⏑⏑––	x D - E ‖
80 –⏑– ⏓ –⏑– ‖	
67 –⏑– ⏓ –⏑–	E - E ‖
40 ––⏑⏕ ––⏑– ‖	
83 69 ⏕ ⏑–⏓ –⏑– ⏓ –⏑–	E - e E ⦀
84.98 –⏑– ⏓ –⏑– ⦀	

13 ΚΙΟϹ: Α[1] ‖ 14 ΕΙΔΑΙ: Α[1]

Α′ Ἀριστο[κ]άρπου Σικελίας κρέουσαν
Δ[ά]ματρα ἰοστέφανόν τε Κούραν
ὕμνει, γλυκύδωρε Κ̣λ̣εοῖ, θοάς τ' Ὀ-
λυμ]πιοδρόμους Ἱέρωνος ἵππ[ο]υς.

σεύον]το γὰρ σὺν ὑπερόχωι τε Νίκᾱι
σὺν Ἀγ]λαΐᾱι τε παρ' εὐρυδίναν
Ἀλφ̣ε̣ό̣ν, τόθι] Δ̣εινομένε̣ο̣ς ἔθηκαν
ὄλβιον τ̣[έκος στεφάνω]ν κυρῆσαι·

θρόησε δὲ λ[αὸς ⏑– –·
ἆ τρισευδαίμ[ων ἀνήρ,
ὃς παρὰ Ζηνὸς λαχὼν
πλείσταρχον Ἑλλάνων γέρας
οἶδε πυργωθέντα πλοῦτον μὴ μελαμ-
φαρέϊ κρύπτειν σκότωι.

Β′ βρύει μὲν ἱερὰ βουθύτοις ἑορταῖς,
βρύουσι φιλοξενίας ἀγυιαί·
λάμπει δ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς ὁ χ̣ρ̣υσός,
ὑψιδαιδάλτων τριπόδων σταθέντων

πάροιθε ναοῦ, τόθι μέγιστον ἄλσος
Φ̣ο̣ίβου παρὰ Κασταλίας ῥεέθροις
Δελφοὶ διέπουσι. θεὸν θ[εό]ν τις
ἀγλαϊζέθω̣ γὰρ ἄριστος ὄλβων·

3 1—3 suppl. fr. 38a K. ‖ ΚΛΕΙΟΙ: Bl. ‖ **7** τόθι Palmer ‖ **8—10** fr. initia versuum continens hic collocavit K. ‖ **8** Τ[pot.quam Φ[non Γ[τέκος Edm. ‖ **9** λ[αὸς Ἀχαιῶν K., ἀπείρων Bl. cl. 9, 30; ἀγασθείς J. ‖ **12** ΓΕΝΟϹ: A^{1} ‖ **13** ΜΕΛΛΗ: A^{1}? ‖ **14** ΦΑΡΕ̣ΙΝ: A^{2} ‖ **15** ΕΡΑ: Ϊ A^{3}? ‖ **21** Palmer ‖ **22** ΑΡΙϹΤΟΝ ΛΒΟΝ: A^{3}

ἐπεί ποτε καὶ δαμασίππου
  Λυδίας ἀρχαγέταν,
εὖτε τὰν πεπ[ρωμέναν
  Ζηνὸς τελέ[σσαντος κρί]σιν
Σάρδιες Περσᾶ̣[ν ἁλίσκοντο στρ]ατῶι,
  Κροῖσον ὁ χρυσά̣[ορος
—
Γ′ φύλαξ᾿ Ἀπόλλων. [ὁ δ᾿ ἐς] ἄ̣ελπτον ἆμαρ
μ[ο]λὼν πολυδ[άκρυο]ν̣ οὐκ ἔμελλε
μίμνειν ἔτι δ[ουλοσύ]ναν· πυ̣ρὰν δὲ
  χαλκ̣[ο]τειχέος π̣[ροπάροι]θεν αὐ[λᾶς
—
ναήσ̣ατ᾿, ἔνθα σὺ[ν ἀλόχωι] τε κεδ[νᾶι
σὺν̣ εὐπλοκάμοι[ς τ᾿] ἐπέβαιν᾿ ἄλα̣[στον
θ]υ̣[γ]α̣τράσι δυρομέναις· χέρας δ᾿ [ἐς
  αἰ]πὺν̣ αἰθέρα σφετέρας ἀείρας
—
γέ]γω̣νεν· "ὑπέρ[βι]ε δαῖμον,
  πο]ῦ θεῶν ἐστιν χάρις;
πο]ῦ δὲ Λατοίδας ἄναξ;
ἔρρουσ]ι̣ν Ἀλυά[τ]τα δόμοι
–⏑– ⏓ –⏑– ⏓] μυρίων
  –⏑– ⏓ –⏑–]ν·
)—
Δ′ ⏓ –⏑⏕ ⏓ ⏕ ⏑–⏑]ν ἄστυ,
ἐρεύθεται αἵματι χρ̣υσο]δίνας
col. 8 Πακτωλός, ἀεικελίως γυναῖκες
  ἐξ ἐϋκτίτων μεγάρων ἄγονται·
—

23 ΕΠΕΙ ΠΟΤΕ: ΚΟΤΕ A[3]? ‖ 25 Palmer ‖ 26 τελέσσαντος Wackern. | κτίσιν K., κρίσιν Weil ‖ 27 ἁλίσκοντο Wackern., ἐπόρθηθεν Maas ‖ 28 χρυσά[ορος Palmer, χρυσά[ρματος K. ‖ 30]ΛΩΝ vel]ΛΏΝ ?, μολὼν J. |]Ν vel]ΑΙ ‖ 31 δουλοσύναν J. | ΠΥ̣Ρ̣: Υ fere certum, deinde Ρ̣, Τ̣ sim. ‖ 37 ὑπέρβιε Bl. ‖ 41]CΜΥΡΙΩΝ: C del. A[3]? ‖ 44 K., cf. Hsch. ε 5756 ἐρεύθεται· πίμπλαται

τὰ πρόσθεν [ἐχ]θρὰ φίλα· θανεῖν γλύκιστον."
τόσ' εἶπε, καὶ ἀβ[ρο]βάταν κ[έλε]υσεν
ἅπτειν ξύλινον δόμον. ἔκ̣[λα]γον δὲ
  παρθένοι, φίλας τ' ἀνὰ ματρὶ χεῖρας

ἔβαλλον· ὁ γὰρ προφανὴς θνα–
  τοῖσιν ἔχθιστος φόνων·
ἀλλ' ἐπεὶ δεινοῦ πυρὸς
  λαμπρὸν διάϊ[σσεν μέ]ν̣ος,
Ζεὺς ἐπιστάσας [μελαγκευ]θὲς νέφος
  σβέννυεν ξανθὰ[ν φλόγα.

Ε′ ἄπιστον οὐδέν, ὅ τι θ̣[εῶν μέ]ριμνα
τεύχει· τότε Δαλογενὴ[ς Ἀπό]λλων
φέρων ἐς Ὑπερβορέο[υς γ]έροντα
  σὺν τανισφύροις κατ[έν]ασσε κούραις

δι' εὐσέβειαν, ὅτι μέ[γιστα] θ̣νατῶν
ἐς ἀγαθέαν <ἀν>έπεμψε Π̣[υθ]ώ.
ὅσο̣[ι <γε> μὲν Ἑλλάδ' ἔχουσιν, [ο]ὔτι[ς,
  ὦ μεγαίνητε Ἱέρων, θελήσει

φάμ]ε̣ν σ̣έο π̣λ̣είονα χ̣ρ̣υσὸν
  Λοξί]ᾳι πέμψαι βροτῶν̣.
εὖ λέγειν πάρεστιν, ὅσ–
  τις μ]ὴ φθόνωι πιαίνεται,
. . . .]λη φίλιππον ἄνδρ' ἀρήϊον

47 ΘΕΝΔ: Fraccaroli | ἐχθρὰ Palmer | ΝΥΝ supra ΑΦΙΛ add. A[3] || **48**]ΒΑΩΤΑΝ: A[1] || **51—53** suppl. frr. 25 et 26 K. || **51** ΕΒΑΛΛΕΝ: A[1] | ΘΙΑ: A[1] || **56** Palmer || **57** Θ[pot.quam C[, non O[|| **62** <ἀν> Bl. alii || **63** <γε> Bl. alii || **65** φάμεν Bl. | σέο Palmer || **66** Bl. alii || **68** ὅστις μὴ Palmer | ΪΑΙΝΕΤΑΙ: Π add. A[3] || **69—72** suppl. fr. 21 K. || **69** θεοφιλῆ (Herw.) longius spatio ut vid., εὐθαλῆ Sandys

. . . .]ίου σκᾶπτρον Διός
)—
F′ ἰοπλό]κων τε μέρο[ς ἔχοντ]α Μουσᾶν·
. . . .]μαλεαι ποτ[ε . . . . . .] ̣́ιων
. . . .]ν̣ος ἐφάμερον α[. . . . . .]·
. . . .]α̣ σκοπεῖς· βραχ[ύς ἐστιν αἰών·
—
πτε[ρ]ό̣ε̣σσα δ' ἐλπὶς ὑπ[ολύει ν]όημα
ἐφαμ]ερίων· ὁ δ' ἄναξ [Ἀπόλλων
. . . . .]΄.λ̣ος εἶπε Φέρη[τος υἷι·
col. 9 "θνατὸν εὖντα χρὴ διδύμους ἀέξειν
—
γνώμας, ὅτι τ' αὔριον ὄψε̣α̣ι
μοῦνον ἁλίου φάος,
χὤτι πεντήκοντ' ἔτε̣α̣
ζωὰν βαθύπλουτον τελεῖς.
ὅσια δ̣ρ̣ῶν εὔφραινε θυμόν· τοῦτο γὰρ
κερδέων ὑπέρτατον."
)—
Z′ φρονέ̣ο̣ντι συνετὰ γαρύω· βαθὺς μὲν
αἰθὴρ ἀμίαντος· ὕδωρ δὲ πόντου
οὐ σάπεται· εὐφροσύνα δ' ὁ χ̣ρ̣υσός·
ἀνδρὶ δ' οὐ̣ θέμις, πολιὸν π̣[αρ]έντα
—
γῆρας, θάλ[εια]ν αὖτις ἀγκομίσσαι
ἥβαν. ἀρετᾶ[ς γε μ]ὲν οὐ μινύθει
βροτῶν ἅμα σ[ώμ]α̣τι φέγγος, ἀλλὰ
Μοῦσά νιν τρ[έφει.] Ἱέρων, σὺ δ' ὄλβου
—

70 ξεινίου Nairn, τεθμίου vel δαμίου Bl. || **71**] ̣́Κ. | suppl. Bl. || **72** ΛΈΑΙ | Ν in Π correctum |]Ή́ΩΝ, Ε]ΊΩΝ sim. || **73**]Ν,]ΛΙ,]ΑΙ || **74** καίρι]α σκόπει{ς} Lloyd-Jones cl. schol. pap. **M** fr. 3, v. p. | fin. Bl. || **75** cf. schol. pap. **M** fr. 3, 6—8 (v. p.) || **76** ἐπαμε-ρίων J., Sandys || **77**] ̣́Λ vel] ̣́Δ, ὁ βουκόλος K., ἑκαβόλος J. | υἷι Platt, Wackern. || **78** ΕΥΤΑΝΧΡΗ: **A**[2] ? || **88** Π[aut Γ[, παρέντα J. || **89** – ΙCΑΙ || **91** Ingram ||

κάλλιστ' ἐπεδ[είξ]αο θ̣ν̣ατοῖς
  ἄνθεα· πράξα[ντι] δ' εὖ
οὐ φέρει κόσμ[ον σι]ω–
  πά· σὺν δ' ἀλαθ[είᾱι] κ̣αλῶν
καὶ μελιγλώσσου τις ὑμνήσει χάριν
  Κηΐας ἀηδόνος.

4

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ
<ΙΠΠΟΙΣ> ΠΥΘΙΑ

metrum: aeolica et dactylica (v. p. XXXV sq.)

1	⏑⏑⏑–⏑⏑–⏑–	*gl*
	⏑⏑⏑–⏑⏑–⏑–– ǀ	*hipp* ǀ
3	–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–– ǀ	*4 dact* ǀ
	⏑– ⏒ ⏓ –⏑⏑–⏑– –⏑– ǀ	*ba ‸gl cr* ǀ
5	–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑ ǀ	
	–⏑⏑–⏑⏑– ǀ ⏑–– ǀ	*6 dact ba* ǀ
7	⏑⏑⏑–⏑⏑– <⏑>–	*gl*
	⏑––⏑–⏑⏑–⏑–– ǀ	*ba ‸hipp = chodim ba* ǀ
9	⏑⏑⏑–⏑–⏑⏑– ǀ	*chodim* ǀ
	–⏑–⏑⏑–⏑–– ǀǀǀ	*hipp* ǀǀǀ

Α΄ 1 Ἔτι Συρακοσίαν φιλεῖ
  πόλιν ὁ χρυσοκόμας Ἀπόλλων,
3 ἀστύθεμίν θ' Ἱέ[ρω]να γεραίρει·
  τρίτον γὰρ παρ' [ὀμφα]λὸν ὑψιδείρου χθονός
5 Πυ̣[θ]ιόνικος ἀ[είδε]ται
  ὠ[κυ]πόδων ἀρ̣[εταῖ] σὺν ἵππων.

96]Κ vel]Χ

4 5 Υ[vel Χ[, non Λ[ǁ **6** ἀρετᾶι Bl. alii

ἐ̣[. . . .] ἁδυεπὴς ἀ̣[να-
ξιφόρ]μιγγος Οὐρ[αν]ί̣ας ἀλέκτωρ
. . . . . .]εν· ἀλλ' ἐκ[όν]τι νόωι
. . . . . ο]υς ἐπέσεισ̣ε⌊ν⌋ ὕμνους.

Β′
ἔτι δὲ τέ]τρατον εἴ τις ορ–
. . . . . (.)] εἷλκε Δίκας τάλαν[τ–,
col. 10 Δεινομένε̣ο̣ς κ' ἐγεραί[ρ]ο̣μεν υἱόν
†παρεστίαν† ἀγχιάλοισι Κ̣[ί]ρ̣ρ̣ας μυχοῖς
μοῦνον ἐπιχθονίων̣ τ̣άδε
μησάμενον στεφάνοις ἐ̣ρέπτειν
δύο τ' ὀλυμπιονικ<ί>ας
ἀείδειν. τί φ̣έ̣ρτερον ἢ θ̣ε̣ο̣ῖ̣σ̣ιν
φίλον ἐόντα παντο[δ]α̣πῶν
λαγχάνειν ἄπο μοῖρα[ν] ἐ̣σ̣θλῶν;

5

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVI) Α′–Ε′

ΣΤΡ – D E – ‖^{3} – D – D ⏓ e | ^{5}D – D ‖ ^{7}E – e ⏓ e ‖ (4.19.59)
^{9}– D – e – D ‖ ^{11}– D E ‖ ^{13}– D – D E |||

ΕΠ – d^{1} E ⏓ | D |^{3}– D ⏓ e – | E – | ^{5}D – E ⏓ e ‖ (31; 33.113; 36.76)
^{7}– D ⏓ | e ⏓ e ⏓ | ^{9}D | E ⏓ e – ||| (37; 38; 78; 40)

7 Ἐ[, ἔ[λακε δ'] Sn. | A[pot.quam Λ[‖ **7—8** Maas ‖ **9** Bl. ‖ **10** ἐπέσεισεν Lobel cl. schol. pap. **M** fr. 5 (v. p.) | καὶ (Sn.) νέο]υς (Gallavotti) ? ‖ **11**sq. suppl. fr. 19 K. ‖ **11** ἔτι δὲ Pfeiffer, τέ]τρατον Gallavotti | ὀρ–|[θόνομον Norsa, ὀρ[θὰ θεὸς] . . . τά–λαν[τα Sn., ὀρ[θότερον Pfeiffer ‖ **14** ΠΑΡΕϹΤΊΑΝ: πάρεστίν νιν Bl., πάρεστιν δ' ἐν Maehler, πάρεστι < μ> ἀν Wil., παρέστα δ' ἄν vel παρῆν δ' ἄμμιν Pfeiffer |]P pot.quam]B, Κί]ρρας Bl. ‖ **17** – κ<ί>ας Maas

Α′ Εὔμοιρε [Σ]υρακ[οσίω]ν
ἱπποδινήτων στρατα[γ]έ,
γνώσηι μὲν [ἰ]οστεφάνων
Μοισᾶν γλυκ[ύ]δωρον ἄγαλμα, τῶν γε νῦν
αἴ τις ἐπιχθονίων,
ὀρθῶς· φρένα δ' εὐθύδικ[ο]ν
ἀτρέμ' ἀμπαύσας μεριμνᾶν
δεῦρ' <ἄγ'> ἄθρησον νόωι·
ἦ σὺν Χαρίτεσσι βαθυζώνοις ὑφάνας
ὕμνον ἀπὸ ζαθέας
νάσου ξένος ὑμετέραν
ἐς κλυτὰν πέμπει πόλιν,
χρυσάμπυκος Οὐρανίας
κλεινὸς θεράπων· ἐθέλει
γᾶρυν ἐκ στηθέων χέων

αἰνεῖν Ἱέρωνα. βαθὺν
δ' αἰθέρα ξουθαῖσι τάμνων
ὑψοῦ πτερύγεσσι ταχεί–
αις αἰετὸς εὐρυάνακτος ἄγγελος
Ζηνὸς ἐρισφαράγου
θαρσεῖ κρατερᾶι πίσυνος
ἰσχύϊ, πτάσσοντι δ' ὄρνι–
χες λιγύφθογγοι φόβωι·
οὔ νιν κορυφαὶ μεγάλας ἴσχουσι γαίας,
οὐδ' ἁλὸς ἀκαμάτας
δυσπαίπαλα κύματα· νω–

col. 11

5 26 schol. Hes. Th. 116 B. δὲ χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ· νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει, schol. Ar. Av. 192 (verba „Ibyci") ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει*

2 ΤΩΙ: **A**[1]? ‖ **8** < ἄγ'> Maehler ‖ **11—12** πέμ: πει κλεεννὰν ἐς πόλιν **A**: Maas ‖ **14** ΚΛΙΝΟϹ: **A**[3] | ἐθέλει δὲ **A**: δὲ secl. Walker ‖ **22** ΤΑϹϹΟΝΤΙ: **A**[2]? ‖ **23** ΦΟΙΒΩΙ: K. ‖ **24** ΜΕΓΑΛΑΙϹ: **A**[2] ‖ **26—27** ΝΩΜΑΙ : ΤΑΙ **A**: ΝΩΜΑ : ΤΑΙ **A**[1]: Walker

μᾶι δ' ἐν ἀτρύτωι χάει
13 λεπτότριχα σὺν ζεφύρου πνοι–
αῖσιν ἔθειραν ἀρί–
γνωτος ἀνθρώποις ἰδεῖν·

1 τὼς νῦν καὶ <ἐ>μοὶ μυρία πάντᾱ κέλευθος
ὑμετέραν ἀρετάν
3 ὑμνεῖν, κυανοπλοκάμου θ' ἕκατι Νίκας
χαλκεοστέρνου τ' Ἄρηος,
5 Δεινομένευς ἀγέρωχοι
παῖδες· εὖ ἕρδων δὲ μὴ κάμοι θεός.
7 ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν
9 πῶλον ἀελλοδρόμαν
εἶδε νικάσαντα χρυσόπαχυς Ἀώς,

Β΄ 1 Πυθῶνί τ' ἐν ἀγαθέᾱι·
γᾶι δ' ἐπισκήπτων πιφαύσκω·
3 οὔπω νιν ὑπὸ προτέ[ρω]ν
ἵππων ἐν ἀγῶνι κατέχρανεν κόνις
5 πρὸς τέλος ὀρνύμενον·
ῥιπᾶι γὰρ ἴσος βορέα
7 ὃν κυβερνήταν φυλάσσων
ἵεται νεόκροτον
9 νίκαν Ἱέρωνι φιλοξείνωι τιτύσκων.
ὄλβιος ὧτινι θεὸς
11 μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
σύν τ' ἐπιζήλωι τύχᾱι

37—40 (νικάσαντα) schol. Pind. Ol. 1 argum. (1, 16, 3 Dr.) ‖ **50—55** Stob. Flor. 4, 39, 2 (5, 902 W.-H.) ‖ **50—53** (διάγειν) Apostol. XII 65e

28 ΠΝΟΑΙϹΙΝ ‖ **30** μετ' ἀνθρώποις **A**: μετ' secl. Walker ‖ **31** ~ 111 <ἐ> μοί Bl. ‖ **33** ΥΜΝΕΙ: Palmer ‖ **34** ~ 74 ‖ **43** ~ 83 | ΤΈ[‖ **46** ΒΟΡΕΑΙ: **A**[1] ‖ **47** ~ 167 ‖ **49** ΞΕΝ: K.

ἀφνε̣ὸ̣ν βιοτὰν διάγειν· οὐ
γά⌊ρ τις⌋ ἐπιχθονίων
π⌊άντ⌋α γ᾽ εὐδαίμων ἔφυ.

—

τ̣[ὸν γάρ π]οτ᾽ ἐρειψιπύλαν
παῖδ᾽ ἀνίκ]α̣τον λέγουσιν
δῦναι Διὸς] ἀργικεραύ–
col. 12 νου δώματα Φερσεφόνας τανισφύρου,
καρχαρόδοντα κύν᾽ ἄ–
ξοντ᾽ ἐς φάος ἐξ ᾽Αΐδα,
υἱὸν ἀπλάτοι᾽ Ἐχίδνας·
ἔνθα δυστάνων βροτῶν
ψυχὰς ἐδάη παρὰ Κωκυτοῦ ῥεέθροις,
οἷά τε φύλλ᾽ ἄνεμος
Ἴδας ἀνὰ μηλοβότους
πρῶνας ἀργηστὰς δονεῖ.
ταῖσιν δὲ μετέπρεπεν εἴδω–
λον θρασυμέμνονος ἐγ–
χεσπάλου Πορθανίδα·

—

τὸν δ᾽ ὡς ἴδεν Ἀλκμή<ν>ιος θαυμαστὸς ἥρως
τ̣[ε]ύχεσι λαμπόμενον,
νευρὰν ἐπέβασε λιγυκλαγγῆ κορώνας,
χαλκεόκρανον δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐξ
εἵλετο ἰὸν ἀναπτύ–
ξας φαρέτρας πῶμα· τῶι δ᾽ ἐναντία
ψυχὰ προφάνη Μελεάγρου
καί νιν εὖ εἰδὼς προσεῖπεν·
"υἱὲ Διὸς μεγάλου,

53 οὐ – **55** Stob. Flor. 4, 34, 25 (5,833 W.-H.)

53 ΑΦΝΕΙΟΝ **A**, Stob., Apost. ‖ **55** πανγ vel παντ Stob. Flor. 4, 39, 2 ‖ **56** Τ[pot.quam Υ[, suppl. Maehler | ΕΡΕΙΨ: ΕΡΙΨ **A**^{1}? ‖ **57** K. ‖ **58** init. Palmer ‖ **69** ΕΝ: **A**^{3} ‖ **70** ΘΑΝΙΔΑ: ΘΑΟΝΙ–ΔΑ **A**^{3}? (Ἴ?) ‖ **78** ΠΡΟΣΕΕΙΠΕΝ

στᾶθι τ᾽ἐν χώρᾱι, γελανώσας τε θυμόν

Γ′ 1 μὴ ταὔσιον προΐει
τραχὺν ἐκ χειρῶν ὀϊστόν
3 ψυχαῖσιν ἔπι φθιμένων·
οὔ τοι δέος." ὣς φάτο· θάμβησεν δ᾽ἄναξ
5 Ἀμφιτρυωνιάδας,
εἶπέν τε· "τίς ἀθανάτων
7 ἢ βροτῶν τοιοῦτον ἔρνος
θρέψεν ἐν ποίᾱι χθονί;
9 τίς δ᾽ἔκτανεν; ἦ τάχα καλλίζωνος Ἥρα
κεῖνον ἐφ᾽ ἁμετέρᾱι
11 πέμψει κεφαλᾶι· τὰ δέ που
Παλλάδι ξανθᾶι μέλει."
col. 13 13 τὸν δὲ προσέφα Μελέαγρος
δακρυόεις· "χαλεπὸν
θεῶν παρατρέψαι νόον

1 ἄνδρεσσιν ἐπιχθονίοις.
καὶ γὰρ ἂν πλάξιππος Οἰνεύς
3 παῦσεν καλυκοστεφάνου
σεμνᾶς χόλον Ἀρτέμιδος λευκωλένου
5 λισσόμενος πολέων
τ᾽αἰγῶν θυσίαισι πατήρ
7 καὶ βοῶν φοινικονώτων·
ἀλλ᾽ἀνίκατον θεά
9 ἔσχεν χόλον· εὐρυβίαν δ᾽ἔσσευε κούρα
κάπρον ἀναιδομάχαν
11 ἐς καλλίχορον Καλυδῶ-
ν᾽, ἔνθα πλημύρων σθένει

80 ACTE ex ACAE corr. **A**[1] || **106** OC: ÓC **A**[3] ?: ἐς Palmer

ὄρχους ἐπέκειρεν ὀδόντι,
σφάζε τε μῆλα, β̣ρ̣οτῶν
θ' ὅστις εἰσάνταν μόλοι.
—
τῶι δὲ στυγερὰν δῆριν Ἑλλάνων ἄριστοι
στάσαμεθ' ἐνδυκέως
ἓξ ἄματα συνεχέως· ἐπεὶ δὲ δαίμων
κάρτος Αἰτωλοῖς ὄρεξεν,
θάπτομεν οὓς κατέπεφνεν
σῦς ἐριβρύχας ἐπαΐσσων βίᾱι,
Ἀ[γκ]αῖον ἐμῶν τ' Ἀγέλαον
φ[έρτ]α̣τον κεδνῶν ἀδελφε̣ῶ̣ν,
οὓς τέ]κεν ἐν μεγάροις
. . . . .]ς Ἀλθαία περικλειτοῖσιν Οἰνε̣ο̣ς
)—
Δ΄ . . . . . ὤ]λ̣εσε μοῖρ' ὀλοὰ
. . . . . .]ς· οὐ γάρ πω δαΐφρων
παῦσεν] χόλον ἀγροτέρα
col. 14 Λατοῦς θυγάτηρ· περὶ δ' αἴθωνος δορᾶς
μαρνάμεθ' ἐνδυκέως
Κουρῆσι μενεπτολέμοις·
ἔνθ' ἐγὼ πολλοῖς σὺν ἄλλοις
Ἴφικ̣λ̣ον κατέκτανον
ἐσθλόν τ' Ἀφάρητα, θοοὺς μάτρωας· οὐ γὰρ

113 CΥΝΕ A: CΥΝΝΕ A^3 ‖ **115** ΤΟΥC:Κ. | ΠΕΦΝΕ:Κ. ‖ **117** ΑΓΓΕΛΟΝ: Κ. ‖ **120** πατρὸς K., παῖδας Schadew. ‖ **121**]Λ̣ vel]Α̣ |]Λ̣ΕCΕΝ: A^2? | σύν τ' (vel σὺν δ') Edm., τοὺς δ' K., νῦν δ' Bl. (ἀλλ' brevius, πρὸς δ', τῶν δ' longius spatio) | ~ 176 ‖ **122** πλεῦνας Housm., $Bl.^1$, πάντας Ludwich ‖ **123** ~ 98 |]Χ̣ vel]Κ | **126** ΚΟΥΡΗΙCΙ: A^1 ‖ **129** ΑΦΑΡΗΑΤΑ: A^1 i.e. Ἀφάρητα vel Ἀφαρῆα | ΟΥΓΑΡ add. A^3

καρτερόθυμος Ἄρης
κρίνει φίλον ἐν πολέμωι,
τυφλὰ δ' ἐκ χειρῶν βέλη
ψυχαῖς ἔπι δυσμενέων φοι-
τᾶι θάνατόν τε φέρει
τοῖσιν ἂν δαίμων θέληι.

ταῦτ' οὐκ ἐπιλεξαμένα
Θεστίου κούρα δαΐφρων
μάτηρ κακόποτμος ἐμοί
βούλευσεν ὄλεθρον ἀτάρβακτος γυνά,
καῖέ τε δαιδαλέας
ἐκ λάρνακος ὠκύμορον
φιτρὸν ἐξαύσασα· τὸν δὴ
μοῖρ' ἐπέκλωσεν τότε
ζωᾶς ὅρον ἁμετέρας ἔμμεν. τύχον μὲν
Δαϊπύλου Κλύμενον
παῖδ' ἄλκιμον ἐξεναρί-
ζων ἀμώμητον δέμας,
πύργων προπάροιθε κιχήσας·
τοὶ δὲ π̣ρ̣ὸς εὐκτιμέναν
φεῦγον ἀρχαίαν πόλιν

Πλευρῶνα· μίνῡθεν δέ μοι ψυχὰ γλυκεῖα·
γνῶν δ' ὀλιγοσθενέων,
αἰαῖ· πύματον δὲ π̣ν̣έων δάκρυσα τ̣λ̣ά̣μων,
ἀγλαὰν ἥβαν προλείπων."
φασὶν ἀδεισιβόαν
col. 15 Ἀμφιτρύωνος παῖδα μοῦνον δὴ τότε

134 ΑΘΑΝ: Α[1] ‖ **137** ΚΟΡΑ ‖ **142** ΕΓΚΛΑΥΣΑΣΑ: Wackern. ‖ **146** ΕΞΑΝΑΡ ‖ **151** ΜΙΝΥΝΘΑ (cf. Il. A 416): Wil. ‖ **154** ΛΙΠΩΝ

τέγξαι βλέφαρον, ταλαπενθέ̣ο̣ς
πότμον οἰκτίροντα φωτός·
καί νιν ἀμειβόμενος
τᾶδ' ἔφα· "θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον

Ε΄
μήδ' ἀελίου προσιδεῖν
φέγγος· ἀλλ' οὐ γάρ τίς ἐστιν
πρᾶξις τάδε μυρομένοις·
χρὴ κεῖνο λέγειν ὅτι καὶ μέλλει τελεῖν.
ἦρά τις ἐν μεγάροις
Οἰνῆος ἀρηϊφίλου
ἔστιν ἀδμήτα θυγάτρων,
σοὶ φυὰν ἀλιγκία;
τάν κεν λιπαρὰν <ἐ>θέλων θείμαν ἄκοιτιν."
τὸν δὲ μενεπτολέμου
ψυχὰ προσέφα Μελεά–
γρου· "λίπον χλωραύχενα
ἐν δώμασι Δαϊάνειραν,
νῆϊν ἔτι χρυσέας
Κύπριδος θελξιμβρότου."

λευκώλενε Καλλιόπα,
στᾶσον εὐποίητον ἅρμα
αὐτοῦ· Δία τε Κρονίδαν
ὕμνησον Ὀλύμπιον ἀρχαγὸν θεῶν,
τόν τ' ἀκαμαντορόαν

160 θνατοῖσι – **162** φέγγος Stob. Flor. 4, 34, 26 (5, 833 W.-H.) adiecto fr. 54; Heph. Ptol. (8,8 p. 43 Chatzis) ap. Phot. Bibl. 153a, 5 τὸ παρὰ Βακχυλίδῃ ὡς ἀπὸ Σειληνοῦ εἰρημένον

158 ΟΙΚΤΕΙΡ: Bl. ‖ **160** ΤΟΙΘ': ΤΑΔ' **A**^{3} τᾷδ' Wil. (cf. 191), τοῖ' Housm. ‖ **161** ΜΗΤ: μηδ' Stob. ‖ **164** ΚΡΗ: **A**^{2} ‖ **169** ΑΚΟ–ΙΤΑΝ: **A**^{2} | ΘΕΛΩΝ ‖ **170** ΤΟΝΚΕ: **A**^{2} ? ‖ **172** ΑῪΧ: ΑΥ̓Χ (vel ΑΎΧ ?) **A**^{3} ? ‖ **175** | ~ 190 ‖ **179** ΟΛΥΜΠΙΩΝ **A**^{3}

᾿Αλφεόν, Πέλοπός τε βίαν,
καὶ Πίσαν, ἔνθ' ὁ κλεεννὸς
πο]σσὶ νικάσας δρόμωι
ἦλθ]εν Φερένικος <ἐς> εὐπύργους Συρακόσ–
σας Ἱέρωνι φέρων
εὐδ]αιμονίας πέταλον.
χρὴ] δ' ἀλαθείας χάριν
col. 16 αἰνεῖν, φθόνον ἀμφ[οτέραισιν
χερσὶν ἀπωσάμενον,
εἴ τις εὖ πράσσοι βροτῶ[ν.

—

Βοιωτὸς ἀνὴρ τᾶδε φών[ησεν, γλυκειᾶν
Ἡσίοδος πρόπολος
Μουσᾶν, ὃν <ἂν> ἀθάνατοι τι[μῶσι, τούτωι
καὶ βροτῶν φήμαν ἕπ[εσθαι.
πείθομαι εὐμαρέως
εὐκλέα κελεύθου γλῶσσαν οὐ[––⏑–
πέμπειν Ἱέρωνι· τόθεν γὰ[ρ
πυθμένες θάλλουσιν ἐσθλ[ῶν,
τοὺς ὁ μεγιστοπάτωρ
Ζεὺς ἀκινήτους ἐν εἰρήν[ᾶι φυλάσσοι.

184 ἦλθεν Bl., Housm. | C<EC>EΥΠ Bl., Housm. | KOΥCCAC || **187** ΑΛΗΘ: Bl. || **188** ΕΙΝ: **A**[3] || **193** ΟΝ (quid significet ignoratur) | N<AN>A Housm., Wil., Bl. || **194** ΕΠ[, vix ΕΙΠ[vel ΕΙΓ[, suppl. Housm. || **196** οὐκ ἐκτὸς δίκας J., Drachm., οὐκ ἐκτὸς θεῶν Bl., οὐκ εκτὸς προείς Jur., οὐκ ἀμάχανος Schw., οὐ πλανώμενος Bucherer || **198** Bl., Jur., Wil. || **200** Bl. alii (φυλάσσει Palmer)

6

ΛΑΧΩΝΙ ΚΕΙΩΙ
<ΠΑΙΔΙ> ΣΤΑΔΙΕΙ ΟΛΥΜΠ[ΙΑ

metrum: aeolicum (v. p. XXXV sq.) Α′–Β′

1 ⏑–⏑–⏑–– | ⏑⏑–⏑–⏑–– || *ia ba* | *anacl* ||
3 –⏑⏑––⏑⏑–⏑–– | ⏑–⏑⏑–⏑ || *2 cho ba* | *‸pher* ||
5 –⏑–⏑–⏑– || *lec* ||
6 ⏑––⏑⏑–⏑– –⏑–⏑⏑–⏑–– | *gl hipp* |
8 ⏑⏑–⏑–– ||| *‸pher* |||

Α′ Λάχων Διὸς μεγίστου
λάχε φέρτατον πόδεσσι
3 κῦδος ἐπ᾿ Ἀλφεοῦ προχοαῖσ[⏑––
δι᾿ ὅσσα πάροιθεν
ἀμπελοτρόφον Κέον
6 ἄεισάν ποτ᾿ Ὀλυμπίαι
πύξ τε καὶ στάδιον κρατεῦ[σαν
στεφάνοις ἐθείρας

Β′ νεανίαι βρύοντες.
σὲ δὲ νῦν ἀναξιμόλπου
3 Οὐρανίας ὕμνος ἕκατι Νίκ[ας,
Ἀριστομένειον
ὦ ποδάνεμον τέκος,
6 γεραίρει προδόμοις ἀοι-
δαῖς, ὅτι στάδιον κρατήσας
Κέον εὐκλέϊξας.

6 3 ΛΑΦΕΙΟΥ?: ΑΛ **A**^{3}: -φεοῦ K. | κάλ᾿ αὔξων J., ἀέθλων Housm., –αῖσ[ι ῥέξας Maehler || **9** ΝΙΑΒΡ: **A**^{2} | ΟΝΤΕ **A**: C add. **A**^{2} || **13** ΠΟΔΑΟΝ: **A**^{3}?

7

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVI) Α′–Β′

D ⏑ e | ?^{2} – E ⏓ e | ^{3} – D ⏑ e . . . . . . | ^{6} – D ⏓ e | ^{7} – E – e || ^{8} D – e | ^{9} – E – E – D – | ^{11} e – D – |||

Α′
1 Ὦ λιπαρὰ θύγατερ Χρόνου τε κ[αί
Νυκτός, σὲ πεντήκοντα μιηνῶν ἁμέραν
3 ἑκκαιδεκάταν ἐν Ὀλυμπ[ίᾱι ⏑–
col. 17 . . .]βαρυβρ[. . . . .] ἕκατι
. . .]ιτοσαιμα[
6 κρίνειν τα[χυτᾶτά τε] λαιψηρῶν ποδῶν
Ἕλλασι καὶ γυ[ίων ἀ]ρισταλκὲς σθένος·
8 ὧι δὲ σὺ πρεσβύ[τατο]ν νείμηις γέρας
νίκας, ἐπ' ἀνθρ[ώπ]οισιν εὔδοξος κέκλη–
ται καὶ πολυζή[λωτ]ος. Ἀρι[στομ]έν[ε]ιον
11 παῖδ]' ἐκόσμη[σας στε]φάν[οισι Λαχω]να
?)—

Β′
1 –⏑⏑–⏑⏑–⏑–⏑–
––⏑–––]χε Χαιρόλαν[⏑–
3 ––⏑⏑– μ]ενον εὐσεβ[–]ομωι
––⏑––]τωι θαν[άτω]ι δ[⏑⏑––
]ι πατρίδος· [
6 ––⏑⏑–⏑]νεοκρίτου[⏑–
––⏑–––]ν ἄτεκνον [–⏑–
(desunt vv. 19—22)

7 2 Favorin. π.φυγῆς col. 4, 49

1 ΛΙΠΑΡΟ: **A^{3}** ? || **3—11** ope VI fragmentorum, inter quae sunt frr. 29 et 33 K., suppl. Bl., Edm. || **5** ΜΑ[, non ΜΟ[|| **6** τα[χυτᾶτα Wackern., Platt, ταχυ<τα>τα Jur., fortasse recte || **7** ΑΛΚΕΕC: **A^{3}** ? || **8** ὯΔΕ: **A^{1}** | ΜΗΙΔΙΕΡΑΟ: **A^{3}** || **10** Bl. || **11** Maas, εὖτ' Edm. || **13—18** fr. 8 K. || **13**]Χ pot.quam]Κ, non]Υ || **14** εὐσεβεῖ νόμωι e.g. Maas || **18**]ΝΑΤ

8

[ΛΙΠΑΡΙΩΝΙ ΚΕΙΩΙ?]

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII) Α′–Β′

– D | ²– D – | ³ E || ⁴ D – E || ⁶ E [–] e ⏑ e | ⁸ – e – (?) D
– || ¹⁰ – e – D – || ¹¹ – e – D – |
¹²⏑⏑e (vel e) ⏒ D – | ¹³ e e || ¹⁴ – e – | ¹⁵ D | ¹⁶ – e – |||

Α′ (desunt vv. VII)

. . .]ι̣ο̣ι̣' ἀγων̣[— (?)
.⏒⏒ .]ταν λιπα[ρ —
. ⏒.]ναισεπα[––⏑⏑–⏑⏑–– ||
⏒ π]α̣ῖδας Ἑλλά[νων ⏑⏑–⏑⏑––
ὁ πο]λυαμπελ[–⏑⏑–⏑⏑––
. . .]τον ὑμν[–⏑– ||
. .]ηνος ἐν Κ[έ̣ω̣ι
. .]ι̣περ ἄνιπ[πος ⏑–
. . .]π[

Β′ 1 Πυθῶνά τε μηλοθύταν
col. 18 ὑμνέ̣ω̣ν Νεμέαν τε καὶ Ἰσθ[μ]όν·
3 γᾶι δ' ἐπισκήπτων χέρα
κομπάσομαι· σὺν ἀλα–
θείᾱι δὲ πᾶν λάμπει χρέος·
6 οὔτις ἀνθρώπων κ[αθ' Ἑλλα–
νας σὺν ἅλικι χρόνω[ι
παῖς ἐ̣ὼ̣ν ἀνὴρ τε π[λεῦ–
νας ἐδέξατο νίκας.

8 Inscr. suppl. Körte

8—16 fr. 7 K. || **8**]Ι,]Π,]Μ | ΟΥ pot. quam ΟΙ̣ ut videtur || **9** Λιπά[ρου παῖς Maas || **11** Bl. | non plus quam ΗΠ] in initio fuisse videtur | Α̂[|| **12** Maas || **14** Κ[έωι Maas || **15**]Π pot. quam]Ι videtur esse | Π[vel Γ[|| **19** ΓΑ: Α¹ ?, cf. 5, 42 || **22**sq. Bl., κλεεννὰς K. || **23** ΕΝ: σὺν Headlam || **24** Bl., π[οσσὶ πλεῦ]νας Sandys || **25** ΝΟϹ: Α¹

ὦ Ζεῦ κ[ε]ραυνεγχές, κα[ὶ ἐπ' ἀργυ]ροδίνα
ὄχθαισιν Ἀλφειοῦ τελέσ[αις μεγ]αλοκλέ̣α̣ς̣
θεοδότους εὐχάς, περὶ κ[ρ̣ατί τ' ὀ]πά[σσαι]ς̣
γλαυκὸν Αἰτωλίδος
ἄνδημ' ἐλαίας
ἐν Πέλοπος Φρυγίου
κλεινοῖς ἀέθλοις.

9

ΑΥΤΟΜΗΔΕΙ ΦΛΕΙΑΣΙΩΙ
ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ ΝΕΜΕΑ

metrum: dactyoloepitr. (v. p. XXVII) Α'–Δ'

ΣΤΡ e – D ⁝ – E ‖ [3] – D – e – | [4] e – D – | E ‖ [6] – D – |
E ‖ [8] – E – | E – e – |||
ΕΠ – e – D | e – D – e | [3] – E – | E | [5] D – E | [7] E – E – |||

Α' Δόξαν, ὦ χρυσαλάκατοι Χάρι[τ]ες,
πεισίμβροτον δοίητ', ἐπεί
Μουσᾶν γε ἰοβλεφάρων θεῖος προφ[άτ]ας
εὔτυκος Φλειοῦντά τε καὶ Νεμεαίου
Ζηνὸς εὐθαλὲς πέδον
ὑμνεῖν, ὅθι μηλοδαΐκταν
θρέψεν ἁ λευκώλε[νο]ς
Ἥρα περι[κλει]τῶν ἀέθλων
πρῶτον [Ἡ]ρ[α]κλεῖ βαρύφθογγον λέοντα.

—

26 sqq. suppl. fr. 17 K. Bl. ‖ **27** ΤΕΛΕϹϹ[: τέλεσας Bl., τέλεσσον K., – σαις Maas | ΦΙΟΥ: **A**[3] ‖ **28**]Ϲ̣ vel]Ε̣, κρᾶτί τ' ὀπάσσας Bl., ὀπάσσαις Maas ‖ **30** Μ' primo omissum add. **A**[3]

9 3 ΤΕ: γε Bl.[1], τοι Bl.[3] ‖ **6** ΟΤΙ ‖ **9**]Ρ[,]Υ[,]Φ[sim.

κε[ῖθι φοι]νικάσπιδες ἡμίθεοι
πρ[ώτιστ]ον Ἀργείων κριτοί
ἄθλησαν <ἐ>π' Ἀρχεμόρωι, τὸν ξανθοδερκής
πέφν' ἀωτεύοντα δράκων ὑπέροπλος,
σᾶμα μέλλοντος φόνου.
ὦ μοῖρα πολυκρατές· οὔ νιν
πεῖθ' Οἰκλείδας πάλιν
στείχειν ἐς εὐάνδρους ἀγ[υιάς.
ἐλπὶς ἀνθρώπων ὑφαιρ[εῖται νόημ]α·
—
ἃ καὶ τότ' Ἄδραστον Ταλ[αϊονίδαν
col. 19 πέμπεν ἐς Θήβας Πολυνεικέϊ πλα.ι[––⏑–
κείνων ἀπ' εὐδόξων ἀγώνων
ἐν Νεμέαι κλεινοὶ βροτῶν,
οἳ τριετεῖ στεφάνωι
ξανθὰν ἐρέψωνται κόμαν·
Αὐτομήδει νῦν γε νικά-
σαντί νιν δαίμων ἔ[δ]ωκεν,
)—
Β′ πενταέθλοισιν γὰρ ἐνέπρεπεν ὡς
ἄστρων διακρίνει φάη
νυκτὸς διχομηνίδο[ς] εὐφεγγὴς σελάνα·
τοῖος Ἑλλάνων δι' ἀπ[εί]ρονα κύκλον
φαῖνε θαυμ[α]στὸν δέμας
δίσκον τροχοειδέα ῥίπτων,
καὶ μελαμφύλλου κλάδον

10 φοι]νικ. Housm., Wil. ‖ **12** ΑΘΛΗΣΑΝΠΑΡΜΕΜΟΡΩΙΣΥΝΞ: **A³** (superscripta fuisse potest littera Ε super Π; sed nihil apparet) ‖ **13** ΑΣΑΓΕΡΟΝΤΑ: ΑΣΑΓΕΎΟΝΤΑ **A³**, ἀωτεύοντα RANeil ‖ **16** ΟΙΛΛΕΙΔΑΣ: **A³** ‖ **17** Γ[vel Π[‖ **18** Ρ[, non Γ[| νόημα Bl. ‖ **19** ΔΗ (om. ΚΑΙ): ΑΚΑΙ **A³** ‖ **20** ΞΙ[, ΓΙ[sim., sed incertum: fr. 35 K. quod huc traxit Bl. v. v. 76 | πλα[ξίππωι πέλας K., πλ. φίλον Herwerden ‖ **23** ΤΡΙΈΤΕΙ attico accentu ‖ **25** ΜΗΔΕΝΥΝΕΝΙΚΑΙ: **A³** ‖ **26** [Θ]ΗΚΕΝ: **A³** ‖ **30** Π[, Ι[sim. ‖ **32** ΡΙΠΤΩ͂Ν (accentum add. **A³** sec. K.)

8 ἀκτέ̣α̣ς ἐς αἰπεινὰν προπέμπων
αἰθέρ᾽ ἐκ χειρὸς βοὰν ὤτρυνε λαῶν·
—
1 ἦ τε[λε]υτάσας ἀμάρυγμα πάλας
τοίω[ι θ᾽ ὑπερθ]ύ̣μωι σ[θένε]ι̣
3 γυια[λκέα σώ]μ̣ατα [π̣ρ̣ὸς γ]αίᾱι πελάσσα[ς
ἵκετ᾽ [Ἀσωπὸ]ν πάρα πορφυροδίναν̣·
τοῦ κ[λέος π]ᾶσαν χθόνα
6 ἦλθε[ν καὶ] ἐπ᾽ ἔσχατα Νείλου,
ταί τ᾽ ἐπ᾽ εὐ̣ν̣αεῖ πόρωι
8 οἰκεῦσι Θερμώδον[τος, ἐ]γχέ̣ω̣ν
ἵστορες κοῦραι διωξίππο̣ι̣ Ἄρηος,
—
1 σῶν, ὦ πολυζήλωτε ἄναξ ποταμῶν,
ἐγγόνων γεύσαντο, καὶ ὑψιπύλου Τροίας ἕδος.
3 στείχει δι᾽ εὐρείας κελε[ύ]θου
μυρία πάντᾱι φάτις
5 σᾶς γενεᾶς λιπαρο–
ζώνων θυγατρῶν, ἃς θε̣[ο]ί
7 σὺν τύχαις ᾤκισσαν ἀρχα–
γοὺς ἀπορθήτων ἀγυιᾶν.
)—
Γ´ 1 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν κυανοπλοκάμου
Θήβας εὔδμα[τον πόλι]ν,
col. 20 3 ἢ τὰν μεγαλώνυ]μον Αἴγιναν, μεγ[ίστ]ου
Ζην]ὸ̣ς [ἃ πλαθεῖσα λ]έ̣χει τέκεν ἥρω
. . .]δ̣ε̣ σ̣ω̣[. . . . .]ου,

36 ΤΕ[. .]ΥΤΑΙΑC: Hense | ΤΑΛΑC: A[3] || 37 Maehler, τοίω[ι γ᾽ M.L.West, τοιῶ[δ᾽ K. || 38]ΑΙΑΠΕΛΑCCΩ[Ν: A[3] || 39 Ἀσω–πὸν Bl. alii || 41 ΜΑΘΕ[: A[3] | καὶ K., τοι Weil || 42 εὐναεῖ J. || 44 ΚΟΡΑΙ: K. || 45 ΖΗΛΩΤ᾽ΑΝΑΞ: Bl. alii || 46 ΕΓΓΟΝΟΙ: Jur. alii || 51 ΑΡΧΑΙ: A[2] || 55—58 frr. 32, 37, 31 K. || 55 Bl. | ΜΝΟΝ: A[3] || 56]ΟC[,]CΕ[sim., suppl. Wil. || 57 τοῦδε σωτῆρα (Bl.) στρατοῦ (J.)

ὃς γ]ᾶς βασά[νοισιν Ἀχ]αιῶν
]υ̣[ ]α̣
τ[––⏑–––⏑––
α̣[. . . . .]ω̣[. . . . . . . ε]ὔπ̣ε̣πλον [. .] ΄[

ἠ[δὲ Πειράν]α̣ν̣ ἑ̣λ̣ικοστέφα̣[νον
κ[ούραν ὅ]σαι τ' ἄλλαι θεῶν
ε̣[ὐναῖς ἐδ]άμησαν ἀριγνώτ[ο]ις π̣[α]λαι̣[οῦ
παῖδες αἰ]δ̣ο[ῖ]α̣ι ποταμοῦ κε[λ]άδοντος·
–⏑––]αν πόλιν
––⏑⏑–]σί τε νικα[
–⏑– αὐ]λ̣ῶν βοαί
––⏑– ο]υσαι· μ̣ε̣β̣[––
–⏑–––⏑–––⏑–]α̣ν·

––⏑–––⏑⏑–⏑]νεος
χρ]υσέα[ν προσ]θέντα ἰόπλοκον εὖ εἰπεῖν [Κύπ̣ρ̣ιν,
τὰν μ]ατ[έρ' ἀκ]νάμ[π]των ἐρώτων
–⏑– κλε]ι̣νὰν β̣ρ̣ο̣το[ῖς
–⏑⏑–⏑]λ̣έων
––⏑––] προξεν[–
–⏑–––]ε̣ι̣ώταν
–⏑–––⏑]ν ὕμνον,

Δ΄ ὅς κε –––] καὶ ἀποφθιμένωι
––⏑ ἄτ]ρυτον χρόνον,
καὶ τοῖς ἐ]π̣ι̣γεινομένοις αἰεὶ πιφαύσκοι

58 Bl. ‖ **60** τ[ίς δ(ε) ? Bl. ‖ **61**]ω[vel]Δ[‖ **62** ΕΛΙ vel CΑΙ ‖ **62** sq. J. ‖ **64** Ε[pot.quam C[| Π[vel Γ[| Bl. ‖ **65**]ΔÒ[vel]ΛÒ[|]Α̣Ι, vix]Ν | J. ‖ **69** Α supra v. add. **A**[3] | ΜΕ̣Β̣[vel ΜΕ̣Ρ̣[, μερ[ιμν . . ? ‖ **70**]Ε̣Τ̣[. .]Α̣Ν Edm., sed incertissimum ‖ **72** προσ]θέντα Bl., sed longius spatio videtur esse ‖ **72** sq. suppl. fr. 20 K. | Κύπριν, ⁝ τὰν Bl. ‖ **74** sq. fr. 36 K. ‖ **76** Edm. recte huc traxit fr. 35 K. ‖ **77**]Ε pot.quam]Τ vel]Γ ‖ Ϊ (vel Υ) fortasse deletum ab **A**[3] ‖ **79** ΦΘΙΜΕΝΩΝ: **A**[3] | suppl. J.

σὰν Νέ]μεᾳ̣ι νίκαν· τό γέ τοι καλὸν ἔργον
γνησίων ὕμνων τυχόν
6 ὑψοῦ παρὰ δαίμοσι κεῖται.
σὺν δ' ἀλαθείᾱι βροτῶν
8 κάλλιστον, εἴπ̣[ερ καὶ θάνηι τις,
λε[ί]πεται Μουσ[ᾶν βαθυζώνων ἄθ]υ̣ρμα.

col. 21 1 εἰ[σ]ὶ δ' ἀνθρώ[πων ⏑⏑–⏑⏑–
πολλαί· δι[α]κ̣ρίν[ε]ι̣ δὲ θεῶ̣ν
3 β]ουλὰ [τὸ καλυπτό]μενον νυκ̣τὸς [δνοφοῖσιν
.] . . [⏑–––⏑]γε καὶ τὸν ἀρείω
–⏑–––⏑]που·
6 ––⏑⏑–⏑⏑]ευσων
–⏑–––⏑–]
8 ––⏑–––⏑ π]α̣ύροις
ἀν]δρ̣[άσιν ––⏑–––]ι̣ τὸ μέλλον·

1 . .]ι̣μι δ̣[––⏑⏑]δ̣ωκε χάριν
κ]αὶ Διων[υσ –⏑⏑–] θεοτίματ[ο]ν πόλιν
3 ν]αίειν ἀπο[––⏑]ευντας

81 sq. K. et Bl. | ΠΙΦΑΥCΚΩ: **A**[3] || **82** ΜΈΑ ΝΙΚ || **86** Π[aut Γ[|| **87** βαθυζώνων Bl. |]Υ,]Τ,]Γ || **89—93** suppl. frr. 3, 4, 8, 10 K. || **89**]Κ vel]Χ || **90** ΛΆ̣[|| **91** in initio versus .]ΑΠΤ[, .]ΕΞΠ[, .]ΑΓΓ[sim. | ΓΕ pot. quam ΤΕ || **93** propter spatium vacuum in summa linea Λ]ΕΥ vel Δ]ΕΥ fuisse videtur, non Τ]ΕΥ || **96** Ρ[vel Ι[| προγινώσκειν] τὸ Headlam, sed]Ι̣ pot.quam]Ν || **97**]Ι,]Η,]Μ sim. | Δ[pot.quam Ω[| ὔμμιν δὲ καὶ Δάματρος ἔδωκε χάριν καὶ Διωνύσου Κρονίδας θεοτίματον πόλιν ναίειν ἀπορθήτους θαλεῦντας. (100) χρυσεοσκάπτρου Διὸς ὅς τι καλὸν φέρεται, πᾶς αἰνέοι J. || **99** ΕΥΝΤΕC: **A**[3]

χ]ρυσεοσκάπτρ[–⏑–
5 ὅς] τι καλὸν φέ[ρεται,
. .]αινέοι· Τιμοξ[ένου
7 παιδὶ σὺν κώ[μοις νέων ὑμ–
νέ]οιτε πεντ[άθλοισι νίκαν.

10

[ΤΩΙ ΔΕΙΝΑ ΑΘΗΝΑΙΩΙ ΔΡΟΜΕΙ (?) ΙΣΘΜΙΑ]

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII) Α′–Β′

ΣΤΡ – D – e – | E ⏒ (40) | 3 D – D ⏑ | 5 E – || 6 e – D d² | 7 E –
E x | 9 E – e ⏒ (47) | 10 e E ⏒ (20) e – |||

ΕΠ e – D || 2 – e ⏒ (22) e – || 3 – E – e – || 4 D – e – | D || 6
– D – | E – E – |||

Α′ 1 Φή]μα, σὺ γ[ὰ]ρ ἀ[⏑⏑––– ἐ]ποιχνεῖς
φῦ]λα, καὶ πα̅.[–⏑–⏒
3 . . . . .]μελαμει[⏑⏑–
]πο κευ[⏑⏑–⏒
5 . . . .]νωνται[–⏑––
–⏑]ά.ωι ξ[. .]ον, ὅτι χρύ[σ ⏑–⏑⏑–
7 ο[. . .]ν ὀφθαλμοῖσιν [––
π[αῦλ]αν ἀπράκταν . . [.] . [

100 CKÁΠ || **101** in. J. || **102** Bl. || **103**sq. Schadew.

10 1—4 suppl. fr. 23 K. || **1** Γ[vel Π[|]Π,]I sim. | ἀθανάτων θνατῶν τ' Headlam, ἀμφ' ἀρετᾶι θνατῶν Bl. || **2** φῦλα Wil. | ΠΑ̅[|| **3**]M vel]H || **6**]ω vel]Á, tum P vel I || **6**sq. ὅ τι χρυ[σέαν ἴδον εὔ]ο[λβο]ν ὀφθαλμοῖσι Ν[ίκαν] π[αῦλ]αν ἀπράκταν [τε μόχθων J. || **7**]N,]I sim., fort.]C, οἶσιν ὀφθ. Bl.

ἀ[. .]α̣ οἱ καὶ νῦν κασιγνήτας ἀκοίτας
ν̣ασιῶτιν̄ ἐκίνησεν λιγύφθογγον μέλισσαν,

ἐ̣γχειρὲς ἵν' ἀθάνατον Μουσᾶν ἄγαλμα
ξυ̣νὸν ἀνθρώποισιν εἴη
χάρμα, τεὰν ἀρετὰν
μανῦον ἐπιχθονίοισιν,
ὅσσα<–> Νίκας ἕκατι
ἄνθεσιν ξανθὰ̣ν̣ ἀναδησάμενος κεφαλάν
κῦδος εὐρείαις Ἀθάναις
θῆκας Οἰνείδαις τε δόξαν,
ἐν Ποσειδᾶνος περικλειτοῖς ἀέθλοις
col. 22 ἀνίκ' ἄμφαν]ας Ἕλλασιν ποδῶν ταχεῖαν ὁρμάν.

ε̣ὖ̣τ̣[ε γὰρ τέ<ρ>θ]ροισιν ἔπι σταδίου
θερμ[ὰν ἀπο]πνε<ί>ων ἄελλαν
ἔστα, [δίανε]ν̣ δ' αὖτε θατήρων ἐλαίωι
φάρε[' ἐς ἀθρόο]ν ἐμπίτνων ὅμιλον
τετρ̣[αέλικτο]ν ἐπεί
κάμψ[εν δρό]μον, Ἰσθμιονίκαν
δίς ν[ιν ἀγκ]άρυξαν ε̣ὐβού-
λων [ἀεθλάρχ]ων προφᾶται·

Β' δὶς δ' ἐ[ν Νεμέ]ᾱι Κρονίδα Ζηνὸς παρ' ἁγνόν
βωμὸ[ν· ἁ κλει]νά τε Θήβα

8 Π[vel Γ[| post ἀπρ. IC[, PE[sim. || **9**]A vel]Λ || ὉI vel ʽOI, non ὯI || ἀ[λλ]ά οἱ ? || **11** E vel C, vix O, ἐγχειρὲς Sn. || **14** MANOON: A³ || **15** ὁσσάκις Niemeyer alii, ὅσσον αὖ Richards || **20**sq. Barrett || **22** Platt (-ε<ί> ων Barrett) || **23** AÏΞΕΘΑΤΗΡ: ΑΥΤΕ̣ΘΕΑΤΗΡ A³ | suppl. J. || **24** Barrett || **25** P[, I[sim. | Jur., Platt || **26** Ψ[, T[sim. || **26**sq. J. || **27** sq. EYBOI:AΩN: A³ (superscr. Λ) || **28** ἀεθλάρχων Platt, ἀ<ε> θλ. Barrett || **30** J.

δέκτ[ο νιν ε]ὐρύχορόν
τ᾽ Ἄργο[ς Σικυώ]ν τε κατ᾽ αἶσαν·
οἵ τε Π[ελλάν]αν νέμονται,
ἀμφί τ᾽ Εὔβοιαν πολ[υλάϊο]ν, οἵ θ᾽ ἱεράν
νᾶσον [Αἴγιν]αν. ματεύει
δ᾽ ἄλλ[ος ἀλλοί]αν κέλευθον,
ἅντι[να στείχ]ων ἀριγνώτοιο δόξας
τεύξεται. μυρίαι δ᾽ ἀνδρῶν ἐπιστᾶμαι πέλονται·

ἢ γὰρ σ[ο]φὸς ἢ Χαρίτων τιμὰν λελογχώς
ἐλπίδι χρυσέᾳι τέθαλεν
ἤ τινα θευπροπίαν
εἰδώς· ἕτερος δ᾽ ἐπὶ παισί
ποικίλον τόξον τιταίνει·
οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ἔργοισίν τε καὶ ἀμφὶ βοῶν ἀ[γ]έλαις
θυμὸν αὔξουσιν. τὸ μέλλον
δ᾽ ἀκρίτους τίκτει τελευτάς,
πᾶ τύχα βρίσει. τὸ μὲν κάλλιστον, ἐσθλόν
ἄνδρα πολλῶν ὑπ᾽ ἀνθρώπων πολυζήλωτον εἶμεν·

οἶδα καὶ πλούτου μεγάλαν δύνασιν,
ἃ καὶ τ[ὸ]ν ἀχρεῖον τί[θησ]ι
χρηστόν. τί μακρὰν γ[λ]ῶ[σ]σαν ἰθύσας ἐλαύνω
ἐκτὸς ὁδοῦ; πέφαται θνατοῖσι νίκας
ὕστε]ρον εὐφροσύνα,

34]N,]I sim. ‖ **35** N[, I[sim. | ΑΙΓΕΙΝ scriptum esse spatio testatur, cf. 12, 6 ‖ **37** Bl. ‖ **38** ΕΠΙCΤΑΤΑΙ: **A**[3] ‖ **39** prius Γ supra v. additum | ἦ (non ἤ) Sn. | ΤΙΜÂΝ ‖ **47** ΠΑ: ΠᾹΙ **A**[3] | ΒΡΙCΕΝΟΜΕΝ: **A**[3] | ΕCΕΛΩΝ: ἐσθλῶν K., ἐσθλὸν Wil. ‖ **48** ἔμμεν K. ‖ **49** ΔΥΝΑΜΙΝ: **A**[3] ‖ **50** extr. I an IN? ‖ **51** Γ[, Π[| ΪΟΥCΑCΕΛ: ΪΘΥC[ΑC]ΕΛ **A**[1]: Υ super Ϊ **A**[3] | Bl., Housm. alii

col. 23 6 αὐλῶν [⏑⏑–⏑⏑––
μείγν[υτ –––⏑––
χρή τιν[–––⏑––

11

ΑΛΕΞΙΔΑΜΩΙ ΜΕΤΑΠΟΝΤΙΝΩΙ
ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ ΠΥΘΙΑ

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII) Α΄–Γ΄

ΣΤΡ – D – E – ‖ ^{3} – D e (18.60) ⏒ e – ‖ ^{5} D | – D e – d^{1} | ^{8} – D |
(9.107) ^{9} – D ⏒ e –‖ ^{10} – D – D |
^{12} – D ⏒ e – ‖ ^{13} – D – E – |||
ΕΠ – D | – D | ⏑ e – | ^{3} D | ^{4} – D E – ‖ ^{6} – D – E ‖ ^{8} –
(120) D ⏒ e | ^{9} – D | – D ‖
^{11} E – e ⏓ | ^{12} D – D E – |||

Α΄ 1 Νίκα γλυκύδωρε· [μόνᾱι γὰρ
σοὶ πατ[ὴρ ––⏑––
3 ὑψίζυ[γος –⏑⏑–
ἐν πολυχρύσωι <τ᾽>Ὀλύμπωι
5 Ζηνὶ παρισταμένα
κρίνεις τέλος ἀθανάτοι-
σίν τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς·

11 1 et **4—7** affert Ursinus e Stob. Flor. 3, 3, 66 (3, 219 W.-H.) Βακχ. δὲ τὴν Νίκην γλυκύδωρόν φησι καὶ ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένην κρίνειν τέλος ἀθανάτοις τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς (fr. 9 Bergk) ‖ **47** sqq. cf. schol. MV Hom. Od. ο 225 (= Pherekydes FGrHist 3 F 114) ‖ **55** ΜΙΓΝ[, ΜΙΓΙ[sim. ‖ **56** Ν[, vix Η[| ἐπεὶ νῦν] χρή τιν᾽[ὑμνῆσαι e.g. Sn.

11 1 μόνᾱι γὰρ Ed.Fraenkel, κλυτὰν γὰρ Sn. ‖ **2** σοὶ πατὴρ τιμὰν ἔδωκεν Hense, τεθμὸν δέδωκεν Maehler ‖ **3** ὑψ. Οὐρανιδᾶν J., Οὐρανίδας Sn. ‖ **4** <τ᾽> Sn., <δ᾽>Neue

8 ἔλλαθι, [βαθυ]πλοκάμου
κούρα Σ̣[τυγὸς ὀρ]θοδίκου· σέθεν δ᾽ ἕκατι
10 καὶ νῦ[ν Μετ]απόντιον εὐ–
γυίων κ̣[ατέ]χουσι νέων
12 κῶμοί τε καὶ ε̣ὐφροσύναι θε̣ό̣τιμον ἄστυ·
ὑμνεῦσι δὲ Πυθιόνικον
παῖδα θαητ[ὸ]ν Φαΐσκου.

—

1 ἵλε̣ῳ̣ι νιν ὁ Δα̣[λ]ογενὴς υἱ–
ὸς βαθυζώνο̣[ιο] Λατοῦς
3 δέκτ[ο] βλεφά[ρω]ι̣· πολέες
δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀλεξ[ίδα]μον ἀνθέ̣ῳ̣ν
5 ἐν πεδίωι στέφανοι
Κίρρας ἔπεσον κρατερᾶς
ἦρα παννίκοι<ο> πάλας·
8 οὐκ ε̣[ἶ]δέ νιν ἀέλιος
κείνωι γε σὺν ἄματι πρὸς γαίᾱι πεσόντα.
10 φάσω δὲ καὶ ἐν ζαθέοις
ἁγνοῦ Πέλοπος δαπέδοις
12 Ἀλφε̣ὸ̣ν πάρα καλλιρόαν, δίκας κέλευθον
εἰ μή τις ἀπέτραπεν ὀρθᾶς,
παγξένωι χαίταν ἐλαίᾱι

—

8 ἔλληθι Wackern. | βαθυπλ. J. || **9** Bl. || **10** extr. ΕΙ: **A**[1] || **11** Κ[, Ι[sim. |]Χ,]Υ,]Κ | Bl. alii || **15** ΙΟ̣ . ΩΔ̣ΙΝ: **A**[1]? || **17** -ω]Ν? (sec. K. fort. οι]ν): **A**[3]? || **21** ΝΙΚΟΙ: K. | ΠΑΛΛΑϹ: **A**[3] || **23** ΤΕ: **A**[1]? | ϹΥΝ – ΠΕϹΟΝΤΑ add. **A**[4] || **24** ΕΠΙ: ΕΝ **A**[2]? || **28** ΞΕΝ: ΞΕΙΝ **A**[1]? | ΕΛΑΙΑϹ: **A**[3]

1 γλαυκᾶι στεφανωσάμενον
πορτιτρόφο̣ν̣ [Ἰταλ]ί̣[αν πάτ]ρ̣α̣ν θ' ἱκέσθαι.
3 [–⏑⏑–⏑⏑–]
col. 24 παῖδ' ἐν χθονὶ καλλιχόρωι
ποικίλαις τέχναις πέλασσεν·
6 ἀ]λ̣λ' ἢ θεὸς αἴτιος, ἢ
γ]νῶμαι πολύπλαγκτοι βροτῶν
ἅ]μερσαν ὑπέρτατον ἐκ χειρῶν γέρας.
9 ν̣ῦν δ' Ἄρτεμις ἀγροτέρα
χρυσαλάκατος λιπαράν
Ἡμ]ε̣ρα τοξόκλυτος νίκαν ἔδωκε.
12 τ]ᾶ̣ι ποτ' Ἀβαντιάδας
β]ωμὸν κατένασσε πολύλ-
λ̣[ι]στον εὔπεπλοί τε κοῦραι·

B´ 1 τὰς ἐξ ἐρατῶν ἐφόβησε<ν>
παγκρατὴς Ἥρα μελάθρων
3 Προίτου, παραπ̣λ̣ῆγι φ̣ρ̣ένας
καρτερᾶι ζεύξασ' ἀνάγκᾱι·
5 παρθενίᾱι γὰρ ἔτι
ψυχᾶι κίον ἐς τέμενος
πορφυροζώνοιο θεᾶς·
8 φάσκον δὲ πολὺ σφέτερον
πλούτωι προφέρειν πατέρα ξανθᾶς παρέδρου
10 σεμνοῦ Διὸς εὐρυβίᾱι.
ταῖσιν δὲ χολωσαμένα
12 στήθεσσι παλίντροπον ἔμβαλεν νόημα·
φεῦγον δ' ὄρος ἐς τανίφυλλον
σμερδαλέ̣α̣ν φωνὰν ἱεῖσαι,

30 ΟΙ[, ΕΝ[sim. |]Ρ,]Β,]Π | Α potius quam Ο vel Ε | Ἰταλίαν χ' ἕδραν J., Ἰταλίαν πάτραν Platt | ϹΘΑΙ· | **31** ἤ τινα γὰρ μοτὶ γᾶι e.g. Maehler || **33** ϹϹΕΝ· || **35** ΠΛΑΓΚΟΙ: K. || **36** ἅμερσαν Palmer || **39** Bl. || **40**]Α vel]Λ || **42** Λ[, Α[sim. || **43** Bl. || **45** ΠΑΡΑΠΛΗΓΙ: παραπλᾶγι Bl. || **52** ΒΙΑΙ: K. || **54** ϹΤΗ-ΘΕϹΙΝ: K. | ΒΑΛΕΝΟΜΜΑ: K.

1 Τιρύνθιον ἄστυ λιποῦσαι
καὶ θεοδμάτους ἀγυιάς.
3 ἤδη γὰρ ἔτος δέκατον
θε̣ο̣φιλὲς λιπόντες Ἄργος
5 ναῖον ἀδεισιβόαι
χαλκάσπιδες ἡμίθεοι
σὺν πολυζήλωι βασιλεῖ.
8 νεῖκος γὰρ ἀμαιμάκετον
βληχρᾶς ἀνέπαλτο κασιγνήτοις ἀπ' ἀρχᾶς
col. 25 10 Προίτωι τε καὶ Ἀκρισίωι·
λαούς τε διχοστασίαις
12 ἤρειπον ἀμετροδίκοις μάχαις τε λυγραῖς,
λίσσοντο δὲ παῖδας Ἄβαντος
γᾶν πολύκριθον λαχόντας

1 Τίρυνθα τὸν ὁπλότερον
κτίζειν, πρὶν ἐς ἀργαλέαν πεσεῖν ἀνάγκαν·
3 Ζεύς τ' ἔθελεν Κρονίδας
τιμῶν Δαναοῦ γενεὰν
καὶ διωξίπποιο Λυγκέ̣ο̣ς
6 παῦσαι στυγερῶν ἀχέων.
τεῖχος δὲ Κύκλωπες κάμον̄
ἐλθόντες ὑπερφίαλοι κλειναῖ π[όλ]ει
9 κάλλιστον, ἵν' ἀντίθεοι
ναῖον κλυτὸν ἱππόβοτον
Ἄργος ἥρωες περικλειτοὶ λιπόντες,
12 ἔνθεν ἀπεσσύμεναι
Προίτου κυανοπλόκαμοι
φεῦγον ἄδματοι θύγατρες.

68 ΗΡΙΠΟΝ: Κ. || **69** ΠΑΙΔΕΣ: **A**[3] || **83** ΠΛΟΚΑΜΟΣ: **A**[1]

Γ΄ 1 τὸν δ᾽ εἷλεν ἄχος κραδίαν, ξεί–
να τέ νιν πλᾶξεν μέριμνα·
3 δοίαξε δὲ φάσγανον ἄμ–
φακες ἐν στέρνοισι πᾶξαι.
5 ἀλλά νιν αἰχμοφόροι
μύθοισί τε μειλιχίοις
καὶ βίᾱι χειρῶν κάτεχον.
8 τρισκαίδε̣κα̣ μὲν τελέους
μῆνας κ̣α̣τὰ δάσκιον ἠλύκταζον ὕλαν
10 φεῦγόν τε κατ᾽ Ἀρκαδίαν
μηλοτρόφον· ἀλλ᾽ ὅτε δή
12 Λοῦσον ποτὶ καλλιρόαν πατὴρ ἵκανεν,
ἔνθεν χρόα νιψάμενος φοι–
νικοκ[ραδέμνο]ιο Λατοῦς

1 κίκλη[ισκε θύγατρ]α̣ βοῶπιν,
col. 26 χεῖρας ἀντείνων πρὸς αὐγάς
3 ἱππώκεος ἀελίου,
τέκνα δυστάνοιο λύσσας
5 πάρφρονος ἐξαγαγεῖν·
"θύσω δέ τοι εἴκοσι βοῦς
ἄζυγας φοινικότ̣ρ̣ιχας."
8 τοῦ δ᾽ ἔκλυ᾽ ἀριστοπάτ̣ρ̣α
θηροσκόπος εὐχομένου· πιθοῦσα δ᾽ Ἥραν
10 παῦσεν καλυκοστεφάνους
κούρας μανιᾶν ἀθέων·
12 ταὶ δ᾽ αὐτίκα οἱ τέμενος βωμόν τε τεῦχον,
χραῖνόν τέ μιν αἵματι μήλων
καὶ χοροὺς ἵσταν γυναικῶν.

—

86 ΜΕΡΙΜΝΑΙ: **A**^{1} ‖ **94** ΚΑΤΑΚΑΡΔΙΑΝ: Palmer ‖ **98** K. ‖ **99**]A vel]Λ, suppl. K. ‖ **106** om. **A**, add. **A**^{3} in margine superiore ‖ **110** ΓΑΙ: Bl. alii | ΤΕΤΕΤΕΥΧΟΝ: **A**^{1}

ἔνθεν καὶ ἀρηϊφίλοις
ἄνδρεσσιν <ἐς> ἱππότροφον πόλιν̄ Ἀχαιοῖς
ἕσπεο· σὺν δὲ τύχᾱι
ναίεις Μεταπόντιον, ὦ
χρυσέα δέσποινα λαῶν·
ἄλσος δέ τοι ἱμερόεν
Κάσαν παρ' εὔυδρον †προγο-
νοι ἐσσάμενοι† Πριάμοι' ἐπεὶ χρόνωι
βουλαῖσι θεῶν μακάρων
πέρσαν πόλιν εὐκτιμέναν
χαλκοθωράκων μετ' Ἀτρειδᾶν. δικαίας
ὅστις ἔχει φρένας, εὑ-
ρήσει σὺν ἅπαντι χρόνωι
μυρίας ἀλκὰς Ἀχαιῶν.

12

ΤΕΙΣΙΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ ΝΕΜΕΑ

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII) Α′–Γ′

ΣΤΡ – e – D – e – | ^{3}D | – D ⏑ e | ^{5} – D – | ^{6}E – || ^{7} – E – e |||

ΕΠ – D | ^{2} – D – || ^{3} e – D | ^{4} – e – | ^{5} [e] – D – | [$^{6-9}$] |||

114 <ἐς> J. | de πόλιν̄ cf. p. XXIII || **119**sq. Κάσᾱ παρ' εὔυδρ. πόρον : ἔσσαν πρόγονοι Carey, κτίσαν (Turyn) σταθμασάμενοι Maehler || **120** ΕΠΙ: **A**^{3}

Α΄

1 Ὡσεὶ κυβερνήτας σοφός, ὑμνοάνασ-
σ' εὔθυνε Κλειοῖ
3 νῦν φρένας ἁμετέρας,
εἰ δή ποτε καὶ πάρος· ἐς γὰρ ὀλβίαν
5 ξείνοισί με πότνια Νίκα
νᾶσον Αἰγίνας ἀπάρχει
7 ἐλθόντα κοσμῆσαι θεόδματον πόλιν
—
1 τάν τ' ἐν Νεμέᾳ γυιαλκέα μουνοπάλαν

col. 27 (desunt vv. 9—32)

(Β΄)

3]. [ ]πιδ[
ξεινου [. . . .]νιοι αστ[⏓–⏑–
5 ἀμφικ[τιόν]ων ἐν ἀέθλοι[ς·
σὺν τρι[άκο]ντ' ἀγλααῖσιν
7 νίκαις [ἐκ]ωμάσθησαν οἱ μὲν [Πυθόϊ,
—
1 οἱ δ' ἐν Πέλοπος ζαθέας
νάσου π[ι]τυώδεϊ δείρᾳ,
3 οἱ δὲ φοινικοστερόπα τεμένει
Ζηνὸς Νεμεαίου
5 . . . (.)] ταύτας καὶ ἐπ' ἀργυροδίνα

col. 28 (desunt vv. 43—69)

12 33—42 PSI XII 1278B (cf. p.) ‖ **33**]Υ[,]Φ[,]Ρ[,]Τ[sim. | [ναιέται ––]πιδ' [εὐ–]: ξείνου [⏑⏑–]νιοι ἄστ[εος e.g. Sn. ‖ **34** Υ[pot.quam Τ[‖ **35** Norsa ‖ **36** Sn. ‖ **37** Norsa | οἱ μεγασθενεῖς vel οἱ μὲν Πυθόϊ Sn. (Πυθίαις Maas) ‖ **39** πιτ. agnovit Sn. ‖ **40** ΡΌΠ ‖ **41** ΑΙΟΥ· ‖ **42** ταύτας Sn. ‖ **43** ὄχθαισιν Ἀλφειοῦ vel Ἀλφεοῖ' ὄχθαις e.g. Sn. cf. 8, 26sq.

13

[ΠΥΘΕΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ ΝΕΜΕΑ]

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII) Α′–Ζ′

ΣΤΡ – D ⏓ e – ‖ [3]– – – ⏑ ⏑ – ⏒ | e ⏓ (102; 148.169.202) e – ‖ [5]– D – ‖
[6]E – D ⏓ e – ‖ [9]D – ‖ [10]D ⏒ ‖ D – e ⏓ (123.156) e – |||

ΕΠ – D ⏒ (58) e | – D ⏒ (60?) e – | [4]e – D – E ‖ [6]– D ⏓ (63.162?) | e ⏓
e ⏓ (196) e ‖ [8]D ⏓ (131) e ⏓ (66) e – |||

Α′ (desunt vv. 1—7)

col. 29
– – ⏑ – –]
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑] Κ̣λ̣ειώ
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –]τ̣ρ̣[ᾱ]ι̣
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –]
– – ⏑ – – – ⏑ –]δαν·
(desunt vv. 13—33)

(Β′) (desunt vv. 34—39)
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑] . ις
⏓ – ⏑ – –]
9 – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –]·
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –]

col. 30
11 ὕβριος ὑψινόου
παύσει δίκας θνατοῖσι κ̣ρ̣αίνων,
οἵαν τινὰ δύσλοφον ὠ-
μηστᾶι λέοντι

13 De inscr. v. p. XLVII

9]K vel]A, tum Λ pot.quam A ‖ **10** Barrett ‖ **40** fr. 30 K.

3 Περσείδας ἐφίησι
χεῖρα παντοίαισι τέχναις·
οὐ γὰρ] δαμασίμβροτος αἴθων
6 χαλ]κὸς ἀπλάτου θέλει
χωρε]ῖν διὰ σώματος, ἐ-
γνά]μφθη δ' ὀπίσσω
9 φάσγα]νον· ἦ ποτέ φαμι
τᾶιδε] περὶ στεφάνοισι
11 παγκ]ρατίου πόνον Ἑλ-
λάνεσσι]ν ἱδρώεντ ἔσεσθαι."

..... παρ]ὰ βωμὸν ἀριστάρχου Διός
Νίκας] φ[ε]ρ[ε]κυδέος ἀν-
θρώπο]ισιν ἄ[ν]θεα
4 χρυσέ]αν δόξαν πολύφαντον ἐν αἰ-
ῶνι] τρέφει παύροις βροτῶν
6 α]ἰεί, καὶ ὅταν θανάτοιο
κυάνεον νέφος καλύψηι, λείπεται
8 ἀθάνατον κλέος εὖ ἐρ-
χθέντος ἀσφαλεῖ σὺν αἴσᾱι.

Γ′ τῶν κα[ὶ σ]ὺ τυχὼν Νεμέᾱι,
Λάμπωνος υἱέ,
3 πανθαλέων στεφάνοισιν
ἀνθ]έ[ων] χαίταν [ἐρ]εφθείς
στείχεις] πόλιν ὑψιάγυιαν

58 Apollon. de constr. 2, 161 (256, 1 Uhl.) καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ τὸν Βακχυλίδην (fr. 52 Bergk⁴); cf. etiam Simon. PMG 614

51]Κ,]Α,]Λ ‖ **52** extr. E add. **A³** | Bl. ‖ **53** ΟΙΠΙΣΣΩ: alterum C del. **A³** ? | Bl., Tyrrell ‖ **54** K. ‖ **55** Bl. ‖ **56**]Ρ,]Β pot.quam]C vel]Π, non]Ν | K. ‖ **57** Bl. ‖ **58** ἐκ τοῦ Wil., ἔνθεν Bruhns longius spatio, τόθεν Barrett, ὧς νῦν vel τῶ νῦν Maehler ‖ **59** νίκας J. | Φ[, Υ[, Ρ[, Τ[|]Ρ[,]Τ[,]Ι[sim., φερεκ. Wil. ‖ **60** Bl. ‖ **61** Richards ‖ **62** J. | ΠΑΥΡΟΙΣΙ: Platt alii | ~ 128 ‖ **63** ΟΤΑΘ: **A³** ‖ **71**]Π,]Ι sim. | Herwerden; αὔξων (... 72 ἤλυθες) J.

6 Αἰακοῦ, τε]ρψιμ[β]ρότων
ὡ[στε βρύεν] ἀβ[ροθρ]όων
κώμω[ν] πατρ[ώια]ν
9 νᾶσο[ν], ὑπέρβι[ον] ἰσχύν
παμμαχίαν ἄνα φαίνων.
11 ὦ ποταμοῦ θύγατερ
δινᾶντος Αἴγιν' ἠπιόφρον,

col. 31 ἦ τοι μεγάλαν [Κρονίδας
ἔδωκε τιμάν
3 ἐν πάντεσσι ν[εορτόν
πυρσὸν ὣς Ἕλλ[ασι νίκαν
φαίνων· τό γε σὸν [κράτος ὑμ]νεῖ
6 καί τις ὑψαυχὴς κό[ρα
——◡◡—◡◡]ραν
πόδεσσι ταρφέως
9 ἠΰτε νεβρὸς ἀπεν[θής
ἀνθεμόεντας ἐπ[' ὄχθους
11 κοῦφα σὺν ἀγχιδόμ[οις
θρώισκουσ' ἀγακλειτα[ῖς ἑταίρα]ις·

ταὶ δὲ στεφανωσάμε[ναι φοιν]ικέων
ἀνθέων δόνακός τ' ἐ[πιχω-
ρίαν ἄθυρσιν

72 Αἰακοῦ Bl. | ~ 183 || **73** Ω[potius quam Δ[, ὥστε βρύειν e.g. Sn. | Β[vel Ρ[pot.quam Ε[, non Δ[ἀβροθρόων Barrett (ἀβροπνόων Bl. longius spatio) || **74** Μ, Η, Ν, ΡΓ, ΙΤ sim. | de κώμων vix dubitari potest, quamquam pap. post Μ litt. Α, non Ω fuisse videtur || **76** ΧΙ͞ΑΝ, παμμαχιᾶν ἀναφ. K. || **78** ΔΙΝΑΝΕ–ΟϹ: A[1] || **79** Bl., ὅδε παῖς K. || **81**sq. Maehler, ἐν πάντεσσιν [ἀγῶσι Bl. || **83** Ν[, Ι[sim. | Barrett || **84** ΚΑΤΙϹ: **A[2]**? | ΥΦΑΥΧ: J. | ΧΑϹ: **A[3]** | ΚΟ[........]Ρ͞ΑΝ (vel Ο͞ΑΝ) duo vv. in unum contracti, neque spatium sufficit ad tot syllabas || **85** στεί–χουσ' (λευκοῖς J.) ἀνὰ γᾶν ἱεράν Bl. || **87** ΝΕΚΡΟϹ: **A[2]** | ΑΠΈΝ: ΑΠῈΝ **A[1]**? || **89** Μ[, Ι[sim. | J. || **90** ΘΡΩϹΚ: Bl. || **91**]ΙΚ (Edm.) pot.quam]ΙΧ, suppl. Headlam || **92** J.

παρθένοι μέλπουσι τ[εὸν τέκο]ς, ὦ
δέσποινα παγξε[ίνου χθονός,
Ἐν]δαΐδα τε ῥοδό[παχυν,
ἃ τὸ[ν ἰσ]ό[θε]ον ἔτι[κτε Πηλέα
καὶ Τελαμ[ῶ]να [κο]ρυ[στὰν
Αἰακῶι μειχθεῖσ' ἐν εὐ[ναῖ·

Δ′ τῶν υἷας ἀερσιμάχ[ας
ταχύν τ' Ἀχιλλέα
εὐειδέος τ' Ἐριβοίας
παῖδ' ὑπέρθυμον βοά[σω
Αἴαντα σακεσφόρον ἥ[ρω,
ὅστ' ἐπὶ πρύμναι σταθ[εὶς
ἔσχεν θρασυκάρδιον [ὁρ–
μαίνοντα ν[ᾶας
θεσπεσίωι πυ[ρὶ καῦσαι
Ἕκτορα χαλ[κοκορυστά]ν,
ὁππότε Πη[λεΐδας
τρα[χ]εῖαν [ἐν στήθεσσι μ]ᾶνιν

ὠρίνατ[ο, Δαρδανίδας
τ' ἔλυσεν ἄ[τας·
οἳ πρὶν μὲν [πολύπυργο]ν
col. 32 Ἰ]λίου θαητὸν ἄστυ
οὐ λεῖπον, ἀτυζόμενοι [δέ

94 Housm., τεὸν λέχος Barrett, τεὸν κράτος Bl., τεὸν κλέος J. || **95** ΠΑΓΞ **A**: ΠΑΙΞ **A**[3]?, suppl. Housm. || **96** Palmer, J. || **97** ÁΤΟ[vel ÁΤΩ[| ἰσόθεον Barrett | fin. J. || **98** J. (]ΡΥ[perspexit Barrett) || **99** ΜΙΧΘ: Bl. | ΕΙ[: ΕΥ[**A**[3]?, suppl. Sitzler, εὐναῖς J. || **100** ΥΙΕΑC: υἷας Christ (cf. 3,77); aut pro ΑΕΡCΙΜ. ἀρσιμ. (Bl.) ἀδεισιμάχας Barrett || **103** Housm. || **106** ἴσχεν Ludwich || **108** καίειν K., καῦσαι Bl., πρῆσαι Barrett, πέρθειν Page || **109—114** suppl. fr.18 K. || **109**]Ν vel]ΑΙ | suppl. Bl. || **110** ΟΠΌΤΕ | Ι[, Η[sim. || **111**]ΗΝΙΝ: **A**[3] | suppl. Desrousseaux, Ἀργείοισι Bl.[1], Ἀτρείδαισι Bl.[2] || **112** ΩΡΈΙΝ: Bl. | Δαρδανίδας . . . ἄτας Desrousseaux, ἄλγεων Barrett || **114** Bl., θεότιμον Jur., Smyth || **116** οὐ Bl.

6 πτᾶσσον ὀξεῖαν μάχα[ν,
εὖτ᾽ ἐν πεδίωι κλονέω[ν
μαίνοιτ᾽ Ἀχιλλεύς,
9 λαοφόνον δόρυ σείων·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολέμοι[ο
11 λῆξεν ἰοστεφάνο[υ
Νηρῆιδος ἀτρόμητος υἱός,
—
ὥστ᾽ ἐν κυανανθέϊ θ[υμὸν ἀνέρων
πόντωι Βορέας ὑπὸ κύ–
μασιν δαΐζει,
4 νυκτὸς ἀντάσας ἀνατε[λλομένας,
λῆξεν δὲ σὺν φαεσιμ[βρότωι
6 Ἀοῖ, στόρεσεν δέ τε πόντον
οὐρία· Νότου δὲ κόλπ[ωσαν πνοᾶι
8 ἱστίον ἁρπαλέως <τ᾽> ἄ–
ελπτον ἐξί[κ]οντο χέ[ρσον·
⟩—
Ε´ ὣς Τρῶες, ἐπ[εὶ] κλύον [αἰ–
χματὰν Ἀχιλλέα
3 μίμνο[ντ᾽] ἐν κλισίαισιν
εἵνεκ[ε]ν ξανθᾶς γυναικός,
Β]ρ[ι]σηΐδος ἱμερογυίου,
6 θεοῖσιν ἄντειναν χέρας,
φοιβὰν ἐσιδόντες ὑπαὶ

123 cf. Didym. fr. 300 Schmidt ap. Ammon. de voc. diff. 333 Nickau

118 ΠΕΔΙΟΝ: **A**[3] ‖ **120** ΛΑΙΟΦ: **A**[3]? ‖ **123** ΡΗ̂ΙΔ ‖ **124** Schwartz, ναυτίλων Barrett ‖ **125—127** suppl. fr. 38[b] K. ‖ **127** ΑΝΤΑCΑΝΥΜ[: **A**[3] | ΤΕ[pot.quam Π[| ἀνατελλομένας Bl., ἀναπεπταμένας Crusius ‖ **128** ΤΕ: ΔΕ **A**[2]? ‖ **129** ΑΟ̂Ϊ· ‖ **130** ΟΥΡΑΝΙΑ: ΟΥΡΙΑΙ **A**[1] | ΌΛΠ[, κόλπωσαν πνοαῖς Bl., πνοᾶι Housman ‖ **131** ΛΕΩΤΑ : mutavit Τ in C **A**[3] | <τ᾽> Bl. ‖ **132** Ξ ΄.[.]Ο ‖ **133** Π[pot.quam Γ[| amplum spatium litt. [ΕΙ] ‖ **135** -CΙΗΙCΙΝ: Smyth ‖ **138** ΘΕ..ΗΝ: ΟΙC supra v., Η in Ι mutavit **A**[3]? | Ν, Χ, Λ, non Δ ‖ **139** ΦΟῚΒΑΝ

χειμῶνος αἴγλαν·
9 πασσυδίᾱι δὲ λιπόντες
τείχεα Λαομέδοντος
11 ἐ]ς πεδίον κρατερὰν
ἄϊξαν ὑ[σ]μίναν φέροντες·

ὦρσάν τ[ε] φόβον Δαναοῖς·
ὤτρυνε δ᾽Ἄρης
3 ε]ὐεγχής, Λυκίων τε
Λοξίας ἄναξ Ἀπόλλων·
ἷξόν τ᾽ ἐπὶ θῖνα θαλάσσας·
col. 33 6 ν]αυσὶ δ᾽ εὐπρύμνοις παρα<ὶ>
μάρναντ᾽, ἐναριζ[ο]μ[έν]ων
δ᾽ ἔρ]ευθε φώτων
9 αἵμα]τι γαῖα μέλα[ινα
Ἑκτορ]έας ὑπὸ χει[ρός,
11 . . . (.)]εγ᾽ ἡμιθέοις
. . . . .] ἰσοθέων δι᾽ ὁρμάν.

. . . . .]ρονες, ἦ μεγάλαισιν ἐλπίσιν
πνε<ί>]οντες ὑπερφ[ία]λόν
θ᾽ ἱέντες] αὐ[δά]ν
4 Τ[ρῶε]ς ἱππευταὶ κυανώπιδας ἐκ–
––⏑–––] νέας

141 ΠΑΣΣΥΔΙΑΣ:Κ. | ΜΕΛΠΟΝΤΕΣ: ΔΕΛΙΠΟΝΤΕΣ **A³** ? || **149** ΘΕΙΝΑ (ut Aristarchus scripsisse dicitur) || **150** παραὶ Housman || **152**]ΕΥΘΕ: ΤΟ supra v. add. **A³** || **153** μέλα[ινα K., μελα[νθεῖσ᾽ Page || **155sq.** ἦν δὲ μέγ᾽ (longius spatio) ἡμιθέοι:σιν πένθος (idemque longius) Schwartz, ἦν <δὲ> μεγ᾽ Barrett, ἦε μέγ᾽ Pfeiffer || **156** ἰσόθεον Tyrrell, Barrett | ΔΙ ΟΡΜΑΝ· **A**: Δ ᾽ΟΡΜΑΝ **A³**? || **157—169** ope minorum frr. suppl. Bl. || **157**]Ρ vel]Ϊ esse videtur; ἆ δύσφρονες Bl., χαλίφρονες Barrett || **158** χαί–ροντες vel κλάζοντες K., αὐχέοντες Richards, πνέοντες Bl., πνείοντες Ludw., Jur., πνε<ί>οντες Barrett || **159** legit et suppl. Barrett || **160** K. || **161** ἐκ ⁝ πέρσαντες ἐξ ἀρχᾶς νέας (a νέος!) Bl., ἐκ ⁝ φλέξασιν εὐσέλμους νέας Nairn, ἐκ ⁝ πέρσασιν Ἀργείων νέας J., ἐκ ⁝ πέρσαντες ὤισθεν νέας Barrett

——⏑⏑ εἰλα]πίνας τ᾽ ἐν
.....]ροις ἕξειν θ[εόδ]ματον πόλιν.
μ]έλλον ἄρα πρότε[ρο]ν δι-
ν]ᾶντα φοινίξει[ν Σκ]άμανδρ[ον,

F′ θ]νάισκοντες ὑπ[᾽Αἰακίδαις
ἐρειψ[ι]πύ[ργοις·
τῶν εἰ καὶ τ[⏑⏑——
ἢ βαθυξύλω[ι πυρᾶι –
(desunt vv. 170—174)
οὐ γὰρ ἀλαμπέϊ νυκ[τός
πασιφανὴς Ἀρετ[ὰ
κρυφθεῖσ᾽ ἀμαυρο[ῦται καλύπτρᾱι,

ἀλλ᾽ ἔμπεδον ἀκ[αμάτᾱι
βρύουσα δόξᾱι
στρωφᾶται κατὰ γᾶν [τε
καὶ πολύπλαγκτον θ[άλασσαν.
καὶ μὰν φερεκυδέα ν[ᾶσον
Αἰακοῦ τιμᾶι, σὺν Εὐ-
κλείᾱι δὲ φιλοστεφ[άνωι
col. 34 πόλιν κυβερνᾶι,
Εὐνομία τε σαόφρων,
ἃ θαλίας τε λέλογχεν
ἄστεά τ᾽ εὐσεβέων
ἀνδρῶν ἐν εἰ[ρ]ήνᾱι φυλάσσει·

νίκαν ἐρικυ[δέα] μέλπετ᾽, ὦ νέοι,
Π]υθέα, μελέτα[ν τε] βροτω-

162sq. νεῖσθαι πάλιν εἰλαπίνας τ᾽ ἐν λαοφόροις ἕξειν Barrett ‖ **163** de P vix dubitandum, dein E vel O ‖ **164** E[, I[sim. ‖ **166**]NACK: Bl. ‖ **167** Tucker, Barrett ‖ **168** T[pot.quam Y[‖ **169** Ω[, O[, E[‖ **175** ΑΛΛΕΠΙ: ΑΛΑ^{ΜΠ}Ε⟦Π⟧Ϊ **A**^{3} | K[, I[sim. ‖ **177** καλύπτραι Housman, ἀλαμπέσι (175) ... δνόφοισιν K., Tyrrell ‖ **178** -μάτᾱι Bl., Platt, -ματος K. ‖ **181** ΠΛΑΓΚΤΑΝ: **A**^{3} ‖ **181**sq. K. ‖ **184** K. ‖ **190** ΝΙΚΑΝ Τ᾽ΕΡ: τ᾽ del. Barrett

φ[ε]λέα Μενάνδρου,
4 τὰν ἐπ' Ἀλφειοῦ τε ῥο[αῖς] θαμὰ δὴ
τίμασεν ἁ χρυσάρματος
6 σεμνὰ μεγάθυμος Ἀθάνα,
μυρίων τ' ἤδη μίτραισιν ἀνέρων
8 ἐστεφάνωσεν ἐθείρας
ἐν Πανελλάνων ἀέθλοις.

Ζ' εἰ μή τινα θερσι[ε]πὴς
φθόνος βιᾶται,
3 αἰνείτω σοφὸν ἄνδρα
σὺν δίκᾱι. βροτῶν δὲ μῶμος
πάντεσσι μέν ἐστιν ἐπ' ἔργοις·
6 ἁ δ' ἀλαθεία φιλεῖ
νικᾶν, ὅ τε πανδ[α]μάτωρ
χρόνος τὸ κᾱλῶς
9 ἐ]ργμένον αἰὲν ἀ[νίσχει·
δυσμενέων δὲ μα[ταία
11 γλῶσσ'] ἀϊδὴς μιν[ύθει

(desunt vv. 210—219)

col. 35 ἐλπίδι θυμὸν ἰαίν[ει·
11 τᾶι μὲν ἐγὼ πίσυνο[ς
φοινικοκραδέμνοις [τε Μούσαις

208 sq. Cramer, An. Ox. 1, 65, 22 Βαρυτόνως τὸ Ἀίδης· τὸ γὰρ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται. δυσμενέων δ' ἀϊδὴς λέγει Βακχυλίδης (fr. 46 Bergk[4]), fortasse ex Herodiano, cf. 1, 80, 2 Lentz

193 θαμὰ Nairn alii ‖ **199** CΙ.Π ‖ **202** ΒΡΥΩΤΩΝ: **A**[1]? ‖ **207** ἀνίσχει Maehler, ἀέξει K. ‖ **208** sq. Bl. ‖ **222** C[pot. quam O[, –οισι Μούσαις Bl., –οις τε Μούσαις Nairn, alii aliter

ὕμνων τινὰ τάνδε ν[εόξαντον μίτ̣ρ̣αν
φαίνω, ξενίαν τε [φιλά-
γλαον γεραίρω,
τὰν ἐμοί, Λάμπων, σ̣[ὺ πορῶν δόσιν οὐ
βληχρὰν ἐπαθρήσαις τ[έκει·
τὰν εἰκ ἐτύμως ἄρα Κ̣λ̣ειὼ
πανθαλὴς ἐμαῖς ἐνέσταξ[εν φρασίν,
τερψιεπεῖς νιν ἀ̣ο̣ι̣δαὶ
παντὶ καρύξοντι λα[ῶ]ι̣.

14

ΚΛΕΟΠΤΟΛΕΜΩΙ ΘΕΣΣΑΛΩΙ
ΙΠΠΟΙΣ ΠΕΤΡΑΙΑ

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVII)

ΣΤΡ e – D – e – ‖ ^{3}E – E ⏑ ‖ ^{5}– D – E – E |||

ΕΠ – D | – D – | ^{3}e – d^{1}e – D – | ^{5}D | ^{6}– E – D – | ^{8}E ⏑ e – |||

Α´ Εὖ μὲν εἱμάρθαι παρὰ δαίμ[ονος ἀν-
θρώποις ἄριστον·

223 ΔΕΙ̣[: ΔΕΝ A^3 | ἰοπλοκ. Α, νεοπλοκ. A^3 scripsisse suspicatur Bl.; νεοπλόκων δόσιν Bl. (νεόπλοκον J.), νεόξαντον μίτραν Maehler cl. 196 (νεόπλεκτον M.L.West) ‖ **224** ΦΑΙΝΩΝ: A^1? ‖ **227—230** extrema sunt in fr. quod adiunxit Bl. ‖ **226**sq. τὰν ἐμοί, Λάμπων, σὺ νέμων δόσιν οὐ βληχρὰν ἐπαθρήσαις τέκνωι Schwartz, σὺ νέμεις· χάριν ... τέκνου Sn., σὺ πορὼν τίσιν οὐ βληχρὰν . . . τέκει Barrett ‖ **228** ΕΙΚ᾽: εἴ γ᾽ Bl. alii ‖ **229** Bl., Housman (φρεσίν J.)

14 1 Μ[et **5** Υ[in parvo fr. conserv. huc traxit Edm. ‖ **1** δαίμοσιν K., –ονος Bl. alii

3 σ]υμφορὰ δ' ἐσθλόν <τ'> ἀμαλδύ-
νει β]αρύτλ[α]τος μολοῦσα
5 καὶ τ]ὸν κακ[ὸν] ὑψιφανῆ τεύ-
χει κ]ατορθωθεῖσα· τιμὰν
δ' ἄλ]λος ἀλλοίαν ἔχει·

μυρί]αι δ' ἀνδρῶν ἀρε[ταί,] μία δ' ἐ[κ
πασᾶ]ν πρόκειται,
3 ὃς τὰ] πὰρ χειρὸς κυβέρνα-
σεν δι]καίαισι φρένεσσιν.
5 οὔτ' ἐ]ν βαρυπενθέσιν ἁρμό-
ζει μ]άχαις φόρμιγγος ὀμφὰ
καὶ λι]γυκλαγγεῖς χοροί,

οὔτ' ἐ]ν θαλίαις καναχά
χαλκ]όκτυπος· ἀλλ' ἐφ' ἑκάστωι
3 καιρὸς] ἀνδρῶν ἔργματι κάλ-
λιστος· [ε]ὖ ἔρδοντα δὲ καὶ θεὸς ο[-
5 Κλεοπτολέμωι δὲ χάριν
col. 36 6 νῦν χρὴ Ποσειδᾶνός τε Πετρ[αί-
ου τέμενος κελαδῆσαι
8 Πυρρίχου τ' εὔδοξον ἱππόνικ[ον υἱόν,

Β′ ὃς φιλοξείνου τε καὶ ὀρθοδίκου

(desunt reliqua)

3 <τ'> J. ‖ **4** ΟΥϹΑ· ‖ **5** καὶ τ]ὸν Suess, Wil. | . . . .]ΟΝ ΗΔΗ ΥΨΙΦ: ΗΔΗ del. A[3] et superscr. ΚΑ[[, κακ[ὸν Schwartz ‖ **8**sq. ἐ[κ πασᾶ]ν Jur. | extr. vv. 8. 10—13 adi. K. ‖ **10** ὃς τὸ Headl., Pearson, εἰ τὸ Richards, ὃς τὰ Wil., Bruhn | ΒΕΡΝΑΙ: A[1] ‖ **10**sq. -νασεν Wil. ‖ **12**sq. οὔτ 'ἂν ... ἁρμόζοι Platt, οὐκ ἐν ... ἁρμόζει K. ‖ **13**]Α vel]Λ | μάχαις J. ‖ **14**]Γ vel]Τ ‖ **15** οὔτ' ἂν Platt, ἐν K. ‖ **16** K. ‖ **17** J. ‖ **18** ΕΡΔΟΝΤΙ: A[3]? | ὀρθοῖ J., ὁρμᾶι Turyn, ὀμβρεῖ Maehler ‖ **20** ΠΟϹΙΔΑ̂ΝΟϹ ‖ **22**sq. extr. vv. adi. Edm. ‖ **22** Bl. ‖ **24** πατρὸς πεφυκώς Herw

14 A

metrum: dactyloepitr. ? . . . E | ^{6} – e – ? |||

(deest initium)

]..   [
]   [
].[.].   [
]μ̣νατοῖσιν ἄστρο̣[
.αι.[   ]ἰ̣κας Διωνύσου τε[
μου.[   ].τι.

14 B

[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ Λ]Α[ΡΙΣΑΙΩΙ ΙΠ]ΠΑ(ΡΧΗΙ ?)

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXVIII)

ΣΤΡ E – D – e | ^{3} – D – | e ⏑ e – | ^{5} – e – D | – D | ^{7} – D – E | ^{9} D – E | . . .

pars col. 37?   Α′   Ἑστία χρυσόθρον᾽ εὐ–
δόξων Ἀγαθοκλεαδᾶν ἅτ᾽ ἀφνε̣[ῶν
ἀνδρῶν μέγαν ὄλβον ἀέξεις
ἡμένα μέσαις ἀγυιαῖς

14A = pap. **L** 1–6
1]AC,]ΛO sim. || **4** OÎC | ÁC || **5** N[, Π[sim.? |]Ï,]Î,]Ì,]·I | TÈ[|| **6** C[legi potest |]K vel]Y, siquidem vestigia ad litteram quandam pertinent; Διωνύσου τε [καί] : Μουσ[ᾶν ἕκα]τι Sn.

14B = pap. **L** 7–17 + fr. 22 K. (v. 1–5) + fr. 11 K. (v. 5–8); inscr. dubitanter suppl. Maehler || **2** Lobel || **4** MECAI[**A**, MEC^{C}CAIC **L** | schol. marg. [ ] τὴν Ἑστίαν λέ[γει ––].° τὸ πῦρ τοῦτο̣ [(suppl. Lobel)

Πηνειὸν ἀμφ᾽ εὐώδεα Θεσσαλία[ς
μηλοτρόφου ἐν γυάλοις·
κεῖθεν καὶ Ἀριστοτέλης Κίρ–
ραν πρὸς εὐθαλέα̣ μολὼν
δὶς στεφανώσατο Λα–
ρίσα[ς ἀ]ναξίππου χάριν [
κλυ.[ ] .ος

(desunt reliqua)

5 Lobel ‖ **7** schol. marg. Π̣ηγ̣ιο.[? ‖ **10** Lobel ‖ **11**]I sim.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

15 = DITH. 1

ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ
Η ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ

metrum: dactyloepitr. Α′ – Γ′

ΣΤΡ – D | – D ⏒ e || ^{3} ⏒ e – D | – E | ^{5} E – e – | D – D || ^{7} E – e – |||

ΕΠ – e – D | ^{2} – E – | e – D | ^{4} – D – E – D | ^{7} – E – |||

col. 1 Α′ Ἀντή]ν̣ορος ἀντιθέου
. . . . . .]ρ̣α̣κ̣ο̣ι̣τ̣ις Ἀθάνας πρόσπολος
⏒ –⏑––] Παλλάδος ὀρσιμάχου
––⏑–– χ]ρυσέας
–⏑–––⏑]ν̣ Ἀργείων Ὀδυσσεῖ
Λαρτιάδαι Μενελ]ά̣ωι τ' Ἀτρεΐδᾱι βασιλεῖ
–⏑––– βαθύ]ζωνος Θεανώ

15 50—56 Clem. Alex., Strom. V 136, 5 (sine poetae nomine) | **56** P. Berol. 21281 verso, 11—12

15 inscriptio: v.p. VIII || **23—24** (?) Clem. Alex., Paedag. III 100, 2 ὥς φησι Βακχυλίδης (fr. 26 Bl.).

1]N,]I sim. || **2** κεδνὰ πα]ράκοιτις ? || **3—5** ὤϊξεν ἁγνὸν] Παλλάδος ὀρσιμάχου (4) [ναὸν πύλας τε χ]ρυσέας (5) [ἀγγέλοις ἵκουσι]ν Crusius, [ἔχουσα σεμνᾶς] Παλλ. ὀρσ. (4) [κλαῖδας αἰεὶ χ]ρ. Koerte || **5**]N,]I sim., [ἀγγέλοις δισσοῖσι]ν J. || **6**]Α vel]Λ | Τ supra v. add. A^{3} || **7** ὥς ποτ' ἤντησεν e.g. Koerte

––⏑⏑–⏑⏑]ον
––⏑⏑–⏑⏑–]ν προσήνεπεν·
––⏑–––⏑ ἐ]ϋκτιμέναν
––⏑–––⏑–]
–⏑–––⏑––]δ̣ων τυχόντες
–⏑⏑–⏑⏑–––⏑⏑]ς σ̣ὺν †θεοῖς
–⏑–––⏑–––⏑–]δ̣ους
—
(deest epod. α΄)

Β΄
––⏑⏑–⏑⏑–]
––⏑⏑ οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία
(desunt vv. XI)

ΕΠ. Β΄
––⏑–––⏑⏑–⏑⏑–]
col. 2 ἆγον, πατὴρ δ᾽ εὔβουλος ἥρως
πάντα σάμαινεν Πριάμωι βασιλεῖ
παίδεσσί τε μῦθον Ἀχαιῶν.
ἔνθα κάρυκες δι᾽ εὐ–
ρεῖαν πόλιν ὀρνύμενοι
Τρώων ἀόλλιζον φάλαγγας
)—

Γ΄
δεξίστρατον εἰς ἀγοράν.
πάνται δὲ διέδραμεν αὐδάεις λόγος·
θεοῖς δ᾽ ἀνίσχοντες χέρας ἀθανάτοις
εὔχοντο παύσασθαι δυᾶν.
Μοῦσα, τίς πρῶτος λόγων ἆρχεν δικαίων;
Πλεισθενίδας Μενέλαος γάρυϊ θελξιεπεῖ

9 ΠΕΝ· ‖ **10** ξεῖνοι, τί δὴ Τροίαν ἐς ἐ]ϋκτιμέναν vel sim.? **12**]Δ vel]Λ | ΤΥΧΟΝΤΑϹ: A^3 | τῶν δὲ πεντήκοντ᾽ ἐμῶν παί]δων τυχόντες ?, cf. schol. T ad Il. Ω 496 ‖ **13**]C vel]E ? σύν <τε> vel <γε> vel <δὲ> J.: ἤλθετ]ε̣ σύν <γε> θεοῖς ? ‖ **23—24** Bl. hic (vel 30—31) fr. 26 inserendum esse vidit ‖ **24** ἔστα^{ε}ι **P** (ε superscr. P^1), ἔστι δὲ λόγος in marg. P^2 | **45** θε̣ο̣ῖσ<ιν> Housman, Barrett ‖ **47** ÂΡΧΕΝ ΛΟΓꞶΝ: Purser ‖ **48** sq. suppl. fr. 27K.

φθέγξατ', εὐπέπλοισι κοινώσας Χάρισσιν·

„ὦ Τρῶες ἀρηΐφιλοι,
Ζεὺς ὑψ[ιμέδων ὃ]ς ἅπαντα δέρκεται
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων,
ἀλλ' ἐν [μέσ]ωι κεῖται κιχεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποις Δίκαν ἰθεῖαν, ἁγνᾶς
Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς Θέμιτος·
ὀλβίων π⌊αῖδες⌋ νιν αἱρεῦνται σύνοικον.

ἁ δ' αἰόλοις κ̣έ̣ρδεσσι καὶ ἀφροσύναις
ἐξαισίοις θάλλουσ' ἀθαμβής
Ὕβρις, ἃ πλοῦ̣τ̣[ο]ν̣ δύναμίν τε θόως
ἀλλότριον ὤπασεν, αὖτις
δ̣' ἐς βαθὺν πέμπει φθόρον·
κε]ί̣να καὶ ὑπερφιάλους
Γᾶς] παῖδας ὤλεσσεν Γίγαντας."

16 = DITH. 2

[ΗΡΑΚΛΗΣ (VEL ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ ?) ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ]

metrum: dactyli (v. p. XXXVIII sq.)

ΣΤΡ	1	— — ⏑ ⏑ — ⏑ — ‖	*^gl* ‖
		— ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — |	*4da^^* |
	3	— ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —	*5da^^*
		⏑? ⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑ — — |	*2tr* |
	5	— ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏒ — — |	*4da^^ ba* |
		— ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — — |	*5da* |

54 ΔΙΚΑΛΗΘΗΑΝ: A³ | ἀνθρώποισι δίκαν ὁσίαν ἁγνάν Clem. ‖ **55** ΑΚΟΛΟΥΘΟΝ supra v. add. A³ | Θέμιδος Clem. ‖ **56** παῖδες ὦ νιν εὑρόντες Clem. ‖ ΣΥΝΔΙΚΟΝ: A³ ‖ **63** K. ‖ ΩΛΕΣΕΝ: K.

	7	⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–	⏑⏑ *2da cho*
		–⏑⏑–⏑̄–⏑⏒ |	*cho ia* ‖
		–⏑⏑⏑–– ‖	*cr*⏑⏑ *sp* ‖
	10	–⏑⏑–– |	*adon* |
		⏑⏑⏑––– |	⏑⏑*cr sp* |
		–⏑⏑–– | ⏑⏑–⏑⏑–⏒ ‖|	*adon* ‸*pher* ‖|
ΕΠ	1	–⏑⏑–⏑⏑–	
		⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–– ‖	*6da* ‖
	3	⏑⏑–⏑⏑––⏑– |	⏑⏑ *cho cr* |
		⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑ –	⏑⏑ *5da*‸‸ |
		⏑⏑–⏑⏑– | ⏑⏑⏑––– ‖	⏑⏑*cr sp* ‖
	6	––⏑⏑–⏑– –⏑⏑–⏑– |	‸*gl* –⏑⏑ –⏑ – |
		⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑– |	⏑⏑ *3da*⏑– |
	8	⏑⏑–⏑⏑–⏑–	‸*gl*
		–⏑⏑–⏑⏑–	
		⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–– |	*6da* |
	11	–⏑⏑–– | ⏑⏑–⏑⏑–⏑– ‖|	*adon* | ‸*gl* ‖|

. . .]ι̣ου . ι̣ο̣ . . . ἐπεὶ
ὁλκ]άδ' ἔπεμψεν ἐμοὶ χρῠσέαν
Πιερ]ίαθεν̣ ἐ̣[ΰθ]ρονο̣ς [Ο]ὐρανία,
πολυφ]άτων γέμουσαν ὕμνων
. . . . .]ν̣ε̣ι̣τ̣ις ἐπ̣' ἀνθεμόεντι Ἕβρωι
. . . . . ἀ]γάλλεται ἢ δολιχαύχενι κύ[κνωι
. . . . .]δε̣ϊα⟦ν'⟧ φρένα τερπόμενος
. . . . . .]δ̣' ἵκηι π̣αιηόνων
col. 3 ἄνθεα πεδοιχνεῖν,

16 1]ΙΟΥΑΤΟΙϹ,]ΙΟΥΝΓΕΙϹ,]ΙΟΥΚΡΕΝ sim. ‖ **2** Sandys ‖ **3**] ΙΑ ex]Ε̣ΙΑ correctum ? | suppl. Bl. ‖ **4** K. dubitanter ‖ **5**]Ν vel]ΑΙ: εὔχομ]αι D. A. Schmidt, ἦ καλό]ν Handley ‖ Ε vel Ϲ, dein ΙΤ vel ΥΓ vel ΓΓ sim. possis: εἴ τις Milne ‖ **6** θηρσίν J., δάφναι Bl., μοῦσαι D. A. Schmidt, μολπᾶι ? ‖ ἀγάλλεαι Barrett ‖ **7**]ΔΕΪΑΙ:]ΔΕΪΑΝ A[2]? | Ν delevit et Ι superscripsit A[3]? ἰᾶι Kuiper, μελια]δε<ῖ> D. A. Schmidt ‖ **8** ΙΚΗ: ϊ add. A[1] ‖ πρὶν τό]δ' ἵκηι Maehler

Πύθι᾽ Ἄπολλον.
τόσα χοροὶ Δελφῶν
σὸν κελάδησαν παρ᾽ ἀγακλέα ναόν.

—

1 πρίν γε κλέομεν λιπεῖν
Οἰχαλίαν πυρὶ δαπτομέναν
3 Ἀμφιτ̣ρυωνιάδαν θρασυμηδέα φῶ–
θ᾽, ἵκετο δ᾽ ἀμφικύμον᾽ ἀκτάν·
5 ἔνθ᾽ ἀπὸ λαΐδος εὐρυνεφεῖ Κηναίωι
Ζηνὶ θύεν βαρυαχέας ἐννέα ταύρους
7 δύο τ᾽ ὀρσιάλωι δαμασίχθονι μέ[λ–
λε †κόρᾱι τ᾽† ὀβριμοδερκεῖ <δ᾽> ἄζυγα
παρθένωι Ἀθάνᾱι
10 ὑψικέραν βοῦν.
τότ᾽ ἄμαχος δαίμων
Δαϊανείρᾱι πολύδακρυν ὕφανε

—

1 μῆτιν ἐπίφρον᾽ ἐπεὶ
πύθετ᾽ ἀγγελίαν ταλαπενθέ̣α̣,
3 Ἰόλαν ὅτι λευκώλενον
Διὸς υἱὸς ἀταρβομάχας
ἄλοχον λιπαρὸ[ν] π̣οτὶ δόμον πέμ̣[π]οι.
6 ἆ δύσμορος, ἆ τάλ[αι]ν᾽, οἷον ἐμήσατ[ο·
φθόνος εὐρυβίας νιν ἀπώλεσεν,
8 δνόφεόν τε κάλυμμα τῶν
ὕστερον̣ ἐρχομένων,
ὅτ᾽ ἐπὶ ῥοδόεντι Λυκόρμᾱι
11 δέξατο Νέσσου πάρα δαιμόνιον τέρ[ας.

11 ΤΟССА: Κ. ‖ **12** ΑΚΛΕΑ: ΓΑ add. **A**[3] ‖ **20** ΚΟΡΑΙΔ: Τ superscr. **A**[2]? | μέλλ᾽(μέλλε<ν> Barrett) ὀβριμοδερκεῖ <δ᾽> ἄ. (κόραι τ᾽ del.) Maas, Barrett ‖ **34** ΕΠΙΠΟΤΑΜΩ[Ι]ΡΟΔ: ποταμῶι del. Ludwich, Wil. ‖ **35** ΠΆΡ add. **A**[3]

17 = DITH.3

ΗΙΘΕΟΙ Η ΘΗΣΕΥΣ
<ΚΗΙΟΙΣ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ>

metrum e iambis ortum (v. p. XXXVII sq.)

ΣΤΡ
1 ⏒⏑⏑–⏑––⏑–⏑–
–⏑⏑⏑–⏑–⏑– | ⏑–⏒
––⏑–⏑– || ?
4 –⏑––⏑⏑⏑⏓ ||
5 ––⏑⏔––⏑⏑
⏑–⏑––⏑ ⏕⏑–
⏑– | ⏑–⏑⏑⏑ –⏑⏑⏑–– |
8 ⏒–⏑––⏑⏑⏑
–⏑–⏑–⏑– |
10 –⏑⏑–⏑–⏑
–⏑–⏑⏑–⏑⏑–
(⏑)⏒–⏑–⏑– | ⏑–
13 ⏑––⏒–⏑–
⏑–⏑⏔⏕⏑–⏑
––⏑––⏑⏓ |
16 –⏑⏑⏑–⏑––
(⏑)⏒–⏑–⏑⏓ |
18 ⏓–⏑–⏑–⏑–⏑–
–⏑⏑⏑–⏑–⏓ |
20 ⏓–⏑⏔⏕⏑–⏑– ||
21 ×⏒⏑–⏑⏑⏑–
⏑–⏑––⏑– |
23 –⏑–⏑⏑⏑–⏑⏕–⏑⏓ |||

ΕΠ
1 ⏑–⏑⏑⏑–⏑–– |
2 ⏑–⏑–⏑– |
3 –⏑⏑⏑–⏑– |
4 –⏑⏕⏑–⏑––⏑–⏑–⏑ |
5 ⏑–⏑⏑⏑–⏑– |
6 –⏑––⏑⏑⏑–⏑– |
7 –⏑⏑⏑–⏑––⏑–– ||
8 ––⏑––⏑––⏑⏓ |
9 –⏑–⏑–⏑–⏑– |
10 ⏑⏑⏑–⏑–⏑– |
11 –⏑––⏑–
⏑–⏑––⏑– | ––⏑⏑
⏑–⏑––⏑–
–⏑–⏑–⏑– ||
15 –⏑–⏑⏑⏑–
⏑–⏑–⏑––⏑– |
17 ⏑–⏑––⏑⏑⏑–⏑⏓ |
18 –⏑⏕–⏑–⏑–
⏑⏑⏑–– |
20 ⏑–⏑⏕–⏑––⏑– |||

Α′ Κυανόπρ̣ω̣ιρα μὲν ναῦς μενέκτυ[πον
Θησέα δὶς ἑπτ[ά] τ' ἀγλαοὺς ἄγουσα

17 1 κυανοπρωιρα P. Hib. 172, 32 | **2** Serv. ad Verg. Aen. VI 21 *quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus*.

κούρους Ἰαόνω[ν
Κρητικὸν τάμνε{ν} πέλαγος·
τηλαυγέϊ γὰρ [ἐν] φάρεϊ
βορήϊαι πίτνο[ν] αὖραι
κλυτᾶς ἕκατι π̣[ε]λεμαίγιδος Ἀθάν[ας·
col. 4 κνίσεν δὲ Μίνω<ϊ> κέαρ
ἱμεράμπυκος θεᾶς
Κύπριδος [ἁ]γ̣ν̣ὰ δῶρα·
χεῖρα δ' οὐ̣[κέτι] παρθενικᾶς
ἄτερθ' ἐράτ̣υ̣εν, θίγεν
δὲ λευκᾶν παρηΐδων·
βόασ̣έ τ' Ἐρίβοια χαλκο-
θώρα[κα Π]α̣νδίονος
ἔκγ[ο]ν̣ον· ἴδεν δὲ Θησεύς,
μέλαν δ' ὑπ' ὀφρύων
δί̣να[σ]εν ὄμμα, καρδίαν τέ οἱ
σχέτλιον ἄμυξεν ἄλγος,
εἶρέν τε· „Διὸς υἱὲ φερτάτου,
ὅσιον οὐκέτι τεᾶν
ἔσω κυβερνᾷς φρενῶν
θυ̣μ̣[όν]· ἴσχε μεγάλαυχον ἥρως βίαν.

1 ὅ τι μ̣[ὲ]ν ἐκ θεῶν μοῖρα παγκρατὴς
ἄμμι κατένευσε καὶ Δίκας ῥέπει τά-
λαντον, πεπ̣ρ̣ωμέν[α]ν
4 αἶσαν [ἐ]κπλήσομεν, ὅτ[α]ν
5 ἔλθηι· [σ]ὺ̣ δὲ βαρεῖαν κάτε-
χε μῆτιν. εἰ καὶ σε κεδνὰ
τέκεν λέχει Διὸς ὑπὸ κρόταφον Ἴδας
8 μιγεῖσα Φοίνικος ἐρα-
τώνυμος κόρα βροτῶν

17 Inscr. suppl. Sn. | **7** π[ε]λεμαιγίδος Jur., Wackern., alii· π[ο]λ– K., Taccone || **8** suppl. K. || **10**]ΓΝΑ (Bl.^{2}) pot. quam]ΙΝΑ (K.) propter spatium || **23** ΜΕΓΑΛΟΥΧΟΝ: K. || **26** ⟦ΤΑ⟧ΛΑΝΤΟΝ· ΤΑ del. A^1

10 φέρτατον, ἀλλὰ κἀμὲ
Πιτθ[έ]ος θυγάτηρ ἀφνεοῦ
πλαθεῖσα ποντίωι τέκεν
13 Ποσειδᾶνι, χρυσεόν
τέ οἱ δόσαν ἰόπλοκοι
†καλυμμα† Νηρηΐδες.
16 τῶ σε, πολέμαρχε Κνωσίων,
κέλομαι πολύστονον
18 ἐρύκεν ὕβριν· οὐ γὰρ ἂν θέλοι-
μ' ἀμβρότοι' ἐραννὸν Ἀο[ῦς
20 ἰδεῖν φάος, ἐπεί τιν' ἠϊθέ[ων
21 σὺ δαμάσειας ἀέκον-
τα· πρόσθε χειρῶν βίαν
23 δε[ί]ξομεν· τὰ δ' ἐπιόντα δα[ίμω]ν κρινεῖ."

1 τόσ' εἶπεν ἀρέταιχμος ἥρως·
2 τά]φον δὲ ναυβάται
3 φ]ωτὸς ὑπεράφανον
4 θ]άρσος· Ἁλίου τε γαμβρῶι χόλωσεν ἦτορ,
5 ὕφαινέ τε ποταινίαν
6 μῆτιν, εἶπέν τε· „μεγαλοσθενές
7 Ζεῦ πάτερ, ἄκουσον· εἰ πέρ με νύμ[φ]α
8 Φοίνισσα λευκώλενος σοὶ τέκεν,
9 νῦν πρόπεμπ' ἀπ' οὐρανοῦ θοάν
10 πυριέθειραν ἀστραπάν
11 σᾶμ' ἀρίγνωτον· εἰ
δὲ καὶ σὲ Τροιζηνία σεισίχθονι
φύτευσεν Αἴθρα Ποσει-
δᾶνι, τόνδε χρύσεον
15 χειρὸς ἀγλαὸν

38 ΚΑΛΥΜΜΑ· κάλυμμ' ἀδύ Ludwich, sed κάλυμμα glossam esse suspicor (pro περίπτυγμα ?) ‖ **39** ΚΝΩCCΙΩΝ: Herw. (cf. v. 120) ‖ **42** ΑΟ[‖ **43** ἔτ', εἰ Herw., Headl. ‖ **47—48** pap. **O** ‖ **53** ΕΙΠΕΡ **O** ‖ **55** ΠΕΜΠΟΥC ΑΠ **O**: O^2 **A**

ἔνεγκε κόσμον ἐκ βαθείας ἁλός,
17 δικὼν θράσει σῶμα πατ̣ρ̣ὸς ἐς δόμους.
18 εἴσεαι δ' αἴκ' ἐμᾶς κλύηι
Κρόνιος εὐχᾶς
20 ἀναξιβ̣ρ̣έντας ὁ πάντω[ν με]δ̣[έ̣ω̣]ν."
⟩—
B′ 1 κλύε δ' ἄμεμπτον εὐχὰν μεγασθενὴ[ς
Ζεύς, ὑπέροχόν τε Μίνῳϊ φύτευσε
τιμὰν φίλωι θέλων
4 παιδὶ πανδερκέα θέμεν,
5 ἄστραψέ θ'· ὁ δὲ θυμαρμένον
ἰδὼν τέρας χεῖρα πέτασε
κλυτὰν ἐς αἰθέρα μενεπτόλεμος ἥρως
8 εἶρέν τε· „Θησεῦ, τάδε μὲν
†βλεπειϲ† σαφῆ Διός
10 δῶρα· σὺ δ' ὄρνυ' ἐς βα–
ρύβρομον πέλαγος· Κρονί[δας
col. 6 δὲ τοι πατὴρ ἄναξ τελεῖ
13 Ποσειδὰν ὑπέρτατον
κλέος χθόνα κατ' ἠΰδενδρον."
ὣς εἶπε· τῶι δ' οὐ πάλιν
16 θυμὸς ἀνεκάμπτετ', ἀλλ' εὐ–
πάκτων ἐπ' ἰκρίων
18 σταθεὶς ὄρουσε, πόντιόν τέ νιν
δέξατο θελημὸν ἄλσος.
20 τάφεν δὲ Διὸς υἱὸς ἔνδοθεν
21 κέαρ, κέλευσέ τε κατ' οὖ–

62 ΕΚ **O**, om. **A** ‖ **63** om. **O**, falso inter 61 et 63 inseruit **A**: verum viderat Bl. ‖ ΙΡΑCΕΙ: **A**[3] ‖ **66** Ω[...]Δ̣΄[.]Ν (Δ pot. quam Α vel Λ), suppl. K. ‖ **67** κλύε<ν> {δ'} West ‖ ΑΜΕΜΠΤΟΝ **O**, ΑΜΕΠ–ΤΟΝ **A** ‖ **68** ΝΙΝ[**O**, ΜΙΝ[**O**[2] ΜἸΝΩΙ **A** ‖ **70** ΠΑΝΔΕΡΚΕΑ **A**, ΠΆΝΤΑΡΚΈΑ **O** ‖ **71** Τ' **O**, Θ' **A** ‖ **72** ΧΕΙΡΑC ΠΕΤΑCCΕ **A**, ΧΕΙΡΑ⟦C⟧ ΠΈΤ[**O** ‖ **74** sq. ΤΑΔΕ | ΜΕΝ **A**, ΤΑΔΕ[|]Ν **O** ‖ **75** ΒΛΕΠΕΙ **O**, ΒΛΕΠΕΙC **A**: βλέπεις glossa pro ἔδρακες ? ‖ **76** CΥΝ **O**: **A** ‖ ΌΡΝΥC'⟦Ο⟧ΕC **O**: **A** ‖ **78** τελοῖ West ‖ **80** ΕΥΔ: K. ‖ **83** ΠΗΚ: K. ‖ **87** sq. ΚΑΤΟ̂Υ | ΡΟΝ

ρον ἴσχεν εὐδαίδαλον
23 νᾶα· μοῖρα δ' ἑτέραν ἐπόρσυν' ὁδόν.

1 ἵετο δ' ὠκύπομπον δόρυ· σ̄όει
νιν βορεὰς ἐξόπιν πνέουσ' ἀήτα·
τρέσσαν δ' Ἀθανᾰίων
4 ἠϊθέ̣ων <—> γένος, ἐπεὶ
5 ἥρως θόρεν πόντονδε, κα–
τὰ λειρίων τ' ὀμμάτων δά–
κρυ χέ̣ο̣ν, βαρεῖαν ἐπιδέγμενοι ἀνάγκαν.
8 φέρον δὲ δελφῖνες {εν} ἁλι–
ναιέται μέγαν θοῶς
10 Θησέα πατρὸς ἱππί–
ου δόμον̄· ἔμολέν τε θεῶν
μέγαρον· τόθι κλυτὰς ἰδὼν
13 ἔδεισε<ν> Νηρῆος ὀλ–
βίου κόρας· ἀπὸ γὰρ ἀγλα–
ῶν λάμπε γυίων σέλας
16 ὧτε πυρός, ἀμφὶ χαίταις
δὲ χρυσεόπλοκοι
18 δίνηντο ταινίαι· χορῶι δ' ἔτερ–
πον κέαρ ὑγ̣ρ̣οῖσι ποσσίν.
20 εἶδέν τε πατρὸς ἄλοχον φίλαν
21 σεμνὰν βοῶπιν ἐρατοῖ–
σιν Ἀμφιτ̣ρ̣ίταν δόμοις·
23 ἅ νιν ἀμφέβαλεν ἀϊόνα πορφυρέ̣α̣ν,

88 ΙCΧΕΙΝ: K. || **89** ΕΠΟΡC: E del. **A**[2] || **90** ΩΚΥΠΟΔΟΝ: **A**[3] || **91** ΝΕΙΝ: Housm., alii || ΒΟΡΕΟΥC: ΒὸΡὲᾹC **A**[3] || ΕΞΟΠΙΘΕΝ: K. || **93** <πᾶν> K., <γᾶς> Weil || **97**sq. ὲΝᾺΛῚ | Ν̣ΑΙΈΤᾸΙ: Palmer || **102** ΈΔΕΙCΕΝΗΡΕΟC: ἔδεισ' ὀλβίοιο Νηρέος Ludwich, Richards: ἔδεισε<ν> Νηρῆος ὀλβίου K. || **105** ΩΙΤΕ: Bl. || **107** ΔΕΙ: E del. **A**[2] | ΝΗ̂ΝΤΟ: Bl. || **108** ΫΓΡΟΙCΙΝ ΕΝ ΠΟCΙΝ: K. || **109** ΙΔ.Ν: ΕΙΔΕΝ **A**[3] || **110** ΒΟΩΠΙ: **A**[3]? || **112** ΒΑΛΛΕΝ: K.

1 κόμαισί τ' ἐπέθηκεν οὔλαις
col. 7 2 ἀμεμφέα πλόκον,
3 τόν ποτέ οἱ ἐν γάμωι
4 δῶκε δόλιος Ἀφροδίτα ῥόδοις ἐρεμνόν.
5 ἄπιστον ὅ τι δαίμονες
6 θέ̣ω̣σιν οὐδὲν φρενοάραις βροτοῖς·
7 νᾶα πάρα λεπτόπρ̣υ̣μνον φάνη· φεῦ,
8 οἵαισιν ἐν φροντίσι Κνώσιον
9 ἔσχασεν στραταγέταν, ἐπεί
10 μόλ' ἀδίαντος ἐξ ἁλός
11 θαῦμα πάντεσσι, λάμ–
πε δ' ἀμφὶ γυίοις θεῶν δῶρ', ἀγλαό–
θ̣ρ̣ονοί τε κοῦραι σὺν εὐ–
θυμίᾱι νεοκτίτωι
15 ὠλόλυξαν, ἔ–
κ̣λ̣αγεν δὲ πόντος· ἠΐθε̣ο̣ι δ' ἐγγύθεν
17 νέοι παιάνιξαν ἐρατᾶι ὀπί.
18 Δάλιε, χοροῖσι Κηΐων
φρένα ἰανθείς
20 ὄπαζε θεόπομπον ἐσθλῶν τύχαν.

18 = DITH.4

ΘΗΣΕΥΣ <ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ>

metrum: aeolicum, v. pp. XXXV sqq.

1 ⏑⏑– –⏑⏑–⏑–– | × –⏑⏑–⏑– ⏑–⏓ | *hipp ‸gl ba* ||
3 ⏑⏑⏑–⏑⏑–⏑–⁝–⁝ × –⏑⏑–⏑– ⏑–– | *hipp ‸gl ba* ||
5 ⏖ × –⏑⏑–⏑–⁝ – ⁝ × –⏑⏑–⏑– – | *gl hipp ia* ⏑– |
× –⏑–⏑– |
8 –– –⏑⏑–⏑⏓ || *gl* ||
9 –⏑ –⏑⏑–⏑–– | ––⏑⏑–⏑⏓ || *hipp ‸gl* ||

116 ΔΟΛΙC: **A²** | ΡΌΔΟΙC || **118** ΘΈΛΩCΙΝ: Crusius || **119** ΛΑΑ: **A²** || **120** ΦΟΝΤΙCCΙ: **A¹** || **124** ΑΓΛΟ: K.

11 – × –⏑⏑–⏑–– | ×–⏑⏑–⏑– ⏑–⏑– || *hipp ‸gl ia* ||
13 – × –⏑⏑–⏑–– ⏑–⏑–⏑– | *gl lec* |
15 –– –⏑⏑–⏑– ⏑–– ||| *gl ba* |||

Α´<ΧΟΡΟΣ> Βασιλεῦ τᾶν ἱερᾶν Ἀθανᾶν,
τῶν ἁβροβίων ἄναξ Ἰώνων,
τί νέον ἔκλαγε χαλκοκώδων
σάλπιγξ πολεμηΐαν ἀοιδάν;
ἦ τις ἁμετέρας χθονὸς
δυσμενὴς ὅρι᾽ ἀμφιβάλλει
στραταγέτας ἀνήρ;
ἢ λῃσταὶ κακομάχανοι
ποιμένων ἀέκατι μήλων
σεύοντ᾽ ἀγέλας βίᾳ;
ἢ τί τοι κραδίαν ἀμύσσει;
φθέγγευ· δοκέω γὰρ εἴ τινι βροτῶν
ἀλκίμων ἐπικουρίαν
καὶ τὶν ἔμμεναι νέων,
ὦ Πανδίονος υἱὲ καὶ Κρεούσας.

Β´<ΑΙΓΕΥΣ> Ν̣έον ἦλθε<ν> δολιχὰν ἀμείψας
col. 8 κᾶρυξ ποσὶν Ἰσθμίαν κέλευθον·
ἄφατα δ᾽ ἔργα λέγει κραταιοῦ
φωτός· τὸν ὑπέρβιόν τ᾽ ἔπεφνεν
Σίνιν, ὃς ἰσχύϊ φέρτατος
θνατῶν ἦν, Κρονίδα Λυταίου
σεισίχθονος τέκος·

18 2 Syrian. 1, 47 Rabe ἁβρότεροι οἱ Ἴωνες, ὡς Βακχυλίδης τε ὁ λυρικός φησι . . . 'τῶν ἁβροβίων Ἰώνων ἄναξ'.

18 Inscr. suppl. K. | **2** ΑΒΡΟΒΙΚΩΝ et ΙΕΡΩΝΩΝ: **A**[3] || **3** ΤΙ: ΤΙϹ **A**[3] || ΧΑΛΚΟΔΩΔΩΝ: **A**[3] || **6** ΟΡΕΙ: **A**[1] || **8** ΛΕΙΤΑΙ: ΛΗϹΤΑΙ **A**[3] || **9** Δ᾽ΕΚΑΤΙ: Palmer, van Branteghem apud K. || **10** ϹΕΥΟΝΤΙ: **A**[1] || **12** ΦΘΕΓΓΟΥ: Bl., Wackern. || **13** ΑΛΚΙΜΟΥ: **A**[3] || **16** v. in margine inferiore addidit **A**[4] || **18** ΛΕΓΕΙΝ: **A**[2]

8 σῦν τ᾽ ἀνδροκτόνον ἐν νάπαις
9 Κρεμ<μ>υῶνος ἀτάσθαλόν τε
Σκίρωνα κατέκτανεν·
11 τάν τε Κερκυόνος παλαίστραν
ἔσχεν, Πολυπήμονός τε καρτεράν
13 σφῦραν ἐξέβαλεν Προκό–
πτας, ἀρείονος τυχών
15 φωτός. ταῦτα δέδοιχ᾽ ὅπᾱι τελεῖται.

Γ′ <ΧΟ.> 1 Τίνα δ᾽ ἔμμεν πόθεν ἄνδρα τοῦτον
λέγει, τίνα τε στολὰν ἔχοντα;
3 πότερα σὺν πολεμηΐοις ὅ–
πλοισι στρατιὰν ἄγοντα πολλάν;
5 ἢ μοῦνον σὺν ὀπάοσιν
στ<ε>ίχειν ἔμπορον οἷ᾽ ἀλάταν
ἐπ᾽ ἀλλοδαμίαν,
8 ἰσχυρόν τε καὶ ἄλκιμον
9 ὧδε καὶ θρασύν, ὃς τ<οσ>ούτων
ἀνδρῶν κρατερὸν σθένος
11 ἔσχεν; ἦ θεὸς αὐτὸν ὁρμᾶι,
δίκας ἀδίκοισιν ὄφρα μήσεται·
13 οὐ γὰρ ῥάιδιον αἰὲν ἕρ–
δοντα μὴ ᾽ντυχεῖν κακῶι.
15 πάντ᾽ ἐν τῶι δολιχῶι χρόνωι τελεῖται.

Δ′ <ΑΙΓ.> 1 Δύο οἱ φῶτε μόνους ἁμαρτεῖν
λέγει, περὶ φαιδίμοισι δ᾽ ὤμοις
3 ξίφος ἔχειν <ἐλεφαντόκωπον>,
ξεστοὺς δὲ δύ᾽ ἐν χέρεσσ᾽ ἄκοντας
col. 9 5 κηΰτυκτον κυνέαν Λάκαι–

26 ΚΕΡΚΥΝΟΣ: $\mathbf{A}^3$ ‖ **28** ΕΞΕΒΑΛΛΕΝ: K. ‖ **34** ΣΤΡΑΤΑΝ: A^3 ‖ **35** ΟΠΛΟΙΣΙΝ: Weil, Festa, Desrousseaux, alii ‖ **36** ΣΤΙΧ: K. ‖ **39** ΤΟΥΤΩΝ: <τε> τούτων Palmer, τ<οσ>ούτων Platt, $Bl.^2$, τ<οι>ούτων K. ‖ **40** ΚΑΡΤΕΡΟΝ: K. ‖ **41** ΕΧΕΝ: $\mathbf{A}^3$ ‖ **48** suppl. Desrousseaux

ναν κρατὸς πέρι πυρσοχαίτου·
χιτῶνα πορφύρε̣ο̣ν
8 στέρνοις τ' ἀμφί, καὶ οὔλιον
9 Θεσσαλὰν χλαμύδ'· ὀμμάτων δὲ
στίλβειν ἄπο Λαμνίαν
11 φοίνισσαν φλόγα· παῖδα δ' ἔμ<μ>εν
πρώθηβον, ἀρηΐων δ' ἀθυρμάτων
13 μεμνᾶσθαι πολέμου τε καὶ
χαλκεοκτύπου μάχας·
15 δίζησθαι δὲ φιλαγλάους Ἀθάνας.

19 = DITH. 5

ΙΩ
ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ

metrum: v.p. XXXIV

ΣΤΡ
1 ⏑–⏑–⏑–⏑–⏑ |
–⏑⏑–⏑⏑– |
3 ⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑
–⏑–⏑–– ||
5 ⏑–⏑⏑–⏑⏑–?
⏑–⏑⏑–⏑⏑– |
⏑–⏑–⏑–– |
8 ––⏑⏑–⏑⏑–
–⏑⏑–⏑–⏑–⏑ |
–⏑–⏑–– |
11 ––⏑⏑–⏑–⏑–⏑? |
⏑–⏑–⏑–⏑⏓ |

ΕΠ
1 ⏑–⏑–
–⏑–⏑⏑–[
⏑–⏑–⏑–[
4 –⏑⏑–⏑[
––⏑–⏑–[
⏑⏑⏑–⏑[
7 ⏑–⏑–⏑[⏑–
⏑⏑⏑–⏑–[
⏑––⏑–[
10 ⏑–⏑⏑–⏑⏑[–
⏑–⏑⏑–[
––⏑⏑[–

51 ΎΠΕΡ: Bl. || **52sq.** χιτῶνά τ' ἀργύφε̣ο̣ν στέρνοις ἀμφί Barrett, στέρνοις τε πορφύρεον χιτῶν' ἀμφί Platt, Wil. || **53** CTEPNOICI **A**[3] || **55—57** in margine superiore addidit **A**[3] || **56** EMEN: K. || **59** ΧΑΛΚΕΝΚΤΥΠΟΥ: **A**[3] || **60** inter Δ et ΦΙΛ. spatium vacuum reliquerat **A** quod explevit **A**[3]

⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑
–⏑–⏑–⏑– || ?
?⏒ ⏓ –⏑⏑–⏑–⏑–⏑ |
–⏑–⏑–– ||
––⏑⏑ –⏑–⏑–⏑–⏑⏒ |
–⏑–⏑⏑–⏑–⏑– |||

–⏑–⏑––[
––⏑⏑–⏑[
–⏑–⏑⏑[– . . . |||

Πάρεστι μυρία κέλευθος
ἀμβροσίων μελέων,
ὃς ἂν παρὰ Πιερίδων λά–
χησι δῶρα Μουσᾶν,
ἰοβλέφαροί τε κ<όρ>αι
φερεστέφανοι Χάριτες
βάλωσιν ἀμφὶ τιμάν
ὕμνοισιν· ὕφαινέ νυν ἐν
ταῖς πολυηράτοις τι καινὸν
ὀλβίαις Ἀθάναις,
εὐαίνετε Κηΐα μέριμνα.
πρέπει σε φερτάταν ἴμεν
ὁδὸν παρὰ Καλλιόπας λα–
χοῖσαν ἔξοχον γέρας.
†τιην† Ἄργος ὅθ᾽ ἵππιον λιποῦσα
φεῦγε χρυσέα βοῦς,
εὐρυσθενέος φραδαῖσι φερτάτου Διός,
Ἰνάχου ῥοδοδάκτυλος κόρα,

—

<τ>ότ᾽ Ἄργον ὄμμασι βλέποντα
πάντοθεν ἀκαμάτοις
μεγιστοάνασσα κέλευσε
χρυσόπεπλος Ἥρα
ἄκοιτον ἄϋπνον ἐόν–

19 4 ΛΑΧΗΙCΙ: Bl. || **5** suppl. Erbse || **9** ΚΑΙΝΟΝ: ΚΛΕΙΝΟΝ **A**[3] || **15** ΤΙΗΝ dubium: ἦεν Headl., πῖον J., ἦν ποτ᾽ K., ἥ ποτ᾽ malim | ΟΤ: **A**[3] || **19** suppl K. || **21** ΚΕΛΕΥCΕΝ: Platt || **22** in margine inferiore addidit **A**[3]

τα καλλικέραν δάμαλιν
φυλάσσεν· οὐδὲ Μαίας
8 υἱὸς δύνατ' οὔτε κατ' εὐ–
φεγγέας ἁμέρας λαθεῖν νιν
col. 10 οὔτε νύκτας ἁγν[άς.
11 εἴτ' οὖν γένετ' ẹ[⏑–⏑–⏑
ποδαρκέ' ἄγγελο[ν Διός
13 κτανεῖν τότẹ [Γᾶς ⏑⏑–⏑
ὀβριμοσπόρου λ̣[ίθωι
15 Ἄργον· ἦ ῥα καὶ .[
ἄσπετοι μέριμν̣[αι·
17 ἢ Πιερίδες φύτευ[σαν –⏑–⏑⏒
καδέων ἀνάπαυσ[ιν –⏑⏒

1 ἐμοὶ μὲν οὖν
ἀσφαλέστατον ἃ προ̣[
ἐπεὶ παρ' ἀνθεμώ[δεα
4 Νεῖλον ἀφίκετ' ο[ἰστρο . . .
Ἰὼ φέρουσα παῖδ[α . . .
Ἔπαφον· ἔνθα νι[ν
7 λινοστόλων πρύτ[ανιν . . .
ὑπερόχωι βρύοντ[α . . .
μεγίσταν τε θ̣νατ[. . .
10 ὅθεν καὶ Ἀγανορί[δας
ἐν ἑπταπύλοισ̣[ι Θήβαις
Κάδμος Σεμέλ[αν φύτευσεν,

28 ΟΥΔΕ: **A**^{3}? | suppl. J., Sandys || **29** ΝΕΤ' | Ε[, vix C[, non Α[| ἐ[ν μάχας ἀγῶνι J., ἐ[ν βοῶν νομαῖσι ? || **30** J. || **31** Γᾶς J., τέκος αἰνόν Sn. || **32** ΟΜΒΡΙ **A**^{3} || Λ[vel Χ[, vix Δ[, suppl. Deubner || **33** ΗΡΑ || Ι[vel Ε[vel Ο[fuisse videtur: ὄμματ' αἰνὰ λῦσαν J., ὅ[κτρὰ θεῶν τελοῦσιν possis || **35** ἀδύμωι μέλει J., alii alia || **36** ἐσχάταν ? || **38** ἉΠΡΟ̣[(vel Ẹ[) || ἃ πρẹ́[πει λέγειν ? || **40** οἰστροπλάξ Bl., Festa || **42** ΕΝΘΕΝΙ[: **A**^{3}? || **44** βρύον–τα τιμᾶι Bl. || **45** θνατ[ῶν ἔφανεν γενέθλαν J. || **46** ΡΊ[, suppl. Bl., alii || **47—48** J. | **48** ΚΑΛΟC: **A**^{3} | ΜΈΛ[

13 ἃ τὸν ὀρσιβάκχα[ν
τίκτε<ν> Διόνυσον [ἀγλαῶν ἀγώνων
καὶ χορῶν στεφαν[αφόρον ἄνακτα.

20 = DITH.6

ΙΔΑΣ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ

metrum: dactyloepitr., v.p. XXXIV

Σπάρται ποτ' ἐν ε[ὐρυχόρωι
ξανθαὶ Λακεδα[ιμονι . . .
τοιόνδε μέλος κ[. . . .
ὅτ' ἄγετο καλλιπά[ραιον
κόραν θρασυκάρδ[ιος Ἴδας
Μάρπησσαν ἰοτ[. . . .
φυγὼν θανάτου τ[. . . .
ἀναξίαλος Ποσ<ε>ι[δὰν . . . .
? —

50 M. L. West ‖ **51** Wil.

20 Schol. Pind. Isthm. 4, 92 ἰδίως τὸν Ἀνταῖόν φησι (Pindarus) τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι Διομήδην τὸν Θρᾶικα ποιεῖν, Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν τῆς Μαρπήσσης μνηστήρων· οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.

1 Rossbach, Platt, alii ‖ **2**sq. Λακεδα[ιμόνιαι | – – κ[ελάδησαν Maas, Ed.Fraenkel; Λακεδα[ιμονίων] τ. μ. κ[ελάδησαν παρθένοι vel Λακεδα[ιμονίων κλεινῶν θύγατρες] τ. μ. κ[ελ.?, v. ad v.10 ‖ **4** Bl., Platt ‖ **5** K. ‖ **6** ΙΟΤ[pot.quam ΙΟΥ[, non ΙΟΠ[, ἰοτ[ρόφου πὰρ ποταμοῦ Bl., ἰότ[ριχ' ἐς οἴκους J., vel ἰότ[ριχα νύμφαν ? ‖ **7** τ[έλος αἰπύ Pingel ‖ **7—8** τ[ελευτὰν ἐπεὶ] ἀν. Ποσει[δὰν ἄρηγεν Bl.; temptes τ[έλος εὖτ' ὑπόπτερον] ἀν. Ποσει[δὰν ἅρμ' ὄπασσεν ‖ **8** ΠΑCΙ[: ΠΟCΙ[$\mathbf{A}^2$?

ἵππους τέ οἱ ἰσαν[έμους
6 Πλευρῶν' ἐς ἐϋκτ[ιμέναν
χρυσάσπιδος υἱὸ[ν Ἄρηος
(desunt reliqua)

DITHYRAMBORUM vel EPINICORUM FRAGMENTA

21 = FR.2 K.

metrum incertum

col. 12? Ποσειͅδάνιον ᾡς
Μαντͅινέες τριόͅδοντα χαλκοδαιδάλοισιν ἐν
ἀσπίσιͅν φορεῦνͅτες . . . .
. . . . . .]οφẹυγε[
. . .

(a) = fr. 14 K.	(b) = fr. 16a K.	(c) = fr. 9 K.
. . .	. . .	]πιος κέαρ
]λμο[	]ελεων	]
].σ̣ι̣ο̣[	]τ̣ων	. . .
]α̣ινειν̣[	. . .	
. . .		

9sq. K. ‖ **10** Πλ. ἐς ἐϋκτ[ιμέναν σεύοντι· τὸν δὲ ? ‖ **11** Sandys, Reinach

21 Schol. Pind. Ol. 10, 83a Δίδυμος . . . τὴν Μαντινέαν φησὶν ἱερὰν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω· Ποσειδάνιον – φορεῦντες | pap. **A** fr. 2 K. ‖ **2** –δαιδάλτοις ἐν Wil. ‖ **3** ἀσπίσι schol. ‖ **4** Ε[vel Ο[‖ huc referenda videntur verba Servii ad Verg.Aen. XI 93 *Versis Arcades armis: Lugentum more mucronem hastae, non cuspidem contra terram tenentes, quoniam antiqui nostri omnia contraria in funere faciebant, scuta etiam invertentes propter numina illic depicta, ne eorum simulacra cadaveris polluerentur aspectu, sicut habuisse Arcades B. in dithyrambis dicit* (fr. 8 Bl.).

(a) (b) (c) fragmenta pap. **A** ad epinicia vel ad dithyrambos pertinentia.

**22

[ΑΝΩΝΥΜΟΝ]

] . θα σὺν[? ⊗

**23

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
[ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ?]

metrum: ex iambis ortum?

⊗ Ἀθ̣[ανᾶν (.) . . .]δρον ἱερᾶν ἄωτο[ν]
* * *

. . . . . .]ε̣ιον τέμενος
* * *

22 Verba poetae in schol. pap. **B** col. I 5 allata, v. p. 120; finem carminis indicavit Sn. | σὺν [προθυμίᾱι Sn. (v. schol. pap. **B**).

23 Porphyrio ad Hor. c. I 15 *hac ode Bacchylidem* (fr. 8a Bl.) *imitatur; nam ut ille Cassandram facit vaticinari futura belli Troiani, ita hic Proteum;* ad 'Cassandram' Bacchylidis dithyrambum referenda videntur schol. Pind. Pyth. 1, 100 τῇ ἱστορίᾳ καὶ Βακχυλίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς διθυράμβοις, ὅτι οἱ ῞Ελληνες ἐκ Λήμνου μετεστείλαντο τὸν Φιλοκτήτην Ἑλένου μαντευσαμένου· εἵμαρτο γὰρ ἄνευ τῶν Ἡρακλείων τόξων μὴ πορθηθῆναι τὴν῎ Ιλιον (= fr. 7 Bl.) et Serv. ad Verg. Aen. XI 93 *Versis Arcades armis] Lugentum more mucronem hastae, non cuspidem contra terram tenentes, quoniam antiqui nostri omnia contraria in funere faciebant, scuta etiam invertentes propter numina illic depicta, ne eorum simulacra cadaveris polluerentur aspectu, sicut habuisse Arcades Bacchylides in dithyrambis dicit.*(= fr. 8 Bl.). Verba poetae referuntur in scholiis pap. **B** col. I 7 sqq., v. p.

1 E[pot. quam Θ[, suppl. Lobel ‖ εὔαν]δρον Lobel, φίλαν]δρον Sn., vel φαι]δρὸν . . . ἄωτο[ν ? ‖ **2**]E, Θ],]T, θ]εῖον Sn., Ἐρέχθ]ειον?

]α δ' ἀχὼ κτυπεῖ
λι[γ. .αι σὺν] αὐλῶν πνοᾶι
* * *
]ελικτον
* * *
ἐπεὶ δὲ [?
* * *
χ]άρις πρέπει
* * *
]. ιονων νοο[
* * *
τανυιάκης ?
* * *
ιἰήι

**24

[ΑΝΩΝΥΜΟΝ]

metrum: dactyloepitr.

ΣΤΡ –D ? . . . | ^{2}e––⏑ . . .

ΕΠ . . . | $^{-7}$e–– . . . | $^{-6}$–e–– . . . | $^{-5}$––⏑ . . . | $^{-4}$–e–– . . . | $^{-3}$e–– . . . $^{-2}$e–D . . .? | $^{-1}$–e– . . . |||

3 θεσπεσί]α? || **4** λι[γείᾶι σὺν] Lobel, λι[γυρᾶι Sn. || **5** τρι]– vel τετρα]έλικτον ? || **8**]Λ vel]Α, vix]Μ, non]Κ, Π]ạιόνων? || **9** τανυ[άκης (Lobel) vel τανυ[μάκης, v. ad schol. pap. **B** 40sq.

. . .
]ạρτ̣[
. . . .]δαλον χα[
. . . .]μ̣α φαινω̣[
. . .] . φρονος λ̣[
. . . .]ηι γυναι̣[ ]τεκνος
θυμὸν αἱρείτω̣[
οὐ γὰρ τις ἀνθρώπ̣[ωι, τὸν ἂν εὐθύ]δικοι
Μοῖραι παρὰ χρυ[σ
στᾶσαι φατίξωσιν [
φύξις, οὐδ' εἰ χαλκέο̣[ις
τείχε]σιν μίμνη{ση}ι κ̣ε τάδε βρο[τὸς ––
ὄλβος τε καὶ δόξα[

<*ΣΤΡ*> ταῦτ' εἶ]πε φιλαγλαο̣[
παντ̣[.]ς· ἄϊξεν δ' ἀπ̣[
. [. . .]πινας ανο̣[
σ̣[(.) . . .]ων δ' ἐκ δε[
(.) . . . .] . ποδ' ἐπ̣ι̣δ̣[
. . . . .] .ῦσεν κ̣[
] . . . [

24 1—19 pap. **C** fr. 2 ‖ **5—17** pap. **D**; de colometria papyrorum **C** et **D** v. p. LIII.

1]ΛΥΤ[,]ΑΡΑ[,]ΚΡ[Ι]Ο[sim. ‖ **2** εὐδαί]δαλον Sn. ‖ **4**]Ι,]Υ sim. ‖ Λ[pot. quam Α[vel Δ[‖ **5** μήτε με – –]ηι γυναι[κεία φιλ̣ό]τεκνος θ. αἱρ. [μαλακία Sn., μήτε σε – – [μέριμνα ? ‖ **6** ΑἹΡΕΊ ‖ **7** Lobel (ὀρθό]δικοι), Sn. (εὐθύ]δ.) ‖ **8** Χρυ[σοκόμᾱι (= Apollini) Lobel, χρυ[σαλάκατοι Sn. ‖ **9** φατίξωσιν **C**, φατίζωσιν **D** | [πότμον] Lobel, [πότμου] ? ‖ **10** ΟΥΔ'ΕῚ ΧΑΛΚ[**C**, ⟦ΟΥ⟧ΔΙΧΑΛΚΕ.[**D** ‖ **10—11** φράξεν vel φράξηι δόμον τεί–χε]σιν Sn., χαλκέο̣[ις ἐν τείχε]σιν μίμνηι κε malim ‖ **11** ΜΊΜ[**C**,]ΜΝΗϹ̣ΗΙΚΕ **D**: μίμνη{ση}ι Sn. | μίμνηι κε τάδε βρο[τὸς εἴργων (Sn.) vel μίμνηι κε· τὰ δὲ βρο[τὸν αὔξει ? ‖ **12** δόξ' ἄφθιτος ? ‖ **13** ε[ἶ]πε Lobel ‖ **13—14** φιλάγλαο[ς ἥρως· τάφον δὲ] πάντ[ε]ς· ? ‖ **14** C· ἊΪΞ **C**,]ΪΞ **D** | Π[pot.quam Γ[vel Τ[‖ **15** Τ[, Υ[, Χ[? | Ο[pot.quam Θ[vel Ε[**16** ΩΝΔ'ΕΚΔ[**C**,]ΝΤΕΚΔΕ[**D** ‖ **17**]Υ,]Κ pot.quam]Ε | Δ'ΕΠ **C**,]ΠΙΔ[vel]ΠΙΧ[vel]ΠΙΝ[**D**

**25

[ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ?]

metrum: dactyloepitr.?

⏑ – θ]έορτον στρατόν [
]ποικίλων
]ον παιήονα
] . λωι·
] . ιᾶν
] . μιδος τεμ[
]
]
] ἀπὸ λευκῶν
?)—
]ịσ̣α γᾶρυν·
⏑ ⏑ θ]αρσέα θηροδα̣[ΐκταν
θελ]ξίμβροτος
]ṿθεϊ
]
κ]ụα̣νάμπυκα ṿύ[κτα
ἐπι]χθονίοισι δὲ κουφαι
]⟦ε⟧λέ
]
]δ̣ιος υἱὸν
] . ι δαμέ[ν]τα πολύλλισ[το
] . θεοις
] . πυκινὰν
]ρον ἀνδρῶν

25 Pap. **C** fragmentum in museo Ashmoleano (inv. 20) asservatum. **1**]Ẹ́,, suppl. Lobel ‖ **3** ΉΟΝΑ ‖ **4**]Ε ? (vix]Γ vel]Τ) ‖ **5**]Ο,]Α,]Λ pot.quam]Ρ | ÂΝ ‖ **6**]Ε ?, Ἀρτ]έμιδος τεμ[εν– Sn. ‖ **10** ΓÂΡ ‖ **11** CÉA, πολυθ]αρσέα Sn. | ΘΗΡὸ̣ΔẠ̀ [, suppl. Lobel ‖ **12** Sn. ‖ **15** Sn. ‖ **19** ΥΪΟΝ ‖ **20**]CΙ pot.quam]ΤΙ | ΛΎΛΛ ‖ **21**]C ? ‖ **22**]Ι,]Ν ?

]κρατής
᾽Α]μφιτρυωνιάδας
]
?)—
]νδ᾽ ἀπὸ τειχέων
]γξεν αἰθήρ·
Κλ]ύ̣[τι]ον Προκάωνά τε θε̣[
–]λ̣έας
–⏑] .΄
]
⏑⏑]υ̣τ[ρ]οφος αινα. [
–⏑⏑–⏑⏑]όφροι· [
]
]
]

**26

[ΠΑΣΙΦΑΗ ?]

metrum: *ΣΤΡ* cr ia? | ^{2}⏑⏑–⏑⏑– [. . .] | ^{3}⏑⏑–⏑⏑– [

. . . .
φρα . [
Πασι[φ]ά̣[α
εν κυπ[
πόθον [
Εὐπαλά[μοι᾽] υἱε[ῖ
)—

24]ΚΡÀΤ || **27** Τ^{ε}ΙΧ: Ε add. C^2 || **28** ἔκλα]γξεν Sn. || **29**]΄[, suppl. Lobel | ΚÁΩΝÁ | θε̣[ίους Sn., Θε̣[σπιάδας ? || **34**]ÓΦ

26 Pap. **C** fr. 1; paragraphos add. Sn. || **1** Ι[, Ζ[, Δ[, non C[|| **2** Lobel || **3** Κύπ[ρις φύτευσε Sn. || **4** ΝÓCΟΝ: **C**^{1} || **5** ΛÁ[| ΥΪ | suppl. Sn.

τεκτόν[ω]ν σοφω̣[τάτωι
φράσε Δαιδάλωι ἁ . [
νόσον· ὅρκια πισ[τ
τ]ε τεύχειν κέλευ[σε
μ̣είξειε̣ ταυρείωι σ[
κρύπτουσα σύννο̣[μον
Μίνωα [τ]οξοδάμαν[τα
—
Κνωσσίων στρατα[γέταν·
ὁ δ' ἐπεὶ μάθε μῦθο[ν
σχέτο φροντίδι· δε[
. . . .] ἀλόχου[

**27

[ΧΙΡΩΝ ?]

metrum: dactyloepitr.

$^{-10}$–e–D | $^{-9}$–D | $^{-8}$E–e– || $^{-7}$–D | $^{-6}$––[ ] | $^{-5}$––⏑ [ ] | $^{-4}$e[ ] | $^{-3}$––⏑ [ ] | $^{-2}$–⏑⏑– [ ] | $^{-1}$e[ ] |||

]ζομε̣[ν
col. I]ο̣ν
] . [ ]ρον φ[ ]αν;
]ω

6 ΌΝ[| suppl. Lobel || **7** ΡΆϹ | ΆΩ[pot. quam ΆϹ[vel ΆΟ[| ἄω[ρον Lobel, ἄσ[πετον Sn., ἄσ[χετον ? || **8** ΟΝ· || **8—10** πίσ[τ' (πισ[τὰ Lobel) ἔλαβε ξυλίναν | τ]ε τεύχειν κέλευ[σε (ΚΈΛ pap.) βοῦν ἵνα] μείξειε τ. σ[θένει δέμας Sn. || **11** ϹΎΝ | Ο[vel Ε[| σύννο[μον εὐνάν Lobel, σύνν. θῆρα Sn., vel σύνν. ἄτας ? || **12** Μ̄ĪΝ | ΔΆ, suppl. Lobel || **13** ΤĀ[, suppl. Lobel || **14** Δ' | ΜΆ | μῦθο[ν Lobel | fin. αἰνᾶι] ? || **15** ΧΈΤ | ΔΙ· | δε[ῖσε γὰρ Sn. || **16** κ]ἀλόχου Sn.

27 **1—14** pap. C fr. 3 col. I; 34—45 fr. 3 col. II + frr. 9 + 4 + P. Oxy. 661 fr. 2 || **1** Έ[|| **3** φ[υ]άν Lobel

]ᾶον δια[ ]
]ϛτε
]ων ἐφοβ[ ]
]ητας ὁμ[ ]ς
]ν
]αν . φό . [ ]
? —
]κα[ ]μαρ
]αρ . [ ]
]υσ̣[
] . εκ[
] [

. . .

desunt vv. non minus XIX

col. II
ξανθᾶς νιν εὔβ[ο]υ̣λ̣[ο]ς θαμ[ὰ Φ]ιλλυρί[δας
ψαύων κεφ[αλ]ᾶ̣ς ἐνέπει·
φατί νιν [δινᾶ]ντα φοινίξειν Σκά[μανδρον
κτείνον[τα φιλ]οπτολέμους
Τρῶας· π. [. . . .]. . . . . . . ι̣ . . α̣[ ]μ̣α̣τ[
ξεῖναι τε. [ ] [
ἀλκίμους̣[ ]ṭ' ἐπ[
Μυσῶν τ' α̣[ ] [
ταῦτ' ἐνέπ[
καρδίαν π[
—
φίλα[ι]ς δεχ[
δ' εὔφυ̣λ̣λ[ο

5]Ā | ΔÎ || 8 όM[, ὅμ[ω]ς Lobel || 10 NE vel NO ? | ÓP[, ÓN[sim. || 12 I[sim. || 14]Γ vel]T || 34 ΘÀM || 34—37 suppl. Lobel (εὔβουλος Sn.) || 36 ΦΑ˘: ΦĀ C[2] ? TÍ | NÍΞ || 37 EÍN || 38 ῶĂC˙ | Y[vel P[|]ÓΠ,]ÉT sim., cetera incertissima || 39 Ξ̣Ε̣ÎNÁ: Ξ̣Ε̣ÍNĀI C[2] | K[pot. quam M[, N[, κ[είσεσθαί νιν ἐν γᾶι e.g. Sn. || 41 ῶNT' || 42 T'ENÉΠ[|| 43 ΔÍĀN || 44 δὲ χ[ερσίν Sn. || 45 Δ'ÉΥ

**28

metrum: dactyloepitr.

δόξα]ν τέ μοι ἀθάν[ατον
καὶ κ]ῦδος ὀπάσσατ[ε
. . .] . . γε λειμῶ[ν . . .
.] . ξιαν χρυσανι . [
.] .τωτ' ἀπενθητα . [
. . . .]ντ' Ἄρτεμιν τ[
. . . .]ε σύν τ' ὄλβωι κ[
σύν] τ' ἐπιζήλωι τ[ύχᾱι
. . . .] .υ Δᾶλον ποτ . [
. . . . .] ὑπ' ἀνθρωπο[⊗ ?

**29

[ΑΝΩΝΥΜΟΝ (ΟΡΦΕΥΣ ?)]

metrum: dactyloepitr.

ΣΤΡ D | ²–D– | ³–E | ⁴D–D– | ⁶ ... –e ... | ⁷D | ⁸–E– |||
ΕΠ ... | ⁻⁵... –⏑⏑– | ⁻⁴E– | ⁻³E– | ⁻²–D | ⏑ eD |||

(a) ⊗ ? . . . . . ἀν]αξίχοροι
κοῦραι Δ]ιὸς ἀργικε[ραύνου

28 Pap. **R** (P. Oxy. 2365) fr. 1, 1—10 || **1**]I sim., δόξα]ν Barrett, Sn. | ÁN̦[, suppl. Lobel || **2** suppl.Sn., Lobel | ΠÁC || **3** Mῶ || **4**]I sim., non]O secundum Lobel | χρυσάνιο[ν Lobel || **5** Λ]ατώ Sn. | T' | T[vel Υ[, ταυ[ροπόλαν ? || **6** T'Á || **7** χαῖρ]ε? | T'Ó || **8** T', vix Γ' | ZΉΛ | suppl. Lobel || **9**]P pot.quam]O | ΔÂΛ | A[? **10** finem carminis esse coniecit Sn. propter metrum.

29 Pap. **R** (P. Oxy. 2365 + PSI inv. 2011) + pap.**C** 'addendum' (P. Oxy. 2364: v. *Oxy. Pap.* vol. XXXII p. 160).

(a) Pap. **R** fr. 1, 11—14 | **1** Ἁγναὶ Barrett | ΞÍX, suppl. Lobel || **2** κοῦραι Sn., Μοῦσαι Barrett, cetera Lobel

3]οι χρυσάμ[πυκες
(.) . . .̓ Ελι]κ̣ῶνα λιπ[
. . .

(b) . . .
ἀ]γακλέϊ[
]΄. ναι̣[
]λοφων
]σελασεν . [
)——
]αις
]ἐπίμοιρο̣[
3]ν Διός·
] . νας
] ἄγαλμα
6]ων κάλων
] . σε βίου
] . αλεν βια[
—
1] . ε̣κόμα

(c) col. I col. II
]ν φραδαῖς [
]ἤδεα [
]ασε . [
] πε̣[

3 ὦ παρθέν]οι Sn. || 4]Κ,]Υ | ῶΝ, Ἑλι]κῶνα Lobel | in. δεῦθ' Barrett | Π[vel Γ[, λιπ[οῦσαι Sn., λίπ[ον vel λιπ[εῖν . . . σπεύσατε malim.

(b) Pap. **R** fr. 2 | **1**]Γ,]Τ | ÉΙ[, suppl. Lobel || **2**]Τ,]Γ || **4** Π[, Γ[|| **6** ΠΊΜ[|| **8**]Υ ? **9**]Á || **11**]Υ,]C | ΒÍ || **12** Θ,]Ε,]Φ ?, τέ]θαλεν Lobel, ἔσ]φαλεν ? | ΒΙÁ[pot.quam ΒΙĀ[(βια[ίως ?) || **13** ἀκερ]σ̣ε̣κόμας (vel ἀκει]ρε̣–) Sn.

(c) Pap. **R** (PSI inv. 2011) | col. II **3** Ρ[sim. || **4** Ε[, Ο[

]ένα κυ–
]
]
]
]
]
]
]τ̣ὲκ
. . .

ομ[
πα̣[
ολε̣[
)—
[
ναι̣[
χρυ̣[
ζη[
ἧτ[
αζ[
.[
. . .

(d)
] . [ ]λευ[
]χ̣αρ[
] . ἐπ' ἀῆ[
]ον σοφ . [ ].
΄]ωσι γέρας·
]οι καὶ δένδρα .[
πόν[τι]όν τ'[ε]ὐαγὲς οἶδ[μα
κλε[ῖό]ν <σ>ε τὸν Οἰαγρίδα[ν
ἕ]κ̣α̣[τ]ι̣ Μούσας ἐρασιπ[λοκάμου·
<?)—>

6 A[, Λ[‖ post **7** diple, non paragr. sec. Manfredi ‖ **8** I[, Π[sim. ‖ **11** Ĥ ‖ **12** Z[, Ξ[

(d) Pap. **C** 'addendum' fr. 1(a)+(b) | **3**]C ? | Ĥ] ? **5** ʃ ωCÌ ‖ **6** K[pot. quam N[sec. Lobel ‖ **7** πόν[τι]όν τ' Sn., cetera Lobel ‖ **8**]NETON: εὐαί]νετον Lobel, sed si lacuna non plus duorum litterarum praecedit, κλε[ῖό]ν <σ>ε temptes ‖ **9** in. ipse, fin. Lobel

τοῦτο]ṿ ὁ τοξοδάμας
τίμασ' ἐ]κάεργος Ἀπόλλ[ων·
εὑρὼν ὁ] μὲν κυρεῖ θεῶν [
δαίτεσιν] ὀψιγόνων
τ' ἀνδρῶν] μελιτευχέα παγ[άν
]α̣ι πιθεῖν ε̣οθε̣[
] καὶ ἐμ' ἀμ[β]ρ̣[οσ . . .
]ι κατασπει̣ρ̣ . [

<—>

]τοριας
]σ̣ι καλυμμα[⏑ ––
ἰ]θύσας φρ . . . [
]αιω κλ . [.] .φ[
]θεα̣ κ̣αὶ γ[.] . [

(e)]αι θεότ[
]ωνετι̣ . ε̣α[
]υφαινε σο̣[
]̓ . [.]ροβρον[τ
σχέ]τ̣λιος·[
. . .

. . .
]κυ̣α[
]. εἶ· κ̣[
]ων κ̣[
] . [
. . .

(f) . . .
] [
] [ ] .φε . [
] .ι
]εκρ̣ο̣ν
]
]α̣ρσει· [
] [
. . .

10 τοῦτο]ν ipse, (Μούσας) παῖδ' ὃ]ν Sn. ‖ **11** in. Sn., cetera Lobel ‖ **12** in. Sn. ‖ **13** δαίτεσιν vel ἐς χάριν Sn. ‖ **14** in. Sn. ‖ **15**]Α vel]Λ | Ἐ[vel Ὁ[‖ **16** Lobel ‖ **17—18** κατασπεῖρα[ι λόγοις | δόξαν ἀνακ]τορίας? ‖ **20** ἰ]θύσας Lobel | post **ΦΡ** vestigia incertissima (φρένα ?) ‖ **21** κλυ̣[τ]ο̣φ[– possis.

(e) Pap. **C** fr. 5 (a) + (b) | **1** ΌΤ[‖ **2** ΤΙΑCΑ, ΤΙΛΕΑ sim. ‖ **3** Ο[vel ω[| ΚΥ pot. quam]ΚΡ ‖ **4**]ΘΕΪ· vel]ΟΕΪ· ‖ **5** suppl. Lobel

(f) Pap. **C** fr. 8 | **2** ΦΕΡΕ[possis ‖ **3**]Ο vel]ω ‖ **4** ν]εκρόν ? ‖ **6** θ]άρσει?

(g)

Π]υθοῖ βρύει[
] ἀγλαΐα
]ο̣ν ξενίαισ[
]νο[
] . τω[
. . .

(h)

. . .
[
.[
π̣[
π[
η[
υ̣[
κ[
τ[
. . .

(i)

. . .
]κα̣[
] . λε̣[
] . σπ[
]μει[
]ι̣αχᾱ[
]κ̣ασ̣τ̣[
]ι̣βόα[
]θ̣ε[
⟦ν⟧
] . [
] . [
. . .

(g) Pap. **C** fr. 12 | **1** ΘΟΪ: ΘΟΙ̂ C^2 ? || **2** ἹΑ || **4** ΝὈ[

(h) Pap. **C** 'addendum' fr. 3 | **2** Λ[, Α[, Χ[|| **4** Η[, Κ[

(i) Pap. **C** 'addendum' fr. 2 | **2**]Κ possis || **3**]Ο vel]ω **5**]Ι,]Ν sim. | Ᾱ[, κα]ναχά[? || **10**]ΙΦ[,]ΝΟ[sim.

FRAGMENTA

ΕΠΙΝΙΚΟΙ

1

metrum: dactyloepitr. e – D | E –

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπων βιᾶται.

ΥΜΝΟΙ

1 A

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΑΠΟΠΕΜΠΤΙΚΟΣ

. . .
ὀρνυ[
Λοξία[⊗

1 Stob. Flor. III 10, 14 Βακχυλίδου Ἐπινίκων.

1A Pap. **H 1—2**, cf. Menandr. περὶ ἐπιδεικτικῶν 2 (III p. 333 Spengel) τῶν ὕμνων οἱ μὲν κλητικοί, οἱ δὲ ἀποπεμπτικοὶ . . . ἀποπεμπτικοὶ δὲ ὁποῖοι καὶ παρὰ τῷ Βακχυλίδῃ ἔνιοι εὕρηνται, cf. 4 (III p. 336 Sp.).

1 B

ΕΙ[Σ ΕΚΑΤΗΝ

⊗ Ἑκάτα[ˌδαϊδοφόρεˌ
ταν ἱε[ρ
Νυκˌτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ
σὺ κα[
βα .[
. . .

2

metrum: dactyloepitr. – D | e – D – e –

Αἰαῖ τέκος ἁμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ἶσον.

3

Κελεός

ΠΑΙΑΝΕΣ

22 + 4

[ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΠΥΘΑΙΕΙ ΕΙΣ ΑΣΙΝΗΝ]

metrum: dactyloepitr.

ΣΤΡ – E – D – | ^{3}E – e || ^{4}D – | ^{5}E – e || ^{6}E – |
^{7}D |^{8} – E | ^{9}D – e – | ^{10}E – |||

1B Pap. **H** **3—8** et schol. Apoll. Rhod. III 467 B. δὲ Νυκτός φησιν αὐτὴν (Hecaten) θυγατέρα· Ἑκάτα δαϊδοφόρε, Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ. | inscr. suppl. Lobel || **1** ʽΕΚΆ | δαϊδοφόρε **L**, δαϊφόρου **P**, δᾳδοφόρου **F** || **3** μελανοκόλπου Ursinus.

2 Stob. Flor. IV 54, 1 Βακχυλίδου Ὕμνων.

3 Schol. Ar. Ach. 47 τοῦ δὲ Κελεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὕμνων.

ΕΠ D – e – D|| ^{3}D | ^{4} – E – e – | ^{5}E – | ^{6}D – E[–] |
^{8}[–] D [^{9}] D [^{10}] E [|||

Α´ ? (desunt stropha et antistropha = vv. 1—20)

(Ἡρακλῆς) ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κήυκος οἶκον,

στᾶ δ' ἐπὶ λάϊνον οὐ-
δόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
"αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν
<ἐς> δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
φῶτες." ———⏑——

(desunt epodi versus 6–10,
incertum an desit trias tota,
Β´ ? desunt strophae versus 1–8)

–⏑⏑–⏑]ṭα Πυθω[–⏑––
–⏑––]ẹι ṭελευṭ[–

(.) . . . . . .]ḳέλευσεν Φοῖβος [Ἀλ-
κμήνας] πολεμαίνετον ụ[ἱόν
στέλλεν] ἐκ ναοῦ τε καὶ παρ[–⏑– ·
ἀλλ' ὅ γε τᾶ]ιδ' ἐνὶ χώρα<ι>
(.) . . . .]χισεν ταν φυλλο.[–
(.) . . . . στ]ρẹψας ἐλαίας
(.) . . . .]φ' Ἀσινεῖς

4 21—25 (= fr. 22 Bl.) Athen.V 5 p. 178b Βακχυλίδης δὲ περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήυκος οἶκον, φησίν· ἔστη – φῶτες | **39—70** (= fr. 4 Bl.) pap. **T**

4 21 ἔστη: Barrett (ἔστα Neue) || **22** ἔντυνον: Neue | ἔφασ': Neue || **24** <ἐς> Barrett || **39**]Ε,]Γ,]Τ || **40**]ΕΙΤ,]ΣΘΓ,]ΟΡΓ sim. | ΕΥΤ[pot. quam ΕΙΠ[|| **41** κείνους] Barrett, πάντας] Sn., ὡς τοὺς] ipse || **41** sq. Barrett || **42** υ[ἱόν Edm. || **43** in. Barrett | Παρ[νασσίας (vel -ίδος) vel παρ' ὀμφαλοῦ Barrett || **44** Sn. || **45**]Χ, vix]Α, non]Κ | ἔσ]χισεν ? | Α[, Δ[, Λ[, Υ[pot. quam Ν[|| corruptum videtur || **46**]ΡΕ pot. quam]ΣΙ vel]ΕΙ

(.) . . . .]λε. .᾽· ἐν δὲ χρόν[ωι
9 (.) . . . . . .]ες ἐξ αλικων τε .[–⏑––
μάντι]ς ἐξ Ἄργευς Μελάμ[πους
ἦλ]θ᾽ Ἀμυθαονίδας
βω]μόν τε Πυθα<ι>εῖ κτίσε[–⏑⏑–
3 καὶ] τέμενος ζάθεον·
τοί]ας ἀπὸ ῥίζας τόδε χρ[––⏑––
ἐξό]χως τίμασ᾽ Ἀπόλλων
6 ἄλσο]ς, ἵν᾽ ἀγλαΐαι
τ᾽ ἀνθ]εῦσι καὶ μολπαὶ λίγ[ειαι
(.) . . . . . .]ονες, ὦ ἄνα, τ . .[
9 (.) . . . . . .]τι σὺ δ᾽ ὀλ[β
(.) . . . . . .] . αιοισιν[

Γ΄? τίκτει δέ τε⸥ θνατ⸤οῖσιν εἰ–
ρηνα μεγαλ⸥άνορα ⸤πλοῦτον
3 καὶ μελιγλώ⸥σσων ἀ⸤οιδᾶν ἄνθεα
δαιδαλέων τ⸥᾽ ἐπὶ βω⸤μῶν
θεοῖσιν αἴθε⸥σθαι βο⸤ῶν ξανθᾶι φλογί
6 μηρί᾽ εὐ]μάλ⸥λων τε ⸤μήλων
γυμνασίω⸥ν τε νέοι⸤ς
αὐλῶν τε καὶ⸥ κώμω⸤ν μέλειν.

61—80 Stob. Flor. IV 14, 3 Βακχυλίδου Παιάνων

48]ΛΕCC vel]ΛΕ[Ι]Τ' ‖ **47—48** ἠδ᾽ ἐτέως (Sn.) σ]φ᾽ Ἀσινεῖς (Ἀσινέας Barrett) [εὔντας κά]λεσσ᾽ (Lobel) ‖ **49** Ἁλικῶν vel ἁλίκων ? ‖ Λ[, Μ[, Χ[pot.quam Ι[sim. ‖ **50** in. Sn. ǀ ΑΡΓΟΥϹ: T^2 ‖ **51** Edm. ǀ ΟΜΟΘ: ΟΜΑΘ T^1: ΑΜΑΘ T^2: Grenfell et Hunt ‖ **52** in. Bl. ‖ **53** Bl. ‖ **54** in. Sn. ǀ χρ[ησμωιδὸν (Barrett) αὔξων ? ‖ **55** Bl. ‖ **56** Sn. ‖ **57** in. Barrett ǀ fin. Bl. ‖ **58** ΝΕ pot. quam ΝΟ ǀ ΤΕ[, ΤΟ[, ΤΡ[vel ΤΡ°[?, **58—59** τᾶν αἴμ]ονες, ὦ ἄνα, Τρ[οζηνίων σε κοῦροι ǀ κλείζον]τι Barrett ‖ **59** ὄλβ[ον ὀπάζοις Sn. ‖ **60**]Ι,]Ν, tum Α pot.quam Δ vel Λ ‖ **62** εἰρήνη μεγάλα πλοῦτον Stob. ‖ **63** ἀοιδῶν Stob.: Boeckh ‖ **65** ἔθεσθε Stob.: L. Dindorf, Schneidewin ‖ **66** μηρίταν εὐτρίχων Stob.: Barrett

9 ἐν δὲ σιδαρο⌋δέτοις ⌊πόρπαξιν αἰθᾶν
ἀρ̄αχνᾶν ἱστ⌋οὶ πέλ⌊ονται,

ἔγχεα τε λογχωτὰ ξίφεα
τ᾽ ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς.
3 ⟨–⏑–––⏑–––⏑–
–⏑⏑–⏑⏑–– ⟩
χαλκεᾶν δ᾽ οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος,
6 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων
ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων
ἀῶιος ὃς θάλπει κέαρ.
9 συμποσίων δ᾽ ἐρατῶν βρίθοντ᾽ ἀγυιαί,
παιδικοί θ᾽ ὕμνοι φλέγονται.

(deest epodus: versus 81—90)

5

metrum: aeolicum

ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφός	*gl*
τό τε πάλαι τό τε νῦν. οὐδὲ γὰρ ῥᾶιστον	*gl* ... ?
ἀρρήτων ἐπέων πύλας	*gl*
ἐξευρεῖν.	

69—77 Plut. Num. 20,6 (sine poetae nomine)

69 πόρπαξιν Plut.: ὄρπαξιν (vel ἕρπ–) Stob. ‖ **71—72** εὖρως δάμναται ἔγχεα Plut. (εὖρως om. Stob.) ‖ **73—74** lacunam indicavit Maas ‖ **75** χαλκέων δ᾽ οὐκέτι Stob. ‖ **78** ἆμος (ἄμος) Stob.: Bl.

5 Clem. Alex., Strom. V 68,5 ἕτερος δὲ ἐξ – νῦν, φησὶ Βακχυλίδης ἐν τοῖς Παιᾶσιν· οὐδὲ γὰρ ῥᾷστον ἀρρήτων – ἐξευρεῖν, Theodoret., Therap. I 78 (p. 23 Raeder) οὐδὲ γὰρ – ἐξευρεῖν.

6

ἄρκτου παρούσης ἴχνη μὴ ζήτει.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

7, 8, 8a : v. ad c.23

*9

Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore eius vel de serpentibus a Calydnis insulis venientibus atque in homines conversis dicit.

*10

Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη, καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει. οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτηι· εἶθ' οὕτω συνώικισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῶι Κρητῶν βασιλεῖ. γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπήδονα καὶ Ῥαδάμανθυν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδωι καὶ Βακχυλίδηι.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ

11 + 12

metrum: aeolicum

2tr gl | [2]*gl cho* | [3]*2gl* || [5]*3cr sp* ? | [6]$_{\wedge}$*gl* ? | [7]*gl* |

6 Paroemiogr. recensio Parisina (= Zenob. vulg. 2,36) Ἄρκτου – ζήτει· ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.

9 Serv. Verg. Aen. II 201

10 Schol. D = A + B Il. M 292

11 Stob. Flor. IV 44, 16 Βακχυλίδου Προσοδίων **1—3** βίον et III 1, 12 et Apostol. 6, 55 sq. | **12** Stob. Flor. IV 44, 46 Βακχυλίδου Προσοδίων

(11) εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται
3 διατελεῖν βίον· ὃς δὲ μυ–
ρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ παρ' ἆμάρ τε <καὶ> νύκτα μελλόντων
6 χάριν αἰὲν ἰάπτεται
κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

. . . .

(12) 3 τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐστὶν ἄ–
πρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

13

metrum: dactyloepitr. – ED | – e – |

πάντεσσι 〈–〉 θνατοῖσι δαί–
μων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ

[Plut.] de musica 17, 1136F: οὐκ ἠγνόει δέ (Plato), ὅτι πολλὰ Δώρια παρθένεια {αλλα} Ἀλκμᾶνι καὶ Πινδάρωι καὶ Σιμωνίδηι καὶ Βακχυλίδηι πεποίηται.

11 3 οἷς: Grotius || **5** τὸ δὲ παρόμαρτε νύκτα: Grotius; τὸ δὲ πᾶν ἦμαρ τε καὶ Stephanus || **6** αονι ἅπτεται: Boeckh || **12** ἔτ' ἔστ': Bl.

13 Stob. Flor. IV 34, 24 Βακχυλίδου Προσοδίων | <γὰρ> vel <δὲ> Sn., <τοι> Renehan cl. B. 1, 168

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ

14 + 57

metrum: iambi ?

(14)	Λυδία μὲν γὰρ λίθος	*cr ia* |
	μανύει χρυσόν, ἀν–	*2 cr*
	δρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε	*cho ion* ? ‖
	παγκρατής τ' ἐλέγχει	*cr ba* ‖
(57)	ἀλαθεία̅ Διὸς 'Ολυμπίου	*ba 2 cr* ? ‖
	<? —>	
	ὁμόπολις, μόνα θεοῖς	*cr ia* |
	συνδιαιτωμένα	*2 cr*

15

metrum: *6 cr* | *6 cr*

⊗ Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαίγιδος 'Ιτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλ–
θόντας ἁβρόν τι δεῖξαι <μέλος>

14 Stob. Flor. III 11, 19 Βακχυλίδου 'Υπορχημάτων; lapis 'Lydius' nunc deperditus apud Caylus, Recueil d'antiquités V pp. 135—137 et tab. 50, 4 ‖ **57** Stob. Flor. III 11, 20 'Ολυμπιάδος ‖

15 Dionys. Halic., De comp. verb. 25, 28 (p. 131 Usener-Radermacher) παρὰ Βακχυλίδῃ | Athen. XIV 30 p. 631c (οὐχ – ἀμβολᾶς), idem in Aelian. h. a. VI 1; Lucian. Scyth. 11; Keil, Anal. gramm. 7, 21, etc. | **4** suppl. Bl.

14 1 μὲν γὰρ om. lapis ‖ **3** σοφίαν L Br: σοφία SMA M^{ac} et lapis ‖ **4** παγκρατής τ' A et lapis (τέ M^{ac}): τε om. ceteri ‖ **5** ἀλήθεια Stob., αλαθεια lapis | Διὸς 'Ολυμπίου pro 'Ολυμπιάδος legendum esse suspicor

*15A

(Athena) Ἀλαλκομενία

*16

metrum: *5 cr*

⊗ Ὦ Περίκλειτε, τἆλλ' ἀγνοή-
σειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι

ΕΡΩΤΙΚΑ

Apuleius, De magia c. 8: *Fecere et alii talia* (i.e. amatorios versus) . . . *apud Graecos Teius quidam* (i.e. Anacreon) *et Lacedaemonius* (i.e. Alcman) *et Cius cum aliis innumeris.*

17

metrum: trochaei

. . . . . εὖτε
τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

*18

metrum: iambi

ἦ καλὸς Θεόκριτος·
οὐ μοῦνος ἀνθρώπων ὁρᾷς ⊗

15A Lactant. ad Stat. Theb. VII 330 *Itonaeos et Alalcomenaea Minervae agmina: In qua Itonus regnavit, Herculis filius; haec civitas Boeotiae est. hinc Bacchylides Minervam Itoniam dixit et Alchomenem significavit* (Ἀλαλκομένην Mitscherlich, – ίην Sn.)

16 Hephaest. Ench. 13, 7 καὶ ὅλα ᾄσματα κρητικὰ συντίθεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ | **1** δ' ἄλλ': Turnebus (τἆλλ' Bergk), δῆλ' Wil.

17 Athen. XV 5 p. 667c Βακχυλίδης ἐν Ἐρωτικοῖς; id., Epitome XI 22 p. 782e (om. τοῖσδε) || **3** ἀντείνασα A p. 667c: ἐντείνουσα Epit. 782e

18 Hephaest. Ench. 7, 3 οἷον τὸ Βακχυλίδου | **2** μόνος: Wil. | ἐρᾷς Ursinus

*19

metrum: ⁴ . . . *ion* . . ⁵ . . . *ion* | ⁶ *anac l* | ⁷ *anacl*$_{\wedge}$ *ba* (v. p. XL)

σὺ δὲ σὺν χιτῶνι μούνωι
παρὰ τ⸥ὴν φίλην γυναῖκα φεύγ⸤ει⸥ς.
] . μ̣άχαις
]
]ο . [̣ .] [̣ .] [̣ . .]ς
. . . . .]απ̣ατ̣[η]ς καὶ ψίθυ[ρος]
. . . . ἐπ]ίορκος.
σὺ δὲ⸥ σὺν χιτῶνι μούν⸤ωι
παρὰ τ⸥ὴν φίλην γυ⸤ναῖκ⸥α φεύγεις.

⟨ΕΓΚΩΜΙΑ?⟩

*20

col. 1?	(a) . . .	(b) . . .	
	]ο̣νκ̣ι[	]εσκο[	
	]χολ̣[	]	
	]τοι̣[	]ου	(c)
	] . [	]	. . .
	. . .	. . .	]λ̣ει
			] ⊗ ?

19 1—9 pap. **U**; **1—2** et **8—9** Heph. Ench. 7, 3 (post fr. 18) καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ | **1** et **8** σὺ δ' ἐν χ. Heph. || **3**]I sim. || **6** ξειν]απάτης Lobel | ΨΊ, suppl. Lobel || **7**]ÍΟΡΚΟϹ·, τε κἀπ]ίορκος Lobel

20—20E papp. **P** et **Q** || **20**(a) = **P** fr. 30 | (b) = **P** fr. 31 | (c) = **P** fr. 19, 1—2 || **20A 1—6** = **P** fr. 41 + 19, 3–8 | **7—31** = **P** fr. 5 + 6 + P. Oxy. 2081(e) 1 + 29 | **36—40** = **P** fr. 10 | **41—56** = **P** fr. 5 col. II + 11 + 15

*20A

metrum: glyconei et ionici, v. p. XXXIX sq.

⏑⏑––⏑⏑–– *ion ion*
⏑⏑–⏑–⏑–– *anacl*
⏑⏑––⏑⏑– | *ion ion*$_{\wedge}$ |
–––⏑⏑–⏑–⏓–⏑– *gl ia* |
–––⏑⏑–⏑– *gl*
–––⏑⏑–⏑–⏑–⏑– || *gl ia* |||

A´? ⏑⏑––⏑⏑––
⏑⏑–⏑–⏑––
⏑⏑––⏑⏑–
–––⏑⏑–⏑– κ]αθημένη
] .ọ[.]. .[⏑]μας
–––] καὶ ὑπέρ̣[μορ' ἄχθε]τ̣αι πατ̣ρ̣ί,
⟨—⟩
col. 2? B´? ἰ̣κ̣[ε]τ̣εύει δὲ κα[––
χ[θ]ονίας τάλαι[ν' Ἀρὰς] ὀ̣–
ξ[ύ]τ̣ερόν νιν τελ[έσαι
γῆρας καὶ κατάρατ[ον . . . .]ν̣
μούνην ἔνδον ἔχω̣[ν ⏑–
λε]υκαὶ δ' ἐν [κ]εφαλ[ῆι . . . . τ]ρίχες.
⟨—⟩
Γ´ Ἄρ]ε̣ο̣ς χρυσολόφου παῖ[-
δα] λ̣έγουσι χαλκ{ε}ομίτραν
τα]νυπέπλοιο κόρης

20A **5**]ΝΟ[pot. quam]ΙϹ[sim. δέ]μας Sn., temptes αἰσχύ]νο[υ]σ[άπαλὸν δέ]μας || **6** Sn. || **7** ἱκ[ε]τ. legit H. Fränkel | κα[μόντων vel κα[λοῦσα Maas, κα[μοῦσα Sn. || **8** ΑϹΤΆΛΆΙ | **8—9** in. suppl. Maas (οξ [initio v. 9 pap.) | ΡΌΝ || **10** ΚΆΤΑ |]Ν pot.quam]Ι || **10**sq. ὅστ' εἴργει κόρη]ν | μούνην ἔνδον ἔχω̣[ν γάμων Kapp, γάμω]ν – ἔχω̣[ν κόρην Sn., alii alia || **12** ΚᾸΙ | γένοιντό οἱ (sc. patri) vel γενήσονται (sc. filiae ?) Sn., γένοντό οἱ Maas, χνοάζουσιν ? | schol. [τῆ]ς ὑπὸ πατρὸς ἐν [οἰκίᾳ κατεχομένης? || **13** in. Sn. || **14** in. Maas, Sn. | ΚΕΟΜ: Sn. | ΡᾹΝ | schol. .[. . . . . .]εινδ̣[| .[. . . . . .]λ̣εισ.[|| **15**sq. Hunt

Εὐ]ξανὸ[ν] θρασύχειρα καὶ μιαι[φόνο]ν
Μ]αρπήσσης καλυκώπιδος
τοι]οῦτον πατέρ' ἔμμεν'· ἀλλά ν[ιν] χρόνος
⟨—⟩
Δ' ἐδά]μασσε κρατερά τ' ἐκ-
δόμεν ο]ὐ θέλοντ' ἀνάγκη.
⏑⏑––]ελίου
–––⏑⏑]εν Ποσειδαωνίας
ἵππους –⏑⏑]ας ἐλαύ-
νων Ἴδας Ἀφάρ]ητος ὄλβιον τέκος.
⟨—⟩
E'? ἐθέλουσαν δ]ὲ κόρην ἥρ-
πασεν εὐέθει]ραν ἥρως·
⏑⏑––⏑⏑]τ̣ου
–––⏑⏑ κ]αλλικρηδέμνου θεᾶς
–––⏑⏑–⏑–]
–––⏑⏑–⏑ ὠ]κὺς ἄγγελος
⟨—⟩
Ϝ'? ⏑⏑––⏑⏑]αν εὖτ' ἔμολεν
col. 3? (desunt vv. 32—35)
36?]ι̣ουν[
⟨—⟩
Z'? ⏑⏑––⏑⏑–]·'νον-
]π̣όσιν
]
]καπ[
σ̣[–––⏑⏑–⏑–

16]ÈÀ | CÝX || **18**]ÔY | TÉP' ÉMMEN' · ÀΛΛÁ | N[, M[, I[sim. || **19** Hunt, Sn. | CCEN: N del. **P**[1] | EPĀ | schol. Πτολ(εμαῖος)· καρτε̣[ρ . . . . . .]ε̣ι̣ν̣ || **19—20** ἔκ[δικος Sn., ἐκ[δόμεν malim || **20** ΓKHI: ΓKAI **P**[1], I del. H. Fränkel || **22** τέλ-λοντος πέλασ]εν Sn. | AON: Sn. || **23—24** ἵππους ὠκυδρόμ]ας ἐλαύ[νων Sn. || **24**]N,]H pot. quam]I, suppl. Maas || **25** in. Maas, δ]ὲ Sn. || **26** ἥρπασε Grenfell-Hunt | εὐέθει]ραν Maas || **27**]T vel]Γ || **28** AC· ? || **30** schol. κ[α]λλισφυραν || **31** EYTE pot. quam EYΓE || **38**]ΠÓ pot. quam]MÓ

ε̣[ ] . . . [.] . . δ̣ .ίνα[
⟨—⟩
Η′? π[ατέρ' ἠ μ]αινόλις ἄκρο[ι'
ἀπ̣ο̣. [ ]ν κατ̣[
θυγα̣τ̣[ ]ν̣ο̣[
Μαρ̣[πησσ]ς· ὑπ[
ξα[νθ]σ̣αισ̣[
ἐμ[ ]τ̣νο[
⟨—⟩
Θ′? π[ ] και.[
μο̣[ ]
δο[
χέσ̣[
σει̣[
. .[
⟨—⟩
Ι′? δρα[ ]α̣ σ̣[
[ ]αν χαρ̣[

col. 4? desunt vv. XXV = str. Ι′ vv. 3—6, strr. Ι Α′, Ι Β′, Ι Γ′?

*20B

col. 5? [ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ ΑΜΥΝΤ]Α

metrum: dactyloepitr. (v. p. XXX)

– D ⏓ e ⏓ | D ⏓ e – | ³D⏓ e – | E – e |||

Α Ὦ βάρβιτε, μηκέτι πάσσαλον φυλ̣ά̣σ̣[σων
ἑπτάτονον λ[ι]γυρὰν κάππαυε γᾶρυν·
δεῦρ' ἐς ἐμὰς χέρας· ὁρμαίνω τι πέμπ[ειν
χρύσ̣εον Μουσᾶν Ἀλεξάνδρωι πτερόν̣
⟨—⟩

42 ΔΟΊ vel ΑCΊ sim., non ΗCΊ || **43—47** Sn. || **43** ΝΌΛ || **44** Ο[, Ε[sim.? | Τ[, Υ[sim. || **45**]ΝΟ[vel]ΝΕ[|| **46** Ρ[, Ι[, Μ[, Ν[sim., | Π[, vix Ν[, Μ[|| **47**]C vel]Ε | C[, Ο[, Ε[, Θ[|| **48**]Τ,]Γ

20B P Fr. 1 + 2 + 3 + 22 + 39 + 25, 20 + 23, 26 (?)

Β´ καὶ συμποσ[ίαι]σιν ἄγαλμ' [ἐν] εἰκάδεσ̣[σιν,
εὖτε νέων ἁ[παλὸν] ⌊γλύκει' ἀ⌋νάγκα
σευομενᾶν κ̣⌊υλίκων θάλπῆ⌋σι θυμ⌋όν
Κύπριδός τ' ἐλπ̣⌊ὶς δ<ι>αιθύσσηι φρέ⌋νας,
⟨—⟩
Γ´ ἀμμειγνυμέν̣⌊α Διονυσίοισι⌋ δώροις·
ἀνδράσι δ' ὑψο̣⌊τάτω πέμπει⌋ μερίμν̣⌊ας·
αὐτίκα̣ μὲν π̣⌊ολίων κράδ⌋ε̣μ̣να ⌊λύει,
πᾶσ⌊ι δ' ἀνθρώποις μοναρ⌋χήσ⌊ιειν δοκεῖ·
⟨—⟩
Δ´ χρυ̣⌊σ⌋ῶ⌊ι δ' ἐλέφαντί τε μαρμ⌋αίρ⌊ουσιν οἶκοι,
πυροφ⌋όροι δὲ κατ' αἰγλάεντ⌋α πό̣⌊ντον
νᾶες ἄγο̣⌊υσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον
πλοῦτον· ὣς ⌊πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.
⟨—⟩
Ε´ ὦ π[α]ι̣ μεγαλ[. . . . . .]υ̣[⏔ – Ἀμύντα
. . .]ε̣ουπ[. . . . .]ον[
. . . .]λάχ[ον·] τί γὰρ ἀνθρώ[ποισι μεῖζον
κέρδο]ς ἢ θυμ̣ῶι χαρίζε[σθα]ι κ[αλά
⟨—⟩

6—16 Athen. Epit. II 39e διὸ Βακχυλίδης φησί' γλυκεῖ' ἀνάγκα – κέαρ'.

20B 5 –σ[ίοι] Grenfell-Hunt, –σ[ίαι] Maas | [ἐν] Grenfell-Hunt || **6** Maas || **7** ΝÂΝ (–μένα Athen.) |]ΙCΙ: ⟦Ι⟧CΙ **P**[1] (i.e. θάλπηισι: –πησι **P**[1], Athen.) || **8** Τ' om. Athen. | δ' αἰθύσσει Athen.: Bl. (διαιθύσσει iam Ehrfurdt; δι– non erat in **P**) || **9**sq. ᾿Α ΜΕΙΓΝ. – ΑΝΔΡΑCΙΝ **P**: ἀναμιγνυμένα (ἀμμιγ. Dindorf) . . . ἀνδράσι δ' Athen. || **11** αὐτὰς (αὐτὴ C) μὲν Athen. | πόλεων κρήδεμνον Athen. || **14** αἰγλήεντα Athen.: Bergk | πόντον om. Athen., suppl. Ehrfurdt || **15** νῆες Athen. | ἐπ': Musurus || **17** ΜÈΓÀΛ[, μεγαλ[όσθενες ?, μεγαλ[οκλεὲς] ὑ[ψαυχέ̣ο̣ς Sn., μεγαλ[ώνυμ' ἐ] υ[ξείνοι' Schadew. | fin. Maas || **18**]C vel]Ε: ἄιε]ς ? || **19**]ΛÁΧ[|| **19**sq. Sn. || **20** Η

F′ .....]φρονο[......]ρά̣[...]κα[
......]επερ[..].....]μ̣[
......]φης σ̣κότος· ὀλβ̣[––⏑––
οὔτις] ἀνθρώπων διαισ[––⏑–
⟨—⟩
Ζ′ αἰῶ]νος· ἴσας δ᾽ ὁ τυχὼν [⏓–⏑––
col. 6? .]σ̣[ ]α̣τ̣αι̣τ̣οσα[
.]ε̣[⏑⏑]ον θέμεθ̣[λ –⏓–⏑––
θυ[⏑–⏓–]ποτε τρω[–⏑–
⟨—⟩
Η′ θα[–⏑⏑]αν ζαθεο̣[⏓–⏑–⏓
μν[–⏑⏑–]ατε δη κα̣[
–⏑⏑ ἡ]μ̣ίθεοι[ ]π̣[
]ν συνβ[ ]ηκι̣τ̣[ ]ου[⊗?
⊗?]ς ὅταν μ[ ]κλ̣ ̣[
]ας οἴνω[ι]οχα[
]ι· τί γὰρ̣[ἐ]κκα[

(desunt vv. 36—46)
ad hanc columnam pertinere videntur:

fr. 37	fr. 40	fr. 14	fr. 16
] ̣[	]νεια[	]οεσσα[	]ς
]νουσα̣[	]ντερ[	]ιν·	]εχε[
]τ᾽ ἄγ[		]μᾶς	] ̣ν̣α̣[
			]ην
			]

(47?) δο̣ ̣ ̣ [
στεφαναφο̣[ρ
τότε νέων ὁμοφ[
(50?) δ᾽ εὐλύραι τε Φοί[βωι

23 ἀμφιλα]φὴς σκότος Milne | ΤΟΣ· || **23**sq. ὄλβ[ον δ᾽ ἔσχε πάντα | οὔτις] ἀνθρώπων διαὶ σ[υχνὸν χρόνον e.g. Sn. || **26**]ΑΤΑΙΤ,]ΑΙΛΙΤ sim. || **27** ÉΜ || **29** Ο[pot. quam Ω[|| **32** ΚΙΤ[vel ΚΤ[vel ΚΙΖ[|| (**47—50** ?) **P** fr. 12

*20C

col. 7?

[Ι]ΕΡΩΝΙ [ΣΥ]ΡΑΚΟΣΙΩΙ

metrum: dactyloepitr.

– D – E – [e –] | ³e – D ⏑̱ e – | ⁵D | ⁶ – E – [. . . ?] |||

Α´ Μήπω λιγυαχέ̣[α κοίμα
βάρβιτον· μέλλ[ω πολυφθόγγων τι καινόν
ἄνθεμον Μουσᾶ[ν Ἱ]έρων[ί τε καὶ
ξα̣νθαῖσιν ἵπποις
ἱμ]ερόεν τελέσας
κα]ὶ συμπόταις ἄνδρεσσι π[έμπειν
⟨—⟩
Β´ Αἴ]τ̣ναν ἐς εὔκτιτον, εἰ κ[αὶ
πρ]όσθεν ὑμνήσας τὸν [ἐν Κίρρᾱι θ᾽ ἑλόντα
πο]σσὶ λαιψ[η]ρ̣ο̣[ῖ]ς Φερ[ένικον ἐπ᾽ Ἀλ–
φ[ε]ῶι τε ν[ί]καν
ἀν̣[δ]ρ̣[ὶ χ]αριζόμενος
ει̣[. . . . . . .]εανερ̣[–◡––
⟨—⟩
Γ´ .´[. . .σὺν] ἐμοὶ τότε κοῦραί̣[
τ᾽ ἠίθε̣ο̣ί θ᾽] ὅσσοι Διὸς πάγχρ̣[υσον ἄλσος
πᾶν βρύειν κώ]μο[ι]ς τ̣ί̣θεσαν μ[◡◡–
. . . . . .]ερει̣π̣ε̣[

20C 1—24 pap. **C** fr. 4 + 33 + 46 + 13 + 27 + 24; **28—46** = fr. 7 + 8, 9, 28, 32 ?

20C 1 Χ[, vix Λ[, Δ[, sim. | suppl. Maas || **2** suppl. Sn. || **3** fin. Maas || **6** CΥΝΠΟΤ || **7**]Τ vel]Γ | ΕΫΚΤΙΤΟΝ· || **8** [ἐν Κίρραι Barrett, θ᾽ ἑλόντα Sn. || **10** schol. φερε[- - | τ̣[ο]υ̣συ̣[|| **11** Ν[, Ι[sim. |]Ρ[,]Β[, suppl. Sn. || **12** Ε] | Ι[, Ν[sim., non Η[| ΕΡ[pot. quam ΕΥ[? || **13—15** e.g. Sn. || **16** ΙΠΕ[pot. quam ΤΗΘ[vel ΓΝΟ[

ὅστι]ς ἐπιχθονίων
. . .]ω τὸ μὴ δειλῶι . υναι[–
⟨—⟩
Δ′ τέχν]αι γε μέν εἰσ̣[ι]ν ἅπα̣[σαι
μυρία]ι· σὺν θε̣ῷι δὲ θ[α]ρ̣σή[σας πιφαύσκω·
οὔτι]ν' ἀνθρώπων ἕ̣[τερον καθορᾶι
λε[ύκι]ππος Ἀώς
τόσσ̣[ο]ν ἐφ' ἀλικία[ι
φέγγος κατ' ἀνθρώπ[ων χέοντα
⟨—⟩
E′? desunt vv. 25—27?
col. 8? tum fortasse hoc modo coniungenda
frr. 7 + 8, 9, 28, 32:

––⏑––]
– χ]α̣ριτε̣[σ ⏑⏑]ε̣ν·
–]σταιπ[⏑––]ον φυ[––
⟨—⟩
F′ ––] θεόπο[μπον ἔ]με̣λπο[ν
]ητεσ̣[ ]οῦτοι τ[⏑––
]ι̣α̣π̣[ ]σιως φ[⏑⏑–
––⏑––]ον·
–⏑⏑–⏑]εται ι̣[
]ι̣ς καὶ φύσιν̣ [⏓ –] . ν τάλ[–– ⊗ ?
⟨—⟩
⊗ ?]ε χαίταν εξ[ ]μο̣[
π]ολυχρ̣[υσ]α̣ν ϊ–
]μ̣φ[ ]
]γιαμ[

]τ̣αι

17 Maas ‖ **18** ΔΥΝ, ΡΥΝ, ΓΥΝ, non CΥΝ ‖ **19** ΕΙϹ̣[Ι]Ν vel ΕΙΕ̣Ν possis ‖ **20** Maas ‖ **21** in. H. Fränkel, fin. Schadew. ‖ **24** Maas, κατ' ἀνθρώπ[ους φέρουσα Sn. ‖ **29**]Α vel]Λ | Ε[, Ο[pot. quam Ω[|]ΟΝ· vel]ΕΝ · ‖ **32** C[, Ο[, Θ[, Ε[| ΙΤ[pot. quam Π[‖ **42**sq. v. ad fr. 55

].ν,
]
]
]

*20D

metrum: dactyloepitr.

e —⏑⏑– [ ] | ^{2} – e –– [ ] |^{3} – D [ ] |^{4} –$^{(?)}$ D – d^{1} [|
? ^{5}e – D | ^{6}D – d^{1} ? – D ⏑ | ^{8}E – | e [ ] |||

col. 1 v.1].οις

desunt cetera huius columnae = vv. non minus XXVIII

col. 2 .όθεν εὐειδὴς ἄλοχος.[⏑⏑––
λοισθίαν ὥρμασεν Οἰν[––⏑– (–)

οὐδὲ τλαπενθὴς Νιόβα [⏑⏑– (–)
τὰν ὤλεσαν Λατοῦς α.[
παῖδες δέκα τ' ἠϊθέους δ[

43]ΑΝ ?

20D 1—14 pap. **Q** fr. 1 col. I et II | **6** Gellius, N.A. 20, 7 *Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos;* v. scholium infra ad v. **7** allatum

20D col. I **1**]Λ,]Α ‖ col. II **2** ΨΟ, ΦΟ, ΤΟ, ὑ]ψόθεν Lobel, τόθεν possis | ÁΛ | Ι[, Π[. Ν[, Κ[sim. ‖ 2sq. Π[άριος τὰν] λοισθίαν ὥρμασεν Οἰν[ώνα κέλευθον dubitanter Lobel, qui et Οἰν[ῆος vel Οἰν[ηΐς (= Althaia) proposuit; ipse Μ[ελέαγρον] . . . Οἰν[ειδὰν κέλευθον malim ‖ **3** ΘΪ[[Δ]]ΑΝ, ὩΡΜᾹC ‖ **4** ΟΙΔ: ΟΥΔ **Q**^{2}? | ΤΛᾹΠ | ÓΒᾹ[| [πάθεν αἰεί Sn., [τόσ' ἔπασχεν (ἄλγεα) Maas, [γενεάν Lobel (sc. οὐκ ἐρύσατο vel sim.) ‖ **5** ΤᾹΝ | Ι[, Γ[, Π[sim., ἀγ[αυοί Sn. ‖ **6** ΔÉΚ | Τ'ΗΪ | δ[έκα τ' Lobel, δ[αμάσαντες Sn. ‖ ad vv. 6—7 spectare papyri **P** fr. ‚novum' 2 vidit Barrett qui colometriam pap. **P** a **Q** sic distulisse coniecit: **6** παῖδες δ. τ' ἠ. δ[έκα τ' εὐπλο]κάμου[ς ἅμα

κο<ύ>ρας τανυάκεσιν ἰοῖς· τᾱ[
εἰσιδὼν ὑψίζυγος οὐραν[
Ζεὺς ἐλέησεν ἀνακέστ[οις
ἄχεσιν, θῆκέν τε νιν ὀκριόεντ[α
λᾶαν ἄμπαυσέν τε δυστλάτ[–⏑ – (–)
—
οὐδ[ ].ῳπ̣[ ]ε̣.[.]. . .γις
. . ι̣.[. . .]ο̣σ̣εν[
.].τ̣.[. . .]. . δα[. . . . . .]. .[

desunt duo versus ?

].τρ. .[
⏑]βομα[
–]επησή[
–]πομ[
–]ῶνοσ[

(desunt ante fr. 20 E, 1 non minus vv. XIII)

| **7** κο<ύ>ρας τ. ἰοῖς· | **8** τὰν δὲ πατὴρ ἐσιδὼν | **9** ὑψ. οὐρανό– θεν | **10** Ζεὺς ἐλ. ἀνακέστ[οις κατα]τε̣[ι]ρ̣ο̣μέ̣[ναν | **11** ἄχεσιν κτλ. (**6** εὐπλόκ{αμ}ου[ς Barrett) || **7** κο<ύ>ρας Sn. | Ā | KEC e KHC correctum ? | ÏOÎC· | TĀ[| schol. ἀντιλογί]α ἐστὶν περὶ [τοῦ ἀριθμοῦ· | Ὅμη(ρός) φη(σι) γ]εγενῆσθαι ἓξ [υἱοὺς καὶ ἓξ | θυγατ]έρας, ἑπτὰ καὶ [ἑπτὰ Εὐ– | ριπί]δης, δέκα καὶ δ[έκα Βακχυ–| λίδη]ς καὶ Π̣[ίν]δαρο̣ς[(suppl. Hunt, Lobel, Sn.) || **8** ÏΔ | οὐραν[όθεν Lobel, Οὐραν[ίδας Sn. || **9** ĀKÉ, ἀνακέστ[οις Lobel || **10** CIN· |]ΘÊK[**P** fr. 36 | ÉNTÉ || **11** ΛÂAN · Ạ[**Q** |] .MPÀ[**P**,]ΠAYCÉN **Q** | TΛĀ́T[, δυστλάτ[ου πάθας Maas || **12** . . . . . .]. ω̣Π̣[**P** (Π[vel Γ[pot. quam IT[), OYΔ[. . . . .(.)]Ị̣EΔ̣[**Q** | fin.]ΛOIΓIC,]ACATIC sim. || **17—21** hic colloc. Lobel || **17**]I,]N sim. | PE vel PH || **18** σέ]βομαι Erbse || **19** CH́[|| **20**]ῶ

*20E

metrum: dactyloepitr.

. . .
]θρ̣[
χά]λκεον̣[
]μέλαν[
]α̣νδ' αἶσα . [
π]άνδωρος αθαν[
]ηϊταν λέλογχε·
? —
κερ]αυνοβίας ὕπατος [
⏒ – ⏑⏑]αλλ' ἀπ'' Ολύμπου
–⏑⏑ –]ο̣μάχαν
–⏑– Σαρ]π̣ηδόνα πυροφόρ[
]μ̣ενον· χρυσοπλοκ[
]αν φάτιν εἰπαρα . [
] ἀνθρώπ[ο]υς ὁμι̣[
]ε . σι μὲν ἀθαν[ατ
–⏑–⏒]αι τελευτάν·
? —
ἀ]ενάωι Σιμόε[ν]τι πε[
] . . [. .]ε̣ϊ χαλκῶ[ι].
– ⏑⏑ – ⏑⏑ –]
]ι χρόνος

20E Pap. **Q** fr. 1 col. III 6—28; **5—10** fin. **P** fr. 21; paragraphos add. Sn. ‖ **2** Lobel ‖ **3** É ‖ **4** AÎ ׀ I[, N[‖ **5**]Á, suppl. Lobel ‖ **6** Ï vel Ī ? ׀ ĀN, λ]ηϊτάν Lobel, ν]ηῖταν Lloyd-Jones ‖ **7**]AYN: Y deletum ? ׀ BÍAC ῞ΥΠ[**Q**]ATOC **P** ׀ in. Lobel ‖ **7—9** ῞Υπνον δὲ κερ]αυνοβίας ὕπατος [Θάνατόν τε ׀ νιφόεντος ἴ]αλλ' ἀπ' 'Ολύμπου ‖ [εἰς τὸν ἀταρβ]ομάχαν e.g. Sn. ‖ **9** ÁXĀN ׀ schol. **P**]ον ‖ **10** ἐκφέρειν ? ׀ Cαρ]π̣ήδονα Lobel ׀]ÓP[**P** ‖ **11** ΛÓK[‖ **11—12** χρυσοπλόκ[αμος δ' 'Εκάεργος –]αν φάτιν εἶπ' e.g. Sn. ‖ **12** AP ex EP corr. $\mathbf{Q}^2$? ׀ T[, Π[, Z[, Ξ[possis ‖ **14**]EPC vel]ECC, vix]EIT ‖ **15** ĀN· ‖ **16—17** ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀ]ενάωι Cιμόε[ν]τι πέ[σεν ׀ δαμεὶς περ]ὶ ν̣[η]λέϊ χαλκῶ[ι] e.g. Sn. ‖ **20** ICI in IΓI aut IΓI in ICI corr. $\mathbf{Q}^1$

]νει φρέν' αἰσιο[
] . ι θυμὸν α . [
]αλλοῖαι . . [
] . α[
. . .

(a)

. . .
ζ[
. [
κ[
ε[
τ[
. [
π[
π[⊗
[
⊗ Σα . [
κ . [
ν[
. . .

(b)

. . .
] [
]ορίδε[
] [
]αϊδᾱ·
. . .

(c)

] . φ . [
]χεῖσ[
]μᾰσ[
]παρ[.]εν[
] εὔβουλο[
]τοσουκ[
]μέν[
. . .

(d)

]ανπρο[
]υμένα[
]ετωιμ[
]ηοσ[
]σαι· [
]ω [
]ίμοι' αχ[
]λασ' οχθᾰ[
]χολω
]ᾱ́
. . .

(e)

. . .
].πρι[
]δ' ουκα[
]τουπ[
]εῖς· [
. . .

(f)

. . .
]ισα[
]ειτε.[
]ιδυμ[
]. ᾱδ[ ]˘ [
]. . . .λ[
].λθ.[
]χυτ.[
]ταν[
. . .

21]Ο,]Ε, vix]Π | Ι[sim. || **22** ÔΙ | ΠΑ[, ΓΙΛ[sim.

20E(a) = **Q** fr. 3 | sub v. **8** coronis extat || **10** Ι[, Μ[, Ρ[, Λ[possis || **11** Α[, Λ[, Δ[
(b) = **Q** fr. 4 (c) = **Q** fr. 5 (d)–(f) = **Q** frr. 7–9 addenda (v. p. XV) | (d) 7 φαιδ]ίμοι' Ἀχ[ιλλέος ? | (e) sub (d) ponendum videtur propter fibras chartae aversae

*20F

. . .
οὐ . [
οὐδ̣[
δ' ὡ̣φ[
δημ[
τωπ . [
ἱμερτ[⊗

*20G

⊗ Χλιδῆ[
μαλ . [
λεύκα[
ηθοσε . [
ἔρωτι δ̣[
ἥ σεξ[
. . .

*21

metrum: *3 tr* | *2 tr* | *2 tr*$_\wedge$ ||| ?

Dioscuri ad cenam vocantur:

οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός,
οὔτε πορφύρε̣ο̣ι τάπητες,
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής,
Μοῦσά τε γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

20F et **G** pap. **Q** fr. 6
F 3 Δ'ῶΦ[|| **5** Α[, Λ[|| sub **6** coronis extat || **G 1** Ĥ[|| **4** Τ[? || **6** Ἥ

21 Athen. XI 101 p. 500ab μνημονεύει δὲ τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκούρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξένια· Οὐ βοῶν – ἡδύς.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ

22 = fr. 4, 21—25

23

metrum: dactyloepitr.? e D | D – (?) || e ––◡◡ – . . .

de dis immortalibus:

οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελιᾶν
†νούσων εἰσὶ† καὶ ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

24

metrum: dactyloepitr.: – E || – E – | E || e – D – | E – |

θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκ<ν>αμπτος Ἄρης
οὔτε πάμφθερσις στάσις,
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος Αἶσα.

23 Clem. Alex., Strom. V 110, 1; Euseb., Praep. ev. XIII 679 || **1** ἀδμᾶτες Boeckh | ἀεί· καὶ λίαν Clem., ἀεικελίων Euseb.: Neue || **2** εἰσὶ νόσων Bergk | ἀναίτιοι Clem., Euseb.: Schäfer || **3** εἴκελοι Euseb. (codd. BIN, ἰκ. cod. O)

24 Stob., Ecl. phys. I 5, 3 Βακχυλίδου || **1** θνητοῖς: Neue || **2** ἄκαμπτος: Sn. (ἄγναμπτος Bergk) || 5 γᾶν: Boeckh

34 + 25

metrum: dactyloepitr.: – e – D | – e – ‖ – e – D | E – e

(34) ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι
μυρίαι.

(25) παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
δαίμων ἔδωκεν
πράσσοντας ἐν καιρῶι πολιοκρόταφον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δυᾶι.

26 = c. 15, 23—24

27

πλατεῖα κέλευθος

28 = c. 1, 13 sq.

29

μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

34 Hesych. δ 2017 et Zenob. vulg. III 25 .... Βακχυλίδης· ὀργαὶ – μυρίαι | Alcmani tribuit Erotian. p. 102, 6—7 Nachmanson

25 Clem. Alex., Strom. VI 14, 3 Βακχυλίδου τε εἰρηκότος· παύροισι – δυᾷ | versus 2—3 cum fr. 34 respondere vidit Sn. ‖ **1** παρ' οἶσι: Stephanus | θνητῶν: Neue | τῷ δαίμονι δῶκε: Neue (ὁ δαίμων ἔδωκεν Ursinus) ‖ **2** πράσσοντα: Sylburg ‖ **3** cf. Hesych. πρὶν ἐγκύρσαι· πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας.

27 Plut., Num. 4, 11 εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, κατὰ Βακχυλίδην πλατεῖα κέλευθος.

29 Et. Gen., EM 296, 1, Nachm. Anecd. I 208, 13, Lex. Sabbaiticum 14, 21, Pollux VII 129, Suda s. v. εἴδωλον: εἴδωλον ... σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης· μελ. – Ἰθακησίου | μελαμβαφὲς Suda: μελαγκεθὲς Et. Gen. cod. A (idem cum littera η supra ακ scripta cod. B): Neue.

30

metrum: dactyloepitr.: E – D –

τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν
καὶ δονακώδεα Νεῖλον.

31 = fr. 1B 32 = c. 18, 2

33

metrum: iambi sec. Priscianum, sed vid. fuisse – E – d[1]

χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

34: v. ad 25

35

metrum: dactyloepitr.: E

πλήμυριν πόντου φυγών.

36 = c. 13, 208 37—37B = fr. 54—56

30 Athen., Epit. I 36 p. 20d Μέμφιν ... περὶ ἧς Βακχυλίδης φησίν· τὰν – Νεῖλον.

33 Priscian., De metris Terent. (Gramm. Lat. III p. 428, 21 Keil) *similiter Bacchylides:* χρυσὸν – καθαρόν· *hic quoque iambus* (ut Pind. fr. 178) *in fine tribrachum habet.*

35 EM 676, 25 Πλημμυρίς ... εἰ μέντοι ὄνομά ἐστιν, εὔλογον βαρύνεσθαι αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικήν, οἷον· Πλήμμυριν – φυγών (πλήμ{μ}υριν Wil.).

38

ut egregius pictor vultum speciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem vitam exornat.

39

πυργοκέρατα

40

Φοινίκη (= Caria)

41

Εὐφρόνιος· ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ 'Βασίλεια', καὶ δοκεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὕτη οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλύδηι ἡ Ἀθηνᾶ, τῶι Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.

42

ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι καθεῖσαν διὰ λέβητος.

38 Ammian. Marc. XXV 4, 3 *Item ut hoc propositum validius firmaret (Iulianus), recolebat saepe dictum lyrici Bacchylidis, quem legebat iucunde, id adserentis, quod ut – exornat.*

39 Apollon. Dysc., De adverbiis (p. 183, 15 Schneider) ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ ... τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδῃ.

40 Athen. IV 76 p. 174f καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἔστιν εὑρεῖν.

41 Schol. Ar. Av. 1536

42 Schol. Pind. Ol. 1,40a

43

καὶ Σιμωνίδηι καὶ Βακχυλίδηι ἡ πόλις (Iulis) ἐσπού-δασται.

44 + 66

(44) Schol. Od. φ 295· Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται τὸν Εὐρυτίωνα (ab Euryto in Pirithoi nuptiis interfecto). φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῶι ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῆι τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος.

(66) metrum: incertum

fr. 1

. . .
. . . . . . θ]υμῶι
. . . .]ạῦ β̣ίαι χ . [
? ——
⟨*ΑΝΤΙΣΤΡ*⟩? . . . . . .] δ̣υσφορέω[
] . [.δ' ὀ . [
.]υδε̣σηλ[. . .]ν . [
ἔ]ειπε δὲ τουτ̣ . . [
ἄ]χομα[ι] θυμὸν ζ . . [
α]ὐτόματον τ[

43 Himer. Orat. 27, 30 Col.

44 Schol. Od. φ 295—304 cum fr. **66** coniungendum esse vidit Lloyd-Jones adsentiente Page; cf. Eust., Od. 1909, 61 | δεξάμενος: Barnes | οἴκοις schol.: ἐκεῖ Eust.

66 Pap.S | **1** Lobel || **2**]ΑΥ̂ pot.quam]ΟÎ | ΒÍ | Ο[, Ε[, Ω[|| **3—4** χέ̣[ρα καρτερὰν . . . ἐφῆκε ? | **4** ὸ ex ω correctum, dein Ι[sim. || **5** ΔΕ vel ΔΟ | Ε[, Ο[sim. || **6—10** suppl.Lobel || **6** τοῦτο π[ατὴρ βαρέα στενάχων e.g. Page || **7** Ζ..[vestigia incertissima, ζα̣μ̣[ενεῖ περὶ λύπᾱι e.g. Page

ἐραννὰν ἐπὶ δ̣[αῖτα
ὀρικοίτας Κένταυρ[ος
αἰτεῖ δέ με παίδατα[
ἐθέλων ἄγεσθαι
πρὸς Μαλέ̣α̣ν· ἐμοὶ δ'[

⟨*ΕΠ* ?⟩
ἀέκοντι δ[.] . ικροτε[
. ασεπιτλά[.]αι μέγ' ἀά[
ἀλλασε̣γ[. . . .] . όντ' . [
ὡς ὀφελ̣[. .] . αμυμ[

fr. 2
. . .
]ύσιο[

45

τινὲς τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστου, ἄλλον δὲ Χείρωνος, ἄλλον δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ τὸν Κυρήνης.

46 = fr. 20D, 4 sqq.

47

ἡρπάσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.

9 Λ[pot. quam Δ[? ‖ **10** ὀρ<ε>ικοίτας ? ‖ **11** ΑἸΤΕΙ͂ ΔΈ ǀ ΠΑΊΔ ‖ **12** ἈΓ ‖ **13** ΜᾸΛΈ̣ΑΝ ǀ Δ' ‖ **14**]Μ vel]Η, vix]Π, δ[έ]ηι ? ‖ **15** ΚΑC pot. quam ΥΑC ǀ]ΑΙ corr. ex]ΟΙ vel]ΩΙ ǀ ΜΈΓ (vel Τ') Ά[, Ἀ̣ postea additum ‖ **16** ΕΓ[vel ΕΠ[ǀ]Κ,]Υ,]Χ ǀ ΌΝΤ' ǀ Ε[, Ο[, Ω[‖ **17** Λ[pot. quam Α[ǀ [..]. ' ? ‖ fr. 2 ἐκλ]ύσιο[ς τυχεῖν ?

45 Schol. Apoll. Rhod. II 498

47 Schol. Hes. Th. 914

48

κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον (Homerus) Ἰήτης.

49

ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης.

50

Ῥύνδακος

51

ὀρείχαλκος

52

Tzetzes, Theog. v. 80 (Matranga, An. 580):
ἐκ δὲ τοῦ καταρρέοντος αἵματος τῶν μορίων
ἐν μὲν τῆι γῆι γεγόνασι τρεῖς Ἐρινύες πρῶτον,
ἡ Τεισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν ταύταις,
καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες,
Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὄρμενός τε καὶ Λύκος,
οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως Ταρτάρου,
ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.

48 Ps. Plut., De Homero I 3 (p. 2 Kindstrand)

49 Strabo XIII 1, 70 p. 616

50 Schol. Apoll. Rhod. I 1165a Ῥύνδακος ποταμός (τόπος codd.: Schaefer) ἐστι Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης.

51 Schol. Apoll. Rhod. IV 973 ὀρείχαλκος . . . μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.

DUBIA

53A

metrum: dactyloepitr.: D ⏑ | D |

τὸν καλ[ύκεσσι] φλέγοντα
τοῖς ῥοδίνοις στέφανον

54

metrum: dactyloepitr.: E | – e (vel |(–) D . . .)

ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

55 (= PMG 959)

metrum: dactyloepitr.? E – | E – | D |

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται
δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
τὠπιτυχόντι φέρειν.

56

ἀρετὰ γὰρ ἐπαινεομένα δένδρον ὣς ἀέξεται.

57: v. ad fr.14

53a Plut., Quaest. conv. III 1, 2 p. 646a ὦ τᾶν, ἦ καταθέσθαι δίκαιος εἶ μεθ' ἡμῶν τουτονὶ 'τὸν – στέφανον', ἢ λέγειν . . . ὅσας ἔχουσιν οἱ ἄνθινοι στέφανοι πρὸς τὸ πίνειν βοηθείας. versus agnovit Xylander; Simonidi vel Bacchylidi attribuit Wil., qui καλ[ύκεσσι] supplevit.

54 Stob. Flor. IV 34, 26.

55 Clem. Alex., Strom.V 16, 8 sine poetae nomine; pap. **P** fr. 32 huc rettulit Edm., v. fr. 20C, 42sq.

56 Clem. Alex., Paed. I 94, 1 sine auctoris nomine; versum e Pindarico Nem. 8, 40—42 detortum esse statuit Bergk.

58

ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὡς (τὸ ἅρμα) ἐκ Σικελίας ἐφάνη τὴν ἀρχήν· Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα, τοὺς Σικελίας ἄρχοντας, ὑμνήσαντες καὶ πλεῖστα θαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾱι, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον ὡς Σικελιῶται πρῶτοι ἅρμα ἐξεῦρον.

[59 spurium, v. Pfeiffer ad Callim. fr. 378)

60

]. να
]ίδον δέμας
].
]. υς
]..[.]θ.[ ]
].ε[.]..[....]..ν
ὑ]π̣ὲ̣ρ ἀμετέρ[ας]
τ]ατος ἐράτυ[....]μ̣ατα
δ]υσμενέω[ν ...]χ̣οίμεθα
ἀκρίτοις ἀλ̣ι̣[άστοις]
ὑπὸ πένθε[σιν ἥ]μεναι·
κρυόεντι γὰρ [ἐν π]ολέμω<ι>
δ̣ίμενακα .[...]α̣ι̣ παν
κιχέταν λ̣ι̣[.....].[..].υ

58 Schol. Aristid. III 317, 36 Dind.

60 + 61 PSI 1181 ed. et Bacchylidi attribuit Vogliano || **1**]Ε sim. || **2**]ΊΔ || **3**]. vel] ||]Ε̣ ? || **5**]ΦΑ[,]ΟΛ[sim. |]ΘΑ̣[? || **6**]ΔΟΝ,]CΩΝ sim., φυλάσ]σων Sn. || **7—8** νεό-]| τ]ατος Lobel, βιό-]| τ]ατος Knox || **8** ΡΆΤ, ἐράτυ[εν Vogliano | ὄμ]ματα vel ἅρ]ματα Lobel, δεί]ματα Sn. || **9**]Χ vel]Κ, ἀνε]χοίμεθα Vogliano, ἀκα]χοίμεθα Pfeiffer, ὅτ᾽ ἐ]χοίμεθα Sn. || **10** ΡΊΤ | Ν[vel ΛΙ[, suppl. Diehl || **11** suppl. Vogliano || **13** ΔΊΜΕΝΑΚ pot. quam ΔΊΜΕΝΑΙΚ vel ΔΥΜΕΝΑΙΚ (δύμεναι Maas) || **14** ΧΈΤ | ΛΙ[vel ΑΙ[sim. |]. Ϋ́ vel]. Ϋ?

. τερι πατρι . [. . . . . .]οι
αι σφιν θο[. . . .]δ̣[. . .]ν̣
εὐανθέο̣[ς . .] . αρε̣[. . ἐλ]ευθερίας
Ἀχέρον[τι .] . ρου . . θεων ἀδαεῖ
ε̣ὐηρατ̣[. . . .]ν̣α̣ι̣ [.]ο̣μων
τ'] Ἀΐδαο . [. . .]ν̣

⟨*ΕΠ*⟩ μάλ' ἔγε̣[. . .] τοι[α]ῦτα φάτις·
ἐπεὶ δοκ[ὸν σ]κια[ρῶ]ν
ἐπ{ε}ὶ πολυ[δεν]δρέ[ω]ν ἀκ̣τ̣ῶν
κῦμα πό[ρευσ'] ἀπ' Ἰλίου,
θεῶν τι[ς ἀ]μ̣–
φανδὸ[ν]
αὖθι μέν̣ε[ιν . . . . .]ε̣ρ̣ . μ̣ίδι
τὸν δ' οὐλόμε[νον . .]ε̣ιμε̣ν̣
προφυγεῖν θα̣[νατ]ο̣ν̣·
ἐ]πασσύτεραι δ' ἰα̣[χαί]
οὐρανὸν ἷξον̣ [ ]
ἀ̣έλπτω<ι> περὶ χάρ[μα]τ̣ι̣ [ ]
οὐδ' ἀνδρῶν
θώκοισι μετε[.] . [.] .΄τ̣ω[ν στόμα
ἄναυδον ἦν,
νέαι δ' ἐπεύχο[ν]τ̣[ο] . [.] . λ̣λ̣α̣ι̣
ἰὴ ἰή. ⊗

15 CT ? | Δ[, Α[? || **16** δ[ῶκε]ν Vogliano || **17** in. Maas, Sn. | fin. Vogliano || **18**]ΑΡ vel]ΕΡ ?, Ἀχέρον[τι γ]ὰρ οὐ παθέων ἀδαεῖ Vogliano || **19** εὐηράτ[ων δῦ]ναι Pfeiffer | [δ]όμων Vogliano || **20** λ[αχεῖ]ν Sn., quamquam Α[potius quam Λ[fuisse videtur || **21** Λ'ΕΓ, ἔγε[ντο Diehl || **22**]ΚΙÀ[, suppl. Diehl || **23** ΕΠΕΙ: ἐπὶ Sn. | suppl. Maas | ῶΝ || **24** Maas || **25—26** ἀ]μφανδὸ[ν (Maas) ἔφα] vel ἔνισπεν] Sn. || **27** ἐν γᾶι Π]εραμίδι Diehl || **28**]ÉΙΜΕΝ pot. quam] ΄CΙΜΟΝ ?, ἔν]ειμεν Vogliano, α]ἴσιμον Sn. || **29** Vogliano || **30** fin. Maas || **31** [γυναικῶν vel sim. Vogliano || **34** ΜΕΤΕΕ̣Ι̣ΚΌΠ̣ΩΝ̣ vel sim. legit Vogliano | fin. Sn.

61

ΛΕΥΚΙΠΠΙΔΕΣ

'Ιοδερκέϊ τελλόμεναι
Κύπριδι νεοκέλαδον
ε]ὐειδέα χορόν

desunt reliqua

62

a

]τ̣οισι βροτῶν
]ερχομένοισιν ὑποσ[
τα]λακάρδιος ἔπλε–
το]ντα χαλκου
]ων ἐπιόντ' ἐρεμναι[
]ελλαις
]τ' ἀλκάν.
ἕ]καστος ἀνήρ
π]ατρίδος αἵ σφισιν ο̣[
]ν μεγα̣λ̣οκλέα δο[
]χθει
]
]ντες αἰνῶς
]τα πᾶσαν ε . . .΄λλοβ̣[
]αρ τὸν ἔχον̣[τ'] ε̣[
ἀ]νδρὶ γὰρ οὐδ[
]
]ευτε κα
. . .

b

. . .
]δεδο̣ρ[
]ηρολο[
]
]ρ̣ ὁρματ̣[
]
]π̣ρ[
?μενεπ]τολέμων
]ε̣ν πυκινὰς στίχ[ας
] κ̣αὶ ἐμίξατον λ[
ὅ]πλοις
. . .

c

. . .
]
]ντο[
]
. . .

61 1 ΚΕΪ

62 P.Oxy. 860 edd. et Bacchylidi attribuerunt Grenfell et Hunt | **a3** supra lineam].. ΕΡ additum || **5** ΕΡΕΜ ex ΕΡΥΜ correctum || **14** εἰς ἄλλο Sn. || **b9** ἐμ<ε>ίξατον Sn.

63

Πιερ]ἰ̣δων θερα[π
ὀβρι]μοπάτρας [Μναμοσύνας
]μενα γλυκ̣[
] . ἱππόβοτο[ν
]νόμοις· Ὀλυμ̣[π
]ν̣τος ὑπο π̣[
]ρ̣ ἀϊόνων ε̣[
π]οντιάδεσσι[
π]λοκάμοις θεα̣ῖς [
]εν ⟦δ⟧ ἀν̣ιοκουρ[
]φνε τοξ̣[
. . .

64

col. I col. II

ο̣[
Ἀλ̣[κ]μην[
ἄ̣γε̣ι̣ τ' ἐκ κ[
τ̣ο̣νας ἐνθεν̣[
πορθμευοντ̣[
νῆϊδα ῥοδόπ̣[αχυν
τα χερσὶ πεδα[

63 P. Oxy. 673 (nunc deperditam) edd. Grenfell et Hunt ‖ **1** Bl. ‖ **2** Sn. ‖ **10** ΔΑΙΟΙΟ Pap.: ⟦Δ⟧ΑΝΙΟ Pap.[1], ἔλ]εν ἀνἱ ὁ κοῦρ[ος ? ‖ **10**sq. κατέπε]φνε τόξ[ωι e.g. Sn.

64 P. Berol.16140; Bacchylidi attribuit Sn. ‖ **6** Ἀλκμήν[ας υἱός, Ἀλκμήν[ιος ἥρως vel sim. Sn. ‖ **7** Κ[αλυδῶνος – – γεί-]| τονας Sn. ‖ **8** Ν[, Π[, Ι[‖ **9—13** (Νέσσωι) πορθμεύοντ[ι δόλων] νηΐδα ῥοδόπ[αχυν (sc. Deianiram) . . . με]τὰ χερσὶ πεδά[ρσιον, αὐτὸς δὲ] διὰ ποταμὸν ἔ[βαιν' ἀν] ἵπποις ἔχων [παῖδ' ἐν ἀγκάλαις e.g. Sn. ‖ **10** Diehl

		διὰ ποταμὸν . [
		ἵπποις ἔχων [
		ἄλλ' ὅτε δὴ πελ[
		ἀφροδισιᾶν μ[
		⸎——
		Κένταυρος ἀϊ[
17?]ντων		κελάδησε δẹ̀ δ[
]		φίλον πόσιν ἱκ[ετευ
]ι̣		σπεύδ[ει]ṿ επ̣η̣[
]		γυναι̣κ̣ὸς φον[
]		πυριδαὲς ὄμμα [
]		φόνον τε καὶ δ[
]ṿ	Ξ	ἄφατ̣ο̣ς· οὐ προ[
]		ἐν δαῒ βρομωχ[
]ρονεσπερι		ἐν δὲ χειρὶ δεξ[ι
(]?)		ῥόπαλον μέγα [
]ε̣αν		φη[ρ]ὸ̣ς ἀγρίου [
]		οὔατος μέσσαν [
]		συνάραξέ τε π[
]		ὀμμάτων τε σ[
] . .τ̣ . [		ὀφρύων τε· πε[
]		πόδεσσιν αθα[
		νυ̣π̣[. .]ξιν· επε[
		. . . .]α̣νδροσ̣[
]		. . . . . .] . σ̣[

. . .

10—13 Νέσσος δὲ με]τὰ χερσὶ πεδα[είρων νιν ἐπ' ὤμοις] διὰ ποταμὸν ἔ[βα ὅμοιον] ἵπποις ἔχων [δέμας Diehl || **14** πέλ[ασσεν ὄχθαις Diehl || **15—17** μ[ανιᾶν πλησθεὶς] Κεντ. ἄϊ[ξ' ἐπὶ νύμφαν,] κελ. δὲ Δ[αϊάνειρα] Sn. || **18** ἱκ[ετευ– Sn. || **19** in. Roberts || **19—21** ἐπ̣ῆ[λθε δ' ἥρως ἀϊὼν] γυναικός, φόν[ιόν τε δρακὼν] πυρ. ὄμμα [δίνασεν ? || **22—23** χόλος δέ νιν ἔσχεν] ἄφατος temptes || **24** Χ[vel Λ[|| **25** δεξ[ιᾶι Bowra, δεξ[ιτερᾶι Sn. || **26—29** [τινάσσων] φη[ρ]ὸς (suppl. Roberts) ἀγρίου [κεφαλὰν ἐπ'] οὔατος μέσσαν [ἔπλαξε] συνάραξέ τε π[αμβίᾱι κρανίον e.g. Sn. || **30** σ[χίσας ὕπερθεν ? || **32** ἀθα[μβής Diehl || **33**]ΞΙΝ· pot. quam]CIN· ?

SCHOLIA AD BACCHYLIDIS CARMINA

Pap. M; pleraque Lobel et Sn. suppleverunt, nonnulla Maehler

fr. 1 (ad c. 3, 63—65)
] Ἑλλ[αδ ?
]σκα[
χρ]υσὸν [
μ]εγαλω[
]ηνουτο . [
πλ]είονα χ[ρυσόν ?

fr. 2 (ad c. 3, 67—68)
] . . [
] . κ[
εὖ λέ]γειν [πάρ–
εστιν ὅστις μὴ φθ]όνω[ι] π[ι–
αίνεται· δεῖ τὸν ἄν]θρω^π εὖ λε^γ
φθόν]ωι πε > (= παίνεται)
]οφθο[
] . ια . [

fr. 3 (ad c. 3, 73—76)
] . [
]αφθ[ ]ι
ἐφ]ήμεροι [ὄντ]ες
δυ]νατὰ ἐρεύνα
] ὅτι ὀλιγοχρό–
νιος ὁ βίος ?]. ἡ πτερ–
όεσσα ἐλπὶς δι]αφθείρει τὸ
τῶν ἀνθρώπων ν]όημα· ἐλπίζον–
τες γὰρ ἀεὶ οἱ] ἄνθρωπο[ι] πλ[ο]υ–
τῆσαι] καὶ ἐπιτυχεῖν >
τῶν μὴ πλρό]ντων [. . .] . [
]των . [
]ωται . [

fr. 4 (ad c. 3,83—87)
εὔφ]ρα[ι]νέ σου
τὸν θυμόν· τοῦτο γ]ὰρ παντὸς
κέρδους τὸ ἄριστόν] ἐστ[ι]ν
φρονέοντι συνετ]ά· ἑαυ– >
τῶι συνετὰ φρονοῦ]ντι ἃ λέ–
γειν σοί, Ἱέρων, βούλο]μαι· βα–
θὺς ?]τον δυ
ἀμίαντόν] φη(σιν) ἀνε–
πιθόλωτον ?]ι τὸ ὕδωρ
ἀεὶ γ]ὰρ με–
νει καθαρόν ?] .θη
]ν

fr. 5 (ad c. 4, 10)
του]τέστιν [
ὕ]μνους ἐπέ[σεισεν
ἐ]πέσεισεν [
μ]εταφο[ρικῶς λέγει
ἀντὶ τοῦ] ἐπισκ[εδάσαι

fr. 6 (ad c. 4, 15—16)
]αλλασ[
]νος μ[
]ἐπιχθο[νι
ἐ]πεμήσ[ατο
]ο περὶ Ἱέ[ρωνος

fr. 7 (ad c. 5, 26—36)
] . [
ἀλλ]ηγορικῶς ο[
δυσπαί]π̣αλα τραχέ[α
νωμᾶι δ' ἐν ἀ]τρύτωι χ[[ε^{α}]]ε̣ι
ἀντὶ τοῦ ἀκαταπ]ο̣νήτωϊ χά[ος
δὲ λέγει τὸν αἰ]θέρα· λεπτότρι̣[χα
. . . . . . .τὸν αἰ]ετὸν ἐν τῶι οὐρ[α-
νῶι γνωσθῆναί] φη̄(σιν) ὑπὸ τῶν ἀν-
θρώπ(ων) ὅτι ἐκπ]ρεπής ἐστιν· φέ-
ρεται δὲ σὺν] τῶι ἀνέμ(ωι) οὕτω{ι}
νῦν καὶ ἐμοὶ πολ]λή ἐστιν ὁδ̣ὸ̣ς
ὥσπερ]ι αἰετῶι εἰς τ[ὸ
ὑμνεῖν τὰς νίκα]ς τοῦ Ἱέρωνος
καὶ τῶν ἄλλων τοῦ] Δεινομένους
υἱῶν ?]α̣λοι δε° ειρ[.
εὖ ἔ]ρδων δὲ μ[ὴ
κάμοι θεός·] ε̣ὖ π[οι]ῶν ὁ [θε-
ός]ν μη̣[

fr. 8 (ad c. 5, 80?)
ἐν]δ̣υκ̣έ[ως
]ε π̣ολλα[
]υχαι του . [
]ηρου σ̣τᾶθ̣[ι τ' ἐν χώραι·
αὐτοῦ] ἐπίσχες κ[αὶ γαλήνι-
σόν σου] τὴν ψυχ[ήν
]π̣ρ̣ο̣. . . [(προίει Lobel)

fr. 9
]ν̣οστο[
]ην.εσ̣σ̣[(Θεσσ[αλ– Lobel)
] ἐπελθον-
]ει εἰ μὴ που
]ν̣τα ἔχον-

fr. 14
]ρ̣ε[
μη̄ δ[
?πτᾶ]σσον ὅ ἐστιν̣[
]εσσον ἔπειτ[
]ηι τὰ τω[
]ενουσ̣[

fr. 15
]ι̣ο̣[
] φη̄ ἀπ̣ο̣[
]νοματ̣[
]νκα . [
]δ̣ιος υἱο[
]ο̣νοι δυ̣[
] . ας μαχα̣[

fr. 16
]αρεια[
]ν ἐπιση[
]ς ἕνεκα[
]ται τισει̣[

fr. 17
]νηται τ̣[
]η̣μαυ[
]εκλη[
]δ̣ηλον[
]δεισιν[

fr. 20
] . . τη[
]ο̣τον̣[
]ν λόγον δ̣[
]λυειο̣[
]μ̣υ̣ον[
]α̣δελδ̣[(= λοιπὰ?)
]λ̣λω δια[
]ησονα . [
] . εαγων̣[

fr. 21
]π̣ειν τ̣[
] . [.]μεν[
]θρω[
]ρ̣αια[
]ει γαρ̣[
] . .τ[

fr. 25
]θρ[
]θαν[
]φοσ[

fragmenta minora 10—13, 18, 19, 22—24, 26—33 hic omissa invenies in *Oxyrhynchus Papyri* vol. XXIII pp. 44sqq.

Pap. **B** col. I (ad c. 22—23)

] . [
] . τικα[
]. νοντ . [
]ọυμεν[
] . θα συν [
μέ]ḷος ὥστε μετὰ προ–
. . . . .]ας ἐρχόμεθα. Α . [.]
<——>
]δρον ἱερᾶν ἄωτο[ν]
ταύτην τ]ὴν ὠιδὴν Ἀρίσταρχ(ός)
γε μὲν διθ]υραμβικὴν εἶ–
ναί φησι]ṿ διὰ τὸ παρειλῆ–
φθαι ἐν α]ὐτῆι τὰ περὶ Κασ–
σάνδρας,] ἐπιγράφει δ' αὐτὴν
καὶ Κασσ]άνδραν, πλανη–
θέντα δ' α]ὐτὴν κατατάξαι
ἐν τοῖς π]αιᾶσι Καλλίμαχόν
φησιν ὡς] οὐ συνέντα ὅτι
μύθου σύσ]ṭημα κοινόν ἐ–
στι τοῦ δ]ιθυράμβου· ὁμοί–
ως δὲ ὁ Φ]ασηλίτης Διονύσιο(ς).
]ẹιον τέμενος το
] . αι τὸ τῆς Ἀθηνᾶς

Pap. **B** col. I **3**]Τ,]Γ | Η[, Ι[, γνόντι ? || **5**]Ι sim. | σὺν [προ–θυμίαι(σιν) dubitanter Sn. qui verba poetae haec esse vidit (= c.22), sed προ|[θυμί]ας spatium l.7 non expleret: προ[θύμου θε]ᾶς ? || **7** Ε[pot.quam Θ[|| **7**sq. Ἀθ̣[ανᾶν εὔαν]δρον Lobel, φίλαν]δρον Sn., fuitne φαι]δρὸν . . . ἄωτο[ν ? || **9** Lobel || **10** γε μὲν supple-vi, μᾶλλ(ον) Sn. || **11—16** Lobel || **17** Luppe || **18** in. Luppe |]ΤΓΜ vel]ẸΓΓΜ sec. Lobel (ἐπίφθ]εγ{γ}μα ?) : obloquitur Luppe qui aut]ΓΗΜ legendum aut ΓΓΜ in ΓΗΜ corrigendum esse censet (διή]γημα); ipse σύσ]τημα malim || **19** τοῦ δ] Luppe, καὶ δ] Lobel || **20** Lobel || **21—22** τὸ Ἐρέχθ]ẹιον (Maehler) τέμενος τὸ [ἱερὸν (Sn.) πά]λ̣αι τὸ τῆς Ἀ.?

]α δ' ἀχὼ κτυπεῖ λι–
γ . . αι σὺν] αὐλῶν πνοᾶι . αρε–
]τηι τῶν αὐλῶν
]λικτον δὲ ἀντὶ
τοῦ . . . .] . . ṭως ἐπεὶ δε
]. . . . αρχọς ἔπειτα
ἀπὸ τοῦ χ]άρις πρέπει ἕως
τοῦ . . . .] . ιονων νοọ[
]δ̣εθε . ṿṭην[
]υμι̣[.]ατο ε[
]υτο[. .] . οομ[
]θαι̣[. . .]ιτρ[
] . [ ] . η̣ . . [
] . [ ]κ̣ṭọ[
]ạ ε[
]β̣λαπτε̣
]ṭαι̣ καὶ ὁ
]να[.] τανυ–
]ηκης ἐκ
]ντ[.]στα̣
]τουτε̣–
]σ̣ . [
]α̣ρ̣ . [

reliquias alterius columnae hic omissas invenies in *Oxyrhynchus Papyri* vol. XXIII p. 52.

23 θεσπεσί]α ? || **23**sq. λι|[γείαι (Lobel) vel λι|[γυρᾶι (Sn.) σὺν] Lobel || **24** post πνόαι Λ in Δ mutatum (Lobel) vel deletum (Sn.) ? || **26**sq.]έλικτον δὲ ἀντὶ |[τοῦ . . . ελ]ί̣κ̣τως dubitanter Lobel || **27** ἐπεὶ δὲ verba poetae esse censet Lobel || **28**]ΕΜΙΓ vel]ΕΛ[.]ΙΓ sim. | ΧΕC vel ΧΟC || **29**sq. supplevi e.g. || **30**]Λ vel]Α, vix]Μ, non]Κ, Π]α̣ιόνων ? || **31** ΙΑΓΗΝ[, ΑΝΤΗΝ[vel sim. || **35**]ΤΗΙΠΥ[? || **40**sq. τανυ[άκης ἀντὶ τοῦ τανυ]ήκης suppl. Lobel, Sn., vel τανυ[μάκης ἀντὶ τοῦ εὐμ]ήκης ? (v. ad c. 23, 9).

TESTIMONIA

VITAE ATQVE ARTIS BACCHYLIDIS

1. Suda *Βακχυλίδης, Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ Ἰουλίδος ... Μείδωνος (Μέδωνος* codd.: Neue) *υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδός· συγγενὴς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.*

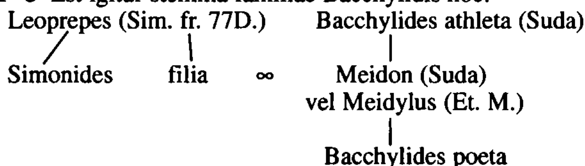
2. Strabo 10, 5, 6. 486: (de Ceo insula) *ἐκ δὲ τῆς Ἰουλίδος ὅ τε Σιμωνίδης ἦν ὁ μελοποιὸς καὶ Βακχυλίδης, ἀδελφιδοῦς ἐκείνου* (inde Steph. Byz. s. v. *Ἰουλίς*). cf. Ael. V.H. 4, 15 et Syrian. 1, 47 Rabe (v. ad 18, 2)

3. Etym. Gen. (Magn. 582, 20): *Μειδύλος· οὕτω δὲ λέγεται ὁ πατὴρ Βακχυλίδου παρὰ τὸ μειδιῶ Μειδύλος, ὡς παρὰ τὸ φειδῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ φείδομαι, Φειδύλος.*

4. a) Euseb. Ol. 78, 2 = 467 a. Chr. n.: Bacchylides et Diagoras atheus plurimo sermone celebrantur.

b) Euseb. Ol. 82,2 = 451 a. Chr. n.: Crates comicus et Telesilla ac Bacchylides lyricus clari habentur.

1–3 Est igitur stemma familiae Bacchylidis hoc:

Μίλων pater Bacchylidis nominatur in epigr. de IX poetis (Schol. Pind. 1, 11 Drachm.), *Μείδων* recte scripsit Heyne, quod nomen in ipsa Iulide apparuit (IG. XII 5. 610. 26 saec. III. a. Chr. n.); de nomine *Μείδων-Μειδύλος* cf. M. Leumann, Glotta 32, 1953, 221.

4a) cf. Chron. Pasch. 162b (304, 6): *Βακχυλίδης ἤκμαζεν* (Ol. 74, 4 = 480 a. Chr. n.). Sync. 247d (470, 15). quomodo haec testimonia inter se concilianda sint, magna cum sagacitate demonstrat Severyns p. 18–25: recedunt omnia ad chronographum quendam (Apollodorum?) qui Bacchylidis *ἀκμὴν* ad eum annum rettulit, quo Hiero celeberrimam illam victoriam adeptus est (sc. 468), quam B. carmine tertio celebravit.

[c) Euseb. Ol. 87, 2 = 431 a. Chr. n.: Bacchylides carminum scriptor agnoscitur.]

5. Eustath. prooem. ad Pind. 25 (Schol. Pind. 3, 297, 13Dr.) de Pindaro: *καὶ Σιμωνίδου ἤκουσε, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὤν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.* quibus verbis usus Thom. Mag., Vita Pind. (1, 5, 4Dr.): *νεώτερος μὲν ἦν Σιμωνίδου* (sc. Pindarus) *πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.*

6. Plut. de exilio 14, 605C: *καὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ὡς ἔοικεν αἱ Μοῦσαι τὰ κάλλιστα τῶν συνταγμάτων καὶ δοκιμώτατα φυγὴν λαβοῦσαι συνεργὸν ἐπετέλεσαν* ... (afferuntur exempla) *Βακχυλίδης ὁ ποιητὴς ἐν Πελοποννήσωι.*

[c) Sync. 257c (489, 7): *Βακχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο* (Ol. 88 = 428 a. Chr. n.) (e Iul. Africano, cf. HGelzer, Sext. Iul. Africanus u. d. byz. Chronogr. 1, 180). hoc testimonium non ad poetam sed ad tibicinem quendam Bacchylidem (de quo cf. schol. Aristoph. Nub. 331 et Sud. s. v. *σοφιστής*) referendum esse demonstrat G. S. Fatouros, Philol. 105, 1961, 147sqq.]

Re vera Bacchylidem maiorem natu fuisse demonstrat Körte, Hermes 53 (1918) 141. carmina quorum tempora definiri possunt haec sunt: fr. 20 B (ante 495?), 17 (c. 495), 13 (485?), 5 (476), 4 et fr. 20C (470), 3 (468), 1 et 2 (464–454), 6 et 7 (452).

5 Eustathium haec colligere ex iis, quae in chronicis (cf. t. 4) invenerit, recte statuit Körte l.l. conf. Sud. *Διαγόρας· ... τοῖς χρόνοις ὢν μετὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανιππίδου πρεσβύτερος. ἤκμαζε τοίνυν οη' ὀλυμπιάδι* (468–465). hic Pindarum et B. aequales esse conicitur.

6 cf. Körte, Herm. 53 (1918) 145.

7. Pind. pae. 4, 23: (loquitur Ceos) *γινώσκομαι δὲ καὶ Μοῖσαν παρέχων ἅλις.*

8. a) Schol. Pind. O. 2, 154sqq. (ad Theronem) *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον* (-*έτων* Bergk) *Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον*], 154c) (BCDEQ) *ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Βακχυλίδην· γέγονε γὰρ αὐτῷ ἀνταγωνιστὴς τρόπον τινὰ καὶ εἰς τὰ αὐτὰ καθῆκεν.* 157a) (A) *οἷον ὡς κόρακες πρὸς αἰετὸν ἀντιβοῶντες, οὕτως οἱ μαθόντες πρὸς τὸν φύσει σοφόν. αἰνίττεται Βακχυλίδην καὶ Σιμωνίδην, ἑαυτὸν λέγων αἰετόν, κόρακας δὲ τοὺς ἀντιτέχνους.* 158d) (DQ) *εἰ δέ πως εἰς Βακχυλίδην καὶ Σιμωνίδην αἰνίττεται, καλῶς ἄρα ἐξείληπται τὸ γαρύετον δυικῶς.*

b) Schol. Pind. P. 2, 97 (ad Hieronem) *ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν*] *αἰνίττεται δὲ εἰς Βακχυλίδην· ἀεὶ γὰρ αὐτὸν τῷ Ἱέρωνι διέσυρεν.* ibid. 131a *καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ καλός*] *ταῦτα δὲ ἔνιοι τείνειν αὐτὸν εἰς Βακχυλίδην· εὐδοκιμῆσαι γὰρ αὐτὸν παρὰ τῷ Ἱέρωνι.* 132c *ἢ οὕτως· ὥσπερ ὁ πίθηχος σπουδάζεται παρὰ τοῖς παισὶν φαῦλος ὤν, οὕτω καὶ Βακχυλίδης παρὰ παισὶ μὲν ἄφροσιν εὐδοκιμείτω, παρὰ σοὶ δὲ σοφῷ ὄντι πίθηκος ἔστω.* ibid. 163b *χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος*] *κἀγὼ οὖν εἴξω τῷ Βακχυλίδῃ τὰ νῦν, παρὰ θεῶν εὖ πράττοντι, καὶ οὐκ ἀντιβήσομαι †τῇ προαιρέσει ἐπιπλεῖστον.* ibid. 166d *στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ*] *ἡ ἀναφορὰ πάλιν πρὸς Βακχυλίδην. εἴληπται δὲ οὕτως ἡ διάνοια, διὰ τὸ παρὰ τῷ Ἱέρωνι τὰ Βακχυλίδου προκρίνεσθαι ποιήματα, καί φησιν ὅτι φέρειν δεῖ τὰ συμπτώματα τῆς τύχης.* cf. 171c et 171d.

c) Schol. Pind. N. 3, 143 (ad Aristoclidem) *κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται*] *δοκεῖ δὲ ταῦτα τείνειν εἰς Βακχυλίδην· ἦν γὰρ ὑφόρασις αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους. παραβάλλει δὲ αὐτὸν μὲν ἀετῷ, κολοιῷ δὲ Βακχυλίδην.*

7 haec verba non solum ad Simonidem, sed etiam ad B. referenda esse videntur; quae contemptim dicta esse vix recte putat Wil. Pind. 325.

8. a) cf. Bacch. fr. 5 *ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς κτλ.* Wil. Pind. 248.

9. a) Auct. π. ὕψους 33, 5: τί δ'; ἐν μέλεσι μᾶλλον ἂν εἶναι Βακχυλίδης ἕλοιο ἢ Πίνδαρος καὶ ἐν τραγῳδίᾳ Ἴων ὁ Χῖος ἢ νὴ Δία Σοφοκλῆς; ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀδιάπτωτοι καὶ ἐν τῷ γλαφυρῷ πάντῃ κεκαλλιγραφημένοι, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ Σοφοκλῆς ὁτὲ μὲν οἷον πάντα ἐπιφλέγουσι τῇ φορᾷ, σβέννυνται δ' ἀλόγων πολλάκις καὶ πίπτουσιν ἀτυχέστατα.

b) Anth. Pal. 9, 184 (anonymum): Πίνδαρε, Μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε Σειρήν, Βακχυλίδη ...

c) Anth. Pal. 9, 571, 4 (anonymum): λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.

d) Galenus in Hippocr. prorrhet. 1 p. 41, 4 Diels loquitur de grammatico insano qui ante omnes Sappho et Bacchylidem dilexisse videtur: ἤκουσα ... γραμματικοῦ (sc. παραφρονοῦντος) βιβλίον ἀναγιγνώσκειν οἰομένου Βακχυλίδειον ἢ Σαπφικόν.

10. Ammianus 25, 4, 3: item ut hoc propositum ualidius confirmaret, recolebat saepe dictum lyrici Bacchylidis, quem legebat incunde, id asserentis, quod ut egregius pictor uultum speciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem uitam exornat.

11. 'ὑπόμνημα Βακχυλίδου ἐπινίκων' scripsit Didymus (cf. ad 1, 8 et p. XIV de pap. M). Ptolemaeus affertur in schol. ad fr. 20A, 19, Aristarchus, Callimachus, Dionysius Phaselita in schol. ad c. 23, 1 (v. p. 120).

12. De imagine Bacchylidis cf. R. Lanciani, Rend. della R. Ac. dei Lincei, cl. di sc. mor. 6 (1896) 6–8.

9 Bacchylidis nomen etiam in ceteris catalogis lyricorum affertur, cf. H. Färber, Die Lyrik in der Kunsttheorie der Antike II 22sqq.

11 Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιθέτης laudatur Schol. Pind. O. 5, 44; Πτολεμαῖος Ὀροάνδου cognomine Πινδαρίων affertur a Suda s. v. Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς (cf. Körte, Herm. 53, 1918, 124), sed Πτολεμαῖον Ἀσκαλωνίτην in schol. ad fr. 20A, 19 nominari putat Erbse qui suppl. καρτε[ρά τ', ὀξύν]ειν conferens Herodian. Il. pros. *A* 280

INDICES

INDEX PAPYRORVM

---

1) Uncis inclusi nomina eorum qui suis locis fragmenta inseruerunt.

INDEX AVCTORVM

Verba Bacchylidis attribuuntur

INDEX VOCABVLORVM[1])

Asterisco (*) notata sunt vocabula aliunde non cognita, cruce (†) dubia

---

1) Indicem verborum editionis secundae confecit Guilelmus Crönert.